

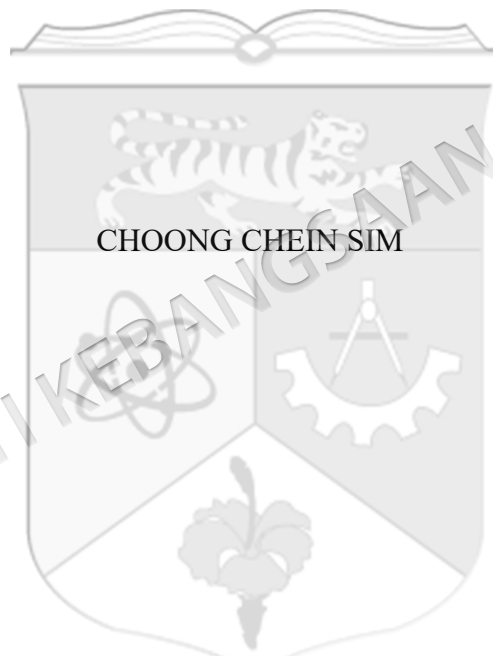
ANALISIS KESILAPAN BAHASA MELAYU SEBAGAI
BAHASA ASING DI KALANGAN PELAJAR
GUANGXI INTERNATIONAL BUSINESS
VOCATIONAL COLLEGE, CHINA –
SATU KAJIAN KES

CHOONG CHEIN SIM

UNIVERSITI KEBANGSAAN MALAYSIA

ANALISIS KESILAPAN BAHASA MELAYU SEBAGAI
BAHASA ASING DI KALANGAN PELAJAR
GUANGXI INTERNATIONAL BUSINESS
VOCATIONAL COLLEGE, CHINA –
SATU KAJIAN KES

TESIS YANG DIKEMUKAKAN UNTUK MEMPEROLEH
IJAZAH SARJANA PERSURATAN

INSTITUT ALAM DAN TAMADUN MELAYU
UNIVERSITI KEBANGSAAN MALAYSIA
BANGI

2026

PENGAKUAN

Saya akui karya ini adalah hasil kerja saya sendiri kecuali nukilan dan ringkasan yang tiap-tiap satunya telah saya jelaskan sumbernya.

30 Mac 2026

CHOONG CHEIN SIM
P118558

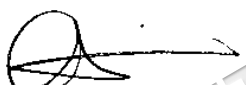

	UKM-SPKPPP-PT(PdP)-05-AK04-BO07	No. Semakan: 02	Tarikh Kuat Kuasa: 27/01/2026
	BORANG DAN SENARAI SEMAK PENYERAHAN TESIS/DISERTASI SELEPAS PEMBETULAN FORM AND CHECKLIST OF AMENDED THESIS/DISSERTATION SUBMISSION		

F. KELULUSAN DEKAN/PENGARAH / APPROVAL FROM DEAN/DIRECTOR			
Tandatangan: Signature		Tarikh: 14 April 2026 Date	
			
Nama dan Cap Rasmi: Name and Official Stamp		PROF. MADYA DR. ASYAARI MUHAMAD Pengarah Institut Alam dan Tamadun Melayu Universiti Kebangsaan Malaysia	
G. PERAKUAN TESIS/ DISERTASI SARJANA / DOKTOR FALSAFAH (CERTIFICATION OF MASTER'S / DOCTORAL THESIS / DISSERTATION)			
Nama penuh pengarang (Author's Full Name)		CHOONG CHEIN SIM	
No. Pendaftaran Pelajar (Student's Registration No.)		P118558	Sesi Akademik (Academic Session) SEMESTER 2, SESI AKADEMIK 2021/2022
Tajuk Tesis / Disertasi (Thesis / Dissertation Title)		ANALISIS KESILAPAN BAHASA MELAYU SEBAGAI BAHASA ASING DI KALANGAN PELAJAR GUANGXI INTERNATIONAL BUSINESS VOCATIONAL COLLEGE, CHINA - SATU KAJIAN KES	
Semua tesis/disertasi dan penerbitan berkaitan hasil penyelidikan pelajar adalah tertakluk kepada Dasar Harta Intelek Universiti Kebangsaan Malaysia. <i>All theses/ dissertations and publications relating to the research work of a student are subject to the Intellectual Property Policy of Universiti Kebangsaan Malaysia.</i> Saya mengaku bahawa tahap akses tesis/disertasi ini sebagai (*Tandakan ✓ dalam kotak bagi maklumat yang berkaitan; tandakan satu (1) kotak di bawah sahaja): <i>I hereby declare the level of access for this thesis/dissertation as follows (tick ✓ the relevant box below; tick only one option).</i>			
Pilihan Tahap Akses Access Level Selection		Tafsiran Tahap Akses Tesis/Disertasi Definition of Thesis/Dissertation Access Level	
☐	RAHSIA (CONFIDENTIAL)	Mengandungi maklumat rahsia sepertimana yang diperuntukan bawah Akta Rahsia Rasmi 1972. <i>Contains classified information as stipulated under the Official Secrets Act 1972.</i>	
☐	TERHAD (RESTRICTED)	Mengandungi maklumat yang hanya boleh diakses oleh pihak yang mempunyai kebenaran atau keperluan tertentu untuk mengetahuinya yang ditentukan oleh organisasi/ badan di mana penyelidikan dijalankan. <i>Contains information that may only be accessed by parties with specific authorization or a defined need to know, as determined by the organization or body where the research is conducted.</i>	

 UNIVERSITI KEBANGSAAN MALAYSIA <i>The National University of Malaysia</i>	UKM-SPKPPP-PT(PdP)-05-AK04-BO07	No. Semakan: 02	Tarikh Kuat Kuasa: 27/01/2026
	BORANG DAN SENARAI SEMAK PENYERAHAN TESIS/DISERTASI SELEPAS PEMBETULAN FORM AND CHECKLIST OF AMENDED THESIS/DISSERTATION SUBMISSION		

☒	AKSES TERBUKA (OPEN ACCESS)	Tesis/disertasi versi akhir dalam format PDF yang boleh diakses secara percuma secara dalam talian dan bebas dari isu hak cipta dan pelesenan <i>The final version of the thesis/dissertation in PDF format that is freely accessible online and free from copyright and licensing issues.</i> Kementerian Pendidikan Tinggi melalui surat bertarikh 27 Mac 2025 memutuskan bahawa kebenaran akses tesis / disertasi dalam borang serahan akses terbuka ditentukan oleh penyelia (bukan pelajar). <i>The Ministry of Higher Education, through a letter dated 27 March 2025, has decided that permission for thesis / dissertation access in the open access submission form shall be determined by the supervisor (not the student).</i>
☐	EMBARGO	Tempoh masa di mana akses kepada tesis/disertasi disekat (ditutup) selama dua (2) tahun atas sebab-sebab tertentu sebagai contoh kerahsiaan atau hak cipta. Tesis/disertasi akan berstatus akses terbuka selepas tamat tempoh embargo. <i>The period during which access to the thesis/dissertation is restricted for two (2) years due to specific reasons, such as confidentiality or copyright. The thesis/dissertation will be granted open-access status upon the expiry of the embargo period.</i>

PENGESAHAN PELAJAR (STUDENT VERIFICATION)	PENGESAHAN PENYELIA (SUPERVISOR VERIFICATION)
 TANDATANGAN PELAJAR (STUDENT'S SIGNATURE)	 TANDATANGAN PENYELIA / Pengerusi JK SISWAZAH (SUPERVISOR'S / CHAIRPERSON SUPERVISION COMMITTEE SIGNATURE)
Nama Pelajar (Student name): CHOONG CHEIN SIM No. Pendaftaran Pelajar (Student's Registration No.) P118558 Tarikh: 7 APRIL 2026 (Date)	Nama Penyelia / Pengerusi JK Siswazah : PROF. MADYA DR. CHONG SHIN (Supervisor's / Chairperson Supervision Committee Name) Tarikh: 7 APRIL 2026 (Date)

PENGHARGAAN

Bersyukur, akhirnya impian menjadi kenyataan. Setinggi-tinggi penghargaan dan ucapan terima kasih ditujukan kepada Prof. Madya Dr. Chong Shin, selaku penyelia saya telah banyak membantu dan memberikan tunjuk ajar sepanjang tempoh penulisan tesis ini. Beliau diibaratkan sebagai pelita yang menerangi kegelapan. Ketika saya menghadapi kekangan dalam proses menyediakan tesis ini, nasihat beliau sentiasa menjadi panduan dan inspirasi kepada saya. Dr Chong Shin seorang yang bersikap sabar, dengan bantuan beliau, tesis ini dapat diselesaikan mengikut jadual yang dirancang. Saya berasa besar hati kerana dapat menjadi pelajar beliau.

Saya juga ingin mengucapkan jutaan terima kasih kepada Cik Pan Hui yang mengikuti program Doktor Falsafah di Institut Alam dan Tamadun Melayu (ATMA), Universiti Kebangsaan Malaysia, dan guru bahasa Mandarin di Sekolah Rendah Xi Xiangtang China, Cik Liang Miao yang tidak jemu memberikan pandangan yang berharga ketika saya mengumpulkan maklumat untuk kajian ini. Dengan bantuan yang diberikan, kajian ini dapat diselesaikan secara efektif.

Serta tidak lupa juga kepada keluarga yang tersayang. Jutaan kalungan kasih kepada ibu (Ng Siew Chin), bapa (Choong Pek Hin), adik-adik (Choong Yeon Chen dan Choong Yeon Seng), suami (Gong Cheng), dan anak (Jennifer Gong Zi Sun) yang sentiasa memberi semangat dan sokongan fizikal serta mental sepanjang tempoh saya menghasilkan tesis ini. Tanpa sokongan mereka, saya tidak akan dapat mencapai kejayaan yang saya harapkan.

Akhir kata, bukan mudah bagi menghasilkan sebuah tesis, lebih-lebih lagi bagi saya yang terpaksa membahagikan masa antara keluarga, kerjaya dan pelajaran. Namun begitu, segala masalah yang timbul sepanjang kajian ini telah berjaya diatasi. Kesukaran yang diharungi menjadikan saya insan yang lebih gigih dan sabar. Seperti kata pepatah berakit-rakit ke hulu, berenang-renang ke tepian. Penghasilan tesis ini adalah kejayaan yang paling berharga untuk saya. Terima kasih sekali lagi diucapkan kepada semua pihak yang telah membantu saya menyelesaikan kajian ini. Saya akan sentiasa menghargai sumbangan yang diberikan dan saya akan terus berusaha dalam kerjaya serta pembelajaran.

ABSTRAK

Kajian ini bertujuan menilai keberkesanan pembelajaran bahasa Melayu sebagai bahasa asing yang ditawarkan di Guangxi International Business Vocational College (GXIBVC), Wilayah Guangxi, China dengan memberi tumpuan khusus kepada analisis kesilapan bahasa dalam kalangan pelajar. Faktor-faktor seperti kekurangan guru yang terlatih, dominasi pengaruh bahasa Mandarin, persekitaran pembelajaran yang di luar latar kebudayaan Melayu, dan sebagainya, telah mendorong kepada pelaksanaan sebuah pengkajian yang tuntas tentang keberkesanan pengajaran dan pembelajaran bahasa Melayu di GXIBVC. Tesis ini bertujuan untuk mencapai objektif dari segi (i) mengenalpasti kesilapan yang sistematik dan kesilapan yang tidak dapat diramalkan dalam pembelajaran bahasa Melayu dalam kalangan pelajar di GXIBVC, (ii) menganalisis faktor-faktor kesilapan bahasa pada setiap peringkat pembelajaran bahasa Melayu dan hubungkaitnya dengan konteks budaya, dan (iii) menilai peringkat penguasaan bahasa Melayu para pelajar yang dikaji. Metodologi kajian ini melibatkan 25 orang pelajar China Tahun 1 program bahasa Melayu di GXIBVC. Dengan menggunakan kerangka analisis kesilapan Corder (1977), pengkaji menilai empat kemahiran berbahasa iaitu kemahiran mendengar, bertutur, membaca, dan menulis melalui ujian peringkat awal dan ujian peringkat lanjutan. Hasil kajian menunjukkan bahawa pelajar yang mempelajari bahasa Melayu di GXIBVC berdepan dengan masalah dari aspek lisan dan penulisan. Jenis-jenis kesilapan seperti penggantian, penambahan, pengguguran fonem dan kesilapan kata kerap berlaku dalam aspek sebutan. Dari segi aspek sintaksis, pelajar-pelajar didapati berdepan dengan kesulitan membina struktur ayat yang gramatis. Berdasarkan penilaian ke atas tahap penguasaan bahasa Melayu mengikut kerangka Corder, golongan pelajar ini boleh dikategorikan dalam peringkat kesilapan yang sistematik. Faktor utama yang dikenal pasti sebagai penyumbang kesilapan tersebut ialah gangguan bahasa ibunda iaitu bahasa Mandarin ataupun faktor intralingual. Dari segi implikasi, dapatan kajian diharapkan dapat menjadi rujukan penting kepada pengkaji dan pendidik bahasa Melayu yang lain di China, sekaligus menyumbang kepada peningkatan kualiti pengajaran dan pemartabatan bahasa Melayu di arena antarabangsa.

**ERROR ANALYSIS OF MALAY LANGUAGE AS A FOREIGN LANGUAGE
AMONG STUDENTS AT GUANGXI INTERNATIONAL BUSINESS VOCATIONAL
COLLEGE, CHINA - A CASE STUDY**

ABSTRACT

This study aims to evaluate the effectiveness of learning Malay as a foreign language offered at Guangxi International Business Vocational College (GXIBVC), Guangxi Province, China, with a specific focus on error analysis among students. Factors such as a shortage of trained teachers, the dominant influence of Mandarin, a learning environment outside the Malay cultural context, and others, have prompted a thorough investigation into the effectiveness of Malay language teaching and learning at GXIBVC. This thesis seeks to achieve the following objectives: (i) identifying systematic and unpredictable errors in Malay language learning among students at GXIBVC, (ii) analyzing the factors contributing to language errors at each stage of Malay language learning and their relationship with cultural context, and (iii) assessing the proficiency level of the students studied. The methodology of this study involves 25 first-year Chinese students enrolled in the Malay language program at GXIBVC. Using Corder's (1977) error analysis framework, the researcher evaluates four language skills—listening, speaking, reading, and writing—through preliminary and advanced-level tests. The findings reveal that students learning Malay at GXIBVC face challenges in both oral and written aspects. Errors such as substitution, addition, omission of phonemes, and word errors frequently occur in pronunciation. In terms of syntax, students struggle with constructing grammatically correct sentence structures. Based on Corder's framework for assessing language proficiency, these students can be categorized at the stage of systematic errors. The primary factors contributing to these errors are mother tongue interference (Mandarin) and intralingual factors. In terms of implications, the findings of this study are expected to serve as an important reference for other Malay language researchers and educators in China, thereby contributing to the improvement of teaching quality and the elevation of Malay in the international arena.

KANDUNGAN

	Halaman
PENGAKUAN	ii
PENGHARGAAN	iii
ABSTRAK	iv
ABSTRACT	v
KANDUNGAN	vi
SENARAI JADUAL	x
SENARAI ILUSTRASI	xiii

BAB I	Pengenalan	
1.1	Pendahuluan	1
1.2	Pemasalahan Kajian	2
1.3	Objektif Kajian	6
1.4	Kerangka Teori	6
1.5	Skop Kajian	8
1.6	Latar Belakang Jurusan Bahasa Melayu di GXIBVC	9
	1.6.1 Struktur dan objektif pembelajaran program	12
1.7	Definisi Operasional	15
	1.7.1 Bahasa asing dan bahasa kedua	15
	1.7.2 Bahasa Ibunda	17
	1.7.3 Demografi bahasa di Nanning, Guangxi	17
	1.7.4 Pengajaran dan pembelajaran bahasa asing	21
	1.7.5 Analisis kesilapan	21
	1.7.6 Analisis teori konstratif	24
	1.7.7 Gangguan bahasa Ibunda	25
	1.7.8 Kemahiran berbahasa	25
1.8	Kesimpulan	27
 BAB II	 ULASAN KOSA LIMU	
2.1	Pengenalan	28
2.2	Sorotan Teori Analisis Kesilapan S.P. Corder	28
2.3	Analisis Kesilapan Dari Aspek Penulisan	32
2.4	Hubungkait Pembelajaran Bahasa Asing Dengan Konteks	

	Budaya	53
2.5	Ulasan Kritis	62
2.6	Kesimpulan	64
BAB III	METODOLOGI KAJIAN	
3.1	Pendahuluan	65
3.2	Demografi Responden	66
	3.2.1 Hipotesis kajian	72
3.3	Kaedah Kajian	73
	3.3.1 Kaedah kepustakaan	73
	3.3.2 Kajian lapangan	74
	3.3.3 Kaedah analisis data	91
3.4	Kesimpulan	91
	3.4.1 Kebolehppercayaan data	92
BAB IV	ANALISIS DATA DAN PERBINCANGAN	
4.1	Pengenalan	95
4.2	Ujian Kemahiran: Peringkat Awal	95
	4.2.1 Analisis hasil ujian kemahiran mendengar	96
	4.2.2 Analisis hasil ujian kemahiran bertutur	105
	4.2.3 Analisis hasil ujian kemahiran membaca	113
	4.2.4 Analisis hasil ujian kemahiran membina ayat	130
4.3	Ujian Kemahiran: Peringkat Lanjutan	138
	4.3.1 Analisis hasil ujian kemahiran mendengar	139
	4.3.2 Analisis hasil ujian kemahiran bertutur	151
	4.3.3 Analisis hasil ujian kemahiran membaca	159
	4.3.4 Analisis hasil ujian kemahiran menulis	171
4.4	Penilaian Terhadap Peringkat Kesilapan	186
4.5	Faktor-Faktor Penyebab Jenis-Jenis Kesilapan Yang Dikenalpasti	188
	4.5.1 Faktor penyebab kesilapan penggantian fonem	189
	4.5.2 Faktor penyebab kesilapan penambahan dan penguguran fonem	191
	4.5.3 Faktor penyebab kesilapan pemilihan kosa kata	193
	4.5.4 Faktor penyebab kesilapan pada aspek deretan vokal dan diftong	196
	4.5.5 Faktor penyebab kesilapan pada struktur suku kata	198
	4.5.6 Faktor penyebab kesilapan penggunaan frasa	198
	4.5.7 Faktor kesilapan pada struktur sintaksis	200

	4.5.8	Rumusan	202
4.6		Hasil Wawancara Terhadap Punca-Punca Kesilapan	203
	4.6.1	Aspek mendengar	204
	4.6.2	Aspek pertuturan	205
	4.6.3	Aspek pembacaan	206
	4.6.4	Kemahiran menulis	207
4.7		Intervensi Dan Strategi Penambahbaikan	208
	4.7.1	Strategi menangani masalah sebutan untuk deretan vokal dan diftong	209
	4.7.2	Strategi menangani kekeliruan berkaitan dengan pola suku kata	210
	4.7.3	Strategi meningkatkan penguasaan frasa kerja	214
4.8		Perbincangan	215
4.9		Kesimpulan	217

BAB V

KESIMPULAN

5.1	Pengenalan	219
5.2	Ringkasan Hasil Dapatan	219
5.3	Implikasi Kajian	224
5.4	Cadangan Kajian Pada Masa Depan	225
5.5	Penutup	227

RUJUKAN

228

Lampiran A	Kertas Ujian Kemahiran Mendengar Bahasa Melayu	233
Lampiran B	Kertas Ujian Kemahiran Membaca Bahasa Melayu Peringkat Awal	236
Lampiran C	Kertas Ujian Kemahiran Menulis Bahasa Melayu Peringkat Awal	237
Lampiran D	Kertas Ujian Kemahiran Mendengar Bahasa Melayu Peringkat Lanjutan	239
Lampiran E	Kertas Ujian Kemahiran Membaca Bahasa Melayu Peringkat Lanjutan	242
Lampiran F	Kertas Ujian Kemahiran Menulis Bahasa Melayu Peringkat Lanjutan	243
Lampiran G	Borang Soal Selidik bagi Mengenal Pasti Butiran Pelajar China dalam Pembelajaran Bahasa Kedua dalam Program	

Bahasa Melayu yang Ditawarkan di Wilayah Guangxi,
China

247

SENARAI JADUAL

No. Jadual		Halaman
Jadual 1.1	Kandungan kursus dalam Program Bahasa Asing Terapan (Jurusan Bahasa Melayu)	12
Jadual 1.2	Objektif pembelajaran dan hasil pembelajaran jurusan bahasa Melayu	14
Jadual 3.1	Latar belakang responden yang dikaji	66
Jadual 3.2	Perkataan-perkataan untuk membina ayat	83
Jadual 3.3	Soalan-soalan di bahagian VI	86
Jadual 3.4	Perkataan-perkataan yang perlu disusun semula dalam soalan bahagian I	88
Jadual 3.5	Perkataan-perkataan sebagai rujukan untuk membina ayat	90
Jadual 3.6	Peringkat-peringkat kesilapan (Corder 1977)	90
Jadual 4.1	Kesilapan jenis penggantian fonem bagi soalan di bahagian III	98
Jadual 4.2	Kesilapan jenis fonem dalam soalan di bahagian IV	99
Jadual 4.3	Kesilapan jenis penggantian fonem	106
Jadual 4.4	Kesilapan jenis penambahan fonem	108
Jadual 4.5	Kesilapan jenis pengguguran fonem	109
Jadual 4.6	Jenis-jenis kesilapan kata dalam ayat	111
Jadual 4.7	Kesilapan frasa nama	112
Jadual 4.8	Kesilapan jenis penggantian fonem	115
Jadual 4.9	Kesilapan jenis penambahan fonem	120
Jadual 4.10	Kesilapan jenis pengguguran fonem	123
Jadual 4.11	Kesilapan dalam penyebutan aspek deretan vokal	125
Jadual 4.12	Kesilapan pola suku kata	127
Jadual 4.13	Kesilapan penyebutan kosa kata	127
Jadual 4.14	Perkataan-perkataan untuk membina ayat	131

Jadual 4.15	Kesilapan frasa nama	132
Jadual 4.16	Kesilapan frasa kerja	133
Jadual 4.17	Kesilapan frasa adjektif	135
Jadual 4.18	Kesilapan frasa sendi	136
Jadual 4.19	Kesilapan struktur ayat	137
Jadual 4.20	Bilangan pelajar yang melakukan kesilapan dalam soalan di bahagian II	141
Jadual 4.21	Kesilapan jenis penggantian fonem bagi soalan di bahagian III	142
Jadual 4.22	Kesilapan jenis penggantian fonem bagi soalan di bahagian V	143
Jadual 4.23	Bilangan pelajar yang tidak menulis jawapan bagi soalan di bahagian VI	150
Jadual 4.24	Kesilapan jenis penggantian fonem	152
Jadual 4.25	Kesilapan jenis penambahan fonem	154
Jadual 4.26	Kesilapan jenis pengguguran fonem	155
Jadual 4.27	Jenis-jenis kesilapan kata dalam ayat	157
Jadual 4.28	Kesilapan frasa nama	158
Jadual 4.29	Kesilapan jenis penggantian fonem	161
Jadual 4.30	Kesilapan jenis pengguguran fonem	164
Jadual 4.31	Kesilapan jenis penambahan fonem	166
Jadual 4.32	Kesilapan kata	168
Jadual 4.33	Kesilapan dalam penyebutan deretan vokal	169
Jadual 4.34	Kesilapan pola suku kata	170
Jadual 4.35	Perkataan-perkataan yang perlu disusun semula dalam soalan bahagian I	172
Jadual 4.36	Perkataan-perkataan sebagai rujukan untuk membina ayat	174
Jadual 4.37	Kesilapan frasa nama	175
Jadual 4.38	Kesilapan frasa kerja	176
Jadual 4.39	Kesilapan frasa sendi	178

Jadual 4.40	Kesilapan struktur ayat	180
Jadual 4.41	Kesilapan kata hubung	182
Jadual 4.42	Kesilapan kata	184
Jadual 4.43	Kesilapan kata bantu	185
Jadual 4.44	Kesilapan frasa adjektif	186
Jadual 4.45	Inventori terhadap peringkat kesilapan pelajar GXIBVC	187
Jadual 4.46	Rumusan terhadap jenis kesilapan yang dikenalpasti	189
Jadual 4.47	Perbezaan susunan frasa nama antara bahasa Mandarin dan bahasa Melayu	199
Jadual 4.48	Susunan frasa kerja bahasa Melayu	199
Jadual 4.49	Susunan frasa kerja bahasa Mandarin	199
Jadual 4.50	Perbezaan susunan frasa adjektif antara bahasa Mandarin dan bahasa Melayu	200
Jadual 4.51	Susunan ayat bahasa Melayu	201
Jadual 4.52	Susunan ayat bahasa Mandarin	201
Jadual 4.53	Klasifikasi tentang jenis-jenis kesilapan	203
Jadual 4.54	Kaedah pelafazan sebutan untuk deretan vokal dan diftong	210
Jadual 4.55	Kaedah pelafazan perkataan dengan deretan vokal dan diftong	210
Jadual 4.56	Kata-kata kunci dari teks latihan membaca	212
Jadual 4.57	Formula frasa kerja	214
Jadual 4.58	Contoh frasa kerja yang menerapkan formula yang dicadangkan	214

SENARAI ILUSTRASI

No. Rajah		Halaman
Rajah 1.1	Gambaran umum pola penggunaan bahasa di Guangxi	20
Rajah 3.1	Gambar soalan	80
Rajah 3.2	Gambar soalan	80
Rajah 3.3	Gambar soalan	80
Rajah 3.4	Gambar soalan	80
Rajah 3.5	Gambar soalan	80
Rajah 3.6	Ayat-ayat untuk soalan bahagian V	81
Rajah 3.7	Petikan teks	82
Rajah 3.8	Ayat-ayat yang diuji dalam soalan di bahagian I	85
Rajah 3.9	Petikan teks	87
Rajah 3.10	- berbasikal -	89
Rajah 3.11	- bersenam -	89
Rajah 3.12	- layang - layang -	89
Rajah 3.13	- menunggu - perhentian bas	89
Rajah 3.14	- memotong -	89
Rajah 3.15	Gambar soalan	90
Rajah 4.1	Kekerapan kesilapan ejaan dalam ujian kemahiran mendengarkan bahagian I, II, III dan IV	97
Rajah 4.2	Gambar soalan	103
Rajah 4.3	Gambar soalan	103
Rajah 4.4	Gambar soalan	103
Rajah 4.5	Gambar soalan	103
Rajah 4.6	Gambar soalan	103
Rajah 4.7	Ayat-ayat untuk soalan bahagian V	104

Rajah 4.8	Kekerapan kesilapan pelajar yang melakukan kesilapan dalam bahagian V	105
Rajah 4.9	Peraturan jenis-jenis kesilapan dalam ujian kemahiran bertutur	106
Rajah 4.10	Kekerapan kesilapan kata dan frasa nama dalam ujian kemahiran bertutur	110
Rajah 4.11	Petikan teks	113
Rajah 4.12	Kekerapan kesilapan dalam ujian kemahiran membaca	114
Rajah 4.13	Kekerapan kesilapan sintaksis dalam ujian kemahiran menulis	131
Rajah 4.14	Kekerapan kesilapan ejaan dalam ujian kemahiran mendengar bahagian II, III, IV dan V	140
Rajah 4.15	Ayat-ayat yang diuji dalam soalan di bahagian I	149
Rajah 4.16	Kekerapan pelajar yang melakukan kesilapan dalam bahagian I	150
Rajah 4.17	Peraturan jenis-jenis kesilapan dalam ujian kemahiran bertutur	152
Rajah 4.18	Kekerapan kesilapan kata dan frasa nama dalam ujian kemahiran bertutur	156
Rajah 4.19	Petikan teks	160
Rajah 4.20	Kekerapan kesilapan dalam ujian kemahiran membaca	160
Rajah 4.21	- berbasikal -	172
Rajah 4.22	- bersenam -	172
Rajah 4.23	- menunggu - perhentian bas	173
Rajah 4.24	- layang - layang	173
Rajah 4.25	- memotong -	173
Rajah 4.26	Gambar soalan	173
Rajah 4.27	Kekerapan kesilapan sintaksis dalam ujian kemahiran menulis	174
Rajah 4.28	Onset (konsonan) bagi di antara dua vokal	211
Rajah 4.29	Petikan teks yang dijadikan sebagai latihan pembacaan	212

BAB I

PENGENALAN

1.1 PENDAHULUAN

Secara umumnya, China dan Malaysia telah menjalin hubungan diplomatik pada tahun 1974. Manakala hubungan persahabatan antara rakyat kedua-dua negara China dan Malaysia telah bersejarah lebih 2000 tahun. Sejak dinasti Han lagi, orang China telah menjalankan perdagangan di Kepulauan Melayu. Pelayaran Laksamana Cheng Ho ke seberang laut pada dinasti Ming China pernah 5 kali singgah di Melaka. Sekali lagi terbukti bahawa hubungan diplomatik dan persahabatan antara kedua-dua negara ini telah wujud dari dahulu lagi sehingga kini. Sejak China dan Malaysia menjalin hubungan diplomatik pada 31 Mei tahun 1974, kerjasama ekonomi antara China dan Malaysia berkembang dengan pesat. Berbagai aktiviti yang melibatkan hubungan dua hala antara kedua-dua negara juga sering diadakan. Sehubungan dengan itu, bahasa Melayu mula mendapat status dalam pelbagai bidang hasil perhubungan tersebut, terutamanya dalam bidang perekonomian, pelancongan, politik, pendidikan, dan sebagainya. Bagi menggalakkan lebih ramai rakyat China menguasai bahasa Melayu untuk berkhidmat dalam bidang-bidang tersebut, institut-institut pengajian tinggi di China telah bermula untuk mengadakan jurusan bahasa Melayu.

Guangxi merupakan sebuah provinsi yang berkedudukan penting, lokasinya berhampiran dengan negara-negara Asia Tenggara dan juga bersempadan dengan Vietnam. Dengan inisiatif pelaksanaan pelan “Satu Jalur Satu Jalan” (The Belt and Road) China, Guangxi memainkan peranan yang penting untuk menjayakan pelan ini. Oleh itu, pelbagai jurusan bahasa asing seperti bahasa Melayu, bahasa Thai, bahasa Vietnam, bahasa Kemboja, dan sebagainya telah ditawarkan untuk menyediakan modal insan bagi menjayakan pelan ini. Terutamanya bagi industri e-dagang yang berkembang

dengan pesat pada zaman sekarang, orang yang berbakat dalam bahasa asing amat diperlukan untuk berkomunikasi secara atas talian dengan pelanggan di luar negara. Lebih-lebih lagi orang yang pandai berbahasa Melayu sangat kurang dalam bidang ini di Guangxi.

Bagi menggalakkan lebih ramai orang yang pandai berbahasa Melayu untuk berkhidmat kepada masyarakat, institut-institut pengajian tinggi di China telah bermula untuk mengadakan jurusan bahasa Melayu. Di Provinsi Guangxi, jurusan bahasa Melayu telah diadakan awal pada tahun 2007 di Guangxi University for Nationalities. Pada tahun 2008, Guangxi International Business Vocational College (GXIBVC) merupakan institut pengajian tinggi kedua yang menawarkan jurusan tersebut. Dari segi peringkat pengajian, bahasa Melayu ditawarkan sebagai satu jurusan pada peringkat diploma dan sarjana muda di kolej ataupun universiti China. Pembelajaran bahasa Melayu di China menekankan lima aspek yakni kemahiran mendengar, bertutur, membaca, menulis, dan menterjemah serta pengetahuan tentang aspek kebudayaan, ekonomi, politik, dan sejarah Malaysia.

1.2 PEMASALAHAN KAJIAN

Pengajaran bahasa Melayu sebagai bahasa kedua di China sesungguhnya sangat mencabar. Pertama, oleh kerana bahasa Melayu dan bahasa Sinitik terdiri daripada dua rumpun bahasa yang berlainan, kedua-dua bahasa ini tidak saling difahami jika bukan melalui pembelajaran yang intensif. Menurut beberapa sarjana dialektologi misalnya Blust (2013) dan Collins (2006), bahasa Melayu tergolong dalam rumpun bahasa Austronesia manakala bahasa Sinitik seperti bahasa Hokkien, Kantonis, Mandarin dan sebagainya tergolong dalam rumpun bahasa Sino-tibet (lihat Chappel 2001). Dari segi linguistik, misalnya kosa kata, fonologi, semantik dan sintaksis, bahasa Melayu dan bahasa Sinitik menyerlahkan kelainan yang sangat ketara.

Kedua, dari segi latar belakang pendidikan, pelajar-pelajar di China tidak mempunyai sebarang asas dalam bahasa Melayu kerana mereka bukan penutur natif bahasa ini. Dalam hal ini, bahasa Melayu adalah sesuatu bahasa yang baru bagi mereka. Tahap pengetahuan mereka terhadap bahasa Melayu boleh diungkapkan seperti di tahap prasekolah iaitu mereka perlu mempelajari bahasa ini bermula dari “kosong”. Dalam

erti kata lain, pelajar ini mempelajari bahasa ini sebagai subjek bahasa asing dan tidak pernah mempelajarinya baik pada peringkat tadika, sekolah rendah dan sekolah menengah. Fenomena ini amat lumrah bagi seseorang pelajar yang ingin mempelajari sesuatu bahasa asing. Dalam tahap awal pembelajaran, tidak dapat dinafikan bahawa wujud berbagai kesilapan tatabahasa dan juga sebutan (Corder 1973). Sebagai contoh, kajian Alim (2015) ke atas pelajar dari negara China yang mengambil kursus bahasa Melayu di Universiti Malaysia Sabah mendapati bahawa pelajar-pelajar yang dikaji melakukan kesilapan sebutan kata Melayu yang ketara, baik kesilapan pada posisi awal, tengah mahupun akhir kata, misalnya *dengan* disebut sebagai *tengan*, *begitu* sebagai *bejitu*, *beliau* disebut sebagai *belia* dan sebagainya. Antara faktor yang mengakibatkan kesilapan tersebut adalah “mereka tidak memahami maksud perkataan ataupun bacaan mereka sendiri. Mereka hanya menghafal sesuatu perkataan itu tanpa mengetahui erti bagi perkataan tersebut (Alim 2015: 166).

Ketiga, lokasi persekitaran pembelajaran mereka yang berada di Guangxi, China juga menjadi satu kekangan untuk mempelajari bahasa Melayu. Tidak seperti pelajar asing yang mengikuti program bahasa Melayu di Malaysia, mereka mempunyai kelebihan dari segi berpeluang mendekati masyarakat Melayu, berinteraksi secara langsung dengan penutur asli bahasa Melayu, mempelajari konteks budaya yang berkaitan dengan penggunaan bahasa Melayu, dan mudah mencapai kepelbagaian bahan rujukan dalam bahasa Melayu. Di antara kekangan yang paling rencam ialah pelajar-pelajar ini tidak berpeluang terdedah dengan pengetahuan sosial dan kebudayaan yang penting sebagai latar dalam pembelajaran bahasa asing. Menurut Kuo & Lai (2006: 1, 5), bahasa merupakan sebahagian daripada institusi sosial yang dibentuk dan membentuk sesebuah sosial masyarakat. Justeru itu, pembelajaran sesebuah bahasa asing perlu menitikberatkan hubungan kebudayaan dengan bahasa. Menurut mereka lagi, bahasa boleh berubah mengikut elemen kebudayaan. Bahasa manusia adalah sesuatu sistem komunikasi bersifat simbolik yang dipelajari dan bersifat fleksible. Apabila sesuatu makna bahasa berubah, maka simbolisme yang baru akan terhasil. Begitu juga kebudayaan, pengetahuan kebudayaan penting untuk kecekapan berbahasa dan bahasa perlu dikonseptualisasikan sebagai bahagian yang berintegrasi dengan kebudayaan. Sebagai contoh, kini penggunaan media sosial telah menjadi sebahagian daripada budaya kehidupan masyarakat moden. Media sosial seperti

Facebook telah mengakibatkan perluasan makna kata Melayu. Di antaranya seperti kata *dedak* telah mengalami perluasan makna yang rencam dari makanan untuk haiwan menjadi kata sindiran untuk “pemberian rasuah” (Wan Robiah & Chong 2020). Sekiranya pelajar hanya mempelajari kosa kata ini mengikut makna literalnya dan bukannya makna pragmatiknya, maka ini akan memberi kesukaran kepada pelajar untuk memahami maksud sebenar kata tersebut, contohnya frasa “makan dedak” (maksud sebenarnya ialah *makan duit rasuah* (hlmn. 41).

Justeru itu, dengan kerjasama China-ASEAN yang semakin aktif dalam bidang seperti ekonomi, perdagangan, kebudayaan, pendidikan dan lain-lain terutamanya dengan pelaksanaan inisiatif “The Belt and Road”, permintaan terhadap bakat yang mahir dalam bahasa-bahasa ASEAN semakin meningkat. Dalam hal ini, program pengajian bahasa ASEAN semakin mendapat status di institut pengajian tinggi Guangxi. Namun, dalam proses melatih bakat komposit ini, GXIBVC menghadapi pelbagai kesukaran dan cabaran. Menurut sumber dari GXIBVC, kebanyakan pelajar program pengajian bahasa asing minoriti diterima melalui proses pengaturan semula jurusan (tukar jurusan), peratusan pelajar yang memilih jurusan bahasa asing seperti bahasa Thai, Vietnam, dan Melayu sebagai pilihan utama agak rendah. Hal ini berlaku kerana pelajar berpendapat bahawa prospek pekerjaan bahasa asing minoriti tidak terjamin. Masalah peluang pekerjaan yang terhad kepada graduan mengakibatkan fenomena aliran keluar tenaga mahir berlaku. Sumber data dari GXIBVC menunjukkan bahawa peluang kerja graduan tertumpu pada bidang pentadbiran dan pendidikan yang tidak berkaitan langsung dengan kemahiran bahasa asing yang dipelajari, sebahagian daripada mereka bertukar kerjaya selepas bekerja beberapa tahun. Lantaran itu, mengakibatkan pembaziran sumber pembangunan bakat berlaku.

Di samping itu, aspek kekurangan peluang praktikum dan lemahnya integrasi antara industri dengan institut turut merupakan halangan kritikal bagi GXIBVC. Pada masa ini, mekanisme kolaborasi antara program pengajian bahasa asing minoriti di GXIBVC dengan pihak industri masih belum mencapai tahap optimum. Peluang latihan industri untuk pelajar amat terhad dan kebanyakan terbatas pada aktiviti sukarelawan jangka pendek atau peranan sebagai pembantu penterjemah. Keadaan ini gagal memberi pendedahan holistik terhadap amalan kerja profesional yang sebenar.

Berdasarkan konteks di atas, Jurusan Bahasa Melayu di GXIBVC turut menghadapi kesukaran dalam aspek pembangunan dan pengajaran. Masalah kekurangan tenaga pengajar merupakan satu cabaran yang besar bagi GXIBVC kerana hanya terdapat seorang guru bahasa Melayu sahaja yang bertugas sepanjang 15 tahun ini. Di samping itu, jika berbanding dengan bahasa asing minoriti yang lain, pengajian bahasa Melayu menghadapi kekurangan platform perkembangan seperti ujian kelayakan dan program-program pemeraksanaan akademik, sekaligus menyekat pembangunan berterusan bagi jurusan ini. Terdapat tanggapan umum dalam kalangan pelajar di GXIBVC bahawa bahasa asing minoriti sukar untuk dikuasai. Namun sejauh manakah tanggapan ini menggambarkan kenyataan yang sebenarnya. Bagi membuktikan kenyataan ini, pengkaji melakukan kajian ke atas Kursus Bahasa Asing Terapan (Bahasa Melayu) yang juga ditawarkan sebagai bahasa minoriti asing di GXIBVC. Dengan meneliti jenis-jenis kesilapan yg dilakukan oleh pelajar semasa mempelajari bahasa Melayu, kita dapat mengetahui sama ada bahasa ini sukar dikuasai oleh mereka ataupun sebaliknya. Dalam erti kata lain, jika hasil analisis menunjukkan kurang kesilapan yang dilakukan, maka ini bermaksud bahawa bahasa ini mudah dipelajari, dan begitu juga sebaliknya.

Bahasa Melayu sebagai bahasa asing bagi pelajar-pelajar di Guangxi sering terdedah kepada gangguan bahasa ibunda mereka iaitu bahasa Mandarin. Kekeliruan terhadap perbezaan antara bahasa Melayu dan bahasa Mandarin kerap muncul. Kesilapan-kesilapan dalam aspek fonologi, leksikal, ortografi, tatabahasa, struktur ayat, dan sebagainya juga sering dilakukan. Dalam tesis ini, tumpuan kajian adalah pada aspek pengenalanpastian kesilapan dan selanjutnya menghasilkan sebuah pendekatan yang sesuai diterapkan untuk mengatasi kekangan pembelajaran bahasa Melayu yang dihadapi. Cara pengajaran yang sesuai dan berkesan akan meningkatkan pencapaian mereka dalam bahasa Melayu. Permasalahan, pengalaman, cadangan, konsep, dan kaedah yang diusulkan dalam kajian ini akan membantu tenaga pengajar yang terlibat dalam pengajaran bahasa Melayu kepada pelajar di negara China.

1.3 OBJEKTIF KAJIAN

Bertitik tolak dari permasalahan yang dibentangkan, tesis ini dihasilkan untuk mencapai objektif berikut:

- i) Mengenalpasti kesilapan yang sistematik dan kesilapan yang tidak dapat diramalkan dalam pembelajaran bahasa Melayu dalam kalangan pelajar di GXIBVC.
- ii) Menganalisis faktor-faktor kesilapan bahasa pada setiap peringkat pembelajaran bahasa Melayu dan hubungkaitnya dengan konteks budaya.
- iii) Menilai peringkat penguasaan bahasa Melayu para pelajar yang dikaji berdasarkan kerangka Corder (1973).

1.4 KERANGKA TEORI

Tesis ini menggunakan kerangka Corder (1973) untuk mengkaji pembelajaran bahasa Melayu oleh pelajar-pelajar di Guangxi International Business Vocational College. Dalam Corder, kesilapan yang berlaku dalam pembelajaran bahasa kedua dibahagikan kepada kesilapan sistematik yang dapat diramal dan kesilapan yang tidak dapat diramal. Oleh sebab belum mampu menguasai seluruh sistem bahasa asing, bahasa Melayu sebagai bahasa sasaran bagi pelajar dari China kerap melakukan kesilapan dalam pelbagai aspek. Kekeliruan terhadap cara penyebutan, pembentukan kata, penguasaan leksikal, dan lain-lain aspek semasa mempelajari bahasa Melayu telah menjadi satu halangan untuk pelajar mempelajarinya. Untuk mengatasi masalah-masalah yang dihadapi, pelajar menggunakan sistem bahasa yang tersendiri dalam proses pembelajaran. Sistem perantaraan ini dinamakan sebagai “kecekapan transisional” seperti yang dirujuk dalam (Corder 1973:24). Dengan adanya teori sistem perantaraan ini, kita dapat mengetahui bahawa pelajar-pelajar yang melakukan kesilapan dalam bahasa kedua berkemampuan untuk membetulkan kesilapannya dengan cara tersendiri, pelajar dalam peringkat pembelajaran yang berbeza juga mempunyai kemampuan pembelajaran yang berbeza.

Dalam konteks di atas, pelajar-pelajar yang mempelajari bahasa asing telah dibahagikan kepada 3 peringkat iaitu pra-sistematik, sistematik, dan pasca-sistematik (Corder 1973:270).

- i) Peringkat pra-sistematik, bagi pelajar yang berada dalam peringkat pra-sistematik, mereka belum dapat menguasai sistem pembentukan bahasa sasaran dan kesilapan yang dilakukan itu tidak dapat diramalkan. Mereka hanya boleh menggunakan kaedah sendiri untuk mengendalikan masalah buat sementara. Pelajar dalam peringkat ini tidak sedar akan kesilapannya yang dilakukan, mereka tidak mampu untuk membuat pembetulan dan penerangan meskipun diberitahu tentang kesilapannya;
- ii) Peringkat sistematik, pelajar dalam peringkat ini telah dapat menguasai sistem pembentukan bahasa sasaran pada tahap yang tertentu, kesilapan dilakukan oleh sebab tidak memahami sistem bahasa sasaran dengan selengkapnya. Kesilapan ini sering diulang dan dapat diramalkan. Mereka masih tidak berkemampuan untuk memperbetulkan kesilapan tetapi boleh memberi penerangan terhadap apa yang mereka fikirkan;
- iii) Peringkat pasca-sistematik, pelajar dalam peringkat ini telah dapat menguasai sistem bahasa sasaran yang agak lengkap. Tetapi penggunaan bahasa sasaran belum dijadikan sebagai satu kebiasaan bagi mereka maka kesilapan juga akan berlaku dalam proses penggunaan bahasa sasaran. Pelajar dalam peringkat ini telah berupaya untuk membuat pembetulan dan penerangan bagi kesilapan yang dilakukannya.

Menurut Allen & Corder (1974), kesilapan-kesilapan yang dilakukan oleh pelajar dalam pembelajaran bahasa kedua ialah bukti tentang proses dan peraturan yang digunakan dalam peringkat-peringkat tertentu. Pengkaji atau pengajar bahasa Melayu kepada pelajar di China boleh menganalisis tahap pembelajaran dan tahap penguasaan bahasa Melayu pelajar dengan ketiga-tiga peringkat tersebut. Analisis kesilapan yang dibuat akan mewujudkan satu kaedah yang berefisien untuk memudahkan pelajar di China mempelajari bahasa Melayu.

Selain itu, pendekatan analisis teori konstratif juga diaplikasikan dalam kajian ini bagi tujuan membandingkan sistem linguistik antara bahasa ibunda dan bahasa asing. Menurut pandangan analisis kontrastif, kebanyakan kesilapan yang dilakukan oleh pelajar dalam pembelajaran bahasa kedua adalah disebabkan oleh gangguan bahasa ibunda terhadap bahasa asing. Oleh yang demikian, sekiranya struktur bahasa ibunda dan bahasa asing mempunyai banyak persamaan, bahasa asing itu adalah mudah dipelajari dan pelajar tidak akan membuat kesilapan yang banyak. Sebaliknya, jika terdapat banyak perbezaan antara bahasa ibunda dan bahasa asing, maka timbullah pelbagai jenis masalah apabila pelajar mempelajari bahasa asing itu. Dalam pada itu, analisis teori konstratif akan dapat membantu para pendidik di China untuk mengetahui persamaan dan perbezaan yang wujud antara bahasa Mandarin dan bahasa Melayu. Dengan itu, titik kesulitan dalam pembelajaran dalam proses pembelajaran bahasa Melayu akan dapat diatasi.

1.5 SKOP KAJIAN

Bagi mengenal pasti dan mencapai kerelevanan terhadap maklumat kajian, adalah penting untuk mempunyai skop yang jelas. Dari segi responden yang dikaji, tesis ini tertumpu kepada pelajar-pelajar warganegara China di GXIBVC kerana dari segi sejarah, kolej ini telah menawarkan kursus bahasa Melayu sejak 15 tahun lalu dan belum lagi ada kajian keberkesanan yang dilakukan ke atasnya. Tambahan lagi, oleh kerana pengkaji merupakan tenaga pengajar kursus bahasa Melayu di kolej tersebut, maka lebih mudah untuk memperoleh data kajian yang lebih *in-situ*. Pelajar-pelajar yang difokuskan ialah golongan yang berada dalam tahun 1, di peringkat diploma. Pelajar di tahap ini dipilih kerana mereka merupakan pelajar baharu yang belum pernah terdedah dengan bahasa Melayu sebelum ini. Sehubungan dengan itu, kajian ini berupaya menilai tahap perkembangan atau kemajuan mereka secara berperingkat dari tahap permulaan hingga peringkat pertengahan (iaitu dua peringkat yang dikaji).

Bagi mendapatkan data kesilapan, empat kemahiran akan diuji dalam ujian peringkat awal dan peringkat lanjutan iaitu kemahiran mendengar, bertutur, membaca, dan menulis. Keempat-empat kemahiran tersebut diuji kerana pembelajaran bahasa Melayu di GXIBVC menekankan empat aspek ini. Semua pelajar akan terdedah dengan kemahiran-kemahiran tersebut dalam proses pembelajaran bahasa Melayu sebagai

bahasa asing. Dalam pada itu, kandungan kertas ujian adalah fokus kepada aspek penulisan, pembacaan, dan pendengaran. Menerusi ujian yang dijalankan, data kesilapan pelajar dapat dijana bagi menilai tahap kemajuan pembelajaran dan menganalisis punca kesilapan berlaku. Jadi, pengenalan skop kandungan ujian adalah penting bagi mencapai kerelevanan terhadap data kajian ini.

Dalam kajian ini, hanya dua jenis kesilapan pelajar yang dikaji iaitu jenis kesilapan sebutan dan kesilapan gramatikal dalam ayat bahasa Melayu. Dari segi kesilapan sebutan, empat jenis kesilapan ejaan yang dicatat iaitu: (a) Kesilapan jenis penggantian fonem (b) Kesilapan jenis penambahan fonem (c) Kesilapan jenis pengguguran fonem, dan (d) Kesilapan kata. Manakala bagi kesilapan gramatikal, aspek struktur ayat bahasa Melayu difokuskan dalam kajian ini. Jenis kesilapan sebutan dan kesilapan gramatikal dipilih sebagai bahan kajian utama kerana kedua-dua aspek ini adalah asas bagi pelajar tahun 1 dalam pembelajaran bahasa Melayu. Kesilapan-kesilapan yang dilakukan oleh pelajar dalam aspek tersebut patut dikaji bagi mengesan punca kesilapan berlaku. Dalam pada itu, tenaga pengajar dapat merancang strategi pengajaran yang sesuai bagi memperbetulkan kesilapan yang dilakukan oleh pelajar sejak dari peringkat awal lagi supaya kesilapan ini tidak terus diulangi dalam pembelajaran.

Secara keseluruhannya, skop kajian yang dikenal pasti dapat membantu pengkaji untuk mencapai kerelevanan terhadap maklumat kajian dalam tesis ini.

1.6 LATAR BELAKANG JURUSAN BAHASA MELAYU DI GXIBVC

Sejak pelan “Satu Jalur Satu Jalan” dilaksanakan, aktiviti-aktiviti yang berkaitan dengan bidang perekonomian antara negara-negara ASEAN dengan China kerap diadakan di Guangxi. Antaranya, Ekspo China-ASEAN (CAEXPO) merupakan salah satu pameran anjuran bersama China dan 10 negara ASEAN yang diadakan setiap tahun di bandar Nanning, Guangxi. Pada tahun 2004, bandar Nanning telah diumumkan sebagai lokasi tetap bagi CAEXPO dan menjadi platform pertukaran dan kerjasama bagi negara China dan ASEAN. Sejak pelancaran CAEXPO, kerjasama ekonomi antara China dan Malaysia berkembang dengan pesat, pertukaran lawatan antara kedua-dua

negara juga sering diadakan. Sehubungan dengan itu, bahasa Melayu telah menjadi bahasa pengantar dan memainkan peranan yang penting dalam pelbagai bidang. Jadi, program pengajian bahasa Melayu pun mula ditawarkan di institut pengajian tinggi Guangxi bagi menyemai lebih ramai orang China yang fasih berbahasa Melayu untuk berkhidmat dalam pelbagai bidang yang diperlukan.

Pada tahun 2008, Guangxi International Business Vocational College merupakan institut pengajian tinggi kedua yang menawarkan jurusan bahasa Melayu selepas Guangxi University for Nationalities. Dari segi peringkat pengajian, bahasa Melayu ditawarkan sebagai satu jurusan pada peringkat Diploma di GXIBVC. Tempoh pengajian bagi program ini adalah selama 3 tahun, iaitu 2 tahun di GXIBVC dan 6 bulan sangkutan dengan institut pengajian tinggi di Malaysia, serta enam bulan latihan praktikum. Pembelajaran bahasa Melayu selama dua tahun di GXIBVC menekankan lima aspek yakni kemahiran mendengar, bertutur, membaca, menulis, dan menterjemah serta pengetahuan tentang aspek sosial dan kebudayaan Malaysia. Walaupun pelajar terdedah dengan pengetahuan tentang aspek kebudayaan Melayu di dalam kelas tetapi ini masih tidak mencukupi kerana mereka tidak dapat berinteraksi secara bersemuka dengan penutur asli bahasa Melayu. Sehubungan dengan itu, pembelajaran bahasa Melayu dalam situasi ini dinilai kurang efektif dari segi meningkatkan aspek pertuturan dan pendengaran dalam pembelajaran bahasa Melayu. Bagi meningkatkan tahap kemahiran tersebut, pelajar digalakkan untuk mengikuti program bahasa Melayu selama enam bulan di institut pengajian tinggi Malaysia. GXIBVC telah berkolaborasi dengan Universiti Malaya (UM), Universiti Kebangsaan Malaysia (UKM), dan Universiti Malaysia Sarawak (UNIMAS) untuk menjalankan program ini. Program ini merupakan daya tarikan jurusan bahasa Melayu kerana pelajar berpeluang terdedah dengan program pengajian bahasa Melayu di luar negara. Dalam tempoh 6 bulan ini, pelajar-pelajar akan terdedah dengan pengetahuan sosial dan kebudayaan masyarakat Melayu yang tidak dapat dipelajari di China.

Bermula dari tahun 2008 sehingga 2024, seramai 142 orang pelajar China telah mengikuti program pengajian bahasa Melayu yang ditawarkan di GXIBVC. Pengambilan pelajar baru akan diadakan setiap dua tahun sekali kerana masalah kekurangan tenaga pengajar. Di GXIBVC hanya terdapat seorang guru yang mengajar

bahasa Melayu iaitu pengkaji bagi kajian ini. Di samping itu, bilangan pelajar yang mempelajari bahasa Melayu adalah lebih kurang jika berbanding dengan jurusan bahasa asing yang lain iaitu jurusan bahasa Thai dan Vietnam. Biasanya, bilangan pelajar kelas bahasa Melayu dalam lingkungan 20 orang pelajar. Di GXIBVC, bilangan pelajar bagi jurusan bahasa Thai adalah paling ramai diikuti dengan bahasa Vietnam. Fenomena ini berlaku atas usaha propaganda Thailand di China yang kuat sehingga ramai orang yang mengetahuinya dan berkeinginan untuk mempelajari bahasa tersebut. Manakala bagi bahasa Vietnam pula, kedudukan Guangxi adalah bersempadan dengan Vietnam maka ramai orang yang mempelajarinya kerana lebih mudah untuk mendapat pekerjaan yang berkaitan dengan bahasa ini. Bagi menghadapi persaingan dari jurusan bahasa-bahasa ASEAN lain, jurusan bahasa Melayu di GXIBVC sentiasa melakukan promosi bagi mempertingkatkan lagi bilangan pelajar di China yang mempelajarinya.

Di samping itu, bagi seseorang pelajar peluang pekerjaan adalah aspek utama yang akan dipertimbangkan dahulu sebelum memilih jurusan yang ingin dipelajari. Merujuk kepada data yang dikumpul oleh GXIBVC, pelajar jurusan bahasa Melayu menghadapi kesukaran untuk mendapat pekerjaan yang berkaitan dengan bahasa Melayu di China ataupun di luar negara selepas tamat pengajian. Secara umumnya, kebanyakan pelajar peringkat sarjana muda yang tamat pengajian daripada jurusan bahasa Melayu akan menceburi dalam bidang penterjemahan dan pendidikan. Akan tetapi bagi pelajar peringkat Diploma, mereka tidak berkeupayaan untuk menceburi dalam bidang-bidang tersebut kerana pengetahuan bahasa Melayu masih belum mencapai tahap profesion yang diperlukan.

Sehubungan dengan itu, sukatan pelajaran yang bersesuaian dengan pelajar kolej vokasional yang mempelajari bahasa asing sentiasa disemak bagi memenuhi keperluan industri dan pasaran pekerjaan. Terutamanya bagi industri e-dagang yang berkembang dengan pesat sejak tahun-tahun kebelakangan ini. Bidang ini memerlukan tenaga kerja yang bukan sahaja pandai berbahasa asing bahkan mahir dalam pengendalian perisian sosial ataupun penguasaan teknik berkomunikasi dengan pelanggan dalam talian. Dalam konteks ini, modul “penguasaan bahasa dan kemahiran praktikal” adalah lebih sesuai untuk pelajar. Selain belajar sistem bahasa, pelajar juga perlu mempelajari kemahiran praktikal. Misalnya, pakar e-dagang dari perusahaan akan

dijemput untuk memberi ceramah dan menjalankan sesi latihan menjual produk dalam talian bersama pelajar. Dengan adanya modul tersebut, penggunaan bahasa asing dalam industri dapat diperluas dan peluang pekerjaan juga akan dipertingkatkan secara tidak langsung

1.6.1 Struktur dan Objektif Pembelajaran Program

Di GXIBVC, semua program pengajian yang ditawarkan mesti dilengkapi dengan Pelan Pembangunan Bakat (PPB) bagi menetapkan objektif pembelajaran, kemahiran serta kompetensi yang perlu dicapai oleh pelajar. Di samping itu, pelan ini juga dapat meningkatkan kualiti pengajaran dan pembelajaran dengan membantu pensyarah merancang kaedah pengajaran yang efektif serta memastikan program pengajian yang ditawarkan sentiasa relevan dan terkini. Bagi Program Bahasa Asing Terapan (Bahasa Melayu), dengan kod jurusan 570208, GXIBVC bermatlamat untuk melahirkan pelajar yang berupaya mempraktikkan nilai-nilai teras sosialisme China dengan perkembangan secara menyeluruh dari segi moral, intelek, fizikal, estetik dan tenaga kerja. Di akhir pengajian, matlamatnya ialah melahirkan pelajar yang berkebolehpasaran yang tinggi dan menguasai pengetahuan serta kemahiran teknikal yang fokus kepada bidang kerjaya seperti perdagangan dua hala, pelancongan dan pertukaran budaya China-Malaysia, e-dagang, terjemahan dan sebagainya.

Dari segi struktur kurikulum, Program Bahasa Asing Terapan (Jurusan Bahasa Melayu) merangkumi dua kursus teras, iaitu Kursus Asas Awam (公共基础课) dan Kursus Kemahiran Profesional (专业技能课). Subjek-subjek di bawah kursus-kursus uni adalah seperti dalam Jadual 1.1 berikut:

Jadual 1.1 Kandungan kursus dalam Program Bahasa Asing Terapan (Jurusan Bahasa Melayu)

Kursus Asas Awam	Kursus Kemahiran Profesional	
	Kursus Wajib	Kursus Elektif
- Pendidikan Moral dan Perundangan, - Teori Ketenteraan, - Pendidikan Jasmani dan Kesihatan,	<u>Kursus Asas Pengkhususan</u> - Bahasa Melayu Asas, - Pendengaran Bahasa Melayu, - Bahasa Lisan Bahasa Melayu, - Penulisan Asas Bahasa Melayu,	- Pemasaran Global, Amalan Perdagangan China-Malaysia, - Etika Perniagaan Antarabangsa, Polisi dan Undang-undang Pelancongan,
		bersambung...

sambungan...

• Pengajian Warisan Budaya China, • Perancangan Kerjaya, • Teknologi Maklumat Perniagaan Moden, • Bahasa Inggeris Komersial dan sebagainya	• Pembacaan Bahasa Melayu, Malaysiana <u>Kursus Teras Pengkhususan</u> • Bahasa Melayu Komprehensif, • Audio-Visual Bahasa Melayu, • Penulisan Lanjutan Bahasa Melayu, • Penterjemahan Lisan Bahasa Melayu Perniagaan, • Bahasa Melayu Perniagaan dan Penterjemahan Dwibahasa Melayu-Cina.	• E-dagang Pelancongan, Bahasa Melayu Komunikasi • Pelancongan

Kursus Praktikal Pengkhususan
(Di pertengahan semester, selama 2 minggu)

- Kursus Kemahiran Baca-Tulis BM,
- Kursus Audio-Visual BM,
- Latihan Praktikal Ekspo China-ASEAN
- Kursus Pengurusan Maklumat Bahasa Melayu

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Bagi memastikan kualiti pengajaran yang konsisten, setiap subjek yang dirancang perlu memenuhi empat piawaian atau matlamat pembelajaran utama yang selaras dengan Pelan Pembangunan Bakat (PPB) iaitu:

- (i) Objektif pengetahuan (知识目标)
- (ii) Objektif keupayaan (能力目标)
- (iii) Objektif sahsiah (素质目标)
- (iv) Objektif pendidikan ideologi dan moral dalam kurikulum (课程思政育人目标).

Sebagai contoh piawaian bagi subjek Bahasa Melayu Asas seperti dalam Jadual 1.2 berikut:

Jadual 1.2 Objektif pembelajaran dan hasil pembelajaran jurusan bahasa Melayu

Objektif Pembelajaran	Hasil Pembelajaran
1. Objektif pengetahuan	Pelajar boleh menguasai sistem sebutan asas bahasa Melayu dengan tepat berdasarkan peraturan fonetik yang standard, menghafal kosa kata sekitar 3000 perkataan dan frasa baharu; mampu mengingat pola ayat dalam pertuturan dan penulisan serta menyertai aktiviti interaksi kelas secara proaktif bagi mengukuhkan kemahiran komunikasi; mampu mengaplikasikan pengetahuan tentang Malaysia dan rantau ASEAN serta latar belakang budaya China-Malaysia.
2. Objektif keupayaan	Pelajar diharapkan dapat mencapai tahap keupayaan berikut: (a) penguasaan struktur tatabahasa asas bahasa Melayu; (b) pemahaman wacana lisan dalam konteks harian dan perniagaan antarabangsa pada kelajuan pertuturan yang sederhana; (c) perkomunikasian dalam situasi harian dan urusan perniagaan secara ringkas; (d) pembacaan teks umum dan bahan komersial yang mudah dengan tepat; (e) penulisan karangan pendek dengan format yang betul dan (f) keupayaan melakukan terjemahan teks bahasa Cina dan dokumen komersial pada tahap kesukaran yang sederhana ke dalam bahasa Melayu dengan bantuan kamus; (g) berkebolehan berkomunikasi secara efektif dalam konteks silang budaya.
3. Objektif sahsiah	Guru bertanggungjawab untuk membina kesedaran tanggungjawab dan kemahiran komunikasi pelajar, membimbing mereka menghayati nilai-nilai murni melalui analisis teks pembelajaran. Pendekatan integratif yang menggabungkan latihan kemahiran bahasa dan analisis teks dapat memupuk pemikiran pelajar secara kritis dan kreatif. Kerangka kurikulum yang berasaskan konsep “Pengetahuan - Masyarakat - Individu” (知 识 、 社 会 、 人) boleh menggalakkan pembelajaran dan pengurusan sendiri, sekaligus meningkatkan kompetensi penggunaan bahasa, tahap kemahiran dan kualiti amali sosial.
4. Objektif pendidikan ideologi dan moral dalam kurikulum	Membentuk kemahiran penerokaan ilmu secara sendiri dalam kalangan pelajar, mengintegrasikan kemahiran aplikasi alat digital moden serta memupuk sikap pembelajaran yang tekun, teliti dan konsisten.

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Secara keseluruhannya, walaupun jurusan bahasa Melayu telah ditawarkan selama 15 tahun di GXIBVC tetapi masih terdapat kekurangan yang perlu diperbaiki supaya jurusan ini dapat setanding dengan jurusan bahasa asing yang lain. Sebagai pendidik bahasa Melayu, strategi pengajaran yang efektif harus dirancang bagi meningkatkan tahap penguasaan bahasa Melayu sebagai bahasa asing bagi pelajar di China. Manakala bagi pihak kolej, usaha propaganda terhadap jurusan bahasa Melayu harus dipertingkatkan untuk menarik minat lebih ramai pelajar mengikuti program pengajian bahasa Melayu. Diharapkan jurusan bahasa Melayu di GXIBVC akan bertambah maju atas usaha sama daripada semua pihak.

1.7 DEFINISI OPERASIONAL

Dalam satu kajian, definisi operasional adalah bahagian yang diperlukan untuk menjelaskan maksud istilah-istilah yang diaplikasikan dalam penelitian secara operasional. Pada pendapat pengkaji, maksud istilah-istilah utama mengenai kajian diterangkan bagi tujuan untuk memudahkan pembaca memahami maksud penggunaannya dalam kajian. Definisi istilah yang lengkap dapat mengelakkan masalah kekeliruan dan kesalahfahaman pembaca terhadap maksud istilah yang ingin disampaikan oleh pengkaji. Yang berikut adalah istilah-istilah utama yang berkaitan dengan kajian ini.

1.7.1 Bahasa Asing dan Bahasa Kedua

Menurut Kamus Dewan Edisi Keempat, istilah "*bahasa asing*" didefinisikan sebagai bahasa selain bahasa ibunda yang biasanya dipelajari secara formal atau sebaliknya. Dalam kajian Alim (2015), beliau menyatakan bahawa bahasa Melayu yang merupakan bahasa kebangsaan bagi negara Malaysia turut berstatus sebagai bahasa asing bagi golongan penutur bukan warganegara khususnya individu di luar kawasan Asia Tenggara yang datang belajar atau bekerja dan menetap di Malaysia. Bagi konteks negara China pula, bahasa Inggeris dikategorikan sebagai bahasa asing di China sementara dari perspektif penutur jati bahasa Inggeris yang menetap di China, bahasa Mandarin juga merupakan bahasa asing bagi mereka. Dengan penerangan yang lebih terperinci, sesuatu bahasa dianggap sebagai "*bahasa asing*" jika ianya dipelajari secara intensif dalam bilik darjah, tetapi tidak dituturkan dalam masyarakat tempatan (Lambert

2006). Dalam hal ini, majoriti penutur yang mempelajari bahasa spesifik ini mungkin belum berpeluang berkontak dengan penutur asli bahasa asing tersebut (Kieu 2023). Definisi Lambert (2006) ini didapati menepati konteks pelajar yang mengambil jurusan bahasa Melayu di GXIBVC, iaitu bahasa Melayu yang dipelajari tidak memainkan peranan dalam sosio-masyarakat di Nanning, wilayah Guangxi. Bahasa ini dipelajari sebagai instrumen bagi masa depan kerjaya mereka, terutama mereka yang berminat dalam bidang terjemahan, e-dagang dan kerjaya ada kaitan dengan bahasa Melayu.

Dalam mengkaji pembelajaran bahasa, secara konseptualnya istilah bahasa kedua dan bahasa asing mempunyai persamaan, iaitu bahasa kedua dan bahasa asing: (a) merupakan bahasa yang dipelajari oleh seseorang penutur, selain bahasa ibundanya, dan (b) mempelajari sesuatu bahasa kedua atau bahasa asing boleh menjadi seseorang itu penutur yang bilingual (Hasanti 2018). Namun demikian, pada hakikatnya, bahasa kedua mempunyai perbezaan yang nyata dengan bahasa asing. Dalam hal ini, “bahasa kedua” merupakan bahasa wujud di persekitaran seseorang pelajar dan dia berpeluang melibatkan diri dalam situasi komunikasi dan berinteraksi dengan penutur aslinya (Ringbom 1979). Bahasa ini adalah bahasa yang dipelajari oleh seseorang penutur selepas bahasa ibunda mereka dan digunakan di “luar rumah” sebagai medium berinteraksi dengan masyarakat di sekeliling mereka. Menurut Punchihetti (2013), sesuatu bahasa kedua merupakan bahasa yang kedua baik dikuasai oleh seseorang penutur, selepas bahasa ibundanya. Dalam erti kata lain, ia merupakan bahasa yang paling diketahui oleh seseorang selain bahasa ibundanya.

Guangxi merupakan wilayah yang didiami oleh 12 kelompok etnik. Atas faktor-faktor sejarah, geografi, politik, ekonomi dan budaya, pelbagai bahasa minoriti dan bahasa sinetik dituturkan oleh rakyatnya. Selain bahasa Mandarin (普通话) yang sebagai bahasa pengantar, bahasa tutur setempat seperti bahasa Zhuang (壮语), bahasa bahasa Yue/Bai (粤语/白话), dan sebagainya juga digunakan sebagai bahasa interaksi harian. Dalam konteks ini, bahasa tutur setempat berfungsi sama ada sebagai bahasa ibunda atau bahasa kedua seseorang, mengikut faktor tempatan dan kelompok etnik yang tertentu. Bahasa lain, selain bahasa-bahasa yang disebutkan di atas seperti bahasa Inggeris yang dipelajari di sekolah merupakan kategori bahasa asing. Bahasa-bahasa lain yang berstatus bahasa asing lazimnya boleh didapati di institusi-institusi pengajian

tinggi. Di GXIBVC, bahasa Inggeris dan bahasa ASEAN dikategori dalam jurusan bahasa asing. Sehubungan dengan itu, bahasa Melayu yang dipelajari oleh pelajar-pelajar dalam jurusan bahasa Melayu di GXIBVC ini berstatus bahasa asing.

1.7.2 Bahasa Ibunda

Bahasa ibunda merujuk kepada bahasa pertama yang dipelajari oleh seseorang bermula dari saat dia dilahirkan sehinggalah dia pandai berkata-kata. Bahasa ibunda juga merupakan bahasa yang dipelajari dari ibu bapa atau orang yang memelihara yang digunakan dalam komunikasi seharian (Haizana & Norazana, 2022). Menurut Zulkifley (dlm Chew 2016), bagi menguasai bahasa ibunda, seseorang individu tidak mempunyai pilihan, dia akan berusaha untuk menguasai bahasa pertamanya untuk membolehkannya berkomunikasi dengan orang persekitarannya. Dalam kajian ini, bahasa ibunda merujuk kepada bahasa Mandarin yang dikuasai oleh pelajar di China sejak dari kecil lagi. Di samping itu, bahasa Mandarin juga dijadikan sebagai bahasa pengantar dalam pengajaran dan pembelajaran di sekolah China.

1.7.3 Demografi Bahasa Di Nanning, Guangxi

Menurut Champpe (2001), bahasa Sinitik tergolong dalam rumpun bahasa Sino-tibet. Berdasarkan pernyataan dalam kajian Manzhur & Assa (2022), bahasa Sinitik merupakan rumpun bahasa yang beranggotakan bahasa Mandarin, bahasa Yue, bahasa Wu, bahasa Min, bahasa Hakka, bahasa Jin, bahasa Hui, bahasa Xiang, dan sebagainya. Berdasarkan maklumat daripada 民族数据 (gxzf.gov.cn), terdapat 12 suku di Wilayah Guangxi iaitu suku Zhuang (壮), Han (汉), Yao (瑶), Miao (苗), Dong (侗), Mu Lao (仫佬), Mao Nan (毛南), Hui (回), Jing (京), Yi (彝), Shui (水) dan Ge Lao (仡佬). Oleh sebab kawasan persebaran setiap bangsa ini berbeza, maka mereka mempunyai adat budaya dan bahasa ibunda yang tersendiri.

Berdasarkan maklumat daripada 广西方言 (baidu.baiké), di Guangxi terdapat kira-kira 30 juta orang dan populasi ini telah membentuk sebuah komuniti yang multilingual. Selain bahasa Mandarin yang sebagai bahasa pengantar, terdapat 18 jenis bahasa tutur setempat di Guangxi. Antaranya, 12 jenis merupakan bahasa suku minoriti

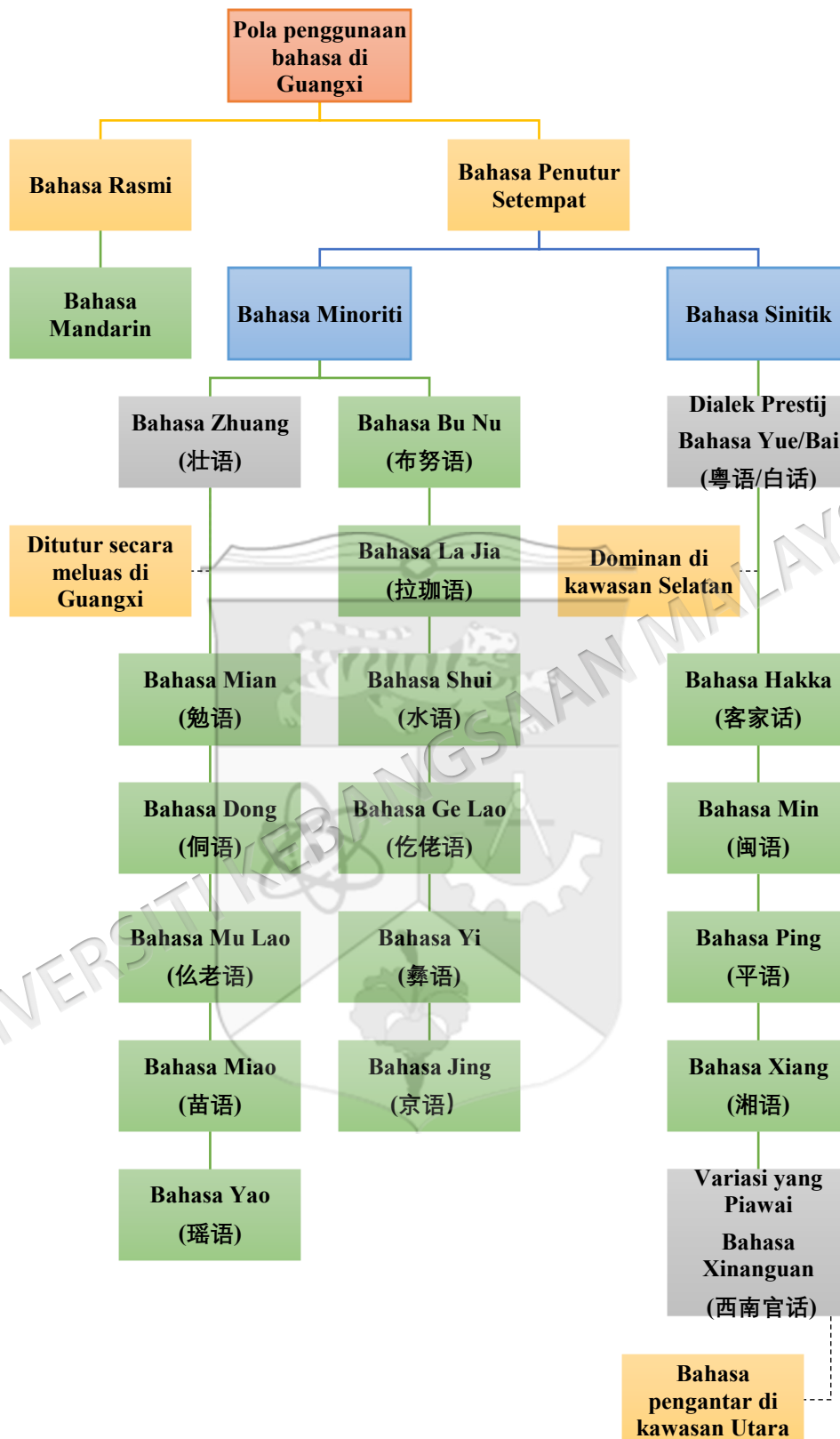
dan 6 jenis bahasa Sinitik. Bahasa-bahasa minoriti ialah bahasa Zhuang (壮语), bahasa Mian (勉语), bahasa Dong (侗语), bahasa Mu Lao (仫佬语), bahasa Miao (苗语), bahasa Yao (瑶语), bahasa Bu Nu (布努语), bahasa La Jia (拉珈语), bahasa Shui (水语), bahasa Ge Lao (仡佬语), bahasa Yi (彝语), dan bahasa Jing (京语). Antaranya bahasa Guan, bahasa Yue/Bai dan bahasa Zhuang merupakan bahasa tutur setempat utama di Guangxi. Dari segi bahasa Sinitik, 6 jenis bahasa Sinitik yang dituturkan di Guangxi adalah bahasa Yue/Bai (粤语/白话), bahasa Hakka (客家话), bahasa Min (闽语), bahasa Ping (平语), bahasa Xiang (湘语) dan bahasa Xinanguan (西南官)—juga dikenali sebagai bahasa Guiliu “桂柳话” oleh masyarakat setempat.

Selain bahasa Mandarin (yang sebagai bahasa nasional negara China) dituturkan secara meluas di wilayah Guangxi, satu lagi bahasa sinitik yang ditutur secara meluas ialah bahasa Yue/Bai. Dari segi statistik, jumlah penuturnya dianggarkan melebihi 15 juta orang, ini termasuk penduduk yang menuturkannya sebagai bahasa kedua. Taburan penutur bahasa ini kebanyakannya terdapat di bahagian Selatan Guangxi, terutamanya di kawasan Guidong (桂东), Guibei (桂南) dan pesisir pantainya. Kawasan Guidong merujuk kepada bandar Wuzhou, bandar Hezhou, bandar Yulin dan bandar Guigang manakala kawasan Guinan merujuk kepada bandar Nanning, bandar Chongzuo, bandar Beihai, bandar Qinzhou dan bandar Fang Chenggang. Ringkasnya, bahasa Yue berperanan sebagai bahasa pengantar di kawasan-kawasan tersebut. Secara lazim, penduduk-penduduk di kawasan ini merupakan penutur yang multilingual dengan menguasai sekurang-kurangnya tiga bahasa, sebagai contoh, bahasa etnik + bahasa Mandarin + bahasa Yue atau bahasa Zhuang.

Berdasarkan maklumat daripada 壮语 (baidu.baikē), bahasa Zhuang merupakan bahasa minoriti yang paling ramai penuturnya dan ditutur secara meluas di wilayah Guangxi. Bahasa ini tergolong dalam rumpun bahasa Tai-Kadai (侗台) yang juga dikenali sebagai rumpun bahasa Kam-Tai (侗泰). Bahasa Zhuang tertumpu secara khasnya di tiga provinsi iaitu Wilayah Autonomi Zhuang Guangxi, Wilayah Autonomi

Zhuang dan Miao Wenshan di Provinsi Yunnan, serta Kaunti Autonomi Zhuang dan Yao Lianshan di Provinsi Guangdong. Bahasa Zhuang terbahagi dua dialek utama iaitu dialek utara dan dialek selatan. Bahasa Zhuang dialek utara, iaitu dialek Wuming (武鸣) di Guangxi diiktiraf secara rasmi oleh kerajaan autonomi tempatan. Dari segi jumlah, penutur dialek utara terbentuk melebihi 70% daripada jumlah populasi etnik dan mereka tertumpu di sekitar lembangan sungai Tuoning Jiang, You Jiang dan Yong Jiang. Rajah 1.1 berikut merupakan gambaran umum pola penggunaan bahasa di Guangxi:

Rajah 1.1 Gambaran umum pola penggunaan bahasa di Guangxi

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

1.7.4 Pengajaran dan Pembelajaran Bahasa Asing

Pengajaran dan pembelajaran adalah dua konsep yang berbeza. Menurut kajian Ahmad et al. (2013) dalam kajian Noor Leela Ahmad et al. (2019), pengajaran adalah suatu proses yang melibatkan penyebaran ilmu pengetahuan yang meliputi perancangan, pengelolaan, penyampaian, bimbingan dan penilaian. Dalam pada itu, guru perlu melengkapkan diri dengan pelbagai teknik pengajaran dan menguasai teknik kemahiran membuat perancangan agar dapat menentukan hala tuju murid pada setiap sesi pengajaran. Manakala pembelajaran merujuk kepada proses pengumpulan maklumat dan matlamat secara berterusan yang berlaku dalam diri individu sejak dilahirkan sama ada secara disedari ataupun tidak disedari (Faridah Nazir, 2022).

Sehubungan dengan konteks di atas, pengajaran dan pembelajaran bahasa asing dalam kajian ini merujuk kepada proses pengajaran dan pembelajaran bahasa Melayu sebagai bahasa asing oleh pelajar China di GXIBVC (Lihat definisi di Sub bahagian 1.7.1). Menurut hujahan dalam kajian Zuraini Ramli (2018), penguasaan bahasa asing selalunya diperoleh melalui pembelajaran dan bukannya pemerolehan. Proses ini dilakukan dalam keadaan yang lebih formal, memerlukan banyak latihan dan pengulangan sehingga menjadi satu tabiat. Jadi, pelajar-pelajar yang mengikuti program pengajian bahasa Melayu di GXIBVC mempelajari bahasa asing ini secara sistematik dengan sukatan pelajaran yang ditetapkan. Strategi pengajaran yang efektif dirancang oleh guru bahasa Melayu untuk meningkatkan profesien pembelajaran pelajar.

1.7.5 Analisis Kesilapan

Dalam kajian Yong & Vijayaletchumy (2012), analisis kesilapan didefinisikan sebagai satu teknik untuk mengukur kemajuan dengan cara mencatat dan mengklasifikasikan kesilapan yang dilakukan oleh pelajar asing secara individual. Menurut Allen & Corder (1974), kesilapan-kesilapan yang dilakukan oleh pelajar dalam pembelajaran bahasa kedua ialah bukti tentang proses dan peraturan yang digunakan dalam peringkat-peringkat tertentu. Bagi membantu pengajar untuk mengukur serta menilai perkembangan prestasi pelajar dalam proses pembelajaran, Corder (dlm Abdul Hamid & Jessica 2020) telah memperkenalkan lima langkah analisis kesalahan bahasa iaitu (i) Kumpul kesalahan bahasa, (ii) Kenal pasti kesalahan bahasa, (iii) Memerihalkan

kesalahan bahasa, (iv) Menjelaskan kesalahan bahasa, dan (v) Menilai/membetulkan kesalahan. Dalam kajian ini, pengkaji mengaplikasikan kaedah analisis kesilapan untuk menganalisis tahap pembelajaran dan tahap penguasaan bahasa Melayu pelajar asing mengikut tiga peringkat yang diperkenalkan dalam (Corder 1973:270) iaitu peringkat pra-sistematik, peringkat sistematik, dan peringkat pasca-sistematik.

a. Konsep Kesalahan Bahasa dan Kesilapan Bahasa

Berdasarkan Kamus Dewan Edisi Keempat, perkataan “salah” dan “silap” masing-masing mempunyai takrifan yang berbeza. Perkataan “salah” bermaksud tidak benar, tidak betul, tidak tepat, dan tidak patut. Sedangkan perkataan “silap” bermaksud salah yang tidak disengajakan, khilaf, dan tidak memahami apa yang sebenarnya. Menurut (Abdul Hamid & Jessica, 2020), kesalahan bahasa boleh diklasifikasikan sebagai kesalahan kemampuan (*competence*). Kesalahan ini terjadi kerana kelemahan penutur atau penulis tidak dapat menguasai rumus-rumus bahasa dengan sempurna. Manakala kesilapan bahasa pula dikenali sebagai kesilapan penampilan (*performance*) yang dipengaruhi faktor fizikal penulis seperti kepenatan, mengantuk, lupa, tekanan perasaan dan bergegas untuk menyiapkan sesuatu tugas dengan cepat. Kesilapan ini terjadi bukan kerana mereka tidak mengetahui peraturan bahasa tetapi disebabkan oleh gangguan fizikal atau emosi. Bagi konsep kesalahan bahasa dan kesilapan bahasa, para pengkaji bahasa mempunyai perspektif yang berbeza terhadapnya. Yang berikut adalah pengertian kesalahan bahasa dan kesilapan bahasa menurut pakar bahasa Corder dan Ellis.

i) Corder

Dalam buku S. P. Corder yang berjudul *Introducing Applied Linguistics*, istilah kesalahan bahasa bermaksud pelanggaran terhadap kod bahasa “*breaches of the code*”. Pelanggaran ini bukan hanya bersifat fizikal semata-mata, ia juga merupakan tanda kekurangan pengetahuan dan penguasaan terhadap kod bahasa (Reni & Ida, 2016). Corder (dlm Abdul Hamid & Jessica 2020) menyifatkan kesilapan bahasa adalah sesuatu bentuk penggunaan bahasa yang menyimpang daripada sistem bahasa yang diterima sebagai baku oleh penutur jati yang terpelajar. Kesilapan ini merangkumi aspek tatabahasa, ejaan, penggunaan perkataan, istilah dan sebagainya.

Corder (1981) telah membahagikan kesalahan bahasa kepada (i) keliru “*mistake*”, (ii) kesilapan “*lapses*”, dan (iii) kesalahan “*error*”.

Keliru “Mistake”

Penerangan dalam kajian Noraishah Sakilah et al. (2021) menyatakan bahawa keliru “*mistake*” berlaku kerana penulis tidak menggunakan bahasa dengan tepat sehingga berlakunya penyimpangan bahasa.

Kesilapan “Lapses”

“*Lapses*” merupakan lupa sementara yang dilakukan oleh seseorang akibat beberapa faktor seperti gangguan psikologi iaitu perasaan terburu-buru, takut, lalai, dan sebagainya, serta kurang latihan (Noraishah Shakilah, 2021). Menurut Abdul Hamid & Jessica (2020), “*lapses*” juga dikenali sebagai “*slip of tongue*” dalam bahasa lisan. Kesilapan ini merupakan penyimpangan pemakaian bahasa yang terjadi akibat peralihan topik perbincangan penutur kerana penutur beralih cara menyatakan sesuatu sebelum keseluruhan ayat dinyatakan dengan selengkapnya. Di samping itu, kesilapan ini terjadi secara tidak sengaja dan pengguna bahasa tidak menyedari akan kesilapannya.

Kesalahan “Error”

Menurut Abdul Hamid & Jessica (2020), “*Error*” merupakan penyimpangan pemakaian bahasa dari struktur baku kerana pemakai belum menguasai tatabahasa. Penutur yang mahir dan telah menguasai tatabahasa bahasa pertama menggunakan aturan tatabahasa tersebut dalam bahasa kedua sehingga mengakibatkan kesalahan berlaku. Sebagai contoh kesalahan “*error*” yang dinyatakan dalam Noraishah Shakilah (2021), pelajar tidak memahami dengan lebih jelas binaan struktur ayat yang tepat dalam penulisan menyebabkan kesalahan sintaksis berlaku.

ii) Ellis

Menurut penerangan Ellis (dlm. Abdul Hamid & Jessica 2020), konsep pengertian kesilapan “*mistake*” dan kesalahan “*error*” adalah berbeza. Kesilapan bahasa adalah

kesilapan yang hanya dilakukan sekali dan pelajar berkeupayaan untuk membetulkannya. Kesilapan bahasa mungkin berlaku disebabkan kecuaiannya pelajar sendiri. Manakala kesalahan menggambarkan kekurangan pengetahuan pelajar terhadap sesuatu konsep bahasa dan gagal untuk membetulkan kesalahan yang dilakukan. Ellis (2008) mengkategorikan kesalahan bahasa kepada tiga jenis iaitu kesalahan penghilangan kata "*omission*", kesalahan bentuk kata "*misinformation*", dan kesalahan susunan "*misordering*".

Dalam kajian ini, kesilapan yang dikaji hanya tertumpu kepada aspek sebutan dan tatabahasa. Dari segi kesilapan sebutan, jenis kesilapannya merangkumi kesilapan penggantian fonem, pengguguran fonem, dan penambahan fonem serta kesilapan kata, kesilapan diftong, dan kesilapan pola suku kata. Manakala kesilapan tatabahasa pula meliputi kesilapan jenis frasa dan struktur sintaksis.

1.7.6 Analisis Teori Konstratif

Berdasarkan pernyataan (Fries dlm Zeckqualine & Dayang 2020), analisis teori konstratif lazimnya digunakan sebagai suatu pendekatan untuk membandingkan struktur dua bahasa atau lebih secara sistematik. Perbandingan tersebut bertujuan untuk melihat wujudnya perbezaan atau persamaan antara bahasa-bahasa yang dibanding. Menurut analisis konstratif, sebelum belajar bahasa kedua pelajar-pelajar telah menguasai bahasa pertamanya. Ertinya, pelajar-pelajar telah menguasai sistem bahasa pertamanya dari aspek kosa kata, tatabahasa, dan pragmatiknya. Sistem bahasa pertama yang telah diinternalisasi dan dikuasai itu telah membentuk kebiasaan berbahasa (Dawud, 2008).

Dalam huraian Zeckqualine & Dayang (2020) juga menyatakan bahawa pelajar bahasa asing mudah mempelajari aspek-aspek bahasa sasaran yang sama dengan bahasa natif mereka. Bagi mengatasi kesukaran pelajar di GXIBVC dalam pembelajaran bahasa Melayu, analisis teori konstratif digunakan dalam kajian ini untuk membandingkan sistem bahasa Melayu dan bahasa Mandarin. Perbezaan dan persamaan yang dapat dikesan berdasarkan kaedah ini adalah penting bagi pendidik untuk menghasilkan teknik pengajaran bahasa asing yang bersesuaian dengan pelajar asing.

1.7.7 Gangguan Bahasa Ibunda

Gangguan bahasa ibunda merujuk kepada fenomena yang terhasil akibat terbawanya kebiasaan ujaran bahasa ibunda ke dalam bahasa kedua (Nor Asree & Ab Halim, 2017). Gangguan ini juga adalah tabiat lama atau *old habit* yang merupakan bahasa ibunda yang dimiliki oleh seseorang sejak kecil mereka yang mengganggu dan mempengaruhi tabiat baharu atau bahasa sasaran ketika dalam proses pembelajaran (Haizana & Norazana, 2022).

Dalam kajian Nor Asree & Ab Halim (2017) menunjukkan bahawa gangguan bahasa ibunda boleh berlaku pada peringkat-peringkat tertentu mengikut pandangan pengkaji yang berbeza. Menurut Lekova (2010), gangguan bahasa ibunda boleh berlaku pada tiga peringkat iaitu sebutan, leksikal, dan tatabahasa. Manakala, Hoffman (1991) menambah yang ke-4 daripada tiga tersebut iaitu ejaan. Selain itu, Ali al-Khuli (1988) juga mengemukakan pandangan beliau mengenai gangguan bahasa bahawa terdapat tujuh peringkat yang boleh berlakunya gangguan iaitu fonologi, morfologi, leksikal, sintaksis, semantik, paralinguistik, dan budaya. Walau bagaimanapun, analisis kajian ini hanya tertumpu kepada gangguan dari segi aspek sebutan, tatabahasa, dan budaya.

1.7.8 Kemahiran Berbahasa

Menurut Mohd Taufik (2012), kemahiran berbahasa ditakrifkan sebagai kebolehan atau kepandaian seseorang individu itu berbahasa (bertutur) dalam suatu bahasa. Seseorang individu menerima dan mentafsir maklumat melalui empat kemahiran yang dirangkumi dalam kemahiran berbahasa iaitu kemahiran mendengar, bertutur, membaca, dan menulis. Yang berikut adalah definisi dan konsep bagi empat kemahiran tersebut:

a) Kemahiran mendengar

Kemahiran mendengar boleh ditakrifkan sebagai keupayaan seseorang mendengar dengan teliti dan memahami perkara yang didengari dalam pelbagai situasi pengucapan serta dapat memberikan maklum balas. Kemahiran mendengar merupakan kemahiran bahasa yang asas dan sangat penting untuk dikuasai oleh seseorang. Hal ini demikian

kerana kemahiran yang baik membolehkan seseorang memperoleh dan memproses maklumat dengan tepat (Mohd Taufik, 2012).

b) Kemahiran bertutur

Menurut Mohd Taufik (2012), kemahiran bertutur merupakan keupayaan seseorang untuk berbual atau berkomunikasi untuk menjalinkan hubungan dan menyampaikan maklumat, pendapat, perasaan, serta idea yang kritis dan kreatif dengan sebutan dan intonasi yang betul secara sopan. Penggunaan tatabahasa yang betul perlu diberi perhatian semasa murid belajar menguasai kemahiran bertutur. Hal ini demikian kerana pertuturan adalah asas kepada pembelajaran bahasa serta mempengaruhi kemahiran menghasilkan bahasa melalui tulisan.

c) Kemahiran membaca

Kemahiran membaca boleh diertikan sebagai keupayaan individu untuk memindahkan tulisan kepada suara untuk menangkap makna dan memahami apa yang dibaca (Mohd Taufik, 2012). Dalam kajian Norlela & Shamsudin (2020) menjelaskan bahawa kemahiran membaca merupakan asas untuk mendapatkan ilmu pengetahuan dan memahami proses pembelajaran. Proses membaca memerlukan urutan atau rentetan yang berulang-ulang bagi memastikan murid-murid menguasai proses bacaan tersebut. Perlakuan membaca terdiri daripada kemahiran mengenal dan memahami bahan yang dibaca dan menghasilkan kefahaman pembaca. Dalam proses membaca, seseorang itu akan berfikir, mencuba untuk merasai dan akan membayangkan maklumat yang telah dibaca.

d) Kemahiran menulis

Mohd Taufik (dalam Don Bryne 1979) menjelaskan bahawa menulis ialah simbol-simbol grafik yang menggunakan huruf-huruf yang berkaitan dengan lambang-lambang bunyi semasa bercakap. Kemahiran menulis merupakan keupayaan individu untuk menyampaikan buah fikiran, idea, dan pendapat dengan tepat dan berkesan secara bertulis kepada khalayak atau pembaca. Kemahiran menulis amat penting diajar kepada

murid kerana penguasaan penulisan merupakan satu keperluan komunikasi yang penting dalam kehidupan seharian.

Berdasarkan hujahan Mohd Taufik, kemahiran mendengar dan bertutur merupakan aspek asas yang paling penting dalam kemahiran berbahasa. Seseorang penutur dan pendengar yang baik lebih berpotensi untuk menguasai kemahiran membaca dan menulis dengan baik kerana keupayaan mendengar dan bertutur yang baik dapat membantunya dalam proses membaca dan menulis. Di samping itu, dalam kajian Nor Zulaiqha et al. (2021) juga menyatakan bahawa pelajar yang tidak menguasai kemahiran bertutur akan memberi kesan kepada kemahiran-kemahiran bahasa yang lain seperti kemahiran menulis dan membaca. Maka dapat dijelaskan bahawa empat kemahiran berbahasa tersebut adalah saling berkaitan. Dalam kajian ini, pelajar yang mengikuti program pengajian bahasa Melayu di GXIBVC telah diuji tahap penguasaan bahasa Melayu mereka melalui empat kemahiran tersebut.

1.8 KESIMPULAN

Bab ini telah merungkaikan satu pengenalan yang membantu penulisan bab selanjutnya untuk tesis ini. Terdapat tujuh aspek yang dibincangkan, yang memenuhi kehendak sesebuah tesis ilmiah iaitu permasalahan kajian, objektif kajian, kerangka teori, skop kajian, latar belakang program bahasa Melayu di GXIBVC, definisi operasional, dan pemaparan organisasi tesis. Kajian ini berkaitan dengan analisis kesilapan bahasa Melayu sebagai bahasa asing di kalangan pelajar Guangxi International Business Vocational College, Wilayah Guangxi, China. Analisis ke atas kesilapan-kesilapan yang dilakukan oleh pelajar dalam proses pembelajaran bahasa Melayu telah menghasilkan kaedah pengajaran yang sesuai. Dalam bab berikutnya, pengkaji akan memberi ulasan ke atas kosa ilmu-kosa ilmu yang berkaitan.

BAB II

ULASAN KOSA LIMU

2.1 PENGENALAN

Bab ini membincangkan kajian-kajian lepas yang berkaitan dengan hasil-hasil penemuan berkaitan dengan kajian analisis kesilapan dalam pembelajaran bahasa Melayu oleh pelajar asing di Malaysia. Bab ini tidak mengulas kajian-kajian lepas secara berasingan berdasarkan penulis atau hasil karya, sebaliknya diulas secara kumulatif berdasarkan skop kajian yang berkaitan dengan kesilapan yang dilakukan oleh pelajar asing dalam pembelajaran bahasa asing. Menurut hujahan dalam artikel Ahmad Nazreen & Nur Alya (2014) yang berjudul *Kaedah Penyelidikan*, tinjauan literatur adalah penting dalam suatu penyelidikan. Ia dapat membantu pengkaji untuk fokus kepada isu yang dikaji dan juga dapat menjadikan kajian-kajian lepas sebagai asas kepada permasalahan yang ingin dikaji. Dengan adanya sorotan kajian lepas, hala tuju kajian akan menjadi jelas. Berdasarkan sorotan kajian lepas, pelajar asing mempelajari bahasa asing kerap melakukan pelbagai kesilapan dalam proses pembelajaran. Antara kesilapan-kesilapan yang lazim dikesan dalam pembelajaran bahasa asing adalah seperti kesalahan ortografi, leksikal, susunan ayat, tatabahasa, dan sebutan. Jadi, wajarlah struktur perbincangan dalam bab ini disusun mengikut aspek-aspek ini.

2.2 SOROTAN TEORI ANALISIS KESILAPAN S.P. CORDER

Bahagian ini bermula dengan mengulas satu kerangka analisis kesilapan pembelajaran yang tertera dalam buku S.P. Corder, *Introducing Applied Linguistics* (1973). Walaupun kerangka ini telah diterangkan dalam Bab I, namun ulasan yang dibuat di sini lebih kepada penilaian-penilaian terhadap kesesuaian kerangka beliau dan pengaplikasiannya

dalam tulisan-tulisan ilmiah lain yang berkaitan. Dalam erti kata lain, bahagian ini bermula dengan meninjau konsep kerangka Corder dan kemudian menilai kerelevanannya berdasarkan sorotan ke atas kajian-kajian lepas lain yang pernah menggunakan kerangka tersebut dalam menganalisis kesilapan pembelajaran bahasa kedua.

Pada hakikatnya, kerangka Corder (1973) dapat dikategorikan di bawah bidang linguistik terapan daripada bidang pendidikan bahasa. Sumbangan tulisan ini berimpak besar pada bidang linguistik terapan, khususnya pengajaran dan pembelajaran bahasa kedua. Kerangka tersebut bahkan telah diperluaskan kepada bidang terapi pertuturan, penterjemahan dan perancangan bahasa. Sesungguhnya, tradisi linguistik terapan pada tahun 1960-an dan 1970-an menjurus kepada bidang pengajaran bahasa. Selepas Perang Dunia Kedua, bidang pengajaran bahasa menyaksikan perkembangan yang mendadak. Trend ini telah mendedahkan ramai tenaga pengajar bahasa (Inggeris) berdepan dengan masalah kurang pengetahuan bahasa. Kemunculan bidang ilmu linguistik terapan dalam pembelajaran bahasa merupakan satu percubaan untuk menyelesaikan isu tersebut. Selain bidang pembelajaran bahasa, bidang-bidang lain yang tercakup dalam linguistik terapan ialah seperti pemerolehan bahasa pertama (L1) dan bahasa kedua (L2), psikolinguistik, neuro linguistik, sosiolinguistik, pragmatik, analisis wacana, linguistik pengkomputeran dan sebagainya (Davies 2007). Justeru itu, walaupun pengajaran bahasa sering dikaitkan dengan pelaksanaan pedagogi pendidikan, namun bidang ini sebenarnya salah satu sub bidang linguistik terapan dan orientasi analisisnya dapat merangkumi aspek linguistik seperti kesilapan tatabahasa, baik dari segi kosa kata, fonologi, morfologi, bahkan sintaksis.

Struktur buku Corder (1973) yang menjurus kepada linguistik terapan pernah diulas oleh Davies (2007). Dalam buku tersebut, terdapat tiga bahagian yang utama, iaitu “*language and language learning*”, “*linguistics and language teaching*”, dan “*the technique of applied linguistics*”. Dalam Bab 1 buku tersebut, orientasi Corder pada bidang linguistik terapan telah diserlahkan dan hampir separuh daripada buku tersebut mengandungi sub seksyen yang bertitik tolak dari bidang linguistik, iaitu Bahagian I membincangkan sistem linguistik bahasa dan Bahagian II membicarakan pendekatan linguistik dalam pengajaran bahasa:

Bahagian I

Views of language

Functions of language

The variability of language

Language as a symbolic system

Bahagian II

Linguistics and language teaching

Psycholinguistics and language teaching

Applied linguistics and language teaching

The description of languages: a primary application of linguistic theory

Dalam Bahagian III buku beliau, Corder membincangkan secara khusus teknik dan amalan dalam linguistik terapan. Salah dua fokus beliau pada bahagian ini yang dipilih menjadi kerangka dalam tesis ini adalah (a) aspek analisis kesilapan dalam pembelajaran bahasa dan (b) penilaian, validasi dan ujian. Rincian struktur Bahagian III dan sub seksyen bahagian ini adalah seperti berikut; lihat Daves (2007):

Comparison of varieties

Contrastive linguistic studies

The study of learners' language: error analysis

The structure of the syllabus

Pedagogic grammars

Evaluation, validation and tests

Dalam satu tulisan Corder yang lebih awal, iaitu Corder (1967), beliau menyatakan bahawa dalam mengkaji pengajaran bahasa moden, para pengkaji cenderung berfokus kepada kesilapan bahasa yang dilakukan oleh pelajar-pelajar dan kaedah memperbetulkannya. Pada hakikatnya, penerapan linguistik disertakan dengan disiplin ilmu lain, misalnya psikologi memberi dimensi baru kepada bidang analisis kesilapan pembelajaran bahasa kedua. Prinsip ini amat berkesan jika melalui analisis konstrastif yang intensif ke atas sistem-sistem bahasa kedua dan bahasa pertama seseorang pelajar. Namun demikian, peranan linguistik dalam menangani isu pembelajaran bahasa kedua lazimnya tidak diendahkan oleh para guru. Menurut Corder (1967), mereka berpendapat bahawa pengalaman praktikal mereka telahpun memadai

untuk mengenalpasti punca kesilapan dan ahli-ahli linguistik dianggap tidak mampu menyumbangkan pendekatan atau maklumat baru yang signifikan.

Tulisan Corder ini turut membahas lebih lanjut tentang kesilapan yang dilakukan dalam pembelajaran bahasa kedua dan mengaitkannya dengan teori kognitif. Beliau menganalogikan pemerolehan bahasa pertama dalam kalangan kanak-kanak dengan pembelajaran bahasa kedua oleh golongan dewasa. Beliau mengatakan bahawa orang dewasa turut berkemampuan seperti kanak-kanak dari segi pemerolehan bahasa asing. Dalam erti kata lain, terdapat persamaan dari segi prosedur atau strategi yang diterapkan dalam mempelajari sesuatu bahasa asing. Namun demikian, “motivasi pembelajaran” merupakan faktor yang membezakan kedua-dua kelompok usia ini. Jika terdapat kepentingan atau motivasi, seseorang dewasa akan lebih cenderung untuk mempelajari sesuatu bahasa asing.

Dari segi kesilapan dalam pembelajaran bahasa, sesungguhnya Corder (1967) menegaskan bahawa:

“mistakes are of no significance to the process of language learning. However the problem of determining what is a learner's mistake and what a learner's error is one of some difficulty and involves a much more sophisticated study and analysis of errors than is usually accorded them.”

Sepanjang proses pembelajaran bahasa asing atau kedua, kesilapan-kesilapan bahasa memang wujud dan tidak dapat dielakkan. Kesilapan-kesilapan tersebut bersignifikan kepada tiga pihak, iaitu pengajar, penyelidik dan pelajar. Bagi pengajar, jika mereka membuat analisis yang sistematik ke atas progress pembelajaran sebelum seseorang pelajar mencapai sasaran, mereka akan dapat mengenalpasti kelemahan-kelemahan yang perlu diatasi selanjutnya. Bagi penyelidik pula, kesilapan-kesilapan yang wujud merupakan bukti tentang bagaimana sesuatu bahasa itu dipelajari dan akhirnya merangka strategi atau prosedur yang sesuai untuk membantu pelajar. Bagi pelajar, kesilapan yang berlaku merupakan satu kesempatan untuk memperbaiki melalui kesilapan yang dilakukan.

Seperti yang sedia maklum, tesis ini menganalisis data dengan pendekatan atau kerangka Corder yang dihasilkan pada tahun 60-an, iaitu kira-kira 60 tahun dahulu, sejauhmanakah pendekatan ini masih relevan untuk menganalisis kesilapan pembelajaran bahasa? Memang merupakan satu hakikat bahawa teori ini amat berpengaruh sehingga abad ke-21. Sorotan kajian lepas mendapati bahawa teori ini masih menjadi rujukan dasar oleh para sarjana. Antara contohnya ialah kajian Deng (2021) yang mengaplikasikan teori ini untuk menganalisis kesilapan penulisan dalam bahasa Inggeris di North University of China, China.

2.3 ANALISIS KESILAPAN DARI ASPEK PENULISAN

Bahagian ini akan mengulas kajian-kajian lepas yang berkaitan dengan analisis kesilapan khususnya dari aspek kesilapan dalam penulisan bahasa asing yang pernah dijalankan oleh para sarjana tempatan dan luar negara. Terdapat beberapa orang pengkaji yang menyentuh secara khusus tentang kesilapan ortografi, antaranya seperti Alim, A. (2015), Yong Chyn Chye (2012), Nor Zulaiqha Rosli et al. (2021), dan sebagainya.

Kajian Abdul Hamid & Jessica (2020) menyelidik konsep kesalahan bahasa dari perspektif sarjana Barat di Universiti Pertahanan Nasional Malaysia. Kajian ini tidak melibatkan proses pengumpulan dan penganalisan data, pendekatan analisis kandungan diaplikasi untuk memperincikan pandangan sarjana Barat terhadap konsep kesalahan bahasa dalam pembelajaran bahasa kedua. Titik penelitian kajian ini tertumpu kepada perbincangan kesalahan bahasa daripada tiga orang pakar bahasa yang berwibawa iaitu *Stephen Pit Corder*, *Rod Ellis* dan *Larry Selinker*. Sehingga kini, buku karangan dan konsep yang diperkenalkan oleh para sarjana Barat tersebut masih menjadi rujukan utama kepada para pengkaji bahasa. Sebagai contoh buku bertajuk "*Introducing Applied Linguistics*" dan "*Techniques in Applied Linguistics*" daripada *S. Pit Corder* telah digunakan oleh pengkaji dalam kajian ini untuk menganalisis kesilapan bahasa yang dilakukan oleh pelajar di GXIBVC.

Menurut Abdul Hamid & Jessica (2020), setiap pengguna bahasa sama ada penutur jati atau bukan jati tidak dapat mengelakkan kesalahan dan kesilapan bahasa. Namun begitu, kesalahan bahasa dan kesilapan bahasa merupakan dua konsep yang

berbeza dari segi takrifannya. Kesalahan bahasa diklasifikasikan sebagai kesalahan kemampuan (*competence*). Kesalahan ini berlaku kerana penutur atau penulis tidak berkeupayaan untuk menguasai rumus-rumus bahasa dengan sempurna. Manakala kesilapan bahasa pula dikenali sebagai kesalahan penampilan (*performance*). Kesilapan ini terjadi bukan kerana mereka tidak mengetahui peraturan bahasa tetapi dipengaruhi oleh faktor fizikal seperti kepenatan, mengantuk, lupa, dan sebagainya. Dalam Corder (1981) menyatakan bahawa kesalahan ini harus dilihat sebagai tanda perkembangan bahasa yang positif dan bukannya kekurangan kerana pembelajaran bahasa kedua dan bahasa asing adalah suatu yang sentiasa berkembang. Kesalahan dan kesilapan bahasa yang berlaku memainkan peranan penting kepada pelajar, pengajar dan pengkaji bahasa untuk mencapai objektif masing-masing dalam aspek kajian, pengajaran dan pembelajaran.

Kesalahan bahasa didefinisikan sebagai penggunaan bahasa yang menyimpang daripada sistem bahasa baku (Corder, 1981). Faktor gangguan bahasa ibunda sering menjadi punca yang mengganggu dan menghalang pelajar daripada memperoleh bentuk, sistem atau hukum dalam bahasa kedua. Justeru, Teori Analisis Kesalahan Bahasa telah diperkenalkan oleh *S. Pit Corder* untuk mengkaji kesalahan bahasa yang dilakukan oleh seseorang. Dihujahkannya bahawa kesalahan bahasa terdiri daripada 3 jenis iaitu keliru (*mistake*), kesilapan (*lapses*) dan kesalahan (*error*) (Lihat definisi di Sub bahagian 1.7.5). Kesalahan dalam pembelajaran bahasa kedua dapat dikategorikan kepada 4 jenis iaitu: (i) pengguguran unsur-unsur yang perlu (ii) penambahan unsur yang tidak perlu dan tidak tepat (iii) pemilihan unsur yang tidak tepat dan (iv) penyusunan unsur yang salah. Namun demikian, didapati kesalahan bahasa bukan sahaja terbatas kepada 4 jenis yang tersebut, ia turut melibatkan kesalahan dari segi morfologi, sintaksis dan leksikon.

Untuk menganalisis kesalahan bahasa, 5 lima langkah telah diperkenalkan dalam Corder (1981):

- i) kumpul kesalahan bahasa
- ii) kenal pasti kesalahan bahasa
- iii) memerihalkan kesalahan bahasa
- iv) menjelaskan kesalahan bahasa

iv) menilai/membetulkan bahasa

Dalam konteks di atas, Rod Ellis merupakan pakar bahasa yang terkenal dalam bidang kajian pemerolehan bahasa kedua menyifatkan sumbangan Corder sebagai,

“It was not until the 1970s that EA became a recognized part applied linguistics, a development that owed much to the work of Corder.”

Teori Analisis Kesalahan Bahasa Corder telah mencetuskan inspirasi untuk pengkaji-pengkaji bahasa untuk melakukan penerokaan yang mendalam dalam kajian bahasa termasuk Ellis.

Ellis (2008) mengkategorikan kesalahan bahasa kepada tiga jenis iaitu kesalahan penghilangan kata *“omission”*, kesalahan bentuk kata *“misinformation”*, dan kesalahan susunan *“misordering”*. Menurut Ellis lagi, *“error”* dan *“mistake”* berbeza sama sekali (Lihat definisi di Sub bahagian 1.7.5). Dua kaedah telah diperkenalkan oleh Ellis (1997) bagi membezakannya. Kaedah pertama, memeriksa prestasi pelajar secara berterusan dari peringkat ke peringkat. Penggunaan bahasa pelajar yang tidak seimbang iaitu pelajar kadang kala menggunakan bahasa yang betul dan ada kala menggunakan bahasa yang salah maka dikategori sebagai melakukan *“kesilapan”* bahasa. Manakala jika pelajar mengulang kesalahan bahasa yang sama, pelajar sebenarnya melakukan *“kesalahan”* bahasa. Bagi kaedah kedua, pelajar diminta untuk mengenal pasti dan membetulkan kesalahan sendiri. Sekiranya mereka berjaya mengenal pasti kesalahan dan membetulkannya, maka itu ialah kesilapan bahasa; jika gagal ia dianggap sebagai kesalahan bahasa.

Sama seperti Coder, Ellis (1997) juga menyatakan bahawa pelajar kerap melakukan kesalahan dari segi morfologi dan sintaksis dalam pembelajaran bahasa kedua. Sebagai pendapat beliau, kesalahan-kesalahan ini dapat membantu pengajar atau pengkaji bahasa dari semasa ke semasa untuk mengetahui masalah pembelajaran pelajar pada setiap peringkat perkembangan serta menjejaki perubahan kesilapan ini. Bagi mencapai objektif tersebut, Ellis (1985) telah mencadangkan 5 langkah untuk menganalisis kesalahan bahasa iaitu:

- i) mengumpul sampel kesalahan
- ii) mengenal pasti kesalahan
- iii) menjelaskan kesalahan
- iv) mengklasifikasikan kesalahan
- v) menilai kesalahan

Selain Corder dan Ellis, Larry Selinker juga merupakan pakar bahasa yang berpengaruh dalam bidang linguistik dengan memperkenalkan konsep “*Interlanguage*” atau Bahasa Antara pada tahun 1972 berdasarkan konsep analisis kesalahan bahasa dalam pemerolehan bahasa kedua Corder. Menurut Selinker (1969), konsep ini adalah sistem bahasa yang dihasilkan daripada pemerolehan bahasa kedua penutur dewasa sebagai hasil percubaan untuk menyampaikan makna dalam bahasa yang dipelajari. Dijelaskan lagi bahawa Bahasa Antara merujuk kepada bahasa pertama penutur dan bukannya bahasa kedua penutur, ia dilahirkan daripada proses pemerolehan bahasa kedua seseorang. Berdasarkan konteks ini, jelas menunjukkan bahawa kesalahan pemindahan berkait rapat dengan gangguan bahasa ibunda. Menurut Song, 2012 (dalam Abdul Hamid & Jessica, 2020), Bahasa Antara tergolong dalam disiplin ilmu Linguistik Gunaan dan ia penting dalam kajian pemerolehan bahasa kedua sejak konsep ini diperkenalkan. Selinker (1972) telah menyenaraikan lima keadaan yang mengakibatkan kesalahan bahasa berlaku iaitu:

- i) Pemindahan bahasa (Kesalahan ini terjadi kerana pemindahan unsur-unsur bahasa pertama ke dalam bahasa kedua.)
- ii) Mengenal pasti kesalahan (Kesalahan ini berlaku kerana kaedah pembelajaran bahasa yang tidak betul.)
- iii) Strategi pembelajaran (Kesalahan ini akibat strategi bahasa kedua yang tidak betul.)
- iv) Mengklasifikasikan kesalahan (Kesalahan bahasa yang dilakukan oleh pelajar bahasa yang berkomunikasi dengan penutur jati.)
- v) Menilai kesalahan (Kesalahan ini terjadi kerana generalisasi kaedah bahasa target yang digunakan secara berlebihan.)

Sebagai rumusan, kajian ini telah menghuraikan konsep kesalahan bahasa dari perspektif ketiga-tiga orang sarjana Barat secara menyeluruh dan terperinci. Mereka berpendapat bahawa kesalahan bahasa memang wujud dan tidak dapat dielakkan dalam proses pembelajaran bahasa kedua. Namun demikian, kesalahan yang dilakukan oleh kedua-dua pihak tersebut adalah berbeza. Justeru, para sarjana Barat mempunyai pandangan sendiri mengenai faktor-faktor yang menyebabkan kesalahan bahasa berlaku dan kaedah penganalisisannya. Pit Corder dalam bukunya, *“Error Analysis and Interlanguage”* menyatakan bahawa pembelajaran bahasa kedua dan bahasa asing adalah sesuatu yang sentiasa berkembang. Untuk mendorong perkembangan ini, kita memerlukan kerangka teori dan konsep yang kukuh lagi jelas. Ini amat penting terutamanya bagi pelajar, pengajar, dan pengkaji dalam bidang ini. Dalam kajian ini, pengkaji telah menggunakan kerangka Corder (1973) untuk mengkaji pembelajaran bahasa Melayu oleh pelajar-pelajar di GXIBVC. Pada kenyataannya, hasil penemuan Corder masih relevan sehingga hari ini dan banyak membantu pengkaji untuk mencapai objektif dalam kajian.

Kajian Shobehah et al. (2021) menganalisis kesilapan penulisan ayat mudah bahasa Perancis dalam kalangan pelajar bahasa Perancis (BP) sebagai bahasa asing di University Kuala Lumpur Malaysia France Institute (UniKL MFI). Meskipun kajian ini berfokus kepada kursus bahasa Perancis yang ditawarkan kepada pelajar Malaysia, namun ia tetap relevan diulaskan kerana situasi pengajaran dan pembelajaran (P&P) bahasa asing ini terdapat persamaan dengan pelajar yang belajar bahasa Melayu sebagai bahasa asing di GXIBVC. Dalam kajian Shobehah et al. (2021), titik penelitiannya tertumpu kepada kemahiran penulisan ayat mudah bahasa Perancis (BP) dengan menganalisis kesalahan yang dilakukan dalam hasil penulisan pelajar. Seramai 50 orang pelajar teknikal UniKL peringkat Diploma dan Ijazah Kejuruteraan Teknikal dipilih sebagai responden kajian. Kesemua pelajar ini berasal dari Malaysia dan bahasa Malaysia (BM) merupakan bahasa ibunda ataupun bahasa kedua bagi mereka. Dalam pada itu, bahasa Perancis boleh dikategorikan sebagai bahasa asing bagi pelajar tersebut.

Dari segi metodologi, kaedah kualitatif dan kuantitatif telah digunakan dalam kajian ini iaitu kaedah kualitatif digunakan untuk menghuraikan data yang diperolehi daripada kertas ujian bagi mengenal pasti kekerapan kesalahan dalam ujian penulisan.

Manakala bagi kaedah kuantitatif, perisian Microsoft Excel digunakan untuk mencatat dan memproses data bagi tujuan pengiraan jumlah kekerapan dan peratusan kesilapan struktur ayat dan tatabahasa BP. Sebagai pengetahuan, pengajian BP merupakan mata pelajaran wajib universiti dan untuk bergraduasi pelajar mesti lulus dalam pengajian ini. Sebelum ujian akhir semester dijalankan, pelajar dikehendaki mengikuti kelas BP selama 2 jam seminggu dalam tempoh masa 17 minggu bagi satu semester. Terdapat 3 objektif pengajaran dan pembelajaran BP di UniKL iaitu pelajar i) dapat berkomunikasi dan menulis menggunakan ayat mudah bahasa Perancis ii) dapat memahami dan mencari maklumat dari teks bahasa Perancis, dan iii) dapat mengaplikasikan pengetahuan tentang Negara Perancis dan budayanya. Bagi mencapai objektif tersebut, pembelajaran di dalam kelas tertekan kepada kemahiran mendengar, membaca, menulis, bertutur dan latihan kefahaman.

Data kajian ini dijana melalui kertas ujian akhir BP 1 Semester Januari 2019. Pelajar diminta untuk menulis sebuah karangan deskriptif pendek 50 patah perkataan berdasarkan maklumat peribadi dan gambar rakan perempuan yang diberikan. Di samping itu, kaedah soal selidik juga digunakan untuk meneliti tentang kefahaman tatabahasa BP dan latar belakang responden. Kajian ini turut mengaplikasikan kaedah pemerhatian bagi meninjau tingkah laku pelajar sepanjang proses pengajaran dan pembelajaran. Data yang diperoleh daripada pemerhatian tersebut seterusnya berfungsi sebagai sumber data tambahan bagi mengukuhkan huraian analisis dalam kajian ini. Dalam kajian ini, Teori Taksonomi Analisis Kesilapan yang diperkenalkan oleh Dulay, Burt, Kreshen (1982) digunakan untuk menganalisis kesalahan dalam penulisan ayat mudah BP pelajar dari aspek pembinaan struktur ayat dan tatabahasa BP. Kemudian, dapatan analisis ini dikategorikan sebagai kesilapan pengurangan, kesilapan penambahan, kesilapan pemilihan dan kesilapan penyusunan.

Dapatan kajian menunjukkan bahawa terdapat 110 kesalahan yang dapat dikesan daripada 50 karangan pelajar. Pelajar didapati melakukan kesalahan dari segi kata nama (KN), kata adjektif (KA), kata kerja (KK) dan kata preposisi (KP). Antaranya, kesalahan kata preposisi adalah paling ketara iaitu 50% dengan merangkumi 55 kesalahan yang melibatkan kesilapan dalam pemilihan, pengurangan dan penambahan dalam ayat BP. Kesilapan ini berlaku akibat kekeliruan dalam penggunaan kata

preposisi untuk sesebuah negara dalam BP iaitu “*au*”, “*en*” dan “*à*”. Shobehah et al. (2021) menyatakan bahawa KP yang ditentukan oleh gender sesuatu negara digunakan untuk merujuk maksud “di” dan diletakkan sebelum nama negara tersebut. KP bagi negara adalah “*en*” bagi negara feminin, “*au*” bagi negara maskulin dan “*aux*” negara maskulin jamak. Data menunjukkan bahawa terdapat pelajar yang melakukan kesalahan dengan memilih KP “*au*” untuk negara *Italie* yang merupakan negara feminin iaitu “*en Italie*” ditulis sebagai “*au Italie*”. Selain itu, pelajar juga didapati menambahkan KP “*en*” selepas “*de*” yang membawa maksud “dari”, menghasilkan gabungan yang tidak diperlukan. Berdasarkan analisis kajian, struktur ayat kata preposisi BP menyerupai BM dan maknanya membolehkan terjemahan terus antara kedua-dua bahasa. Meskipun tatabahasa ini dianggap mudah, tetapi kesilapan ini tetap menjadi kesilapan yang paling ketara. Pengkaji-pengkaji berpendapat bahawa faktor penyebabnya ialah sikap pelajar yang mengambil mudah terhadap pembelajaran KP bahasa Perancis.

Menurut para pengkaji, kata kerja adalah elemen terpenting dalam struktur ayat BP memandangkan setiap ayat wajib mempunyai kata kerja. Walaupun demikian, dapatan kajian mendedahkan bahawa kesalahan kata kerja merupakan kesalahan tatabahasa kedua paling kerap dilakukan oleh pelajar, iaitu sebanyak 31 kesalahan (28%). Dapatan kajian menjelaskan bahawa pelajar lemah dalam menguasai formula konjugasi kata kerja BP, di mana setiap akhiran KK akan berubah mengikut subjek dan bilangan. Hal ini berlaku kerana konsep konjugasi BP merupakan sesuatu yang baru bagi pelajar Malaysia. Tambahan pula, sistem yang agak rumit ini tidak wujud dalam tatabahasa BM. Analisis data kajian menunjukkan bahawa pelajar sering keliru dalam menggunakan KK “*ÊTRE*” dan “*AVOIR*”, terutamanya dalam bentuk “*a*” dan “*est*”. Salah satu contoh ketara ialah kesalahan pada frasa “*Elle est vingt-sept ans*” (Dia berumur 27 tahun.) sedangkan yang betul ialah “*Elle a vingt-sept ans*”. Hal ini berlaku kerana KK “*a*” (*avoir*) digunakan untuk menerangkan umur, manakala “*est*” (*être*) berfungsi untuk menerangkan identiti, ciri-ciri dan lokasi. Kajian mendapati kesalahan ini berpunca daripada gangguan masalah interlingual (bahasa antara) khususnya pengaruh bahasa Inggeris (BI). Frasa “*Elle est vingt-sept ans*” merupakan terjemahan daripada “*She is twenty-seven years old*” yang gramatis dalam BI. Kekeliruan wujud kerana pelajar menganggap “*est*” dan “*is*” sebagai padanan langsung yang boleh ditukar ganti, walhal kedua-duanya berfungsi dalam kerangka tatabahasa yang berbeza.

Analisis ini adalah relevan dengan konsep “*Interlanguage*” Selinker yang menyatakan kesalahan ini terjadi kerana pemindahan unsur-unsur bahasa pertama ke dalam bahasa kedua (Shobehah et al., 2021).

Seterusnya, kesalahan kata nama merupakan kesalahan tatabahasa ketiga paling kerap dalam kalangan pelajar, dengan 21 kesalahan (19%) dicatatkan. Dapatan kajian menunjukkan bahawa kesalahan ini turut dipengaruhi oleh gangguan daripada BI. Sebagai contoh, kesalahan pada ayat “*Elle est **une** dentiste*”. Dalam BP “*un*” dan “*une*” merupakan artikel tidak definitif yang bersepadan dengan “*a*” atau “*an*” dalam BI. Namun, dalam konteks ini, pelajar melakukan kesalahan dengan menambahkan “*une*” yang tidak diperlukan. Hal ini dipercayai berpunca daripada generalisasi rumus tatabahasa BI ke dalam BP, iaitu setiap ayat yang menerangkan pekerjaan mesti disertai artikel. Berbanding dengan ayat dalam BI: “*She is **a** doctor*”, yang memerlukan artikel “*a*”. Selain itu, para pengkaji menjelaskan bahawa penggunaan artikel mengikut subjek dan mengikut gender merupakan sesuatu yang baru dan sukar dikuasai oleh pelajar Malaysia kerana dalam tatabahasa BM juga tidak wujud penggunaan artikel ini. Akhir sekali, kesalahan kata adjektif merupakan kesalahan yang paling jarang berlaku dalam ujian penulisan. Jumlahnya hanya tercatat 3 kesalahan (3%). Fenomena ini dapat dijelaskan oleh peranan teks biografi yang menyediakan banyak maklumat, seterusnya memudahkan pelajar menggunakan KA dengan tepat.

Secara keseluruhannya, kajian Shobehah et al. (2021) berjaya menghuraikan kepentingan penyelidikan mereka dengan menerapkan kaedah dan metodologi yang bersesuaian. Penerapan Teori Taksonomi Analisis Kesilapan Dulay, Burt, Kreshen (1982) dalam kajian ini juga berkesan dalam mengenal pasti jenis-jenis kesalahan tatabahasa yang dilakukan oleh pelajar. Kelebihan kajian ini ialah pengkaji dapat menjelaskan punca kesalahan tersebut secara terperinci. Hasil analisis ini dapat dijadikan sebagai rujukan kepada guru bahasa asing dalam merancang strategi pengajaran yang lebih efektif bagi menangani kesukaran dalam proses pengajaran dan pembelajaran. Selain itu, kajian ini mengesahkan bahawa faktor interlingua dan intralingua memainkan peranan penting dalam mempengaruhi pembelajaran bahasa asing. Walaupun kesalahan dan kesilapan merupakan fenomena lumrah dalam proses

pembelajaran, ia merupakan petunjuk yang penting bagi guru untuk menilai tahap kefahaman dan pemerolehan bahasa sasaran dalam kalangan pelajar.

Kajian Alim, A. (2015) menganalisis kesilapan-kesilapan yang dilakukan oleh pelajar antarabangsa yang mengambil kursus bahasa Melayu di UMS (Universiti Malaysia Sabah). Titik penelitian kajian ini hanya tertumpu kepada kesilapan sebutan. Seramai 39 orang pelajar antarabangsa dari negara China telah dipilih sebagai responden bagi kajian ini. Data kajian diperoleh daripada ujian membaca dalam kursus Bahasa Melayu Asas Tahap II yang ditawarkan oleh PPIB (Pusat Penataran Ilmu dan Bahasa) di UMS. Sebanyak 230 patah perkataan telah dianalisis dari segi sebutan para pelajar antarabangsa ini dan dapatan data dianalisis mengikut kiraan peratusan bagi setiap kategori.

Dalam ujian pembacaan yang dijalankan, kesilapan sebutan telah dibahagikan kepada tiga kategori iaitu kesilapan pada posisi awal, tengah dan akhir kata. Misalnya *dengan* disebut sebagai *tengan*, *begitu* sebagai *bejitu*, *beliau* disebut sebagai *belia* dan sebagainya. Dapatan kajian menunjukkan, kesilapan kategori sebutan tengah paling banyak dilakukan oleh pelajar iaitu sebanyak 53 peratus diikuti dengan kategori sebutan belakang sebanyak 40 peratus. Kesilapan kategori sebutan hadapan merupakan jumlah yang terkecil jika berbanding dengan kedua-dua kategori tersebut iaitu hanya 7 peratus daripada jumlah keseluruhan.

Menurut Alim (2015: 166), antara faktor yang mengakibatkan kesilapan tersebut adalah “mereka tidak memahami maksud perkataan ataupun bacaan mereka sendiri. Mereka hanya menghafal sesuatu perkataan itu tanpa mengetahui erti bagi perkataan tersebut”. Selain itu, sikap pelajar terhadap pembelajaran juga amat penting. Sikap pelajar yang tidak menumpu perhatian dalam kelas dan tidak mengulangkaji dengan bersungguh-sungguh menyebabkan mereka tidak dapat menyebut perkataan yang diuji dengan betul.

Sebagai rumusan, data yang diperoleh daripada ujian pembacaan adalah relevan kerana pelajar telah diberi masa yang cukup untuk membuat ulangkaji sebelum ujian dijalankan. Di samping itu, kesilapan sebutan dan peratusan jenis kesilapan juga

dianalisis secara terperinci. Walau bagaimanapun, penyelidikan ini merupakan kajian yang ringkas, ia masih boleh ditambah baik jika data-data yang diperoleh dapat diperjelaskan dengan lebih lanjut. Khususnya membuat analisis terhadap peratusan jenis kesilapan. Sebagai contoh, pengkaji boleh menghuraikan punca kesilapan kategori sebutan tengah paling banyak dilakukan oleh pelajar iaitu sebanyak 53 peratus. Ini akan membantu pelajar asing untuk meningkatkan pencapaian dan memudahkan pembelajaran mereka dalam sebutan bahasa Melayu.

Kajian Yong & Vijayaletchumy (2012) menyelidik jenis kesilapan yang dilakukan oleh pelajar asing dalam pembelajaran bahasa Melayu sebagai bahasa asing di Universiti Multimedia, Cyberjaya. Kajian ini tertumpu kepada kesilapan leksikal dan mengklasifikasikan jenis kesilapan mengikut aspek fonologi yang dilakukan oleh pelajar asing. Seramai 75 orang pelajar asing yang berasal dari Botswana, China, Iran, dan, Indonesia diikutserta dalam kajian ini.

Dari segi metodologi, kajian tersebut menggunakan borang soal selidik dan kertas ujian penulisan untuk mendapatkan data kajian. Kajian ini merupakan kajian gabungan penyelidikan kualitatif dan kuantitatif, iaitu kaedah kualitatif digunakan untuk menghuraikan data yang diperoleh daripada kertas ujian bagi mengenal pasti kekerapan kesilapan ejaan, manakala kaedah kuantitatif digunakan untuk mencatat dan memproses data bagi tujuan pengiraan jumlah kekerapan serta peratusan kesilapan leksikal. Dari segi struktur, kertas ujian yang dibina terdiri daripada lima bahagian iaitu kata sapaan, kata komunikasi asas, angka asas, kata ganti diri, dan kata tanya. Kesilapan-kesilapan ejaan yang difokuskan terdiri daripada lima jenis, iaitu penukaran huruf kepada huruf lain, penambahan huruf dalam perkataan, pengguguran huruf dalam perkataan, kesilapan kelewahan perkataan, dan kesilapan penyambungan perkataan. Misalnya penukaran huruf dengan huruf lain *selamat* ditulis sebagai *salamat*. Pelajar asing didapati menghadapi kesulitan pengejaan huruf vokal /e/ dan dieja silap dalam vokal /a/ ataupun sebaliknya. Kelima-lima jenis kesilapan ini dikaji berdasarkan demografi kewarganegaraan pelajar kerana latar belakang, budaya, dan bahasa ibunda mereka berbeza.

Terdapat dua pendekatan analisis yang diaplikasikan, iaitu analisis konstratif dan analisis kesilapan. Kedua-dua pendekatan ini mempunyai perkaitan yang rapat dan penting dalam kajian ini. Kelebihan kajian ini ialah pengkaji dapat menghuraikan objektif kajian berdasarkan tajuk dan permasalahan kajiannya. Teori-teori yang diterapkan juga sangat relevan dengan kajian ini dan berjaya mengenalpasti kelemahan-kelemahan yang berlaku dalam kelas pengajaran bahasa asing. Sebagai contoh, Yong & Vijayaletchumy telah merumuskan bahawa kesilapan kelewahan perkataan yang dilakukan oleh pelajar dari Botswana dalam ujian penulisan bahagian angka asas mungkin disebabkan kebiasaan pengejaan perkataan banyak huruf konsonan pada satu patah perkataan dalam bahasa ibunda mereka. Misalnya *ringgit* ditulis sebagai *ringt*, *rinngit*, *ringilt*, *rinngt* dan *harganya* ditulis sebagai *hargania*. Jelas kelihatan, pelajar asing sering terdedah kepada gangguan bahasa ibunda mereka, kekeliruan terhadap perbezaan antara bahasa sasaran dan bahasa ibunda kerap muncul. Namun demikian, faktor gangguan bahasa ibunda hanya dapat meramal dan menerangkan sebahagian kesilapan yang dilakukan oleh pelajar asing. Pendekatan analisis kesilapan masih diperlukan untuk menerangkan kesilapan-kesilapan yang lain. Ini sejajar dengan hujah Corder (1974), iaitu kesilapan sebagai signifikan yang bermaksud sesuatu yang mempunyai makna tertentu bukan sahaja untuk pelajar tetapi juga untuk pengkaji dan pengajar. Dalam kajian Yong & Vijayaletchumy ini, kaedah analisis kesilapan dipraktikkan untuk menerangkan data kesilapan yang benar-benar dilakukan oleh pelajar asing. Mereka menegaskan bahawa analisis kesilapan merupakan pelengkap kepada analisis konstratif dan kombinasi kedua-dua kaedah ini adalah saling melengkapi.

Hasil analisis kesilapan menunjukkan bahawa bahasa ibunda bukannya sebab tunggal yang menyebabkan kesilapan daripada berlaku. Terdapat faktor-faktor lain, misalnya faktor intralingual yang disebabkan oleh bahasa sasarannya sendiri dan bersifat '*developmental*'. Kesilapan di bawah faktor ini merangkumi kesilapan bentuk atau pola perkataan. Punca-punca kesilapan yang lain seperti strategi cara belajar, teknik mengajar, pengetahuan kebudayaan tentang bahasa asing, usia bilingualism dan situasi sosiolinguistik pelajar. Secara keseluruhan, kajian ini menunjukkan pelajar-pelajar asing paling banyak melakukan kesilapan dari aspek leksikal. Analisis kesilapan leksikal yang dilakukan mendapati bahawa kesilapan ejaan jenis kesilapan penukaran

vokal dengan vokal lain dan konsonan dengan konsonan lain paling banyak dikesani dalam pengajaran dan pembelajaran bahasa Melayu. Kajian Yong & Vijayaletchumy turut membincangkan tiga aspek yang penting, iaitu punca kesilapan berlaku, kesukaran dalam penguasaan bahasa Melayu, dan cara penyelesaiannya. Permasalahan, pengalaman, cadangan, konsep, dan kaedah telah diusulkan dalam kajian ini untuk membantu tenaga pengajar yang terlibat dalam pengajaran bahasa Melayu kepada pelajar asing.

Kajian Fatemah & Marlia (2017) meneliti kesilapan-kesilapan yang dilakukan oleh pelajar lepasan ijazah antarabangsa yang mengambil kursus bahasa Inggeris intensif (IEC) yang dianjurkan oleh institut pengajian tinggi awam di Malaysia. Meskipun makalah ini berfokus kepada kursus bahasa Inggeris yang ditawarkan kepada pelajar asing, namun ia tetap relevan diulas kerana hendak membuktikan bahawa kesilapan yang dilakukan ketika mempelajari sesuatu bahasa asing tidak berkorelasi dengan jenis bahasa, tetapi sebaliknya didorong oleh faktor-faktor lain seperti gangguan bahasa ibunda, kurang memahami tatabahasa bahasa asing dan sebagainya. Dalam kajian Fatemah & Marlia (2017), seramai 16 orang pelajar antarabangsa dari negara Iran telah dipilih sebagai responden bagi kajian ini. Tujuan penelitian ini dijalankan adalah untuk mengesan dan menganalisis kesilapan dalam penulisan yang dilakukan oleh pelajar-pelajar tersebut sebelum mereka memasuki program akademik fakulti masing-masing. Tugas kertas ujian penulisan penggal yang ditulis oleh pelajar telah dijadikan sebagai sumber pemerolehan data. Data yang diperolehi daripada kertas ujian dinilai oleh pensyarah kelas berdasarkan empat aspek utama iaitu isi kandungan, tatabahasa, organisasi dan format serta senarai bibliografi.

Hasil kajian menunjukkan bahawa pelajar-pelajar telah melakukan pelbagai kesilapan dalam empat aspek tersebut. Sebagai contoh, Fatemah & Marlia telah merumuskan bahawa isi kandungan yang dinyatakan oleh pelajar dari Iran dalam penulisan didapati tidak jelas dan tidak berkaitan dengan topik. Ini adalah disebabkan oleh kekurangan pengalaman dalam bidang penulisan. Di samping itu, kiraan peratusan dalam dapatan kajian juga menunjukkan bahawa kesilapan tatabahasa dari segi struktur ayat, kata sandang, tanda baca, dan penulisan dengan huruf besar merupakan kesilapan yang paling kerap dilakukan oleh pelajar. Misalnya kesilapan kelewahan kata sandang,

How technology helps communication... ditulis sebagai *How technology helps the communication...* Selain itu, data yang diperolehi juga menunjukkan pelajar-pelajar dari Iran juga melakukan kesilapan dari segi format, mereka tidak mengikuti panduan penulisan yang ditetapkan dalam bahasa Inggeris.

Menurut Fatemah & Marlia (2017), terdapat beberapa faktor yang menyebabkan pelajar dari Iran melakukan kesilapan dalam penulisan. Pertama, pelajar asing sering terdedah kepada gangguan bahasa ibunda mereka. Mereka cenderung untuk menterjemahkan teks bahasa Inggeris ke dalam bahasa ibunda dan mengungkapkan semula kandungan tersebut ke dalam bahasa Inggeris. Ini akan menyebabkan kesilapan dari segi tata bahasa, leksikal, dan semantik berlaku. Kedua, faktor intralingual juga merupakan punca bagi pelajar untuk melakukan kesilapan dalam pembelajaran bahasa asing. Kekeliruan sering wujud kerana pelajar tidak menguasai dan memahami sistem peraturan bahasa sasaran sehingga menyebabkan berlaku kesilapan. Dalam pada itu, pelajar akan menggunakan konsep yang salah dalam pembelajaran bahasa asing. Seperti yang dinyatakan dalam kajian, pelajar memberikan maklumat yang tidak berkaitan dengan topik ataupun memperkenalkan idea yang baru semasa membuat kesimpulan dalam penulisan.

Kelebihan kajian ini ialah pengkaji berupaya menghuraikan kesilapan yang dilakukan oleh pelajar asing dengan mengaplikasikan teori yang bersesuaian. Teori pengkategorian kesilapan yang diperkenalkan dalam Corder (1974) iaitu *interlanguage*, *intralingual and developmental errors* relevan dengan analisis yang dibuat bagi kesilapan penulisan yang dilakukan oleh pelajar asing. Selain itu, penganalisan data juga dilakukan dengan baik. Hasil analisis kajian jelas menunjukkan punca-punca pelajar asing melakukan kesilapan dalam penulisan bahasa Inggeris. Walaupun begitu, terdapat kekurangan dalam kajian ini kerana para pengkaji tidak memberi cadangan tentang pendekatan yang sesuai diterapkan untuk mengatasi kekangan yang dihadapi oleh pelajar asing dalam pembelajaran. Kajian ini akan bertambah baik jika diisi dan dilengkapi dengan data baharu tentang tahap penguasaan bahasa pelajar pada setiap peringkat untuk membuktikan keberkesanan kaedah pengajaran. Jika dibandingkan dengan beberapa kajian yang diulas sebelum ini berkenaan kesilapan yang dilakukan oleh pelajar asing ketika mempelajari bahasa Melayu, didapati bahawa jenis-jenis

kesilapan yang dilakukan tidak berbeza mengikut jenis bahasa asing yang dipelajari. Dalam erti kata lain, pola kesilapan yang ditonjolkan agak universal dan tidak signifikan terpengaruh oleh jenis bahasa asing yang dipelajari (begitu juga dengan hasil dapatan kajian di GXIBVC bagi tesis ini).

Kajian Burhansyah (2019) meninjau kesilapan yang dilakukan oleh pelajar prasiswazah jurusan bahasa Inggeris dari Fakulti Pendidikan dan Latihan Perguruan, University Syiah Kuala di Indonesia. Tujuan kajian ini adalah untuk mengesan kesilapan yang kerap dilakukan oleh pelajar dalam penulisan bahasa Inggeris dan seterusnya menganalisis faktor-faktor kesilapan tersebut dengan mengaplikasikan teori-teori pengkategorian kesilapan linguistik. Kajian ini tertumpu kepada tiga aspek iaitu kesilapan dari segi ortografi, leksikal dan gramatis. Data kajian ini dijana daripada 100 esei daripada 50 orang pelajar Indonesia, mereka diberi masa 100 minit untuk menulis dua karangan dalam 150 – 250 patah perkataan. Dari segi metodologi, kaedah kuantitatif dan kualitatif telah diaplikasikan untuk mengenal pasti kekerapan kesilapan dan memproses data.

Dalam kajian Burhansyah (2019), tiga pendekatan digunakan untuk menganalisis kesilapan yang dilakukan oleh pelajar iaitu analisis konstratif, analisis kesilapan, dan penyelidikan *interlanguage*. Analisis kesilapan merupakan kaedah utama yang difokuskan dalam kajian ini. Dengan menggunakan kaedah analisis kesilapan, Burhansyah berjaya mengenal pasti kesilapan yang dilakukan oleh pelajar. Penerapan kerangka teori yang relevan juga berupaya untuk menghasilkan analisis yang perinci. Menurut Burhansyah, kesilapan yang dikesani dalam esei pelajar bukan sahaja dipengaruhi oleh faktor *interlingual* dan *intralingual*, juga dari segi *ambiguous*, iaitu kesilapan pergabungan antara *interlingual and intralingual*.

Data kajian beliau menunjukkan bahawa pelajar Indonesia kerap melakukan kesilapan dari segi kata kerja, kekerapan kesilapan yang mencapai kadar peratusan tertinggi dalam kategori gramatis ini terutamanya disebabkan oleh *ambiguous errors*. Misalnya *I ran passing her and hid on the back of the table* ditulis sebagai *I run passing her and hide on the back of the table*. Dalam kesilapan ini, pengkaji berpendapat bahawa pelajar melakukan kesilapan kerana gangguan bahasa Indonesia yang tidak mempunyai

kata kerja kala kini dan kala lampau. Selain itu, pelajar tidak memahami dan menguasai sistem kata kerja kala bahasa Inggeris sehingga mereka berasa keliru dalam proses pembelajaran.

Kajian Burhansyah (2019) mendapati bahawa kesilapan yang dilakukan oleh pelajar Indonesia kurang dipengaruhi oleh faktor *interlingual* kerana mereka memang pelajar jurusan bahasa Inggeris. Mereka tidak seperti pelajar pada tahap awal pembelajaran yang sering terdedah kepada gangguan bahasa ibunda dalam proses pembelajaran bahasa asing. Dalam konteks ini, kita dapat mengetahui bahawa pelajar dalam tahap pembelajaran yang berbeza mempunyai daya pembelajaran yang berbeza. Ini sejajar dengan teori (Corder 1977:270) iaitu pelajar-pelajar yang mempelajari bahasa kedua dibahagikan kepada 3 peringkat iaitu pra-sistematik, sistematik, dan pos-sistematik.

Secara keseluruhan kajian ini ada kelebihan dan kekurangan yang tersendiri. Kelebihannya adalah bilangan esei yang banyak berjaya menghasilkan data yang representatif. Namun begitu, pengkaji menyatakan bahawa responden bagi kajian ini hanya tertumpu kepada pelajar Indonesia dari jurusan Inggeris dan menyebabkan data yang diperolehi adalah terhad dalam lingkungan ini sahaja. Kajian ini boleh dibuat secara lebih menyeluruh lagi dengan merangkumi pelajar-pelajar dari jurusan lain, ataupun pelajar dalam tahap pembelajaran yang berbeza. Dengan cara ini, perbandingan data dari kategori yang berbeza dapat dijalankan bagi menghasilkan penemuan yang lebih komparatif. Kelompangan ini wajar dilengkapi oleh pengkaji agar kajian ini menjadi lebih lengkap.

Kajian Zeckqualine & Dayang (2020) menganalisis pola kesalahan tatabahasa penulisan bahasa Melayu dalam kalangan pelajar asing di Universiti Malaysia Sarawak (UNIMAS). Seramai 38 orang pelajar antarabangsa pada peringkat pra siswazah yang mengikuti kursus Bahasa Melayu Komunikasi Lanjutan (MPU 3322) di Fakulti Bahasa dan Komunikasi terlibat dalam kajian ini. Pelajar-pelajar ini berasal dari negara Bangladesh, Jepun, Morocco, Tajikistan, Afrika, China, Indonesia, dan Brunei. Data kajian ini diperolehi melalui kertas jawapan pelajar dalam peperiksaan akhir semester kursus MPU 3322. Kertas soalan peperiksaan tersebut terbahagi kepada dua bahagian

iaitu bahagian A dan bahagian B. Bahagian A yang berbentuk objektif adalah untuk menguji pemahaman para pelajar berdasarkan teks. Bagi bahagian B, pelajar diminta untuk menghasilkan sebuah esei dalam 100 patah perkataan. Bahagian B adalah sumber utama untuk mendapatkan data kesalahan pelajar dari segi penggunaan tatabahasa. Penelitian ini menggunakan pendekatan kuantitatif dan kualitatif untuk mengenal pasti kekerapan kesilapan dan memproses data.

Kajian Zeckqualine & Dayang (2020) mengaplikasikan pendekatan analisis konstratif dan analisis kesilapan yang lazim digunakan oleh pengkaji lain untuk menganalisis data kajian. Kesalahan tatabahasa yang dilakukan oleh pelajar asing dikategorikan kepada dua aspek iaitu aspek morfologi (ortografi dan leksikal) dan aspek sintaksis (hukum D-M dan kelewahan). Hasil kajian menunjukkan bahawa kesilapan ortografi merupakan kesilapan yang paling kerap dilakukan oleh para pelajar iaitu sebanyak 76%. Kesilapan-kesilapan ortografi fokus kepada tiga jenis iaitu penukaran huruf dengan huruf lain, penambahan huruf dalam perkataan, dan pengguguran huruf dalam perkataan. Satu perbandingan yang ketara antara pelajar dari Bangladesh dan Jepun telah dinyatakan dalam data kajian. Pelajar Bangladesh kerap menukar vokal depan “e” kepada perkataan yang mempunyai vokal belakang “a” dan sebaliknya. Contohnya, *gembira* ditulis sebagai *gambira*. Manakala pelajar Jepun kerap menggunakan vokal belakang tinggi “u” untuk menggantikan vokal depan separuh tinggi “e”. Contohnya, *gembira* ditulis sebagai *gumbira*. Menurut Zeckqualine & Dayang, pelajar asing sering melakukan kesilapan dalam penulisan dengan mengubah huruf dalam sesuatu perkataan kerana dipengaruhi oleh bahasa natif masing-masing.

Menurut Zeckqualine & Dayang, pengaruh bahasa ibunda dalam pembelajaran bahasa asing bukan sahaja muncul dalam aspek ortografi malahan pelajar juga melakukan kesilapan dari aspek leksikal, Hukum D-M, dan kelewahan dalam ayat. Data kajian menyatakan bahawa walaupun bahasa Melayu dan bahasa Indonesia tergolong dalam bahasa serumpun, tetapi terdapat perbezaan dari segi leksikal. Misalnya, maksud perkataan “*selesai*” adalah bersinonim dengan “*tamat*” namun konteks BM di Malaysia adalah berbeza dengan Indonesia. Oleh itu, pelajar Indonesia akan melakukan kesilapan ini dalam penulisan kerana terpengaruh dengan penggunaan istilah tersebut dalam bahasa asal mereka. Selain itu, Hukum D-M juga merupakan kesalahan yang

sering dilakukan oleh pelajar asing kerana dipengaruhi oleh susunan frasa bahasa Inggeris. Contohnya, "*Syarikat Malaysia*" ditulis sebagai "*Malaysia Syarikat*".

Berdasarkan analisis kesilapan yang dibuat oleh Zeckqualine & Dayang, kita dapat mengetahui bahawa para pelajar kerap dipengaruhi oleh bahasa ibunda sendiri dalam pembelajaran bahasa asing. Ini sejajar dengan pendekatan analisis konstratif Fries (1945) yang digunakan untuk membandingkan struktur dua bahasa atau lebih secara sistematik. Pelajar asing mudah mempelajari aspek-aspek bahasa sasaran yang sama dengan bahasa natif mereka, namun aspek-aspek yang berlainan dengan bahasa natif akan menjadi kesulitan kepada pelajar dalam mempelajari sesuatu bahasa asing. Zeckqualine & Dayang menyatakan bahawa kesalahan tatabahasa tidak hanya berlaku dalam kalangan penutur natif bahasa Melayu bahkan juga dalam kalangan bukan penutur natif.

Walaupun dalam kajian dikatakan bahawa bahasa ibunda merupakan faktor utama yang menyebabkan pelajar asing melakukan kesalahahan, namun berdasarkan pendekatan analisis kesalahan yang diperkenalkan oleh (Corder, 1974), bahasa ibunda bukannya faktor tunggal yang mewujudkan kesalahan, malah terdapat sebab-sebab lain yang menyumbang kepada kesalahan tersebut. Misalnya, faktor intralingual yang disebabkan oleh bahasa sasarannya sendiri dan bersifat "*developmental*". Namun demikian, kedua-dua pengkaji ini tidak mengemukakan data ataupun analisis yang berkaitan dengan faktor tersebut. Selain itu, sikap pelajar sendiri juga merupakan faktor yang penting dalam pembelajaran bahasa asing. Kesalahan akan berlaku mungkin disebabkan oleh kurang tumpuan, keletihan, kecuaiian, dan sebagainya. Oleh itu, tenaga pengajar memainkan peranan penting untuk meningkatkan minat para pelajar untuk mempelajari bahasa asing. Dalam kajian tersebut, pengkaji berpendapat bahawa teknik pengajaran yang menarik dapat meningkatkan keberkesanan pembelajaran bahasa asing. Pelajar juga harus diberi lebih banyak peluang untuk bertanya dan mempraktikkan penggunaan bahasa Melayu.

Secara keseluruhan kajian ini telah menghuraikan objektif kajian berdasarkan tajuk dan permasalahan kajiannya. Teori-teori yang diterapkan saling berkaitan dan sangat relevan dengan kajian ini sehingga berjaya mengenalpasti kesilapan yang

dilakukan oleh pelajar, dan berjaya mengesani faktor-faktor yang mengakibatkan berlakunya kesilapan. Akan tetapi, tiada maklumat lanjut tentang pencapaian pembelajaran pelajar asing yang dikaji oleh mereka memandangkan Kursus MPU3142 merupakan kursus tahap awal bagi pelajar asing sebelum mereka mengikuti kursus MPU 3322. Pencapaian mereka dalam kursus tahap awal seharusnya dihuraikan dalam kajian supaya perbandingan dapat dilakukan. Dalam konteks ini, kita akan dapat mengetahui tahap pembelajaran pelajar asing dalam peringkat pembelajaran yang berbeza, sama ada mereka dapat mengatasi kesukaran pembelajaran dalam kursus lanjutan.

Kajian Nor Zulaiqha et al. (2021) meninjau kemahiran bertutur bahasa Melayu oleh murid Cina tingkatan 1 dari SMK Ampang Pecah, Kuala Kubu Bharu, Selangor. Tujuan kajian ini dijalankan adalah untuk menjelaskan kesilapan sebutan pertuturan bahasa Melayu oleh murid Cina dengan berdasarkan teori analisis konstratif (Robert Lado, 1957). Kajian Nor Zulaiqha et al. (2021) dipilih sebagai rujukan untuk diulas dalam bab ini kerana respondennya merupakan murid Cina di mana bahasa ibunda mereka adalah sama dengan pelajar di China, iaitu bahasa Sinitik. Dalam kajian ini jelas menyatakan sebab-sebab yang mempengaruhi murid Cina melakukan kesilapan sebutan dalam pertuturan dan analisis yang dibuat juga sejajar teori yang diterapkan.

Kajian Nor Zulaiqha et al. (2021) berlandaskan dua kaedah, iaitu kaedah kuantitatif dan kaedah kualitatif. Kaedah kuantitatif digunakan untuk mengenal pasti kekerapan kesilapan pertuturan yang dilakukan oleh responden. Manakala kaedah kualitatif digunakan untuk menjelaskan kesilapan tersebut. Dari segi pemerolehan data, pengkaji-pengkaji mengaplikasikan kaedah kepustakaan dan kaedah pemerhatian. Kajian tinjauan ini merupakan kajian lapangan, pengkaji mendapatkan data kesilapan sebutan di kawasan kajian di mana pengkaji merupakan guru pelatih yang menjalani latihan mengajar selama dua bulan bagi murid-murid tersebut. Terdapat empat instrumen yang digunakan dalam kajian ini iaitu buku catatan, borang soal selidik, alat perakam, dan ujian pertuturan. Bagi ujian pertuturan, tiga teks telah disediakan, murid-murid diminta untuk membaca salah satu petikan dan setiap kesalahan sebutan akan dirakam dan dicatat.

Kajian ini sejajar dengan matlamat Kurikulum Standard Sekolah Menengah (KSSM), iaitu mata pelajaran bahasa Melayu mengutamakan pelajar dalam keterampilan berbahasa dan komunikasi bagi memenuhi keperluan dalam urusan harian, jika pelajar tidak dapat menguasai kemahiran bertutur dengan baik maka ia akan memberi kesan kepada kemahiran-kemahiran bahasa yang lain seperti kemahiran menulis dan membaca. Dalam konteks ini, kajian mereka menganalisis dan menghuraikan punca berlakunya kesilapan sebutan dalam pembacaan bagi murid-murid bukan penutur natif di sekolah berkenaan.

Kesilapan yang dilakukan oleh murid dalam ujian pertuturan terdiri daripada empat kesilapan sebutan terhadap bunyi konsonan iaitu (i) kesilapan penggantian bunyi, (ii) penambahan bunyi, (iii) pengguguran bunyi, dan (iv) kesilapan gramatikal. Dengan menerapkan teori analisis konstratif, pengkaji-pengkaji mendapati bahawa kesilapan ini terpengaruh oleh dua faktor utama yang iaitu pengaruh bahasa ibunda dan faktor interlingual. Bagi kesilapan penggantian bunyi yang merupakan jenis kesilapan paling tinggi dilakukan oleh responden, hasil kajian menunjukkan murid Cina cenderung menggantikan fonem /t/, /z/, dan /p/ apabila terdapat perkataan-perkataan yang mengandungi fonem-fonem tersebut. Sebagai contoh, *pihak* disebut sebagai *bihak*. Hal sedemikian berlaku kerana terdapat perbezaan dalam sistem fonologi antara kedua-dua bahasa ini, sistem perumian bahasa Mandarin adalah berbeza dengan bahasa Melayu. Pembelajaran bahasa kedua bukan sahaja dipengaruhi oleh bahasa ibunda, faktor interlingual turut mendorong kesilapan berlaku. Menurut kajian ini, bahasa ibunda yang digunakan secara holistik dalam kehidupan turut menjadi kesukaran bagi pelajar untuk menguasai bahasa sasaran dengan baik. Ini adalah kerana tahap penguasaan bahasa pertama lebih dominan berbanding dengan bahasa kedua. Dalam konteks di atas ternyata bahawa bahasa kedua akan mudah dipelajari jika bahasa tersebut mempunyai persamaan yang ketara dengan bahasa ibunda dan sebaliknya (Robert Lado 1957).

Kajian ini juga mengupas bahawa faktor murid-murid yang lazim menggunakan bahasa Mandarin sebagai bahasa pergaulan mengakibatkan mereka lemah dalam pertuturan bahasa Melayu dan penggunaan bahasa Melayu yang gramatis. Selain daripada pengaruh bahasa ibunda dan faktor interlingual, terdapat faktor-faktor lain yang mendorong kesilapan berlaku dalam proses pembelajaran bahasa kedua. Kajian

ini menyatakan bahawa faktor intralingual juga merupakan salah satu daripada faktornya. Oleh sebab pemahaman yang tidak jelas tentang sistem kebahasaan bahasa kedua, pelajar membuat andaian sendiri berdasarkan pengetahuan sedia ada yang dimiliki. Sebagai contoh dalam jenis kesilapan gramatikal, perkataan *pengumpulan* diujar sebagai *pekumpulan*, iaitu murid-murid Cina menggantikan sebutan *ng* dengan *k*.

Secara keseluruhan, kajian Nor Zulaiqha et al. (2021) bersifat komprehensif, pengkaji-pengkaji berupaya menghuraikan kepentingan kajian dengan menggunakan kaedah dan metodologi yang bersesuaian. Kajian ini menunjukkan bahawa kemahiran bertutur adalah penting bagi seseorang yang mempelajari bahasa kedua, apabila makna yang disampaikan tidak jelas, maka akan berlaku gangguan komunikasi antara penutur dengan pendengar. Dalam kajian ini perbezaan antara bahasa Mandarin dan bahasa Melayu turut diuraikan secara terperinci dan sistematik adalah sesuatu yang patut diberi kepujian. Walau bagaimanapun, terdapat kelompangan dalam kajian ini iaitu pengkaji-pengkaji tidak membincangkan cara untuk mengatasi kesilapan sebutan yang dilakukan oleh murid Cina. Kelompangan ini wajar diisi dan dilengkapi dengan penemuan baharu yang mampu membekalkan data baharu dalam bidang ini.

Kajian Vasquez (2008) menyelidik jenis kesilapan yang dilakukan oleh pelajar dalam pembelajaran bahasa Inggeris sebagai bahasa asing di Universiti Awam Antioquia, Colombia. Titik penelitian kajian ini hanya tertumpu kepada kesilapan dalam penulisan. Metodologi kajian ini terdiri daripada tiga jenis data yang berlainan iaitu data yang berbentuk (i) masif (*massive*), (ii) spesifik (*specific*), (iii) sampingan (*incidental*). Akan tetapi data yang dikumpulkan secara masif (*massive*) dan spesifik (*specific*) tidak dikemuka dan diuraikan dalam kajian, dan pengkaji hanya membincangkan data sampingan yang dikumpul iaitu sebuah esei yang ditulis oleh salah seorang informan yang bernama Erika. Erika berumur 18 tahun dan telah lulus dalam kursus bahasa Inggeris tahap 1 dan 2. Terdapat 8 orang pelajar dalam kelas Erika, mereka semua berasal dari Colombia yang berbahasa Sepanyol dan tidak dapat bertutur bahasa Inggeris dengan fasih.

Bagi mencapai objektif kajian, pengkaji ini mengaplikasikan empat kaedah utama iaitu kenal pasti kesilapan, analisis kesilapan, penerangan kesilapan, dan

penilaian kesilapan. Dari segi instrumen kajian, responden kajian ini diminta untuk menulis esei yang bertajuk “*My Life in Columbia*”. Menurut David, Erika diberi masa yang mencukupi untuk membuat pembetulan bagi esainya sebelum disemak. Pendekatan taksonomi siasat permukaan (*surface strategy taxonomy*) digunakan untuk mengesan kesilapan yang fokus kepada unsur penghilangan (*omission*), penambahan kata (*addition*), pembentukan (*misinformation*), dan pengurutan (*misordering*). Dalam kajian Vasquez (2008) ini, jenis kesilapan yang dilakukan oleh pelajar dianalisis berdasarkan teori pengkategorian kesilapan yang diperkenalkan dalam Burt (1974) iaitu kesalahan perkembangan (*developmental*), interferensi (*interference*), dan unik (*unique*).

Hasil kajian David menunjukkan bahawa kesilapan dalam penulisan yang dilakukan oleh Erika terpengaruh oleh dua faktor yang utama iaitu pengaruh kesalahan interferensi (*interference*) dan perkembangan (*developmental*). Contoh pertama, *First, live in the country very beautiful of south america*. Dalam frasa yang bergaris, kata ganti nama diri “*I*” yang sepatutnya berada di hadapan kata kerja “*live*” telah digugurkan oleh Erika. Pengkaji berpendapat bahawa kesilapan ini berlaku kerana dipengaruhi oleh bahasa ibunda pelajar iaitu bahasa Sepanyol. Ini adalah kerana kata ganti nama diri sering digunakan secara tersirat dalam percakapan harian bahasa Sepanyol, maka pelajar turut mengaplikasikan cara percakapan ini dalam penggunaan bahasa Inggeris. Kesilapan ini diklasifikasikan sebagai kesilapan faktor interferensi (*interference*) yang disebabkan oleh gangguan percakapan harian bahasa ibunda terhadap struktur gramatikal bahasa sasaran. Contoh kedua, *My parent's house* ditulis sebagai *My parents house*. Dalam ayat ini *possessive /'s/* telah digugurkan oleh responden, pengkaji merumuskan bahawa kesilapan ini adalah bersifat perkembangan (*developmental*) dan dilakukan oleh responden secara tidak sedar. Keadaan ini turut dinyatakan dalam teori konstruksi kreatif (*creative construction*), proses yang berlaku dalam pemerolehan bahasa ibunda dan bahasa asing adalah sama. Kesilapan yang dilakukan oleh seseorang pelajar bahasa asing mirip dengan seseorang kanak-kanak mempelajari sesuatu bahasa sebagai bahasa ibunda.

Dalam kajian ini, pengkaji ini juga mengatakan bahawa kesilapan yang dilakukan oleh pelajar dalam pembelajaran bahasa asing turut dipengaruhi dari segi

kesilapan unik (*unique*). Ciri-ciri kesilapan unique adalah sama dengan kesilapan *inter-language* yang dinyatakan dalam kajian iaitu kesilapan yang tidak melibatkan bahasa ibunda dan bahasa sasaran. Hujah yang dikemukakan oleh Frith (1975), iaitu “punca kesilapan jenis ini sukar dikesan dan tidak jelas apa yang digambarkan sebagai kesilapan bahasa-antara (*inter-language*) telah dipetik untuk menyokong pendapat beliau. Oleh sebab jenis kesilapan ini tidak dilakukan oleh responden kajian maka pengkaji hanya menghuraikannya dan tidak mengemukakan contoh kesilapan serta menjelaskannya secara terperinci. Dalam konteks ini, Vasquez merumuskan bahawa banyak punca akan muncul sebagai pengaruh kesilapan berlaku, termasuk faktor sosiobudaya maka pelbagai penjelasan dapat diberi dalam proses analisis kesilapan.

Kelebihan kajian ini ialah pengkaji dapat menghuraikan kesilapan yang dilakukan oleh responden dengan mengaplikasikan teori yang bersesuaian. Teori pengkategorian kesilapan yang diperkenalkan dalam Burt (1974) iaitu *inteferensi* (*inteference*), *perkembangan* (*developmental*), dan *unik* (*unique*) sejajar dengan analisis yang dibuat bagi kesilapan penulisan yang dilakukan oleh responden. Namun terdapat beberapa kelemahan dalam kajian ini. Pertama, data kajian yang dikemukakan adalah tidak lengkap kerana pengkaji hanya menganalisis data jenis samping (*incidental*) dalam artikel. Data yang dikumpulkan secara masif (*massive*) seharusnya diproses bagi tujuan pengiraan jumlah kekerapan dan peratusan kesilapan dalam kalangan pelajar. Pengkaji tidak membahaskan perkara penting yang wujud dalam data yang dikumpulkan secara masif (*massive*) dan analisis ini mungkin akan mendapat penemuan baru bagi bidang ini. Kedua, kajian ini kurang membincangkan dapatan kajian yang diharapkan dalam objektif kajian. Pengkaji hanya menghuraikan definisi dan dapatan daripada pengkaji lain serta tidak menyertakan contoh dalam sesetengah huraian, ini menyebabkan pembaca tidak dapat memahaminya secara mendalam. Sebagai kesimpulan, hasil dapatan kajian ini harus dilengkapi dan dipertingkat.

2.4 HUBUNGKAIT PEMBELAJARAN BAHASA ASING DENGAN KONTEKS BUDAYA

Bahasa adalah salah satu fenomena budaya yang istimewa, setiap bangsa mempunyai sistem bahasa yang tersendiri dan bahasa mereka dipengaruhi oleh budaya kelompok mereka. Ciri kebudayaan ini akan mempengaruhi bahasa mereka dan kedua-duanya

saling berinteraksi dan tidak dapat dipisahkan. Bahagian ini akan mengulas beberapa kajian lepas yang berkaitan dengan hubungkait pembelajaran bahasa asing dengan konteks budaya yang pernah dijalankan oleh para sarjana tempatan dan luar negara.

Artikel Kuo & Lai (2006: 1, 5) yang bertajuk *Linguistic Across Cultures: The Impact of Culture on Second Language Learning* mengandungi beberapa bahagian utama iaitu definisi budaya dan linguistik, struktur dan fungsi bahasa, hubungkait antara linguistik dan budaya, pengaruh antara bahasa dan budaya, dan akhirnya cadangan strategi dalam pedagogi pendidikan. Walaupun artikel ini tidak berdasarkan kajian, tetapi sangat bermanfaat untuk menegaskan kepentingan aspek budaya dalam pembelajaran bahasa asing.

Sebelum berhujah lebih lanjut, Kuo & Lai (2006) telah memetik hujah Condon (1973) dengan memberikan definisi yang jelas tentang tafsiran “budaya” dalam konteks interaksi, iaitu budaya dapat didefinisikan sebagai cara kehidupan. Kelakuan dan pemikiran manusia terbentuk berdasarkan budaya mereka sendiri. Selain itu, budaya juga merupakan satu kebiasaan dalam kehidupan. Lebih lanjut, Condon menyatakan bahawa:

“Culture is also a matter of habit and it is habit that becomes tradition and tradition that gives rise to culture. Local people begin with habitual actions and go to create common stereotypes.”

Kebiasaan manusia akan mencipta budaya kelompok sehingga mempengaruhi cara berfikir, bertutur, bertindak, dan berinteraksi antara satu sama lain. Sebagai tambahan penghuraian tentang “budaya”, khususnya dalam aspek komunikasi, Kuo & Lai (2006) mengemukakan hujah Samovar, Porter & Jain (1981) yang menyatakan bahawa budaya dan komunikasi adalah dua aspek yang tidak dapat dipisahkan. Budaya bukan sahaja berfungsi dalam perkomunikasian tetapi juga untuk menentukan cara orang mengekod mesej, makna dalam mesej, dan menyampaikan mesej dalam keadaan tertentu. Secara singkat, budaya merupakan asas untuk berkomunikasi, ia merupakan satu elemen yang penting dalam pembangunan masyarakat, menambah ilmu pengetahuan, dan menjalinkan hubungan sesama manusia.

Oleh kerana makalah ini cuba mengetengahkan kepentingan hubungan budaya dalam kajian pembelajaran bahasa, Kuo & Lai (2006) terlebih dahulu memberi pengenalan ringkas tentang definisi ilmu linguistik dan menegaskan bahawa kajian linguistik selain menekankan aspek struktural, perlu juga mempertimbangkannya sebagai sebahagian daripada institusi sosial yang dibentuk dan membentuk sesebuah sosial masyarakat. Umpamanya perubahan sifat bahasa dipengaruhi oleh isu psikologi, contohnya kecekapan dan persepsi pembelajaran serta faktor masyarakat. Oleh itu, untuk mempelajari sesuatu bahasa kita harus mengetahui struktur dan fungsinya yang memainkan peranan dalam aktiviti sosial.

Dari segi pembelajaran bahasa asing, perkara utama yang dihadapi oleh pelajar ialah kelainan struktur bahasa asing yang dipelajarinya. Oleh sebab struktur bahasa kedua berbeza dengan bahasa ibunda, maka struktur bahasa sering menjadi masalah kepada orang yang mempelajarinya. Kekeliruan terhadap struktur bahasa akan timbul dalam proses pembelajaran. Akan tetapi, Kuo & Lai (2006) memetik hujah Krashen (1994) yang menyatakan bahawa manusia mempunyai keupayaan yang semula jadi untuk mengatasi masalah ini dan teori pemerolehan bahasa telah membuktikan perkara ini.

Berhubung dengan hubungan antara “budaya dan bahasa”, Kuo & Lai (2006) mentafsirkan sebagai dua elemen yang saling mempengaruhi antara satu sama lain. Pertama, bahasa melambangkan budaya dan kedua, budaya digambarkan menerusi domain bahasa. Bahasa boleh berubah mengikut elemen kebudayaan. Bahasa manusia adalah sesuatu sistem komunikasi bersifat simbolik yang dipelajari dan bersifat fleksible. Apabila sesuatu makna bahasa berubah, maka simbolisme yang baru akan terhasil. Sebagai contoh, perkataan “*Nice*” dalam bahasa Inggeris bermaksud baik dan menyenangkan secara amnya. Tetapi pada abad ke-15, perkataan ini membawa maksud bodoh, jahat, dan sebagainya. Contoh ini jelas menunjukkan bahawa budaya sosial telah mengubah makna sesuatu perkataan. Selain itu, istilah asing seperti *sushi* dan *tofu* telah diterapkan dalam bahasa Inggeris. Ini adalah kerana budaya bahasa ini telah diterima oleh masyarakat tempatan dan digunakan dalam kehidupan harian (Allison & Vining 1999). Dalam konteks ini, Kuo & Lai menyatakan budaya bukan sahaja mengubah nilai dan kebiasaan, tetapi juga mempengaruhi bahasa dan tingkah laku manusia.

Pengetahuan kebudayaan penting untuk kecekapan berbahasa dan budaya perlu dikonseptualisasikan sebagai bahagian yang berintergrasi dengan kebudayaan.

Bahasa merupakan sebahagian daripada institusi sosial yang dibentuk dan membentuk sesebuah sosial masyarakat. Justeru itu, pembelajaran sesebuah bahasa asing perlu menitikberatkan hubungan kebudayaan dengan bahasa. Gangguan bahasa ibunda sering menjadi masalah kepada golongan yang bukan penutur natif, kekeliruan terhadap perbezaan antara bahasa sasaran dan bahasa ibunda kerap muncul. Contohnya dari segi sintaksis, fonologi, dan struktur. Lado (1957) dalam Kuo & Lai 2006 menyatakan bahawa unsur-unsur yang berbeza bahasa ibunda dan bahasa asing akan menimbulkan kesulitan dalam proses pembelajaran. Sebaliknya, pelajar bahasa kedua akan menerima dengan mudah unsur-unsur bahasa asing yang sama dengan bahasa ibunda mereka. Sekiranya pelajar tidak terdedah kepada kebudayaan sesebuah bahasa yang dipelajari, maka ini akan memberi kesukaran kepada pelajar dalam proses pembelajaran.

Di bahagian praakhir makalah Kuo & Lai (2006), mereka mengemukakan enam strategi pengajaran bagi bahasa kedua menurut kerangka kebudayaan. Strategi pertama, penggunaan sumber audio-visual berunsur kebudayaan dalam pengajaran supaya dapat meningkat kecekapan pembelajaran bahasa kedua. Sumber audio-visual termasuk filem, website, surat khabar, majalah, dan sebagainya. Strategi kedua, penggunaan peribahasa sebagai bahan pengajaran bahasa asing. Pelajar dapat mengetahui sosiobudaya menerusi peribahasa dan membuat perbandingan antara budaya sendiri dengan budaya bahasa sasaran. Strategi ketiga, penggunaan “lakon peranan”, iaitu teknik pengajaran yang menghendaki pelajar terlibat dalam lakonan yang bersifat silang budaya dan ini bermanfaat bagi mencapai pemahaman sosiobudaya. Dalam lakon peranan, salah faham terhadap silang budaya dapat dihilangkan dan pelajar dapat membangunkan strategi komunikasi untuk mengatasi masalah sebenar yang muncul dalam komunikasi sebenar menggunakan bahasa asing. Strategi keempat, menggalakkan pelajar mengkaji dan membentangkan perbezaan budaya asing dengan budaya sendiri cara kehidupan, sikap, adat resam, negara, sejarah, dan sebagainya dan membandingkannya dengan budaya asing yang mereka pelajari. Strategi kelima, pengajar boleh mengundang pelajar dari berbagai latar belakang ke dalam kelas dan

mendedahkan kepelbagaian budaya di dalam kelas. Dalam hal ini, pelajar dapat mempelajari budaya yang berbeza dan menghubungkan budaya asing dengan budaya mereka dalam pembentangan di dalam kelas. Strategi keenam melibatkan penggunaan teknologi komputer untuk mendapat informasi budaya. Pada zaman teknologi yang canggih ini, pelajar boleh mendapat maklumat pembelajaran dengan mudah.

Berpandukan hujah-hujah di atas, strategi-strategi pengajaran yang dicadangkan oleh Kuo & Lai boleh dijadikan panduan dalam memperbaiki pembelajaran bahasa kedua. Walaupun begitu, terdapat kekurangan dalam artikel ini iaitu pengkaji cuma mengemukakan hujah-hujah tentang strategi berdasarkan kajian pustaka sahaja dan ia bersifat teoritikal kerana tidak diuji melalui kajian lapangan. Di samping itu, dalam enam strategi yang dikemukakan, strategi kedua, iaitu menggunakan peribahasa dalam pengajaran tidak relevan, terutamanya bagi pelajar yang tiada asas dalam bahasa asing. Ini kerana bahasa sastera banyak melibatkan penggunaan diksi yang mengandungi unsur-unsur kesusasteraan seperti metafora, perumpamaan, analogi dan sebagainya. Malah, pada pendapat penulis, kadang-kadang penutur asli sendiri pun kurang memahami sesuatu diksi yang digunakan, melainkan pelajar dalam bidang kajian kesusasteraan.

Kajian Noor Zuhidayah et al. (2019) mengkaji aspek budaya Melayu yang diterapkan dalam proses pengajaran dan pembelajaran (PdP) bahasa Melayu sebagai bahasa asing di luar negara iaitu *Tokyo University of Foreign Studies* (TUFS), Jepun. Terdapat dua objektif utama dalam kajian ini, iaitu untuk mengenal pasti persepsi pelajar terhadap penerapan budaya Melayu dalam PdP bahasa Melayu dan mengkaji komponen budaya Melayu yang diterapkan dalam PdP bahasa Melayu berdasarkan kerangka budaya 3P (Produk, Praktik, Perspektif). Seramai 30 orang pelajar Jepun (13 orang pelajar lelaki dan 17 orang pelajar perempuan) yang mengikuti program major bahasa Melayu di *TUFS* terlibat sebagai responden. Kesemua responden merupakan pelajar Ijazah Sarjana Muda dari tahun kedua hingga kelima. Pelajar tahun pertama tidak diambil sebagai sampel kajian kerana mereka dianggap masih baharu dan kurang berpengalaman dalam proses PdP bahasa Melayu.

Kajian ini telah menggunakan kerangka 3P yang diperkenalkan oleh *National Standards in Foreign Language Education Project* (NSFLEP, 1999) sebagai kerangka kajian. Menurut NSFLEP (1999), budaya merangkumi 3 dimensi yang saling berkaitan iaitu produk, praktik (amalan) dan perspektif. Pertama, produk budaya merujuk kepada sebarang bentuk artifak sama ada yang boleh disentuh atau tidak boleh disentuh yang diciptakan, diadaptasikan dan digunakan oleh masyarakat. Kedua, praktik budaya merujuk kepada corak tingkah laku dan interaksi sosial yang diterima dalam sesebuah masyarakat. Ketiga, perspektif budaya merupakan pandangan terhadap dunia yang mendasari makna, sikap, nilai, kepercayaan, idea yang menjelaskan praktik budaya yang dilakukan oleh masyarakat dan produk budaya dihasilkan. Menurut Nugent (2019) dalam Noor Zuhidayah et al. (2019), PdP bahasa bukan sahaja tentang perbendaharaan kata dan struktur tatabahasa, namun turut melibatkan pemahaman terhadap budaya. Pelajar perlu mengetahui budaya bahasa kerana terdapat budaya membekalkan makna kepada bahasa yang digunakan.

Berdasarkan dapatan kajian, kesemua responden (100%) bersetuju bahawa aspek budaya Melayu perlu diintegrasikan dalam PdP bahasa Melayu dan tidak perlu diajar secara berasingan. Aspek budaya Melayu sangat penting dalam PdP bahasa Melayu dan tidak patut diabaikan. Dapatan kajian ini adalah relevan dengan hujah Rostani (2016) dan Gorjian & Aghvami (dlm Noor Zuhidayah et al. (2019). Mereka menegaskan bahawa integrasi aspek budaya dalam pengajaran bahasa bukan sahaja disokong oleh pelajar tetapi juga oleh para guru.

Secara keseluruhan, kajian ini berjaya mengenal pasti persepsi pelajar terhadap penerapan budaya Melayu dalam PdP bahasa Melayu. dan membuktikan bahasa dan budaya merupakan dua entiti yang berkait rapat dan tidak boleh dipisahkan. Oleh itu, unsur budaya adalah penting untuk diterapkan dalam PdP bahasa Melayu.

Kajian Zelvia Liska Afriani (2019) mengkaji peranan budaya dalam pemerolehan bahasa asing di Institut Agama Islam Negeri (IAIN) Bengkulu. Kajian ini dilakukan untuk mengetahui peranan budaya dalam pembelajaran bahasa Inggeris sebagai bahasa asing, bagaimana tanggapan guru tentang penerapan literasi budaya di dalam kelas, dan bagaimana cara guru menerangkan perbezaan budaya Indonesia dan

Barat yang dipelajari oleh pelajar dalam kelas. Seramai 4 orang guru yang berasal dari Sekolah Menengah Atas (SMA) Bengkulu Utara (salah sebuah daerah yang ada di Provinsi Bengkulu) dipilih sebagai responden. Keempat-empat orang guru ini datang dari sekolah yang berbeza untuk mewakili setiap mukim yang ada di Bengkulu Utara. Dari segi metodologi, kaedah deskriptif kualitatif diaplikasikan bagi menerangkan fenomena yang berlaku dalam proses pembelajaran bahasa Inggeris dengan fokus pada peranan budaya yang terkandung di dalamnya. Bagi mendapatkan data kajian, wawancara telah dijalankan terhadap responden yang dipilih dan data tersebut kemudiannya dianalisis secara mendalam.

Dalam kajian Zelvia, beliau menegaskan bahawa bahasa dan budaya merupakan dua entiti yang berkait rapat dalam pemerolehan bahasa kerana saling mempengaruhi penutur ketika berkomunikasi. Justeru, pembelajaran bahasa tidak hanya terhad kepada penguasaan struktur bahasa tetapi perlu mengintegrasikan penghayatan terhadap budaya, kepercayaan, dan nilai yang terbentuk. Hasil pemerhatian menunjukkan bahawa jelas terlihat guru-guru berusaha untuk melibatkan pelajar dalam proses pengajaran dan pembelajaran bahasa Inggeris dengan mengintegrasikan elemen budaya ke dalamnya. Menurut hujahan responden, integrasi aspek budaya dalam pembelajaran bahasa mampu mendalami pemahaman, memperkaya perspektif, dan meningkatkan sifat toleransi dalam pelajar. Melalui proses ini, pelajar dapat memupuk kesedaran budaya yang lebih tinggi, seterusnya meningkatkan kefahaman terhadap persamaan dan perbezaan antara sesuatu budaya.

Dapatan kajian menunjukkan bahawa penggunaan buku teks dan bahan autentik kerap digunakan oleh guru, berbanding strategi-strategi lain yang dicadangkan bagi pengajaran literasi budaya. Guru-guru berpendapat bahawa buku teks merupakan sumber pengajaran dan pembelajaran yang paling mudah diperoleh. Kajian beliau juga menunjukkan bahawa meskipun budaya sumber lebih banyak diterapkan dalam pengajaran, kepentingan budaya sasaran tidak seharusnya diabaikan. Hal ini kerana kedua-dua jenis budaya ini sama-sama penting dalam meningkatkan kecekapan komunikasi pelajar dalam bahasa Inggeris.

Secara keseluruhannya, kajian Zelvia (2019) berjaya menghuraikan hubungan saling berkait antara bahasa dan budaya serta mengesahkan kepentingan budaya dalam pengajaran bahasa sasaran. Antara kelebihan ini ialah kemampuan pengkaji mengukuhkan setiap dapatan dengan sokongan daripada kajian-kajian lepas. Selain itu, kajian ini juga mendapati bahawa pelajar Indonesia yang mempelajari bahasa Inggeris sebagai asing sering kali tidak dapat menggunakan bahasa tersebut secara efektif kerana kekurangan pengetahuan tentang budaya sasaran. Hal ini menunjukkan bahawa guru bahasa memainkan peranan yang penting dalam menyampaikan pengetahuan budaya kepada pelajar, memandangkan budaya terungkap dan terpancar melalui bahasa. Kesimpulannya, bahasa dan budaya adalah dua elemen yang tidak dapat dipisahkan. Oleh itu, budaya perlu diintegrasikan ke dalam proses pengajaran dan pembelajaran bagi meningkatkan kecekapan komunikasi dan mengelakkan berlakunya salah faham dalam komunikasi.

Dalam artikel Wan Robiah & Chong (2020), penelitian dijalankan ke atas perubahan makna leksikal ‘Dedak’ di media dalam talian sumbangan kepada perkamusan Melayu. Pengkaji menyatakan bahawa gaya komunikasi masyarakat telah berubah seiring dengan perkembangan dunia rangkaian jalur lebar yang menawarkan pelbagai perkhidmatan dalam talian termasuklah interaksi versi moden. Kini penggunaan media sosial telah menjadi sebahagian daripada budaya kehidupan masyarakat moden. Masyarakat moden kini lebih cenderung menggunakan media sosial sebagai platform utama komunikasi. Maka ini telah memberi impak yang besar kepada perubahan bahasa masyarakat.

Menurut Wan Robiah & Chong (2020), makna kata *dedak* dalam kedua-dua kamus tersebut tidak menunjukkan perubahan yang ketara walaupun jarak masa penghasilan kamus ini adalah hampir 50 tahun. Dua perkataan “dedak” dan “terdedak” dalam Kamus R. O. Windstedt (1960) masing-masing ditafsirkan sebagai “tepung kulit padi yang bercampur dengan melukut” dan “sesak seperti keadaan perahu atau berdendam yang berkaitan dengan perasaan”. Sedangkan Kamus Dewan (2007) tidak menambah makna yang baharu bagi istilah-istilah tersebut, ia hanya memperincikan makna asal dalam Kamus R. O. Windstedt (1960).

Akan tetapi kata *dedak* telah mengalami perubahan dan perluasan makna yang beragam dalam media sosial seperti *Facebook* akibat dihangatkan oleh suasana politik. Kata *dedak* yang membawa maksud makanan untuk haiwan pada asalnya telah berubah menjadi kata sindiran untuk “pemberian rasuah”. Di samping itu, kelas katanya turut berubah menjadi kata adjektif ataupun kata kerja. Makna kata *dedak* yang bermaksud sisa dan kegunaannya sebagai makanan haiwan telah ditafsirkan sebagai kata yang berunsur menghina. Akhir sekali, kata *dedak* telah menjadi kata popular di media sosial yang bersifat ejekan terutamanya dalam aspek politik.

Berdasarkan dapatan kajian Wan Robiah & Chong (2020), jelas menunjukkan bahawa terdapat hubung kait yang erat antara budaya dan bahasa. Makna sesuatu kosa kata adalah bersifat dinamik dan bukan statik seperti definisi yang dicatatkan dalam kamus sahaja, tetapi berkembang terus mengikut perubahan semasa dan faktor persekitaran yang lain. Keadaan ini menyukarkan pelajar asing dari segi mengikuti makna figuratif baru sesuatu bahasa yang telah dihasilkan. Ini menimbulkan isu dari segi kesukaran untuk mentafsir makna bahasa Melayu yang tepat, terutamanya ketika membaca ruangan komen di media-media sosial. Artikel ini secara tidak langsung menegaskan bahawa pengetahuan kebudayaan masyarakat ataupun unsur pragmatik dalam bahasa penting dalam pembelajaran bahasa asing. Sekiranya pelajar hanya mempelajari kosa kata ini mengikut makna literalnya dan bukannya makna pragmatiknya, maka mereka akan menghadapi kesukaran untuk memahami maksud sebenar kata tersebut, contohnya frasa “makan duit dedak”.

Secara keseluruhannya, kelebihan kajian Wan Robiah & Chong (2020) ialah penulis dapat menganalisis perubahan makna kata berdasarkan tajuk kajiannya dengan baik. Teori-teori yang diterapkan juga sangat relevan dengan kajian. Walaupun begitu, kekurangan kajian ini ialah penulis makalah telah mengabaikan faktor periodisasi, iaitu perubahan makna sesuatu kata di media sosial hanya bersifat sementara. Apabila berlaku sesuatu kejadian ataupun peristiwa yang sensasi, kata yang dimanipulasikan makna akan rancak digunakan. Selepas sesuatu isu sudah berlalu, mungkin makna kata tersebut sudah tidak digunakan lagi, bahkan tidak dikenali lagi oleh pengguna bahasa. Seperti contoh kata *dedak* yang dianalisis, kata ini hanya menunjukkan trend

penggunaan yang tinggi ketika Pilihan Raya Umum pada tahun 2018 dan mungkin tidak akan digunakan lagi kelak kemudian.

Berdasarkan sorotan kajian lepas, banyak kajian yang menunjukkan bahawa pelajar melakukan pelbagai kesilapan dari segi lisan dan bukan lisan semasa mempelajari bahasa asing. Kesilapan-kesilapan yang dikenalpasti dalam proses pembelajaran menjadi panduan kepada pengkaji ataupun para pendidik untuk menganalisis faktor yang mengakibatkan kesilapan berlaku. Sehubungan dengan itu, strategi pengajaran dan pembelajaran yang efektif dapat dirangka bagi membantu pelajar mengatasi kesukaran yang dihadapi dalam pembelajaran suatu bahasa asing. Ringkasnya, kesilapan yang dilakukan dalam proses pembelajaran adalah penting kepada pengajar, penyelidik dan pelajar untuk mencapai objektif masing-masing.

2.5 ULASAN KRITIS

Berdasarkan kajian-kajian lepas yang berkaitan dengan analisis kesilapan bahasa, kita dapat mengetahui bahawa kesilapan yang berlaku dalam proses pembelajaran bahasa kedua adalah tidak dapat dielakkan. Namun demikian, kesilapan yang wujud adalah penting dalam usaha untuk meningkatkan tahap penguasaan bahasa yang dipelajari. Dalam Corder (1967), beliau menyatakan bahawa kesilapan-kesilapan yang berlaku dalam proses pembelajaran bersignifikan kepada tiga pihak, iaitu pengajar, penyelidik dan pelajar. Bagi pengajar, jika mereka membuat analisis yang sistematik ke atas progress pembelajaran sebelum seseorang pelajar mencapai sasaran, mereka akan dapat mengenalpasti kelemahan-kelemahan yang perlu diatasi selanjutnya. Bagi penyelidik pula, kesilapan-kesilapan yang wujud merupakan bukti tentang bagaimana sesuatu bahasa itu dipelajari dan akhirnya merangka strategi atau prosedur yang sesuai untuk membantu pelajar. Bagi pelajar, kesilapan yang berlaku merupakan satu kesempatan untuk memperbaiki melalui kesilapan yang dilakukan. Kesilapan merupakan wahana yang penting bagi ketiga-tiga pihak tersebut mencapai matlamat dalam pengajian dan penyelidikan masing-masing.

Sehubungan dengan konteks di atas, kajian tentang keberkesanan pembelajaran bahasa kedua dalam program bahasa Melayu yang ditawarkan di GXIBVC adalah diperlukan untuk meningkatkan tahap penguasaan bahasa Melayu pelajar. Berdasarkan

kajian-kajian lepas, ramai pengkaji telah menganalisis punca-punca berlakunya kesilapan dalam pembelajaran bahasa kedua. Antaranya, gangguan bahasa ibunda merupakan faktor yang paling lazim dikemukakan oleh para pengkaji dalam hasil kajian lepas. Berpandukan hujahan dalam Zeckqualine & Dayang (2020), pelajar bahasa asing mudah mempelajari aspek-aspek bahasa sasaran yang sama dengan bahasa natif mereka. Akan tetapi aspek-aspek yang berlainan dengan bahasa natif akan menjadi titik kesulitan dalam proses pembelajaran bahasa sasaran. Dalam konteks ini, analisis konstratif merupakan satu pendekatan yang lazim digunakan oleh pengkaji untuk membandingkan struktur dua bahasa atau lebih secara sistematik (Fries 1945). Bagi membuktikan kebenaran pernyataan dalam Zeckqualine & Dayang (2020), pengkaji turut mengaplikasikan teori analisis konstratif sebagai pendekatan untuk membandingkan struktur bahasa Melayu dan bahasa Mandarin bagi mengesan punca pelajar di GXIBVC melakukan kesilapan akibat daripada pengaruh bahasa natif mereka (dalam hal ini, bahasa Mandarin).

Seperti yang dinyatakan dalam Corder (1974), kesilapan yang berlaku dalam pembelajaran bahasa kedua dibahagikan kepada kesilapan sistematik yang dapat diramal dan kesilapan yang tidak dapat diramal. Tidak dapat dinafikan bahawa pelbagai kesilapan kerap dilakukan oleh pelajar dalam proses pembelajaran sesuatu bahasa yang baru terutamanya bagi mereka yang bukan penutur natif bagi bahasa tersebut. Pelbagai unsur yang menjadi kekangan kepada pelajar asing untuk mempelajari bahasa kedua dengan baik. Para pengkaji yang menganalisis kesilapan yang dilakukan oleh pelajar asing telah membuktikan pernyataan Corder dan hasil kajian juga menunjukkan kemampuan pembelajaran pelajar adalah berdasarkan peringkat pembelajaran yang berbeza. Dalam konteks ini, satu kajian yang mengikut peringkat pembelajaran bagi pelajar di GXIBVC harus dijalankan untuk mengetahui kemampuan penguasaan bahasa Melayu mereka pada peringkat yang berbeza. Kesilapan-kesilapan yang dilakukan pada setiap peringkat adalah bukti proses pembelajaran pelajar. Melalui kesilapan yang dapat dikesan dalam setiap peringkat pembelajaran, pengkaji dapat mengetahui sama ada pelajar tersebut berkeupayaan untuk membetulkan kesilapan yang dilakukan ataupun tetap melakukan kesilapan yang sama.

2.6 KESIMPULAN

Secara keseluruhannya, ulasan kosa ilmu adalah bahagian yang penting bagi kajian ini untuk mencapai objektifnya. Maklumat yang diperolehi daripada kajian-kajian lepas telah banyak membantu pengkaji untuk menjalankan penyelidikan ini. Hala tuju kajian menjadi jelas dan teratur menerusi pembacaan kajian lepas yang menjalankan topik penyelidikan yang berkaitan dengan pembelajaran bahasa kedua. Terutamanya dari aspek definisi istilah-istilah konsep penting dan pendapat yang dikemukakan oleh para pengkaji dapat dijadikan sebagai panduan untuk mengenal pasti jenis dan punca kesilapan yang dilakukan oleh pelajar dalam proses pembelajaran bahasa Melayu sebagai bahasa asing. Dalam bab berikutnya, pengkaji akan menghuraikan metodologi yang digunakan untuk mengumpulkan data kajian.

BAB III

METODOLOGI KAJIAN

3.1 PENDAHULUAN

Menurut Kamus Dewan Edisi Keempat, istilah metodologi didefinisikan sebagai sistem yang merangkumi kaedah dan prinsip yang digunakan dalam sesuatu kegiatan, disiplin, dan sebagainya. Manakala istilah kajian pula merupakan kegiatan (usaha, proses) mengkaji. Sebagaimana yang dijelaskan oleh Siti Sarah (2015) dalam artikel yang berjudul *Aplikasi Komputer dalam Kajian Linguistik*, metodologi kajian merupakan kaedah dan teknik mereka-bentuk, mengumpul, dan menganalisis data supaya dapat menghasilkan bukti yang boleh menyokong sesuatu kajian. Tujuan metodologi adalah untuk membantu pengkaji memahami dengan lebih luas atau lebih terperinci lagi tentang pengaplikasian kaedah yang paling sesuai untuk membuat huraian tentang proses kajian. Metodologi kajian adalah sebahagian daripada tesis yang tidak dapat dikurangkan. Bab ini penting dari segi memperjelaskan tatacara melaksanakan kajian ke atas pelajar-pelajar program bahasa Melayu di GXIBVC. Kaedah kajian yang sesuai dapat membantu pengkaji untuk mengukuhkan lagi penghuraian dapatan kajian. Bagi mengenalpasti kesilapan dan menilai peringkat penguasaan bahasa Melayu pelajar-pelajar di GXIBVC, sampel kajian diperolehi daripada ujian kemahiran di dalam kelas. Ujian kemahiran tersebut telah dijalankan sebanyak 2 kali, ujian kali pertama dijalankan pada bulan Januari 2023 setelah pelajar-pelajar mengikuti kelas bahasa Melayu selama empat bulan manakala ujian kali kedua dijalankan pada bulan Julai 2023.

3.2 DEMOGRAFI RESPONDEN

Sebelum perbincangan hasil kajian, demografi responden harus diteliti untuk mendapatkan gambaran tentang latar belakang pelajar. Kajian ini menggunakan kaedah pensampelan bertujuan, iaitu memilih informan-informan dengan menetapkan tujuan pemilihan dan mencungkil data yang dikehendaki. Dari segi responden, kesemua pelajar yang mengikuti program Bahasa Melayu tahun 1 di GXIBVC telah dipilih sebagai responden. Kelas tahun 1 ini mempunyai 25 orang pelajar (Jadual 3.1). Di antaranya, 19 orang pelajar berjantina perempuan dan 6 orang pelajar berjantina lelaki. Daripada jumlah sampel yang dipilih, ia menunjukkan bahawa pelajar yang berjantina perempuan lebih ramai daripada lelaki. Namun oleh kerana kajian ini terbatas kepada mengkaji kesilapan bahasa mengikut kohort, sehubungan dengan itu, perbezaan gender dalam kesilapan bahasa tidak diambil kira. Dari segi umur, responden-responden tersebut adalah dalam lingkungan antara 18 hingga 20 tahun. Pelajar-pelajar tersebut terdapat 23 orang berasal dari provinsi Guangxi (bahagian selatan di China), seorang berasal dari provinsi Gansu (bahagian barat laut di China), dan seorang lagi berasal dari provinsi Sichuan (bahagian barat daya di China). Dari segi bangsa, terdapat 14 orang pelajar yang merupakan bangsa Han dan 11 orang pelajar yang berbangsa Zhuang. Walaupun terdapat perbezaan afliasi etnik dalam kalangan mereka, mereka menunjukkan persamaan, iaitu bahasa Mandarin telah mendominasi kehidupan mereka sebagai bahasa utama. Sehubungan dengan itu, mereka kerap berbahasa Mandarin daripada menggunakan bahasa etnik mereka.

Jadual 3.1 Latar belakang responden yang dikaji

Kod	Umur	Jantina	Latar Belakang Pendidikan	Bahasa Ibunda
P1	19	Perempuan	Pendidikan Menengah Akademik	Bahasa Yue
P2	21	Perempuan	Pendidikan Menengah Teknik	Bahasa Zhuang Bahasa Sichuan
P3	21	Perempuan	Pendidikan Menengah Teknik	Bahasa Mandarin
P4	20	Perempuan	Pendidikan Menengah Akademik	Bahasa Zhuang

bersambung...

sambungan...

P5	20	Perempuan	Pendidikan Menengah Akademik	Bahasa Mandarin Bahasa Bai
P6	20	Perempuan	Pendidikan Menengah Teknik	Bahasa Zhuang
P7	21	Perempuan	Pendidikan Menengah Akademik	Bahasa Bai
P8	19	Perempuan	Pendidikan Menengah Akademik	Bahasa Hakka
P9	20	Perempuan	Pendidikan Menengah Akademik	Bahasa Bai
P10	20	Perempuan	Pendidikan Menengah Akademik	Bahasa Mandarin
P11	21	Perempuan	Pendidikan Menengah Akademik	Bahasa Bai
P12	20	Perempuan	Pendidikan Menengah Teknik	Bahasa Zhuang Bahasa Mandarin
P13	21	Perempuan	Pendidikan Menengah Teknik	Bahasa Mandarin
P14	21	Perempuan	Pendidikan Menengah Akademik	Bahasa Yue Bahasa Mandarin
P15	22	Perempuan	Pendidikan Menengah Akademik	Bahasa Mandarin
P16	18	Perempuan	Pendidikan Menengah Teknik	Bahasa Ping Bahasa Mandarin
P17	21	Perempuan	Pendidikan Menengah Akademik	Bahasa Bai
P18	19	Perempuan	Pendidikan Menengah Teknik	Bahasa Zhuang
P19	21	Perempuan	Pendidikan Menengah Akademik	Bahasa Bai
P20	19	Lelaki	Pendidikan Menengah Akademik	Bahasa Mandarin
P21	20	Lelaki	Pendidikan Menengah Akademik	Bahasa Mandarin Bahasa Hakka
P22	19	Lelaki	Pendidikan Menengah Akademik	Bahasa Zhuang
P23	19	Lelaki	Pendidikan Menengah Akademik	Bahasa Bai Bahasa Mandarin

bersambung...

sambungan...				
P24	20	Lelaki	Pendidikan Menengah Akademik	Bahasa Mandarin
P25	20	Lelaki	Pendidikan Menengah Akademik	Bahasa Mandarin
				Bahasa Guiliu

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Merujuk kepada Jadual 3.1, dari segi latar belakang pendidikan, 25 orang pelajar tersebut telah tamat pengajian dari sekolah menengah yang rasmi di wilayah Guangxi sebelum melanjutkan pelajaran di GXIBVC. Namun, pelajar-pelajar tersebut tamat pengajian daripada jenis sekolah menengah yang berbeza. Antaranya, 18 orang pelajar yang tamat pengajian daripada pendidikan menengah akademik manakala 7 orang pelajar lagi daripada pendidikan menengah teknik. Berdasarkan maklumat daripada 教育体制_百度百科 (baidu.com), sistem pendidikan formal di negara China terdiri daripada 5 peringkat iaitu:

- i. Pendidikan pra sekolah (学前教育)
- ii. Pendidikan dasar (初等教育)
- iii. Pendidikan menengah (中等教育)
- iv. Pendidikan tinggi (高等教育)
- v. Pendidikan orang dewasa (继续教育)

Pendidikan formal di China bermula dari usia 3 tahun iaitu pendidikan pra sekolah (tadika). Apabila murid-murid sudah mencapai usia 6 tahun, mereka akan memasuki pendidikan dasar (sekolah rendah) sehingga usia 12 tahun. Selepas itu, mereka akan melanjutkan ke pendidikan menengah selama 6 tahun (dari usia 12 - 17 tahun). Sekolah menengah di China dibahagikan kepada pendidikan menengah pertama dan pendidikan menengah atas di mana tempoh pembelajaran setiap peringkat adalah masing-masing 3 tahun. Dalam kajian Abd Wahab Syakrani et al. (2022), beliau menerangkan bahawa keputusan peperiksaan di peringkat menengah pertama akan menentukan sama ada seseorang pelajar tersebut layak ditempatkan di sekolah menengah atas yang menjurus kepada akademik ataupun bidang teknikal. Peperiksaan

ini dinamakan sebagai Peperiksaan Kemasukan Sekolah Menengah Atas (初级中学教育毕业考试).

Menurut Abd Wahab Syakrani et al. (2022) lagi, kurikulum bagi kedua-dua jenis sekolah menengah adalah berbeza. Bagi sekolah menengah “jenis akademik”, pelajar-pelajar mempunyai pilihan untuk mengikuti aliran sains ataupun aliran sosial. Matlamat pelajar yang melanjutkan pelajaran dalam pendidikan menengah atas “jenis akademik” adalah untuk melanjutkan pengajian ke peringkat sarjana muda. Di tahun akhir, pendidikan menengah atas, pelajar akan mengikuti satu peperiksaan umum, iaitu *gaokao* (Terj.: peperiksaan kebangsaan) yang diadakan pada bulan Jun setiap tahun (Szekely, 2023). Bagi pelajar yang lulus dalam peperiksaan tersebut akan melanjutkan pengajian ke peringkat sarjana muda dan pelajar yang tidak lulus akan melanjutkan pelajaran ke peringkat Diploma. Manakala bagi sekolah menengah jenis vokasional, kurikulum pendidikannya lebih tertumpu kepada pembelajaran bidang yang berkaitan dengan tenaga kerja seperti pertanian, administratif, kemahiran dan sebagainya. Selepas tamat pengajian dari sekolah menengah atas, pelajar-pelajar akan melanjutkan pengajian ke pendidikan tinggi berperingkat Diploma. Berdasarkan konteks di atas, jelas menunjukkan latar belakang pendidikan bagi 25 orang responden adalah datang dari dua jenis sekolah menengah yang berbeza.

Dalam pendidikan formal di negara China, bahasa Mandarin merupakan bahasa pengantar pendidikan di sekolah rendah dan sekolah menengah. Kesemua mata pelajaran adalah diajarkan dengan medium bahasa Mandarin, kecuali bahasa Inggeris yang dipelajari sebagai bahasa asing. Sekolah rendah di China mengutamakan kurikulum komprehensif. Mata pelajaran yang dipelajari dalam peringkat pendidikan rendah adalah seperti bahasa Mandarin, Matematik, Sains, bahasa Inggeris, Pendidikan Jasmani, Pendidikan Muzik, Pendidikan Seni, dan Pendidikan Moral. Manakala terdapat 13 mata pelajaran pada peringkat pendidikan menengah iaitu bahasa Mandarin, Matematik, bahasa Inggeris, Fizik, Kimia, Biologi, Politik, Sejarah, Geografi, Pendidikan Jasmani, Pendidikan Muzik, Pendidikan Seni, dan Teknologi Maklumat. (Sumber: 中学（中等教育组织）百度百科 (baidu.com))

Sistem pendidikan yang menggunakan bahasa Mandarin di China mempunyai sedikit persamaan dengan Sekolah Jenis Kebangsaan Cina (SJKC) dan Sekolah Menengah Persendirian Cina (SMPC) di Malaysia iaitu bahasa Mandarin merupakan medium dalam pengajaran dan digunakan dalam mata pelajaran di sekolah-sekolah vernakular, selain subjek bahasa asing. Menurut Lee & Tan (dlm Nor Zulaiqha et al. 2021), bahasa Mandarin dijadikan sebagai bahasa pengantar di SJKC manakala bahasa Melayu dan bahasa Inggeris hanya diajar sebagai salah satu subjek sahaja. Begitu juga dengan di STPC, hampir kesemua mata pelajaran seperti Matematik, Sains (Biologi, Kimia, dan Fizik), Prinsip Akaun, dan Perdagangan turut diajar dengan bahasa Mandarin atau bahasa Inggeris. Dari segi penggunaan bahasa Mandarin dalam sistem pendidikan di negara kita, Chin & Nur Atirah (2023) menyatakan bahawa selain negara China, Hong Kong dan Taiwan, Malaysia merupakan negara di dunia yang mempunyai sistem pendidikan Cina yang lengkap dan menyeluruh. Perbezaan sistem pendidikan di Malaysia dengan sistem pendidikan di China ialah sekolah-sekolah vernakular di Malaysia turut menitikberatkan bahasa Melayu sebagai mata pelajaran wajib.

Di Guangxi, terdapat 18 jenis bahasa tutur setempat. Antaranya, 12 jenis bahasa minoriti dan 6 jenis bahasa sinitik. Bahasa minoriti terdiri daripada bahasa Zhuang (壮语), bahasa Mian (勉语), bahasa Dong (侗语), bahasa Mu Lao (仫佬语), bahasa Miao (苗语), bahasa Yao (瑶语), bahasa Bu Nu (布努语), bahasa La Jia (拉珈语), bahasa Shui (水语), bahasa Ge Lao (仡佬语), bahasa Yi (彝语), dan bahasa Jing (京语). Manakala 6 jenis bahasa sinitik adalah bahasa Yue/Bai (粤语/白话), bahasa Hakka (客家话), bahasa Min (闽语), bahasa Ping (平语), bahasa Xiang (湘语) dan bahasa Xinanguan (西南官)—juga dikenali sebagai bahasa Guiliu “桂柳话” oleh masyarakat tempatan. Setiap bahasa etnik minoriti ini mempunyai kawasan persebaran yang tersendiri, contohnya bahasa Bai kebanyakannya dituturkan di kawasan bandar Nanning, Hengxian, Guigang, dan sebagainya. Manakala penutur di Guilin, Yongfu, dan lain-lainnya bertuturkan bahasa Ping.

Bagi responden yang dikaji, diperhatikan bahawa kebanyakan pelajar berbahasa Mandarin sebagai bahasa interaksi harian. Berdasarkan hasil temubual dengan mereka, didapati bahawa mereka turut berbahasa ibunda di rumah. Sebagai contoh, responden He Ying yang berasal dari Bandar Baise, berbahasa Zhuang dan Mandarin di rumahnya. Dalam keluarga responden, kedua-dua bahasa tersebut digunakan sebagai bahasa interaksi harian. Selain itu, responden Ye Xiancheng yang merupakan penutur dwibahasa turut menjelaskan bahawa bahasa Guiliu hanya dituturkan dengan orang tua manakala bahasa Mandarin ialah bahasa interaksi utama dalam keluarganya. Ringkasnya, bahasa Mandarin merupakan bahasa ibunda ataupun bahasa kedua bagi responden-responden dalam kajian ini. Dalam hal ini, bahasa ibunda mereka telah mengalami pergeseran kerana dominasi bahasa Mandarin. Generasi tersebut kini merupakan penutur dwibahasa dalam keluarga. Jika dibandingkan, bahasa Mandarin lebih mendominasi kehidupan mereka. Bahasa ibunda mereka hanya digunakan dalam domain yang terbatas manakala bahasa Mandarin digunakan dalam domain yang luas, seperti domain pendidikan, persahabatan, rasmi dan sebagainya.

Selain daripada bahasa Mandarin dan bahasa-bahasa sinitik lain, semua pelajar yang dikaji mempunyai pengetahuan asas tentang bahasa Inggeris. Dalam sistem pendidikan di negara China, bahasa ini wajib diajarkan di sekolah-sekolah dan merupakan subjek yang wajib diduduki dalam peperiksaan kebangsaan dan mencapai 150 *points*. Dalam konteks ini, bahasa Inggeris merupakan bahasa yang dipelajari sebagai bahasa asing utama di sekolah-sekolah. Bagi pelajar yang melanjutkan pengajian ke peringkat kolej dan universiti, mereka berpeluang mengikuti kursus-kursus bahasa-bahasa asing yang lain. Dalam erti kata lain, bahasa asing selain bahasa Inggeris merupakan bahasa asing yang kedua bagi mereka. Sehubungan dengan itu, di GXIBVC, bahasa Melayu yang dipelajari oleh para pelajar merupakan “bahasa asing kedua”. Golongan ini didapati tidak ada sebarang asas tentang bahasa Melayu dan tidak pernah terdedah kepada bahasa Melayu. Justeru itu, diandaikan kalau melaksanakan sebuah kajian ke atas golongan ini, banyak maklumat menarik akan dapat dikupas dan disajikan.

3.2.1 Hipotesis Kajian

Dari segi hipotesis, hipotesis dalam kajian ini sejajar dengan Hipotesis Input yang dikemukakan oleh Krashen (1985). Hipotesis yang dikenali sebagai hipotesis " $i + 1$ " merupakan teori utama dalam Pemerolehan Bahasa Kedua. Krashen membezakan antara pemerolehan (proses semula jadi melalui pemahaman input) dan pembelajaran (penguasaan sedar peraturan tatabahasa). Hipotesis input memberi tumpuan kepada pemerolehan. Konsep " $i+1$ " yang dikemukakan oleh beliau ialah: " i " = tahap kemahiran bahasa semasa pelajar dan " 1 " = tahap kerumitan bahasa yang sedikit lebih tinggi daripada kebolehan pelajar. Apabila pelajar memahami input $i + 1$, struktur bahasa baru akan diperoleh secara automatik tanpa pengajaran eksplisit. Hipotesis Krashen ditafsir relevan dengan situasi pengajaran dan pembelajaran bahasa Melayu sebagai bahasa asing di GXIBVC kerana dalam kelas, guru bahasa Melayu telah menyediakan input (aktiviti-aktiviti) yang boleh difahami dan menarik minat pelajar, misalnya menyanyi lagu bahasa Melayu, mengenali istilah makanan tradisional melalui demonstrasi cara memasak dan sebagainya. Pengajar tidak tertumpu kepada bentuk tatabahasa semata-mata. Langkah-langkah ini diambil kerana situasi pembelajaran bahasa Melayu di Guangxi sangat kurang dari segi latar budaya Melayu, mereka tidak berpeluang untuk mendekati masyarakat Melayu dan berinteraksi secara langsung dengan penutur asli bahasa Melayu. Dalam konteks ini, jika berdasarkan teori Krashen, guru memainkan peranan yang penting bagi mewujudkan persekitaran pembelajaran yang lebih efektif untuk pemerolehan bahasa sasaran. Ringkasnya, guru bahasa Melayu telah mengambil pendekatan dan strategi pengajaran yang holistik bagi memastikan pelajar mempelajari bahasa Melayu secara berkesan. Juteru itu, dengan berpandukan kerangka Corder, terdapat dua hipotesis yang akan dinilai dalam tesis ini, iaitu:

- a) Hipotesis Null: Pelajar-pelajar dalam kursus bahasa Melayu yang dikaji masih berada di tahap pra-sistematik, iaitu tidak mampu membetulkan dan menerangkan kesilapan yang dilakukan.
- b) Hipotesis Alternatif: Pelajar-pelajar dalam kursus bahasa Melayu yang dikaji sudah berada di tahap sistematik di mana mereka mampu membetulkan dan menerangkan kesilapan yang dilakukan.

3.3 KAEDAH KAJIAN

Dalam kajian ini, terdapat dua kaedah kajian yang digunakan, iaitu kaedah kajian kepustakaan dan kajian dalam kelas pembelajaran bahasa Melayu (kajian lapangan). Kombinasi kedua-dua kaedah ini adalah saling melengkapi dalam tesis ini.

3.3.1 Kaedah Kepustakaan

Kaedah kajian kepustakaan merupakan kaedah memperoleh bahan rujukan sekunder dari gedung-gedung ilmu yang berkaitan seperti perpustakaan institut pendidikan, koleksi jurnal ilmiah dalam pangkalan data, dan juga sumber-sumber dalam talian yang lain. Ilmu-ilmu dalam bahan rujukan sekunder ini memberi latar belakang pengetahuan dan gambaran kepada pengkaji untuk mengenalpasti persoalan kajian, merungkai permasalahan kajian dan sebagai bahan sokongan untuk membahaskan hasil data. Secara spesifik, sumber rujukan dalam tesis ini diperoleh dari:

- a) Perpustakaan Tun Sri Lanang, Universiti Kebangsaan Malaysia
- b) Nanning Library China.
- c) Repositori Jurnal-jurnal Ilmiah dalam talian
- d) Laman-laman Web yang berkaitan (dengan enjin pencarian seperti Google, Baidu Wenku(China), Zhi Hu(China), Wikipedia dan sebagainya).

Dalam kajian ini, *Kamus Dewan Edisi Keempat* (2015) dijadikan sebagai panduan utama kepada pengkaji untuk menentukan takrifan dan bentuk ejaan baku bahasa Melayu. Kamus Dewan dipilih sebagai rujukan utama kerana kamus ini merupakan kamus ekabahasa Melayu “yang paling autentik yang menjadi rujukan utama pengguna bahasa Melayu di Malaysia” (Noresah 2009). Sementara itu, bagi jenis-jenis kesilapan tatabahasa yang dilakukan oleh responden, pengkaji merujuk kepada *Tatabahasa Dewan* (2008) terbitan Dewan Bahasa dan Pustaka. Buku ini merupakan panduan yang mengandungi penerangan yang standard tentang sistem tatabahasa bahasa Melayu baku.

3.3.2 Kajian Lapangan

Seperti yang dinyatakan sebelum ini, kajian ini dilakukan ke atas salah satu program bahasa asing yang ditawarkan pada peringkat Diploma di GXIBVC, iaitu Program Bahasa Asing Terapan (Bahasa Melayu); lihat Bahagian 1.5. Responden yang dipilih terdiri daripada mahasiswa Tahun 1 (semester 1) yang mengikuti program ini. Menurut Nirwana & Zulkifley (2016), “penyelidikan dengan menggunakan sampel memberikan peluang kepada penyelidik untuk mendapatkan maklumat mengenai populasi dengan lebih mudah dan tepat. Saiz sampel perlu ditentukan sebelum jenis persampelan kajian ditetapkan”. Dari segi kaedah pensampelan, penulis menggunakan gabungan teknik pensampelan kelompok dan pensampelan bertujuan untuk mengkaji populasi yang dikenali pasti.

a. Kaedah Pensampelan Kelompok

Kaedah pensampelan kelompok digunakan kerana terdapat ketidakseragaman unsur-unsur dalam kelompok, tetapi terdapat keseragaman di antara semua kelompok (Norhafiza, 2021). Di GXIBVC, terdapat 25 orang pelajar yang mengikuti Program Bahasa Asing Terapan (Bahasa Melayu) tahun 2022. Mereka terdiri daripada 19 orang pelajar perempuan dan 6 orang pelajar lelaki. Umur pelajar-pelajar tersebut adalah di antara 18 hingga 20 tahun. Dari segi bangsa, terdapat 14 orang pelajar yang merupakan bangsa Han dan 11 orang pelajar yang berbangsa Zhuang. Pelajar-pelajar ini berasal dari provinsi Guangxi dan mereka telah tamat pengajian dari sekolah menengah rasmi di wilayah Guangxi sebelum melanjutkan pelajaran ke peringkat Diploma di GXIBVC. Kesemua responden ini merupakan pelajar di dalam kelas bahasa Melayu yang diajar oleh penulis (Lihat Bahagian 3.2 untuk latar belakang pendidikan sekolah menengah mereka).

Dari segi sifat keseragaman, kelompok yang dikaji ini menyerlahkan persamaan dari segi:

- i) Kelompok ini tidak mempunyai sebarang asas tentang bahasa Melayu, iaitu mereka memilih bahasa Melayu sebagai bahasa asing kedua mereka.
- ii) Mereka mempelajari satu silibus bahasa Melayu yang seragam.

- iii) Kelas bahasa Melayu bagi kesemua pelajar ini diajar oleh pengkaji sendiri yang mempunyai pengalaman mengajar di GXIBVC selama 15 tahun.
- iv) Menurut pengalaman pengkaji sebagai guru bahasa Melayu mereka, kesilapan paling nyata yang dilakukan oleh pelajar ketika mempelajari bahasa Melayu adalah dari segi sebutan dan tatabahasa bahasa Melayu.

b. Kaedah Pensampelan Bertujuan

Menurut Mohd Sheffie (1991), kaedah pensampelan bertujuan adalah penyelidik akan memilih responden mengikut pertimbangannya sendiri, iaitu paling sesuai dengan tujuan kajiannya. Responden-responden yang dipilih dianggarkan mempunyai segala maklumat, perspektif dan bahan berkaitan yang dikehendaki oleh pengkaji. Berdasarkan definisi tersebut, kaedah ini turut sesuai diamalkan kerana 25 orang responden yang difokuskan mampu membekalkan maklumat berkenaan jenis-jenis kesilapan yang dilakukan ketika mempelajari bahasa Melayu pada semester pertama, tahun satu pengajian mereka. Selain jawapan-jawapan dalam ujian, maklumat-maklumat tambahan lain, seperti data wawancara berkenaan sikap, sebab melakukan kesilapan juga dapat diperoleh dari responden-responden.

c. Fasa Pemantapan

Dalam proses pembelajaran bahasa asing, pembacaan adalah kemahiran yang paling asas malahan penting bagi seseorang itu untuk menguasai bahasa tersebut. Seseorang yang mempunyai masalah dalam kemahiran membaca didapati juga lemah dalam kemahiran yang lain seperti bertutur, mendengar, dan menulis. Dalam kajian Nor Zulaiqha et al. (2021), mereka mengemukakan bahawa aspek sebutan memainkan peranan yang penting untuk menguasai bahasa Melayu sebagai bahasa kedua. Jika kemahiran ini tidak dikuasai, maka ia akan memberi kesan kepada kemahiran-kemahiran bahasa yang lain seperti kemahiran menulis dan membaca. Secara ringkasnya, penguasaan kemahiran membaca adalah penting dalam pembelajaran sesuatu bahasa asing.

Bagi memperbaiki kelemahan pelajar dalam aspek pembacaan, satu kursus yang menekankan aspek pembacaan telah dijalankan selama dua minggu iaitu bermula dari

4 hingga 12 Mei 2023. Sukatan pelajaran bagi kursus ini dirancang berdasarkan kesilapan yang dikesan dalam hasil kajian daripada ujian kemahiran membaca tahap awal. Kursus ini diadakan khas untuk membantu pelajar mengatasi kesukaran dalam aspek sebutan bahasa Melayu. Berikut adalah sukatan pelajaran bagi kursus tersebut:

i) Fonem-fonem bahasa Melayu (Huruf vokal dan konsonan)

Bagi aspek huruf vokal, penekanan pengajaran berfokus kepada kekeliruan pelajar terhadap sebutan bunyi vokal bahasa Melayu terutamanya sebutan bunyi vokal [a], [ə], dan [e]. Hal ini kerana pelajar didapati cenderung menggantikan vokal [ə] dengan [a] ataupun [a] dengan [e]. Manakala dari aspek huruf konsonan, pengajaran berfokus kepada kesilapan bunyi awalan dan akhiran konsonan yang sering dilakukan oleh pelajar ketika membaca sesuatu perkataan. Contoh kesilapan bunyi awalan konsonan yang dikesan adalah seperti konsonan b digantikan dengan [p], [d] digantikan dengan [t], [g] digantikan dengan [k], dan [c] digantikan dengan [j]. Selain itu, kesilapan sebutan bagi bunyi akhiran konsonan [n] dan [ŋ] juga sering dilakukan oleh pelajar.

ii) Sebutan untuk bunyi deretan vokal dan diftong

Selain daripada kesilapan bunyi konsonan, perkataan yang berunsur deretan bunyi vokal dan diftong bahasa Melayu sukar disebutkan oleh pelajar di GXIBVC. Jenis kesilapan yang paling lazim dikesani adalah mereka cenderung menggugurkan huruf vokal di posisi belakang bagi suku kata yang mengandungi unsur deretan bunyi vokal dan diftong ataupun menterbalikkan huruf vokal tersebut dalam sesuatu perkataan. Sebagai contoh, “*atau*” disebut sebagai [atu] dan “*keluarga*” disebut sebagai [kelarga]. Kesilapan sebutan tersebut harus dititikberatkan kerana dalam bahasa Melayu terdapat banyak perkataan yang berunsur deretan bunyi vokal dan diftong. Oleh yang demikian, satu kaedah pengajaran yang berkesan harus dirangka untuk membetulkan kesilapan ini.

iii) Proses pembentukan kata

Struktur suku kata bahasa Melayu merupakan kekangan kepada pelajar China dalam pembacaan. Perkataan yang dilafazkan oleh pelajar didapati melanggar pola suku kata bahasa Melayu. Kesilapan ini berlaku apabila muncul sesuatu perkataan bahasa Melayu yang struktur suku katanya lebih daripada dua suku kata. Sebagai contoh, “*pemadam*” disebut sebagai [*pem . a . dam*]. Kekeliruan pelajar terhadap pembentukan struktur suku kata bahasa Melayu harus ditangani dari tahap awal pembelajaran jika tidak kesilapan ini akan terus berlaku dan memberi kesan yang buruk dalam aspek pembacaan.

d. Teknik Pemerolehan dan Pengolahan Data

Untuk merealisasikan objektif kajian, data-data kajian bagi tesis ini terutamanya diperoleh daripada kertas ujian dan borang soal selidik, wawancara ringkas juga digunakan untuk tujuan analisis tertentu. Kaedah kajian untuk mencungkil data dan mengolah data yang diperoleh dalam kelas pembelajaran bahasa Melayu dibahagikan kepada dua kategori, iaitu:

e. Kaedah pengujian dengan intrumen penyelidikan

Untuk mengenal pasti butiran pelajar di GXIBVC, borang soal selidik yang ringkas disediakan. Soalan-soalan demografi yang berkaitan dengan nama, jantina, umur, bangsa, negara, fakulti, program, tahun pengajian dan bahasa ibunda dikumpulkan. Butiran-butiran tersebut dapat membantu pengkaji untuk menganalisis punca kesilapan yang dilakukan oleh pelajar dalam ujian kemahiran yang diadakan.

Ujian penulisan dan pembacaan merupakan aspek utama untuk mendapat data dalam penyelidikan ini. Kertas ujian disediakan berdasarkan kandungan yang hendak dikaji untuk mendapatkan data kesilapan pelajar. Pelajar telah diuji empat kemahiran iaitu kemahiran mendengar, bertutur, membaca, dan menulis. Dapatan data dianalisis mengikut kiraan peratusan seterusnya membuat kesimpulan dan cadangan pembelajaran. Sebagai pengetahuan, ujian kemahiran bagi kajian ini terdiri daripada dua peringkat iaitu ujian kemahiran peringkat awal dan lanjutan. Kedua-dua ujian

kemahiran ini dijalankan pada setiap empat bulan pada akhir semester. Hasil peperiksaan akhir setiap penggal dijadikan sebagai kaedah kajian.

Kesilapan-kesilapan utama yang dikaji terdiri daripada dua aspek iaitu kesilapan sebutan dan kesilapan gramatikal dalam ayat bahasa Melayu. Ujian diadakan untuk menguji tahap pembelajaran dan mendapatkan data-data yang diperlukan untuk tujuan kajian ini. Bagi kajian untuk kesilapan sebutan, ujian lisan seperti pembacaan perkataan dan esei telah diadakan. Kekerapan kesilapan tentang bunyi konsonan awalan, bunyi konsonan akhiran, dan bunyi diftong dicatat dan dikategorikan. Pengkaji merumuskan kekerapan kesilapan yang dilakukan dalam bentuk jadual dan membuat analisis yang terperinci. Manakala kajian untuk kesilapan gramatikal pula diuji melalui kertas ujian yang tertekan dalam aspek bina ayat. Kesilapan yang dilakukan dalam ujian bina ayat ini dianalisis dari segi morfologi dan sintaksis. Seterusnya, set kertas soalan yang digunakan dalam ujian diterangkan mengikut peringkat dan kemahiran yang diuji. Kertas peperiksaan yang lengkap boleh dirujuk pada Lampiran A.

UJIAN KEMAHIRAN: PERINGKAT AWAL

a) Ujian kemahiran mendengar

Secara umum, kertas soalan ujian kemahiran mendengar dibahagikan kepada lima bahagian, iaitu:

Bahagian I - *Mendengar dan memilih perkataan yang sesuai*. Dalam bahagian ini, terdapat 5 soalan berbentuk objektif dan setiap soalan mengandungi tiga pilihan kata (iaitu 1 kata dasar dan 2 kata yang dalam bentuk imbuhan, contohnya: A. kerja; B. pekerja; C. pekerjaan). Semasa ujian pendengaran dilakukan, pengajar menyebut kata tersebut dan pelajar dikehendaki menandakan jawapan berdasarkan hasil pendengaran mereka.

Bahagian II – *Mendengar dan memilih ayat yang sesuai*. Dalam bahagian ini, pelajar dibekalkan 5 soalan dalam bentuk ayat. Guru membaca setiap ayat sebanyak dua kali dan pelajar dikehendaki menandakan pada jawapan yang didengari. Contoh

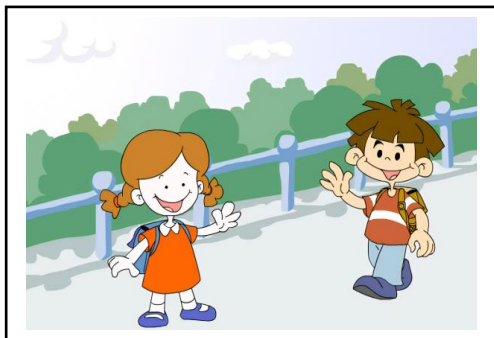
ayat yang dikemukakan adalah seperti berikut: A. Mei Mei, ini Doktor Liu, suami saya; B. Doktor Liu, ini Mei Mei, isteri saya.

Bahagian III – *Mendengar dan mengisi tempat kosong dengan vokal atau konsonan yang sesuai*. Dalam bahagian ini, vokal atau konsonan tertentu dalam sesebuah kata sengaja dihilangkan. Ketika ujian mendengar dilakukan, guru membacakan kosa kata tersebut dan pelajar diminta melengkapkannya dengan vokal atau konsonan yang sesuai. Contohnya: baga_ma_a (untuk kata ‘bagaimana’).

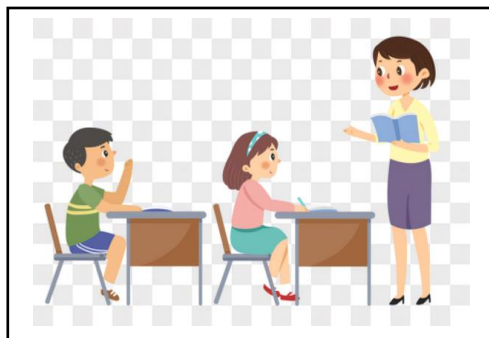
Bahagian IV – *Mendengar ayat dan mengisi tempat kosong*. Di bahagian ini, 10 ayat yang memerlukan pelajar mengisi tempat kosong tertentu berdasarkan ayat yang dibacakan oleh guru. Contohnya: *Terima () kerana melawat adik saya di ()*.

Bahagian V - *Menomborkan gambar berdasarkan ayat yang didengari*. Bahagian ini mengandungi 5 ilustrasi dan memerlukan pelajar meletakkan urutan nombor yang sesuai berdasarkan ayat-ayat yang dibacakan oleh guru.

Soalan-soalan yang dikemukakan di Bahagian (I) hingga (IV) bertujuan untuk mengenal pasti kekerapan jenis-jenis kesilapan ortografi yang dilakukan oleh responden, manakala soalan di Bahagian (V) bertujuan menguji keupayaan responden untuk memahami makna ayat menerusi rakaman audio. Semasa sesi ujian kemahiran mendengar, pelajar terlebih dahulu diminta mendengar rakaman audio tentang tema “Tegur sapa” dan “Berkenalan” dan kemudian menjawab soalan-soalan dalam kertas ujian ini. Bagi menguji keupayaan pelajar untuk memahami makna ayat yang didengari menerusi rakaman audio, iaitu dalam soalan di Bahagian (V) kertas ujian, pelajar diminta memberi nombor yang bersesuaian pada gambar-gambar yang sesuai (seperti di Rajah 3.2 hingga Rajah 3.5 berikut).

Rajah 3.2 Gambar soalan

Sumber: <https://www.baidu.com/>

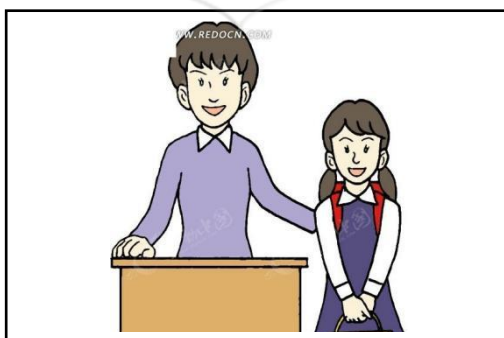
Rajah 3.1 Gambar soalan

Sumber: <https://www.baidu.com/>

Rajah 3.4 Gambar soalan

Sumber: <https://www.baidu.com/>

Rajah 3.3 Gambar soalan

Sumber: <https://www.baidu.com/>

Rajah 3.5 Gambar soalan

Sumber: <https://www.baidu.com/>

Dalam soalan di Bahagian V, terdapat 5 ayat yang disediakan dan dibacakan oleh guru semasa ujian, seperti Rajah 3.6 berikut:

1. Apa khabar Encik Lim?
2. Emak saya seorang guru.
3. Ini pelajar baru, namanya Susila.
4. Hai, Siti ! Nak pergi mana?
5. Saya dan Mei Hua kawan baik.

Rajah 3.6 Ayat-ayat untuk soalan bahagian V

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

b) Ujian kemahiran bertutur

Bagi ujian kemahiran bertutur, pelajar diminta untuk memperkenalkan diri secara ringkas. Sebelum ujian dijalankan, pelajar diberi masa selama seminggu untuk membuat persiapan. Isi kandungan pengenalan diri termasuk:

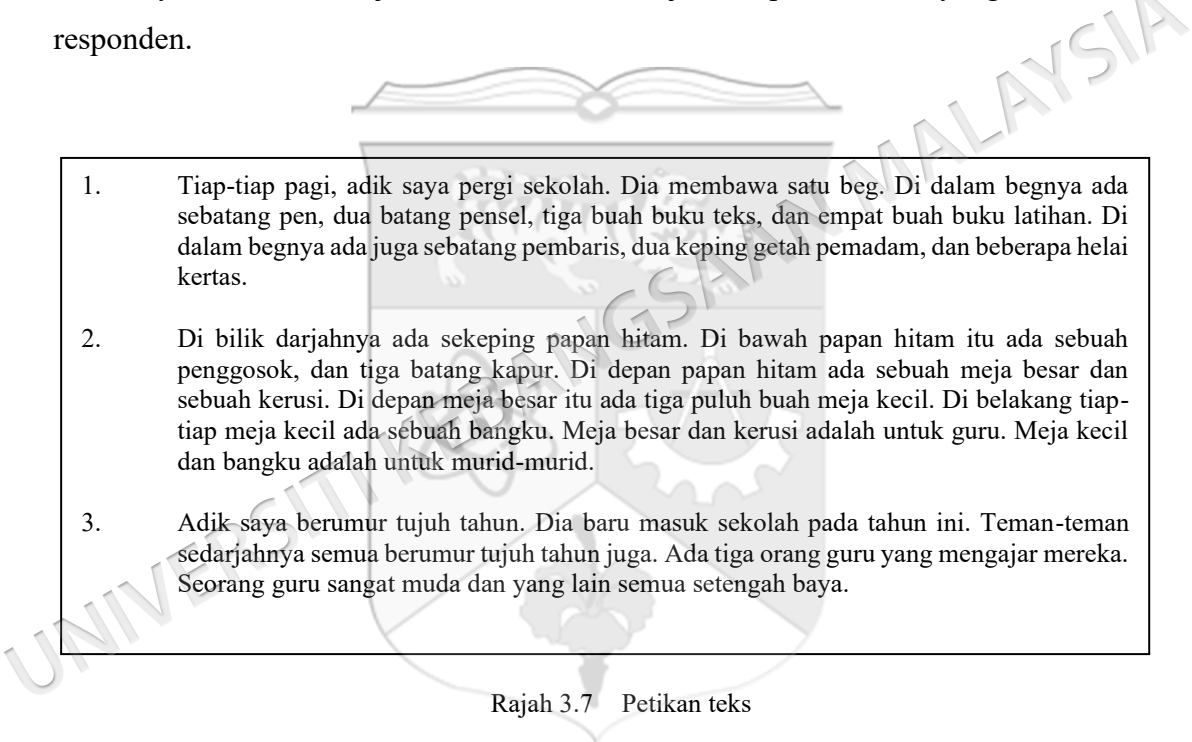
- i) Nama
- ii) Umur
- iii) Tempat tinggal
- iv) Sekolah
- v) Hobi
- vi) Cita-cita

Kaedah kajian ini berasaskan pendekatan kualitatif iaitu menggunakan alat rakaman untuk merakam percakapan responden di dalam kelas bagi membolehkan rakaman audio dapat didengar ulang semasa proses analisis data. Data yang dikumpul

daripada rakaman kemudiannya ditranskripkan bagi memudahkan analisis dan perbincangan.

c) Ujian kemahiran membaca

Bagi ujian kemahiran membaca, pelajar dikehendaki membaca petikan teks yang disediakan oleh guru. Kaedah kajian kemahiran membaca adalah seperti ujian kemahiran bertutur, alat rakaman telah digunakan untuk merakam pembacaan yang diujarkan oleh responden. Data kesilapan dalam pembacaan responden dicatat dan seterusnya dianalisis. Rajah 3.7 berikut menunjukkan petikan teks yang dibaca oleh responden.

-
1. Tiap-tiap pagi, adik saya pergi sekolah. Dia membawa satu beg. Di dalam begnya ada sebatang pen, dua batang pensel, tiga buah buku teks, dan empat buah buku latihan. Di dalam begnya ada juga sebatang pembaris, dua keping getah pemadam, dan beberapa helai kertas.
 2. Di bilik darjahnya ada sekeping papan hitam. Di bawah papan hitam itu ada sebuah penggosok, dan tiga batang kapur. Di depan papan hitam ada sebuah meja besar dan sebuah kerusi. Di depan meja besar itu ada tiga puluh buah meja kecil. Di belakang tiap-tiap meja kecil ada sebuah bangku. Meja besar dan kerusi adalah untuk guru. Meja kecil dan bangku adalah untuk murid-murid.
 3. Adik saya berumur tujuh tahun. Dia baru masuk sekolah pada tahun ini. Teman-teman sedarjahnya semua berumur tujuh tahun juga. Ada tiga orang guru yang mengajar mereka. Seorang guru sangat muda dan yang lain semua setengah baya.

Rajah 3.7 Petikan teks

Sumber: Buku Teks Bahasa Melayu (Jilid 1), 2005

d) Ujian kemahiran membina ayat

Bagi ujian kemahiran menulis, pelajar dikehendaki membina 15 ayat berdasarkan kata-kata yang diberi. Kata-kata tersebut terbahagi kepada tiga jenis iaitu kata nama, kata kerja, dan kata adjektif. Sebelum ujian dijalankan, pelajar didedahkan dengan golongan perkataan dan pembentukan ayat mudah bahasa Melayu berdasarkan penggunaan yang gramatikal. Jadual 3.2 berikut menunjukkan perkataan-perkataan yang memerlukan

pelajar membina ayat untuk tujuan ujian kemahiran menulis. Kertas peperiksaan yang lengkap boleh dirujuk pada Lampiran C.

Jadual 3.2 Perkataan-perkataan untuk membina ayat

Kata Nama	Kata Kerja	Kata Adjektif
pasar	bermain	bersih
buku	memotong	segar
seluar	berlari	rajin
kucing	berkelah	sibuk
perpustakaan	memandu	bersungguh-sungguh

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

UJIAN KEMAHIRAN: PERINGKAT LANJUTAN

Seterusnya, set kertas soalan yang digunakan dalam ujian kemahiran peringkat lanjutan diterangkan dalam bahagian ini. Set soalan di peringkat lanjutan ini berbeza dengan set soalan di peringkat awal kerana diandaikan bahawa pelajar yang telah mengikuti kursus bahasa Melayu selepas dua semester, seharusnya sudah mencapai kemajuan tertentu. Jika menggunakan set soalan di peringkat awal, dikhuatiri sukar untuk menilai tahap kemajuan mereka kerana soalan-soalan ini pernah terdedah kepada pelajar sebelum ini.

a) Ujian kemahiran mendengar

Memandangkan tempoh pembelajaran bahasa Melayu pelajar telah bertambah sebanyak empat bulan dan isi kandungan yang dipelajari juga semakin mendalam. Setelah berbincang dengan pensyarah Bahasa Melayu Sambilan di Universiti Kebangsaan Malaysia, Cik Pan Hui, bentuk soalan ujian kemahiran mendengar bagi peringkat lanjutan patut dibuat perubahan mengikut sukatan pelajaran yang diajar dalam kelas

untuk menguji tahap pembelajaran pelajar. Dalam pada itu pengkaji telah menambah soalan berbentuk *Menjawab soalan berdasarkan ayat yang didengari* di Bahagian VI bagi menguji kemahiran pendengaran dan pemahaman pelajar terhadap ayat yang didengari. Secara umum, kertas soalan ujian kemahiran mendengar dibahagikan kepada enam bahagian, iaitu:

Bahagian I - *Menomborkan gambar berdasarkan ayat yang didengari*. Bahagian ini mengandungi 5 ilustrasi dan memerlukan pelajar meletakkan urutan nombor yang sesuai berdasarkan ayat-ayat yang guru bacakan.

Bahagian II - *Mendengar dan memilih perkataan yang sesuai*. Dalam bahagian ini, terdapat 5 soalan berbentuk objektif dan setiap soalan mengandungi tiga pilihan kata. Bahagian ini adalah bertujuan untuk menguji pengenalan terhadap fonem konsonan bahasa Melayu dalam sesebuah perkataan (iaitu 1 kata yang betul dan 2 kata dalam bentuk yang salah, contohnya: A. zuaza; B. cuaca; C. juaja). Semasa ujian pendengaran dilakukan, pengajar akan menyebut kata tersebut dan pelajar dikehendaki menandakan jawapan berdasarkan hasil pendengaran mereka.

Bahagian III - *Mendengar dan mengisi tempat kosong dengan vokal atau konsonan yang sesuai*. Dalam bahagian ini, vokal atau konsonan tertentu dalam sesebuah kata sengaja dihilangkan. Ketika ujian mendengar dilakukan, guru membacakan kosa kata tersebut dan pelajar diminta melengkapkannya dengan vokal atau konsonan yang sesuai. Contohnya: sa _ _ u _ gan (untuk kata 'sambungan').

Bahagian IV - *Mendengar dan memilih ayat yang sesuai*. Dalam bahagian ini, pelajar dibekalkan 5 soalan dalam bentuk ayat, setiap soalan mempunyai tiga pilihan. Guru membaca setiap ayat sebanyak dua kali dan pelajar dikehendaki menandakan pada jawapan yang didengari. Contoh ayat yang dikemukakan adalah seperti berikut: A. Semalam hujan lebat, hari ini cuacanya menjadi dingin; B. Semalam tidak hujan, hari ini cuacanya sangat panas; C. Semalam hujan gerimis, hari ini cuacanya mendung.

Bahagian V – *Mendengar ayat dan mengisi tempat kosong*. Di bahagian ini, 10 ayat yang memerlukan pelajar mengisi tempat kosong tertentu berdasarkan ayat yang dibacakan oleh guru. Contohnya: *Helo, saya () () dengan Puan Suhaida*.

Bahagian VI - *Menjawab soalan berdasarkan ayat yang didengari*. Bahagian ini mengandungi 3 soalan. Setiap soalan dibaca 3 kali oleh guru dan pelajar dikehendaki menjawabnya berdasarkan kemahiran pendengaran dan pemahaman terhadap soalan yang didengari. Contoh soalan: *Bagaimanakah cuaca hari ini?*

Soalan-soalan yang dikemukakan di Bahagian (II) hingga (V) bertujuan untuk mengenal pasti kekerapan jenis-jenis kesilapan ortografi yang dilakukan oleh responden, manakala soalan di Bahagian (I) dan (VI) bertujuan menguji keupayaan responden untuk memahami makna ayat menerusi rakaman audio. Semasa sesi ujian kemahiran mendengar bagi soalan Bahagian I dan VI dijalankan, pelajar terlebih dahulu diminta mendengar rakaman audio tentang tema “Musim” dan “Menelefon” dan kemudian menjawab soalan-soalan dalam kertas ujian ini. Dalam ujian kemahiran tahap awal, pelajar diminta memberi nombor yang bersesuaian pada gambar-gambar yang sesuai manakala dalam ujian ini pelajar diminta memberi nombor yang bersesuaian pada ayat-ayat bahasa Mandarin baku yang sesuai berdasarkan ayat-ayat bahasa Melayu yang dibacakan oleh guru. Rajah 3.8 adalah 5 ayat bahasa Melayu yang disediakan dan dibacakan oleh guru dalam Bahagian I:

1. Bagaimana cuaca hari ini?
2. Saya tidak suka hujan sebab saya takut kilat dan petir.
3. Kebelakangan ini cuacanya sangat buruk, angin terus bertiup kencang.
4. Helo, saya Farah. Siapa di sana?
5. Sila tunggu sekejap, nombor ini sibuk.

Rajah 3.8 Ayat-ayat yang diuji dalam soalan di bahagian I
Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Jadual 3.3 yang seterusnya merupakan 3 soalan yang dibaca oleh guru menerusi audio dalam Bahagian VI

Jadual 3.3 Soalan-soalan di bahagian VI

No.	Soalan
1	Bagaimanakah cuaca hari ini?
2	Ada berapa musim di China?
3	Saudara mahu bercakap dengan siapa?

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

b) Ujian kemahiran bertutur

Bagi ujian kemahiran bertutur (peringkat lanjutan), pelajar diminta untuk menceritakan sahabat karib secara ringkas. Sebelum ujian dijalankan, guru telah menerangkan rangka dan isi kandungan yang boleh diceritakan oleh pelajar tentang sahabat karib sendiri. Isi kandungannya termasuk:

- i) Nama
- ii) Umur
- iii) Ciri-ciri sahabat
- iv) Hobi
- v) Sebab mereka menjadi sahabat karib

Sebelum ujian ini dijalankan, pelajar diberi masa selama seminggu untuk membuat persiapan. Pendekatan kualitatif telah diaplikasikan dalam ujian ini iaitu menggunakan alat rakaman untuk merakam percakapan responden di dalam kelas bagi membolehkan rakaman audio dapat didengar ulang semasa proses analisis data. Data

yang dikumpul daripada rakaman kemudiannya ditranskripkan bagi memudahkan analisis dan perbincangan.

c) Ujian kemahiran membaca

Sama seperti ujian kemahiran membaca peringkat awal, pelajar dikehendaki membaca teks bagi menguji tahap pembacaan dalam ujian peringkat lanjutan. Petikan teks dipilih berdasarkan data kajian yang dikumpul dalam ujian kemahiran membaca pada peringkat awal iaitu kesilapan yang dilakukan oleh pelajar. Bunyi yang salah tafsir dalam ujian kemahiran membaca peringkat awal diuji sekali lagi dalam ujian kemahiran tahap lanjutan untuk mengenal pasti kemajuan pelajar. Dari segi kaedah kajian, alat rakaman telah digunakan untuk merakam pembacaan yang diujarkan oleh responden. Kesilapan sebutan yang dikesan dalam pembacaan responden dicatat dan seterusnya dianalisis. Rajah 3.9 berikut menunjukkan petikan teks yang dibaca oleh responden.

1. Jagu berasal dari Kota Kinabalu, Sabah. Dia berkawan dengan Imran dan Raju semenjak di tadika lagi.
2. Pensyarah kelas mereka menggalakkan mereka belajar secara berkumpulan. Oleh itu, Jagu, Raju, dan Imran selalu belajar atau mengulangkaji pelajaran mereka bersama-sama.
3. Pada suatu hari, mereka berbasikal ke sekolah. Dalam perjalanan, basikal Imran terbabas dan Imran tercampak ke dalam longkang. Jagu dan Raju memberi pertolongan dengan serta-merta.
4. Jagu mengangkat basikalnya dan menyuruh Raju memberitahu bapa Imran tentang kejadian itu. Keluarga Imran mengucapkan terima kasih kepada Jagu dan Raju atas pertolongan mereka.

Rajah 3.9 Petikan teks

Sumber: Buku Teks Bahasa Melayu (Jilid 1), 2005

d) Ujian kemahiran menulis

Sebagai pengetahuan, isi kandungan bagi setiap ujian kemahiran adalah berdasarkan tahap pembelajaran pelajar. Dalam pada itu, bentuk soalan kertas ujian bagi peringkat awal dan peringkat lanjutan adalah berbeza. Bagi ujian kemahiran menulis peringkat awal, pelajar hanya diuji kemahiran membina ayat mudah bahasa Melayu yang terdiri daripada tiga jenis frasa nama, frasa kerja, dan frasa adjektif. Manakala bagi ujian

kemahiran peringkat lanjutan, keupayaan menulis yang diuji adalah lebih kompleks dan gramatis. Aspek yang diuji dalam ujian ini fokus kepada struktur ayat bahasa Melayu. Secara umum, kertas soalan ini dibahagikan kepada tiga bahagian, iaitu:

Bahagian I - *Susun semula perkataan supaya menjadi ayat yang lengkap.* Dalam bahagian ini, terdapat lima soalan yang susunan perkataannya adalah salah. Pelajar dikehendaki menyusun semula perkataan-perkataan tersebut menjadi ayat yang lengkap mengikut struktur ayat bahasa Melayu.

Bahagian II - *Lihat gambar dan lengkapkan ayat dengan perkataan yang diberikan.* Dalam bahagian ini, kesemua perkataan yang diberi adalah kata kerja. Pelajar dikehendaki menulis frasa kerja yang lengkap berdasarkan kata kerja yang diberi.

Bahagian III - *Lihat gambar dan tulis lima ayat yang lengkap tentang aktiviti yang terdapat dalam gambar.* Dalam bahagian ini, beberapa perkataan telah diberi sebagai rujukan untuk menulis ayat. Pelajar boleh menggunakan perkataan tersebut dalam ayat yang ditulis.

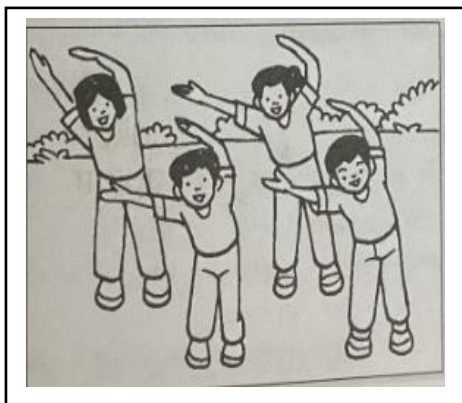
Soalan-soalan yang dikemukakan di Bahagian (I), (II), dan (III) bertujuan menguji keupayaan responden untuk menulis ayat dan menguasai struktur ayat dalam bahasa Melayu. Jadual 3.4 adalah soalan-soalan dalam kertas peperiksaan.

Jadual 3.4 Perkataan-perkataan yang perlu disusun semula dalam soalan bahagian I

No.	Soalan Bahagian I
1	membawa adik Ayah saya dan taman permainan ke
2	ikan membawa adik untuk pasar membeli Ibu ke
3	berehat pada pokok kami waktu bawah di petang
4	tidak basikalnya kerana sekolah ke pergi Faridah rosak
5	bersarapan ibu dan pagi bersama-sama Surendran bapanya

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Seterusnya, Rajah 3.10, Rajah 3.11, Rajah 3.12, Rajah 3.13 dan Rajah 3.14 berikut menunjukkan gambar dan perkataan yang dijadikan panduan untuk menulis ayat dalam Bahagian II.

Rajah 3.11 - bersenam -

Sumber: Praktis Progresif KBSR BM, 2009

Rajah 3.10 - berbasikal -

Sumber: Praktis Progresif KBSR BM, 2009

Rajah 3.13 - menunggu - perhentian bas

Sumber: Praktis Progresif KBSR BM, 2009

Rajah 3.12 - layang - layang -

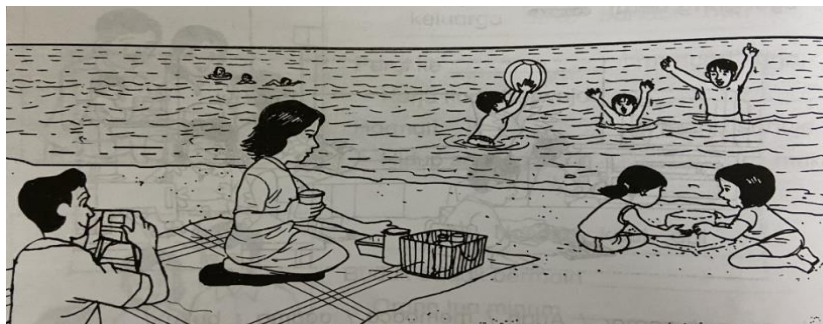
Sumber: Praktis Progresif KBSR BM, 2009

Rajah 3.14 - memotong -

Sumber: Praktis Progresif KBSR BM, 2009

Akhirnya, gambar dan perkataan dalam soalan Bahagian III dipaparkan dalam Rajah 3.15 dan Jadual 3.5.

Rajah 3.15 Gambar soalan

Sumber: Praktis Progresif KBSR BM, 2009

Jadual 3.5 Perkataan-perkataan sebagai rujukan untuk membina ayat

tepi pantai	bermain bola	bermandi-manda	membina istana pasir	makanan
mengambil gambar	berkelah	gembira	minuman	pulang

Sumber: Praktis Progresif KBSR BM, 2009

Bagi menganalisis dan mengkategorikan tahap pembelajaran dan tahap penguasaan bahasa Melayu pelajar di China sebagai bahasa kedua, ketiga-tiga peringkat iaitu pra-sistematik, sistematik, dan pasca-sistematik (Corder 1973:270) dijadikan sebagai syarat asas. Kesilapan-kesilapan pelbagai aspek yang dilakukan dalam kelas menjadi wahana yang penting bagi tujuan kajian ini. Peringkat-peringkat kesilapan (Corder 1977) dipaparkan dalam Jadual 3.6 dan deskripsi yang terperinci boleh merujuk kepada Bahagian 1.3, Bab I (Pengenalan).

Jadual 3.6 Peringkat-peringkat kesilapan (Corder 1977)

Peringkat kesilapan	Kemungkinan dibetulkan	Kemungkinan diterangkan sebab kesilapan
1. Pra-sistematik	Tidak	Tidak
2. Sistematik	Tidak	Ya
3. Pasca-sistematik	Ya	Ya

Sumber: Corder, 1977

v) Kaedah pemerhatian ikut serta dan wawancara.

Untuk mengenalpasti faktor-faktor yang mendorong kesilapan-kesilapan bahasa yang dilakukan, kelompok pelajar ini ditemu bual untuk mencungkil masalah yang dihadapi dalam proses pembelajaran dan memberi cadangan tentangnya. Hasil temu bual ini dijadikan sebagai sumber tambahan untuk mengukuhkan huraian analisis pengkaji dalam tesis. Kaedah pemerhatian ikut serta juga digunakan dalam kajian. Pengkaji tidak menghadapi masalah untuk melaksanakan kajian pemerhatian ikut serta kerana pengkaji merupakan guru bahasa yang setiap hari berinteraksi dengan mereka di dalam kelas. Kajian ini dijalankan untuk mengenalpasti dan menganalisis kesilapan-kesilapan yang dilakukan oleh pelajar-pelajar di kolej berkenaan. Selain menggunakan instrumen-instrumen yang dinyatakan di atas dengan tujuan memperoleh data kajian, pengkaji yang sebagai guru bahasa Melayu mereka turut bertindak sebagai pemerhati dan melibatkan diri memerhatikan secara langsung proses pembelajaran mereka. Kesemua hasil pemerhatian dicatatkan dari semasa ke semasa.

3.3.3 Kaedah Analisis Data

Dalam tesis ini, kaedah kualitatif diaplikasi untuk menghuraikan data yang dikumpul dalam bentuk penulisan. Setiap kesilapan yang dikategorikan dihuraikan secara terperinci untuk mencapai objektif kajian. Wawancara juga dijalankan kepada beberapa orang pelajar yang dipilih sebagai *focus group*. Hasil data dari kelompok ini digunakan untuk mengesahkan validiti seluruh kajian ini.

3.4 KESIMPULAN

Dalam kajian ini, metodologi kajian adalah penting bagi pengkaji untuk memastikan kajian dilakukan secara menyeluruh demi menjamin hasil dapatan yang diperolehi dapat mencapai objektif kajian. Secara keseluruhannya, metodologi kajian yang digunakan dalam kajian ini adalah bersesuaian dengan tajuk kajian yang ditetapkan. Kaedah kajian yang diaplikasi berjaya menjana data kesilapan pelajar mahupun dalam ujian kemahiran yang dijalankan ataupun sepanjang proses pembelajaran di dalam kelas. Ini dapat membantu pengkaji untuk mengukuhkan lagi penghuraian dapatan kajian. Akhirnya,

semua data kajian yang diperoleh telah dianalisis dan dibincangkan oleh pengkaji dalam bab seterusnya iaitu Bab 4.

3.4.1 Kebolehpercayaan data

Menurut Fraenkel dan Norman (dlm Jasmi 2012), kesahan didefinisikan sebagai ketepatan “*appropriateness*”, kebenaran “*truthfulness*”, bermakna “*meaningfulness*” dan kebolehgunaan “*usefulness*” instrumen yang membolehkan data-data diinferenkan. Noraini (dlm Rafidah & Effendi 2019) menyatakan bahawa kesahan dan kebolehpercayaan suatu instrumen yang diguna dalam kajian merupakan perkara paling penting. Semakin tinggi nilai kesahan dan kebolehpercayaan sesuatu instrumen, maka semakin tekal data yang terhasil. Secara umumnya, pelajar di GXIBVC telah menduduki ujian kemahiran untuk menguji peringkat penguasaan kemahiran mendengar, bertutur, membaca, dan menulis bahasa Melayu bagi setiap empat bulan pada akhir semester. Kandungan dalam kertas ujian adalah berdasarkan sukatan pelajaran yang akan dikaji, pelajar telah diberi masa yang cukup untuk membuat persediaan sebelum diuji, oleh itu data yang diambil daripada ujian memadai untuk membuat analisis dan boleh dipercayai.

Dalam kajian ini, isi kandungan bagi setiap ujian kemahiran adalah penting bagi mencapai objektif kajian dan memerlukan pengesahan dari pakar bidang. Bagi pengesahan isi kandungan ujian, seorang pensyarah Bahasa Melayu Sambilan di Universiti Kebangsaan Malaysia, Cik Pan Hui telah diundang untuk menilai kesesuaian soalan-soalan ujian supaya sejajar dengan tahap pembelajaran pelajar-pelajar pada setiap peringkat dan mencapai objektif kajian yang ditetapkan. Bagi mencapai objektif kajian ini, kesilapan yang dilakukan oleh pelajar dalam ujian adalah wahana yang penting untuk mengukur tahap penguasaan bahasa Melayu. Oleh yang demikian, kandungan kertas soalan ujian harus dirangka secara terancang. Secara umumnya, kesilapan-kesilapan utama yang dikaji terdiri daripada dua aspek iaitu kesilapan sebutan dan kesilapan gramatikal dalam ayat bahasa Melayu. Jadi, ujian lisan seperti pembacaan perkataan dan esei yang diadakan adalah bersesuaian untuk menjana data kesilapan sebutan. Manakala ujian bina ayat pula berfungsi untuk mengesan kesilapan gramatikal yang dilakukan oleh pelajar. Dalam perbincangan dengan Cik Pan Hui, kandungan bagi

setiap kertas ujian kemahiran sepatutnya dirangka berdasarkan tahap pembelajaran pelajar supaya data kesilapan yang diambil daripada ujian memadai untuk membuat analisis dan boleh dipercayai.

Selain Cik Pan Hui, seorang guru bahasa Mandarin di Sekolah Rendah Xi Xiangtang China, Cik Liang Miao turut diundang untuk membincang sistem fonologi bahasa Mandarin. Perbincangan dengan Cik Liang Miao dapat membantu pengkaji untuk mengetahui ciri-ciri persamaan dan perbezaan sistem fonologi antara bahasa Mandarin dan bahasa Melayu. Sementara itu, validiti punca kesilapan pelajar yang dianalisis oleh pengkaji juga patut disahkan oleh pendidik di China yang pakar dalam bahasa Mandarin. Pengalaman pengajaran bahasa Mandarin daripada Cik Liang Miao dapat membantu pengkaji untuk mengesan faktor kesilapan pelajar dalam proses pembelajaran bahasa Melayu sebagai bahasa asing. Dengan itu, pengkaji dapat memastikan kekonsistenan terhadap analisis yang dibuat.

Dalam kajian ini, walaupun penulis sebagai guru mereka dan pada masa yang sama kajian dijalankan ke atas mereka, kaedah ini mungkin mengundang persoalan dari segi mengumpulkan data yang bias. Bagi menangani isu kebolehpercayaan penyelidikan kualitatif, 4 kriteria telah dikemukakan oleh Lincoln dan Guba (dlm Andrew 2004) dijadikan panduan bagi kaedah pengesahan data kuantitatif iaitu: “*Credibility*” kredibiliti, “*Transferability*” keteralihan, “*Dependability*” kebergantungan, dan “*Confirmability*” kepastian. Bagi memastikan kredibiliti, pengkaji harus membuktikan bahawa penemuan kajian mereka menggambarkan fenomena yang sebenar. Bagi tujuan keteralihan, pengkaji perlu memberi deskripsi terperinci tentang konteks kajian supaya pembaca dapat menilai kesesuaian penerapan dapatan kajian dalam situasi yang berbeza. Walaupun memenuhi kriteria kebergantungan merupakan cabaran yang besar dalam penyelidikan kualitatif, tetapi pengkaji perlu berusaha memastikan kaedah kajian mereka boleh diulangi oleh pengkaji masa depan. Akhir sekali, bagi mencapai kepastian, pengkaji harus memastikan semua dapatan kajian adalah berasaskan data dan bukan daripada kecenderungan subjektif peribadi. Di samping itu, Lincoln dan Guba turut mengemukakan langkah-langkah yang berkesan untuk meningkatkan kebolehpercayaan data. Antaranya, kaedah triangulasi yang melibatkan pelbagai kaedah kajian seperti pemerhatian, kumpulan fokus, dan temu bual

merupakan strategi utama pengumpulan data bagi kajian kualitatif. Menurut Andrew (2004), penggabungan pelbagai kaedah kajian dapat saling melengkapi kekurangan dan memanfaatkan kelebihan masing-masing.

Berdasarkan konteks tersebut, pengkaji yang merupakan guru bahasa Melayu kepada responden dalam kajian ini kerap berinteraksi dengan mereka. Hal ini membolehkan pemerhatian terperinci terhadap proses pembelajaran pelajar dilaksanakan bagi mencapai objektif kajian. Pendekatan ini selaras dengan hujahan Lincoln dan Guba (dlm Andrew 2004) yang menekankan kepentingan interaksi berterusan antara pengkaji dan responden untuk membina hubungan saling percaya. Melalui cara ini, pengkaji berupaya memperoleh kefahaman menyeluruh tentang responden yang dikaji. Selain itu, pengkaji mempunyai petunjuk wawancara yang jelas dan telus dari segi prosedur. Menurut Patton (1988), dalam penelitian kualitatif, panduan wawancara yang jelas amat diperlukan bagi memastikan maklumat yang diperoleh daripada informan-informan yang berbeza dikaji dengan instrumen kajian yang sama. Sehubungan dengan itu, dalam kajian penulis ini, telah disediakan satu prosedur pemerolehan data yang telus dan standard untuk digunakan ke atas kesemua pelajar yang dikaji. Di antaranya seperti menyediakan set soal selidik yang jelas dan disahkan pakar, mengagihkan tempoh masa yang sesuai untuk mereka, temubual dijalankan secara bersemuka di ruangan yang sama dan tempoh masa yang ditetapkan (iaitu di dalam kelas mereka). Tiada sesi temubual atau pertanyaan secara peribadi dilakukan selepas tempoh tersebut dan penulis bersifat amanah dengan tidak mencelah ketika pelajar menjawab soalan ujian. Secara keseluruhannya, dengan prosedur kaedah kajian tersebut, data yang diambil daripada ujian adalah memadai untuk dianalisis dan boleh dipercayai.

BAB IV

ANALISIS DATA DAN PERBINCANGAN

4.1 PENGENALAN

Bahagian ini akan membincangkan hasil dapatan kajian bagi kesalahan-kesalahan dalam ujian yang dilakukan oleh pelajar di kelas bahasa Melayu, Guangxi International Business Vocational College (GXIBVC). Bab ini mengandungi tiga objektif yang utama, iaitu: (a) untuk mengenal pasti kesilapan yang dilakukan oleh pelajar dalam ujian kemahiran peringkat awal dan peringkat lanjutan (b) untuk menganalisis kesilapan yang dikenalpasti terhadap hasil ujian kemahiran dan (c) untuk menganalisis kemajuan yang telah dicapai dalam ujian kemahiran peringkat lanjutan selepas mereka belajar bahasa Melayu selama dua semester. Dari segi kandungan analisis, seperti yang dijelaskan dalam Bahagian 1.4, skopnya tertumpu pada aspek penguasaan kemahiran mendengar, bertutur, membaca, dan menulis. Kesemua kesilapan yang dikenalpasti dalam ujian kemahiran diberi klasifikasi kesilapan mengikut kerangka teori peringkat kesilapan Corder (1977) dan punca-punca kesilapan yang dikenalpasti diperjelaskan dengan teori analisis konstratif dan analisis kesilapan. Di akhir bab, dikemukakan satu cadangan pedagogi yang sesuai bagi mengatasi masalah pembelajaran.

4.2 UJIAN KEMAHIRAN: PERINGKAT AWAL

Sebagai pengetahuan, kelas bahasa Melayu bagi pelajar telah bermula dari bulan September 2022. Mereka telah mengikuti kelas ini selama empat bulan sebelum ujian kemahiran peringkat awal dijalankan. Dalam penggal pertama, pelajar dikehendaki mengambil empat subjek yang berkaitan dengan bahasa Melayu iaitu Bahasa Melayu Asas, Bahasa Lisan Bahasa Melayu, Pendengaran Bahasa Melayu, dan Malaysiana (lihat Bahagian 1.5). Sukatan pelajaran kesemua subjek ini adalah relevan dengan keempat-empat kemahiran yang dikaji. Pembelajaran bahasa Melayu di GXIBVC menekankan

kepada lima aspek yakni kemahiran mendengar, bertutur, membaca, menulis, dan menterjemah serta pengetahuan tentang aspek kebudayaan, politik, dan sejarah Malaysia. Kajian ini tertumpu kepada aspek kemahiran mendengar, bertutur, membaca, dan menulis sahaja kerana keempat-empat aspek ini merupakan kemahiran utama dalam pembelajaran bahasa (Rozana 2020). Aspek-aspek yang lain diujah secara sampingan sekiranya berkaitan. Ujian kemahiran telah dijalankan sebanyak dua kali bagi setiap empat bulan. Sub-sub bahagian berikutnya memaparkan hasil analisis terhadap setiap aspek yang difokuskan.

4.2.1 Analisis Hasil Ujian Kemahiran Mendengar

Sub bahagian ini terlebih dahulu menerangkan secara ringkas set kertas soalan peperiksaan akhir semester yang digunakan untuk menilai tahap penguasaan bahasa Melayu pelajar. Kertas peperiksaan yang lengkap boleh dirujuk pada Lampiran A dan deskripsi tentang kaedah pengujian terdapat di Bahagian 3.3.2. Secara umum, kertas soalan ini dibahagikan kepada lima bahagian, iaitu:

Bahagian I – *Mendengar dan memilih perkataan yang sesuai.*

Bahagian II – *Mendengar dan memilih ayat yang sesuai.*

Bahagian III – *Mendengar dan mengisi tempat kosong dengan vokal atau konsonan yang sesuai.*

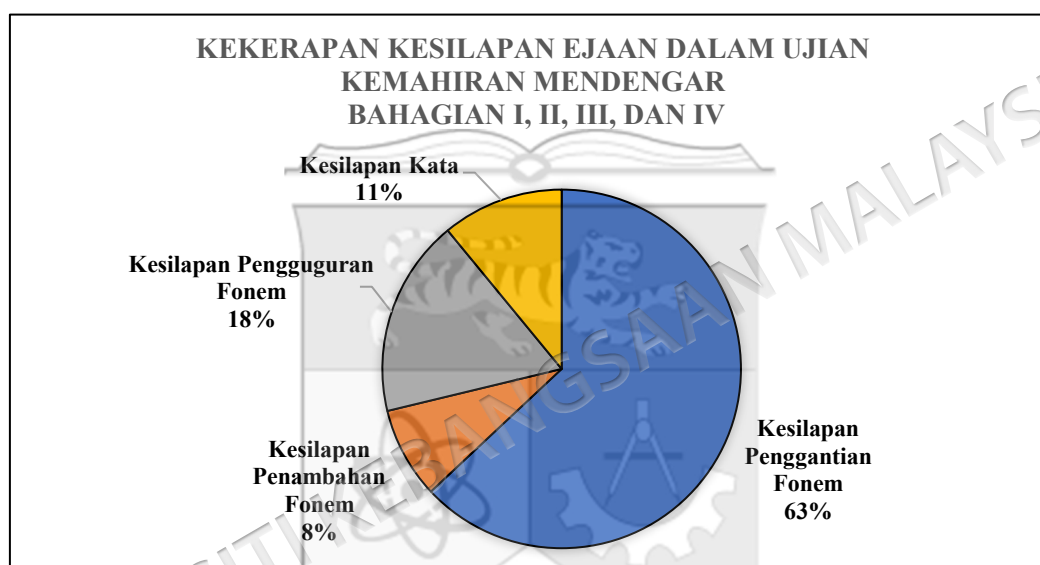
Bahagian IV – *Mendengar ayat dan mengisi tempat kosong.*

Bahagian V – *Menomborkan gambar berdasarkan ayat yang didengari.*

Soalan-soalan yang dikemukakan di Bahagian (I) hingga (IV) bertujuan untuk mengenal pasti kekerapan jenis-jenis kesilapan ortografi yang dilakukan oleh responden, manakala soalan di Bahagian (V) bertujuan menguji keupayaan responden untuk memahami makna ayat menerusi rakaman audio.

i) Kekerapan Kesilapan

Rajah 4.1 berikut menunjukkan peratusan kekerapan kesilapan yang dilakukan oleh responden mengikut jenis-jenisnya (bagi Bahagian (I) hingga (IV) di atas). Berdasarkan rajah tersebut, kesilapan paling tinggi dilakukan oleh responden dalam ujian kemahiran mendengar ialah kesilapan jenis penggantian fonem, iaitu sebanyak 63%, diikuti kesilapan jenis pengguguran fonem, iaitu sebanyak 18%, seterusnya kesilapan kata 11%, dan akhir sekali kesilapan penambahan fonem sebanyak 8%.

Rajah 4.1 Kekerapan kesilapan ejaan dalam ujian kemahiran mendengar bahagian I, II, III dan IV

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

ii) Jenis-jenis Kesilapan

Dapatan kajian mendapati bahawa terdapat empat jenis kesilapan ortografi/ejaan yang kerap dilakukan oleh pelajar iaitu: (a) Kesilapan jenis penggantian fonem (b) Kesilapan jenis penambahan fonem (c) Kesilapan jenis pengguguran fonem, dan (d) Kesilapan kata. Bagi soalan bahagian I, terdapat tiga orang pelajar yang melakukan kesilapan, kebanyakan pelajar dapat memilih perkataan yang sesuai berdasarkan perkataan yang didengar. Manakala bagi soalan bahagian II, tidak berlaku sebarang kesalahan. Bentuk soalan bahagian I dan II merupakan soalan objektif, pelajar hanya perlu memilih perkataan ataupun ayat yang didengar dan tidak melibatkan penulisan. Jika berbanding

dengan soalan bahagian lain, soalan bahagian I dan II adalah lebih mudah. Jadi adalah munasabah jika kesalahan kurang berlaku dalam bahagian ini.

Seterusnya, perbincangan tentang jenis kesilapan yang lain dijelaskan mengikut data yang ditunjukkan dalam jadual-jadual yang berikut.

Jadual 4.1 Kesilapan jenis penggantian fonem bagi soalan di bahagian III

No.	Perkataan yang diuji	Haruf yang harus ditulis	Bilangan pelajar yang melakukan kesilapan	Jenis kesilapan (Penggantian fonem)
1	j _ n g _ n	a, a	2/27	a kepada ə
2	_ e l a w a _	m, t	9/27	n kepada t
3	u _ a _	s, h	12/27	h kepada k
4	s e _ s e m _	l, a	9/27	l kepada r
5	d i _ a n _ a n i	t, g	20/27	t kepada d g kepada y g kepada k
6	_ e l _ t i	t, i	12/27	t kepada d
7	b a g a _ m a _ a	i, n	3/27	i kepada n
8	m a s _ _	i, h	10/27	h kepada n h kepada k
9	_ a n g _ i l a n	p, g	23/27	p kepada b g kepada k
10	p _ o f _ s o r	r, e	9/27	p kepada l e kepada a

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Yang berikut ialah jadual tentang jenis kesilapan yang dilakukan oleh pelajar bagi soalan di bahagian IV.

Jadual 4.2 Kesilapan jenis fonem dalam soalan di bahagian IV

No.	Perkataan yang diuji	Bilangan pelajar yang melakukan kesilapan	Jenis kesilapan
1	dulu	12/27	- 3 orang pelajar yang tidak menulis jawapan. - Penggantian d kepada t - Penggantian l kepada r - Penambahan h di akhir kata
	nama	Semua betul	
2	kasih	10/27	- 4 orang pelajar yang tidak menulis jawapan. - Penggantian k kepada g - Pengguguran h
	hospital	10/27	- 1 orang pelajar yang tidak menulis jawapan. - Kesilapan kata (Ditulis sebagai <i>hose/hosibitan/hospit hoshibidon/haibi</i>)
3	pergi	12/27	- 5 orang pelajar yang tidak menulis jawapan. - Penggantian p kepada b - Penggantian g kepada k - Kesilapan kata (Ditulis sebagai <i>pelajar</i>)
	Beihai	Semua betul	
4	abang	7/27	- 3 orang pelajar yang tidak menulis jawapan. - Penggantian b kepada p - Pengguguran g di akhir kata
5	gembira	23/27	- 4 orang pelajar yang tidak menulis jawapan. - Penggantian m kepada n - Penggantian e kepada a

bersambung...

sambungan...

			- Penambahan n di akhir kata - Pengguguran m - Kesilapan kata (Ditulis sebagai <i>sambilan/sana/kebila bebi/penberli/terima/kebelan</i>)
dengan	17/27		- 10 orang pelajar yang tidak menulis jawapan. - Penggantian d kepada t - Pengguguran n di depan suku kata <i>ngan</i> - Kesilapan kata (Ditulis sebagai <i>kena</i>)
6	Saudari	15/27	- 5 orang pelajar yang tidak menulis jawapan. - Penggantian r kepada l - Penggantian u kepada o - Penggantian d kepada t - Pengguguran u - Kesilapan kata (<i>sundari</i>)
7	Lelaki	20/27	- 4 orang pelajar yang tidak menulis jawapan. - Penggantian k kepada t - Penggantian k kepada g - Kesilapan kata (<i>hake/rala</i>)
	saudara	16/27	- 7 orang pelajar yang tidak menulis jawapan. - Penggantian r kepada l - Penggantian u kepada o - Penggantian d kepada t - Penambahan n di akhir kata - Penambahan w di suku kata <i>sau</i> menjadi “sawu” - Pengguguran a di suku kata <i>sau</i> - Pengguguran u
8	cantik	16/27	- 5 orang pelajar yang tidak menulis jawapan. - Penggantian a kepada e

bersambung...

sambungan...

			- Penggantian c kepada j - Penggantian t kepada d - Penggantian c kepada z - Pengguguran k - Pengguguran n
	tinggi	18/27	- 1 orang pelajar yang tidak menulis jawapan. - Penggantian t kepada d - Penggantian g kepada k - Penggantian i kepada e di akhir suku kata <i>gi</i> - Pengguguran g di akhir suku kata <i>ting</i> - Kesilapan kata (<i>dige/diki/dəgi/dinki/tingga/tigi</i>)
9	kawan	14/27	- 5 orang pelajar yang tidak menulis jawapan. - Penggantian k kepada g - Penggantian a kepada e - Penggantian n kepada t - Penambahan g di akhir suku kata <i>wan</i>
	baik	19/27	- 11 orang pelajar yang tidak menulis jawapan. - Penggantian k kepada h - Pengguguran k di akhir kata - Penambahan i di akhir kata
10	akan	3/27	- 2 orang pelajar yang tidak menulis jawapan. - Pengguguran n di akhir suku kata <i>kan</i>
	sekelas	25/27	- 4 orang pelajar yang tidak menulis jawapan. - Penggantian e kepada a - Penggantian n di akhir suku kata <i>las</i> menjadi “lan” - Penggantian h di akhir suku kata <i>las</i> menjadi “lah” - Pengguguran s di akhir kata - Kesilapan kata (Ditulis sebagai <i>sidai/sebelah/sepala/bersambung...</i>)

sambungan...

segera/sekolah)

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Seperti yang ditunjukkan dalam Rajah 4.1, kesilapan jenis penggantian fonem adalah kesilapan yang paling tinggi di antara keempat-empat jenis kesilapan tersebut. Kesilapan penggantian fonem ini didapati berlaku pada posisi hadapan, tengah, ataupun belakang perkataan. Kesilapan penggantian fonem berlaku sama ada dari segi penggantian vokal ataupun penggantian konsonan. Dari segi penggantian huruf vokal, pelajar cenderung menggantikan huruf vokal *a* kepada *e* ataupun *e* kepada *a*. Manakala dari segi penggantian huruf konsonan, pelajar kerap menggantikan huruf konsonan *b* kepada *p*, *d* kepada *t*, dan *g* kepada *k*. Bagi kesilapan jenis penambahan fonem dan pengguguran fonem, data kajian menunjukkan bahawa kesilapan ini kebanyakannya berlaku pada posisi belakang kata. Contohnya, penambahan *g* di akhir kata *kawan* dan pengguguran *s* di akhir kata *sekelas*.

Selain daripada jenis-jenis kesilapan tersebut, pelajar juga melakukan kesilapan kata dalam ujian kemahiran mendengar. Contohnya, kata Melayu *gembira* dieja dengan berbagai jenis leksikal yang jauh menyimpang struktur suku katanya, iaitu sebagai *sambilan/sana/kebila/bebi/penberli/terima/kebelan*.

Di samping itu, dalam sampel kajian Jadual 4.2 juga menunjukkan terdapat sebilangan pelajar yang tidak menulis jawapan dalam soalan ujian. Keadaan ini harus dititikberatkan kerana kesilapan ini mencecah kekerapan yang tinggi. Dalam soalan Bahagian IV pelajar dikehendaki mengisi tempat kosong dengan 18 perkataan. Namun, keadaan yang tidak menulis jawapan ini telah berlaku pada 16 perkataan. Mengikut data, pengkaji mendapati bahawa perkataan yang berunsur sebutan diftong dan suku kata yang mengandungi bunyi konsonan nasal /ŋ/ di posisi depan adalah perkataan yang kerap tidak ditulis oleh pelajar. Perkataan berunsur sebutan diftong iaitu perkataan *baik* adalah perkataan yang mencecah kekerapan tinggi iaitu seramai 11 orang, diikuti dengan perkataan *saudara* iaitu 7 orang. Manakala bagi suku kata mengandungi bunyi konsonan /ŋ/ iaitu perkataan *dengan*, terdapat seramai 10 orang pelajar yang tidak menulisnya.

Semasa sesi ujian kemahiran mendengar, pelajar terlebih dahulu diminta mendengar rakaman audio tentang tema “Tegur sapa” dan “Berkenalan” dan kemudian menjawab soalan-soalan dalam kertas ujian ini. Bagi menguji keupayaan pelajar untuk memahami makna ayat yang didengari menerusi rakaman audio, iaitu dalam soalan di Bahagian (V) kertas ujian, pelajar diminta memberi nombor yang bersesuaian pada gambar-gambar yang sesuai (seperti di Rajah 4.2 – Rajah 4.6 berikut).

Rajah 4.3 Gambar soalan
Sumber: <https://www.baidu.com/>

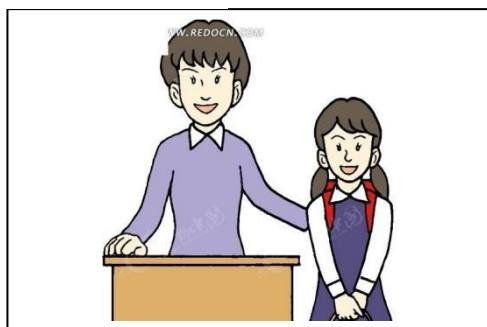
Rajah 4.2 Gambar soalan
Sumber: <https://www.baidu.com/>

Rajah 4.5 Gambar soalan
Sumber: <https://www.baidu.com/>

Rajah 4.4 Gambar soalan
Sumber: <https://www.baidu.com/>

Rajah 4.6 Gambar soalan
Sumber: <https://www.baidu.com/>

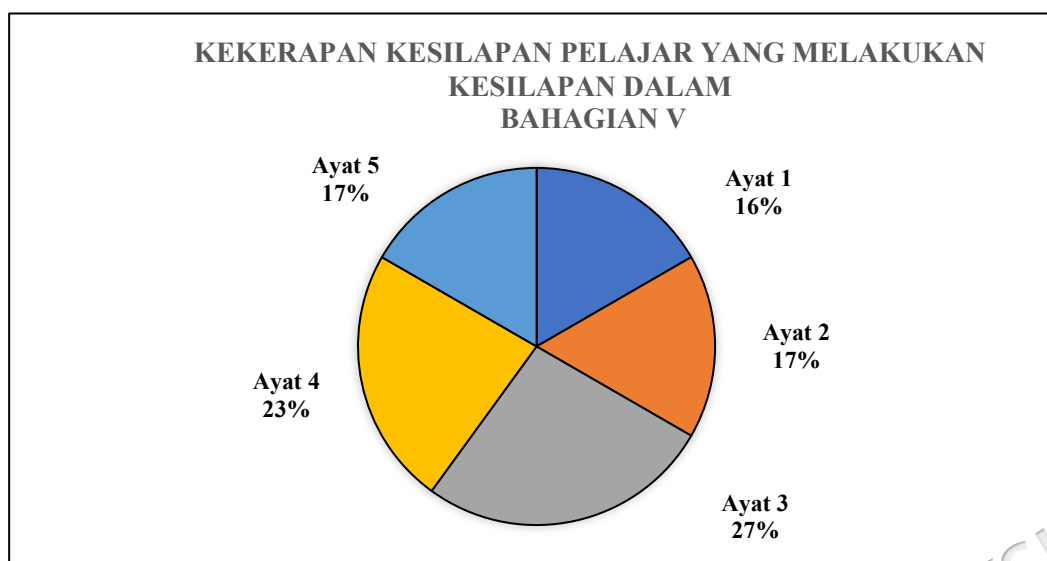
Dalam soalan di Bahagian V, terdapat 5 ayat yang disediakan dan dibacakan oleh guru semasa ujian, iaitu:

1. Apa khabar Encik Lim?
2. Emak saya seorang guru.
3. Ini pelajar baru, namanya Susila.
4. Hai, Siti ! Nak pergi ke mana?
5. Saya dan Mei Hua kawan baik.

Rajah 4.7 Ayat-ayat untuk soalan bahagian V

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Rajah 4.8 berikut merupakan dapatan kajian daripada hasil ujian untuk soalan Bahagian V. Dari segi jumlah, seramai 8 (27%) orang melakukan kesilapan untuk Ayat ke-3 dan diikuti dengan Ayat ke-4, seramai 7 orang (23%). Jika ditafsirkan, ayat pertama merupakan ayat tanya yang ringkas, Ayat ke-2 merupakan ayat inti yang ringkas dan mudah difahami. Ayat ke-5 pula walaupun merupakan ayat majmuk, namun berupa ayat majmuk gabungan yang mudah. Jadi adalah munasabah jika pelajar paling sedikit melakukan kesilapan pada ayat-ayat tersebut. Bagi Ayat ke-3 dan ke-4 pula, kedua-dua ayat tersebut adalah ayat kompleks yang mengandungi klausa bebas dan klausa tak bebas. Dengan itu, dirumuskan bahawa pelajar-pelajar yang masih dalam tahap awal pembelajaran bahasa Melayu, akan menghadapi masalah memahami ayat kompleks dalam ujian kedengaran.

Rajah 4.8 Kekerapan kesilapan pelajar yang melakukan kesilapan dalam bahagian V

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Secara keseluruhannya, kajian yang dijalankan terhadap Ujian Kemahiran Mendengar (peringkat awal) telah berjaya menentukan tahap pembelajaran pelajar menerusi kesilapan yang dilakukan dan mencapai objektif kajian yang ditetapkan.

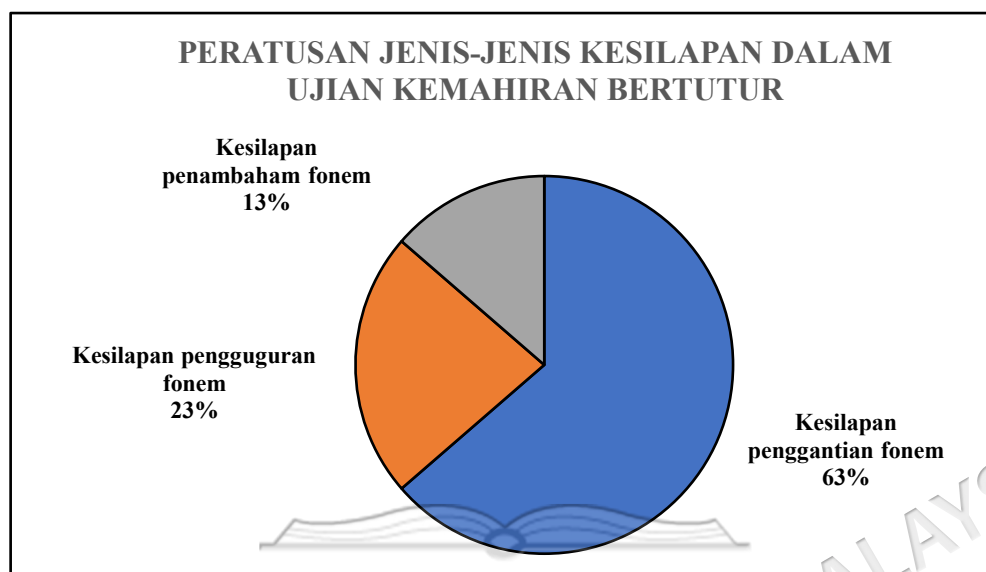
4.2.2 Analisis Hasil Ujian Kemahiran Bertutur

Bagi ujian kemahiran bertutur, pelajar diminta untuk memperkenalkan diri secara ringkas. Sebelum ujian dijalankan, pelajar diberi masa selama seminggu untuk membuat persiapan. Isi kandungan pengenalan diri termasuk nama, umur, tempat tinggal, sekolah, hobi, dan cita-cita. Kaedah kajian ini berasaskan pendekatan kualitatif iaitu menggunakan alat rakaman untuk merakam percakapan responden di dalam kelas bagi membolehkan rakaman audio dapat didengar ulang semasa proses analisis data. Data yang dikumpul daripada rakaman kemudiannya ditranskription bagi memudahkan analisis dan perbincangan.

Sampel kajian menunjukkan bahawa terdapat beberapa jenis kesilapan yang lazim dilakukan oleh 25 orang responden, iaitu:

- a. Kesilapan jenis penggantian fonem,
- b. kesilapan jenis penambahan fonem,

c. kesilapan jenis pengguguran fonem.

Rajah 4.9 Peratusan jenis-jenis kesilapan dalam ujian kemahiran bertutur

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Berdasarkan Rajah 4.9, kesilapan paling tinggi dilakukan oleh responden dalam ujian kemahiran bertutur ialah kesilapan jenis penggantian fonem, iaitu sebanyak 64%, diikuti kesilapan jenis pengguguran fonem, iaitu sebanyak 23%, dan akhirnya kesilapan penambahan fonem 13%. Huraian berikut membahaskan kategori-kategori kesilapan yang dikenalpasti.

i) Kesilapan jenis penggantian fonem

Jadual yang berikut menunjukkan jenis kesilapan penggantian fonem yang dilakukan oleh pelajar.

Jadual 4.3 Kesilapan jenis penggantian fonem

No.	Bentuk ejaan	Sebutan pelajar	Jenis penggantian fonem
1	belas	[ləlas]	b kepada l
2	seorang	[seoraŋ]	ə kepada e

bersambung...

sambungan...

3	dari	[bəri]	d kepada b
4	dapat	[dapan]	t kepada n
5	sembilan	[səmbilən]	n kepada m
6	sembilan	[sambilan]	ə kepada a
7	umur	[uma:]	u kepada a
8	berumur	[bəuma:]	u kepada a
9	berumur	[dəumu:]	b kepada d
10	ada	[adu]	a kepada u
11	perkenalkan	[pə:kənalkan]	ə kepada a
12	lapan	[ləpən]	a kepada ə
13	pelajar	[pələja:]	a kepada ə
14	badminton	[bedminton]	a kepada ə
15	selamat	[sələman]	t kepada n
16	senyum	[sənjəm]	u kepada o
17	khobar	[khapa:]	b kepada p
18	impian	[əmpian]	i kepada e
19	minum	[minəm]	o kepada u
20	minum	[minuŋ]	m kepada ŋ
21	menjadi	[məŋjadi]	n kepada ŋ
22	ingin	[iŋən]	i kepada ə
23	jurukamera	[juruamerika]	a kepada i
24	penyelam	[pənalam]	ə kepada a
25	musim	[musim]	i kepada u
26	petang	[pəraŋ]	t kepada r
27	dari	[dara]	i kepada a

bersambung...

sambungan...

28	gadis	[gadin]	s kepada n
----	-------	---------	------------

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Merujuk kepada Rajah 4.9, kesilapan jenis penggantian fonem tetap merupakan kesilapan paling tinggi yang dilakukan oleh pelajar. Kesilapan penggantian fonem berlaku sama ada dari aspek bunyi vokal ataupun bunyi konsonan. Kesilapan penggantian bunyi huruf vokal seperti penggantian *e* kepada *a* turut berlaku dalam ujian kemahiran bertutur. Sebagai contoh bagi perkataan “*perkenalkan*”, pelajar menyebut perkataan ini sebagai “*perkanalkan*”. Pelajar telah menggantikan bunyi vokal *e* dengan *a* di suku kata “*ke*”. Manakala bagi kesilapan penggantian bunyi konsonan, Jadual 4.3 menunjukkan bahawa pelajar telah menggantikan huruf konsonan *b* dengan *d* dan *d* dengan *b*.

ii) Kesilapan jenis penambahan fonem

Jadual yang berikut menunjukkan jenis kesilapan penambahan fonem yang dilakukan oleh pelajar.

Jadual 4.4 Kesilapan jenis penambahan fonem

No.	Bentuk ejaan	Sebutan pelajar	Jenis penambahan fonem
1	gembira	[gəmbiran]	<i>n</i>
2	ada	[anda]	<i>n</i>
3	adalah	[andalah]	<i>n</i>
4	sekian	[səkiʔan]	<i>ŋ</i>
5	mahu	[mahun]	<i>n</i>
6	itu	[intu]	<i>n</i>

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Berdasarkan Jadual 4.4, kesemua kesilapan jenis penambahan fonem berlaku sama ada pada posisi akhir suku kata awal (contohnya [a.da] menjadi [an.da]), akhir suku kata praakhir (contohnya [se.ki.an] menjadi [se.king.an]) ataupun akhir kata terbuka (contohnya [ma.hu] menjadi [ma.hun]) sesebuah kata. Di antaranya, pelajar kerap

melakukan kesilapan sebutan dengan menambah huruf konsonan *n* dan *ŋ* pada posisi akhir sesebuah suku kata. Tiada konsonan lain, misalnya, /l/, /k/, /t/, /p/ dan sebagainya ditambahkan kepada posisi suku kata tersebut.

vi) Kesilapan jenis pengguguran fonem

Seterusnya, jenis kesilapan pengguguran fonem akan dianalisis merujuk kepada jadual yang berikut.

Jadual 4.5 Kesilapan jenis pengguguran fonem

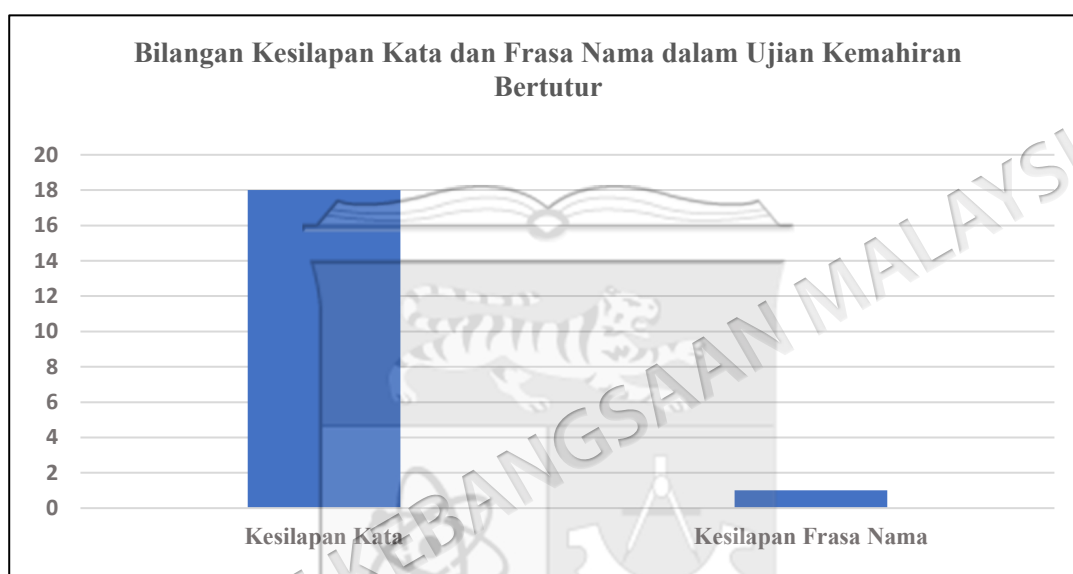
No.	Bentuk ejaan	Sebutan pelajar	Jenis pengguguran fonem
1	ingin	[ini]	<i>ŋ</i> di akhir suku kata awal
2	belas	[bəla]	<i>s</i> di akhir kata
3	halaman	[halaan]	<i>m</i> di akhir suku kata praakhir
4	mengambil	[məgambil]	<i>n</i> di akhir suku kata awal
5	tahun	[tahu]	<i>n</i> di akhir kata
6	jurukamera	[jurukaera]	<i>m</i> di awal suku kata praakhir
7	makanan	[makaan]	<i>n</i> di akhir suku kata praakhir
8	perjalanan	[pəɾjalaan]	<i>n</i> di akhir suku kata praakhir
9	pelajar	[pələja:]	<i>r</i> di akhir kata
10	dengar	[dəga:]	<i>n</i> di awal suku kata akhir

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Bagi kesilapan jenis pengguguran fonem, data kajian dalam Jadual 4.5 menunjukkan bahawa kesilapan ini kebanyakannya berlaku pada posisi akhir kata ataupun pengguguran konsonan pada posisi suku kata tertentu. Contohnya, dalam sebutan, pelajar kerap menggugurkan bunyi konsonan *ŋ* (contohnya ingin → [ini]) ataupun bunyi akhiran konsonan *r* (contohnya pelajar → [pələja:]). Selain itu, bunyi akhiran konsonan *r* juga kerap digugurkan oleh pelajar. Sebagai contoh “*pelajar*” disebut sebagai “*pelaja*”.

iv) Kesilapan Kata

Selain itu, kajian juga mendapati bahawa terdapat kesilapan penggunaan kata dalam ayat dan kesilapan jenis frasa nama turut dilakukan oleh responden. Jumlah kesilapan ini adalah berdasarkan kiraan perkataan yang mempunyai kelainan sebutan. Bagi yang disebut lebih daripada sekali, kiraan perkataan tetap dikira satu perkataan. Yang berikut adalah jadual kekerapan kesilapan kata dan frasa nama dalam ujian kemahiran bertutur.

Rajah 4.10 Kekerapan kesilapan kata dan frasa nama dalam ujian kemahiran bertutur

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Berdasarkan Rajah 4.10, terdapat 18 kesilapan kata yang dilakukan oleh responden. Diikuti dengan kesilapan frasa nama, iaitu 1 kesilapan. Walaupun bilangan kesilapan tersebut tidak banyak namun ia masih perlu dianalisis dan dibincangkan kerana kesilapan ini berkaitan dengan kesilapan yang dilakukan dalam ujian kemahiran yang seterusnya. Berikut merupakan kesilapan yang berlaku ke atas kata dan frasa nama yang dikaji.

Jadual 4.6 Jenis-jenis kesilapan kata dalam ayat

No.	Bentuk ayat	Sebutan pelajar
1	teman <i>sekelas</i>	təman <i>sekolah</i>
2	<i>seorang</i> cikgu	<i>pəlajaran</i> cikgu
3	saya sangat suka <i>pekerjaan</i> ini	saya sangat suka <i>pəlajaran</i> ini
4	saya dapat <i>berkenalan</i> dengan awak	saya dapat <i>pəlajaran</i> dengan awak
5	saya suka mengembara <i>dan</i> saya ingin menjadi seorang penjelajah	saya suka mənəmbara <i>and</i> saya ingin mənjadi səorang pənjelajah
6	menonton	monton
7	sedap	sətiap
8	dan	di
9	belas	bəsar
10	petang	palang
11	kini	ini
12	sekolah	kəlajar
13	oren	orang
14	Buah-buahan minyak - Taufu bok	Di dalam sup ada <i>buah-buahan minyak</i>
15	Muka - Mi	Daging lembu <i>muka</i>
16	Mi "Lao You"	Peminat kawan lama
17	Mi "Luo Si"	<i>Serbuk</i> siput
18	"Kuey tiao"	Saya suka makan <i>serbuk</i> .

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Jadual 4.6 telah mencatatkan jenis kesilapan kata yang dilakukan oleh pelajar dalam ujian kemahiran bertutur. Dapatan kajian menunjukkan bahawa penggunaan kata

yang salah kerap berlaku dalam pertuturan pelajar. Jenis kesilapan kata dikategori mengikut contoh kesilapan dalam jadual untuk dibuat perbincangan yang selanjutnya dalam Bahagian 4.4. Bagi kesilapan nombor 1-4 dalam jadual, perkataan bahasa Melayu *sekelas* disebut sebagai *sekolah* manakala *seorang*, *pekerjaan*, dan *berkenalan* kesemuanya disebut sebagai *pelajaran*. Manakala bagi kesilapan nombor 14-18, pelajar menterjemahkan perkataan bahasa Melayu secara literal dari kata bahasa Mandarin. Contoh kesilapan yang dapat dikesan adalah seperti “*buah-buahan minyak*”, “*daging lembu muka*”, “*serbuk siput*” dan sebagainya.

Selain itu, perkataan bahasa Inggeris turut digunakan oleh pelajar dalam pertuturan untuk menggantikan perkataan bahasa Melayu. Misalnya, perkataan *dan* disebut sebagai *and*. Akhir sekali, kesilapan kata yang dilakukan secara tidak berpola. Sebagai contoh, perkataan *sekolah* disebut sebagai *kelajar*.

v) Kesilapan Frasa Nama

Seterusnya, jadual yang berikut memaparkan kesilapan frasa nama yang dilakukan oleh pelajar dalam ujian kemahiran bertutur.

Jadual 4.7 Kesilapan frasa nama

Kesilapan	Pembetulan
saya sekolah	sekolah saya

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Berdasarkan Jadual 4.7, hanya terdapat satu kesilapan yang berlaku dalam ujian kemahiran bertutur. Pelajar telah menterbalikkan susunan frasa nama bahasa Melayu iaitu frasa “*sekolah saya*” ditutur sebagai “*saya sekolah*”. Walaupun hanya terdapat satu kesilapan yang dapat dikesan dalam ujian namun kesilapan ini tetap harus dititikberatkan kerana ia berhubung kait dengan kesilapan frasa nama yang dilakukan dalam ujian kemahiran yang lain.

Secara keseluruhannya, kesilapan-kesilapan yang dilakukan oleh pelajar dalam Ujian Kemahiran Bertutur (peringkat awal) berjaya dikenalpasti dan dikategorikan mengikut jenisnya.

4.2.3 Analisis Hasil Ujian Kemahiran Membaca

Bagi ujian kemahiran membaca, pelajar dikehendaki membaca petikan teks yang disediakan oleh guru. Kaedah kajian kemahiran membaca adalah seperti ujian kemahiran bertutur, alat rakaman telah digunakan untuk merakam pembacaan yang diujarkan oleh responden. Data kesilapan dalam pembacaan responden dicatat dan seterusnya dianalisis. Rajah 4.11 dan Rajah 4.12 berikut masing-masing menunjukkan petikan teks yang dibaca oleh responden serta jumlah kekerapan kesilapan sebutan mengikut jenis-jenisnya:

Tiap-tiap pagi, adik saya pergi sekolah. Dia membawa satu beg. Di dalam begnya ada sebatang pen, dua batang pensel, tiga buah buku teks, dan empat buah buku latihan. Di dalam begnya ada juga sebatang pembaris, dua keping getah pemadam, dan beberapa helai kertas.

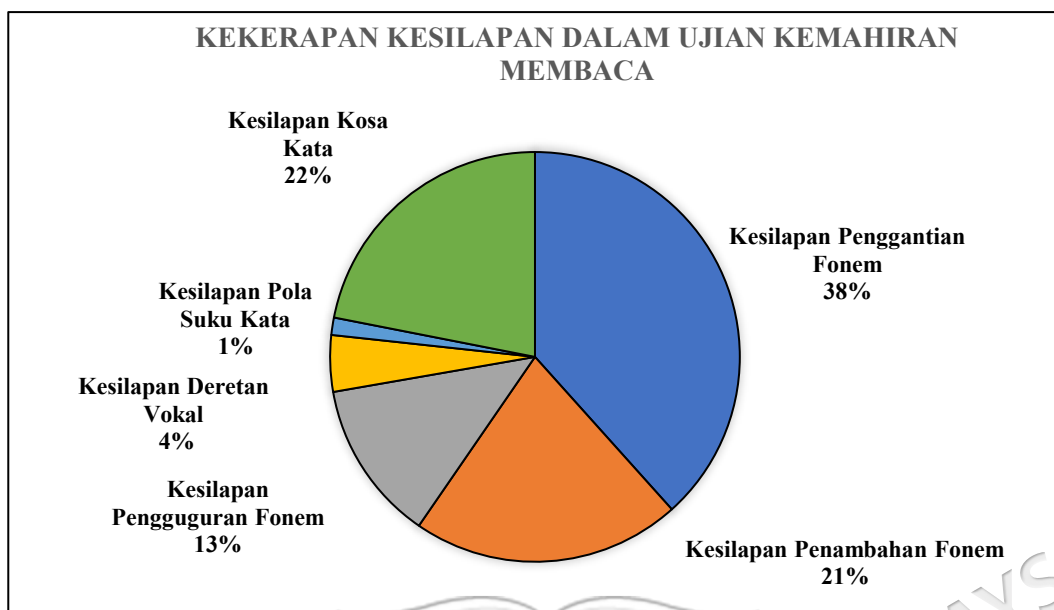
Di bilik darjahnya ada sekeping papan hitam. Di bawah papan hitam itu ada sebuah penggosok, dan tiga batang kapur. Di depan papan hitam ada sebuah meja besar dan sebuah kerusi. Di depan meja besar itu ada tiga puluh buah meja kecil. Di belakang tiap-tiap meja kecil ada sebuah bangku. Meja besar dan kerusi adalah untuk guru. Meja kecil dan bangku adalah untuk murid-murid.

Adik saya berumur tujuh tahun. Dia baru masuk sekolah pada tahun ini. Teman-teman sedarjahnya semua berumur tujuh tahun juga. Ada tiga orang guru yang mengajar mereka. Seorang guru sangat muda dan yang lain semua setengah baya.

Rajah 4.11 Petikan teks

Sumber: Buku Teks Bahasa Melayu (Jilid 1), 2005

Seterusnya, kekerapan kesilapan yang dilakukan oleh pelajar dibincang berdasarkan rajah yang berikut.

Rajah 4.12 Kekerapan kesilapan dalam ujian kemahiran membaca

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Rajah 4.12 menunjukkan peratusan kesilapan yang dilakukan oleh pelajar. Di antara kesemua kategori yang dikenalpasti, kategori penggantian fonem tetap menjadi jenis kesilapan paling tinggi yang dilakukan oleh responden ketika membaca petikan iaitu sebanyak 38%. Diikuti dengan kesilapan kesilapan kata 22%, kemudian penambahan fonem dan pengguguran fonem masing-masing sebanyak 21% dan 13%. Seterusnya kesilapan sebutan aspek deretan vokal 4% dan akhir sekali kesilapan pola suku kata hanya sebanyak 1%.

Terdapat enam jenis kesilapan yang ditunjukkan daripada data-data yang dikumpul iaitu kesilapan jenis penggantian fonem, penambahan fonem, pengguguran fonem, aspek deretan vokal, pola suku kata, dan kesilapan kata. Huraian berikut membahaskan kategori-kategori kesilapan yang dikenalpasti.

a. Penggantian fonem

Yang berikut adalah jadual yang menunjukkan kesilapan jenis penggantian fonem pada perkataan tertentu yang dilakukan oleh pelajar dalam ujian kemahiran membaca.

Jadual 4.8 Kesilapan jenis penggantian fonem

No.	Bentuk Ejaan	Sebutan Pelajar	Jenis Penggantian Fonem
1	tiga	[tigə]	a kepada ə
2	darjah	[dərjah]	a kepada ə
3	dan	[dən]	a kepada ə
4	pembaris	[pəmbəris]	a kepada ə
5	ada	[əda]	a kepada ə
6	mengajar	[məngəja:]	a kepada ə
7	besar	[bəsa:]	a kepada ə
8	membawa	[məmbəwa]	a kepada ə
9	kapur	[kəpu:]	a kepada ə
10	papan	[pəpan]	a kepada ə
11	batang	[bətaŋ]	a kepada ə
12	beberapa	[bəbərapa]	a kepada ə
13	depan	[dəpin]	a kepada i
14	juga	[jugi]	a kepada i
15	baru	[buru]	a kepada u
16	darjah	[darjuh]	a kepada u
17	latihan	[latihun]	a kepada u
18	sebatang	[səbatan]	ə kepada a
19	sebuah	[səbuah]	ə kepada a

bersambung...

sambungan...

20	pembaris	[pambaris]	ə kepada a
21	setengah	[sətaŋgah]	ə kepada a
22	getah	[gatah]	ə kepada a
23	berumur	[barumu:]	ə kepada a
24	besar	[basa:]	ə kepada a
25	kerusi	[karusi]	ə kepada a
26	mereka	[mareka]	ə kepada a
27	helai	[halai]	ə kepada a
28	membawa	[mambawa]	ə kepada a
29	depan	[dapan]	ə kepada a
30	sebatang	[sabataŋ]	ə kepada a
31	depan	[dapan]	ə kepada a
32	pemadam	[pimadam]	ə kepada i
33	depan	[dipan]	ə kepada i
34	getah	[gitah]	ə kepada i
35	teman-teman	[tīman-tīman]	ə kepada i
36	helai	[h/lai]	ə kepada i
37	sekeping	[səkopīŋ]	ə kepada o
38	belakang	[bulakaŋ]	ə kepada u
39	setengah	[setuŋgah]	ə kepada u
40	mereka	[məraika]	e kepada a
41	beg	[bag]	e kepada a
42	pen	[paŋ]	e kepada a
43	mereka	[mərika]	e kepada i
44	meja	[mija]	e kepada i

bersambung...

sambungan...

45	pensel	[pensia]	el kepada ia
46	pensel	[pensa]	el kepada a
47	bilik	[bilak]	i kepada a
48	kecil	[keca]	i kepada a
49	pembaris	[pəmbara]	i kepada a
50	tiga	[taga]	i kepada a
51	keping	[kəpaŋ]	i kepada a
52	adik	[ada]	i kepada a
53	hitam	[hatam]	i kepada a
54	tiga	[təga]	i kepada ə
55	hitam	[hətam]	i kepada ə
56	bilik	[bəlik]	i kepada ə
57	pembaris	[pəmbarus]	i kepada u
58	kecil	[kəcu]	i kepada u
59	kecil	[kəcuŋ]	i kepada u
60	penggosok	[pəŋgusok]	o kepada u
61	penggosok	[pəŋgasok]	o kepada a
62	guru	[gura]	u kepada a
63	buku	[baku]	u kepada a
64	murid-murid	[marid-marid]	u kepada a
65	juga	[jaga]	u kepada a
66	tujuh	[tajuh]	u kepada a
67	berumur	[bəruma:]	u kepada a
68	muda	[məda]	u kepada ə
69	puluh	[pəluh]	u kepada ə

bersambung...

sambungan...

70	murid-murid	[mərɪd-mərɪd]	u kepada ə
71	guru	[gəru]	u kepada ə
72	kerusi	[kəɾɪsi]	u kepada i
73	guru	[guri]	u kepada i
74	sebuah	[səboah]	u kepada o
75	besar	[dəsa:]	b kepada d
76	berumur	[dərumu:]	b kepada d
77	bangku	[dangku]	b kepada d
78	belakang	[kəlakaŋ]	b kepada k
79	beberapa	[bəkərapa]	b kepada k
80	kecil	[kəzi]	c kepada z
81	depan	[bəpan]	d kepada b
82	ada	[aba]	d kepada b
83	pemadam	[pəma/am]	d kepada l
84	murid-murid	[muriŋ-muriŋ]	d kepada ŋ
85	beg	[bek]	g kepada k
86	beg	[ben]	g kepada n
87	mengajar	[məpaja:]	ŋ kepada ɲ
88	setengah	[sətəŋah]	ŋ kepada ɲ
89	sangat	[saŋat]	ŋ kepada ɲ
90	getah	[gətam]	h kepada m
91	bawah	[bawan]	h kepada n
92	getah	[gətan]	h kepada n
93	bawah	[bawaŋ]	h kepada ŋ
94	tujuh	[tujuŋ]	h kepada u

bersambung...

sambungan...

95	darjah	[darjan]	h kepada n
96	setengah	[sətəŋan]	h kepada n
97	juga	[guga]	j kepada g
98	penggosok	[pəŋgoson]	k kepada ŋ
99	kecil	[kəciŋ]	l kepada ŋ
100	dalam	[dalan]	m kepada ŋ
101	pemadam	[pəmadan]	m kepada n
102	dalam	[dalan]	m kepada n
103	hitam	[hitan]	m kepada n
104	kapur	[kapuə]	r kepada uə
105	teks	[təka]	s kepada a
106	teks	[təki]	s kepada i
107	kertas	[kərtan]	s kepada ŋ
108	kerusi	[kəruzi]	s kepada z
109	tiap-tiap	[diap-diap]	t kepada d
110	empat	[əmpən]	t kepada n
111	sangat	[saŋan]	t kepada n
112	empat	[əmpas]	t kepada s

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Berdasarkan Jadual 4.8, kesilapan penggantian fonem yang dapat dikesan dalam ujian kemahiran membaca juga berlaku sama ada dari aspek bunyi vokal ataupun bunyi konsonan. Dari segi penggantian bunyi vokal, penggantian [a] kepada [ə] ataupun [ə] kepada [a] adalah kesilapan yang paling kerap dilakukan oleh pelajar seperti dalam ujian kemahiran mendengar dan bertutur. Selain daripada kedua-dua kesilapan tersebut, kesilapan lain dari segi penggantian vokal juga dapat dikesan. Pelbagai jenis kesilapan penggantian bunyi vokal dapat dikesan dalam ujian kemahiran membaca. Sebagai contoh,

pelajar menggantikan bunyi [a] dengan [i] dan [u]. Bagi bunyi [ə] pula digantikan dengan [o], [u], dan [aŋ]. Manakala bagi bunyi [i] digantikan dengan [a], [ə], dan [u]. Akhir sekali, bunyi vokal [o] digantikan dengan [u], [a], [ə], [i], dan [o].

Di samping itu, penggantian bunyi konsonan juga berlaku dalam pembacaan pada konsonan yang terletak di posisi awal dan akhir suku kata ataupun akhir kata. Kesilapan penggantian bunyi akhiran [n] dan [ŋ] tetap menjadi kesilapan yang paling tinggi atas pengaruh daripada bahasa ibunda pelajar iaitu bahasa Mandarin. Selain itu, pelajar juga sering keliru terhadap kata atau suku kata yang bermula dengan bunyi konsonan. Beberapa kesilapan telah dapat dikesan dalam data yang dikumpul, misalnya pelajar cenderung mengubah bunyi [b], [j], [c], [s], dan [ŋ] di awal kata kepada [d], [g], [z], [n].

b. Penambahan fonem

Perbincangan yang seterusnya adalah kesilapan jenis penambahan fonem yang dilakukan oleh pelajar dalam ujian kemahiran membaca.

Jadual 4.9 Kesilapan jenis penambahan fonem

No.	Bentuk Ejaan	Sebutan Pelajar	Jenis Penambahan Fonem
1	sebatang	[səbantaŋ]	n
2	sebatang	[səbaŋtaŋ]	ŋ
3	batang	[bantaŋ]	n
4	satu	[satuŋ]	ŋ
5	beg	[beg <i>i</i>]	i
6	beg	[bieg]	i
7	pemadam	[pəmmadam]	n
8	pemadam	[pəmaŋdam]	n
9	pada	[paŋda]	n
10	pada	[padaŋ]	ŋ

bersambung...

sambungan...

11	pada	[padaŋ]	n
12	mengajar	[məŋajar]	n
13	mengajar	[meŋaŋjar]	n
14	tiga	[tiŋga]	ŋ
15	tiga	[tigaʊ]	u
16	meja	[mejaŋ]	ŋ
17	meja	[meŋja]	n
18	papan	[papaŋ]	g
19	depan	[dəpaŋ]	g
20	depan	[dəmpaŋ]	n
21	depan	[dəmpaŋ]	m
22	membawa	[məmbawaŋ]	ŋ
23	membawa	[məmbawaŋ]	n
24	teks	[təkəs]	a
25	pembaris	[pəmbaɾisi]	i
26	kertas	[keritas]	i
27	darjah	[darəjah]	ə
28	darjah	[darɪjah]	i
29	darjah	[daɾɪjah]	n
30	beberapa	[bəbərapaŋ]	n
31	beberapa	[bəbərapas]	s
32	beberapa	[bəbəraŋpa]	m
33	tujuh	[tuŋjuɦ]	n
34	tujuh	[tuŋgjuɦ]	ŋ
35	dia	[dian]	n

bersambung...

sambungan...

36	pada	[padaŋ]	n
37	juga	[juŋga]	ŋ
38	tahun	[taŋhun]	ŋ
39	tahun	[tahuŋ]	ŋ
40	dan	[daŋ]	g
41	itu	[ituŋ]	ŋ
42	itu	[iŋtu]	ŋ
43	puluh	[puŋluh]	n
44	puluh	[puluha]	a
45	kapur	[kapuaŋ]	a
46	kapur	[kampur]	m
47	guru	[guruə]	a
48	keping	[kəmpin]	m
49	penggosok	[pəŋgoŋsok]	ŋ
50	penggosok	[piəŋsok]	i
51	kerusi	[kərusia]	a
52	kerusi	[kərusin]	n
53	baya	[bayaŋ]	ŋ
54	mereka	[məŋreka]	n
55	belakang	[bəlaŋkaŋ]	ŋ
56	dua	[dufa]	t
57	empat	[məmpat]	m
58	dalam	[daŋlam]	n
59	di	[dia]	a
60	pen	[pien]	i

bersambung...

sambungan...			
61	sebuah	[səbuaha]	a
62	hitam	[hiɲtam]	ɲ

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Merujuk kepada Jadual 4.9, kekerapan kesilapan penambahan fonem adalah lebih kurang jika berbanding dengan kesilapan penggantian fonem. Penambahan fonem yang dapat dikesan dalam ujian kemahiran membaca kebanyakannya berlaku dari aspek bunyi vokal ataupun bunyi konsonan akhir kata. Dari segi penambahan bunyi vokal, pelajar cenderung menambah bunyi vokal [a], [e], dan [i] di suku kata yang berakhir dengan bunyi konsonan /h/, /k/, /r/, dan /s/. Sebagai contoh, *pembaris* disebut sebagai [pemb̥arisi] dan *puluh* disebut sebagai [puluha]. Di samping itu, kesilapan penambahan bunyi konsonan yang berlaku dalam ujian kemahiran membaca juga sama seperti kesilapan yang berlaku dalam ujian kemahiran yang lain, iaitu pelajar kerap menambah bunyi [n] dan [ŋ] di akhir suku kata.

c. Pengguguran fonem

Selain daripada kesilapan penggantian dan penambahan fonem, pelajar juga melakukan kesilapan jenis pengguguran fonem. Jadual yang berikut menunjukkan kesilapan jenis pengguguran fonem yang dilakukan oleh pelajar dalam ujian kemahiran membaca.

Jadual 4.10 Kesilapan jenis pengguguran fonem

No.	Bentuk Ejaan	Sebutan Pelajar	Jenis Pengguguran Fonem
1	murid-murid	[muri-muri]	d di akhir kata
2	kerusi	[kərus]	i di akhir kata
3	tiap-tiap	[tia-tia]	p di akhir kata
4	tahun	[tahu]	n di akhir kata
5	sangat	[sagat]	ŋ digugurkan dan digantikan dengan [g] di akhir suku kata.
6	sangat	[saga]	t pada akhir kata digugurkan

bersambung...

sambungan...

7	pemadam	[pəmada]	<i>m</i> di akhir kata
8	Hitam	[hita]	<i>m</i> di akhir kata
9	teman-teman	[təma-təma]	<i>n</i> di akhir kata
10	empat	[əmpa]	<i>t</i> di akhir kata
11	empat	[əpat]	<i>m</i> di akhir suku kata awal
12	penggosok	[pəgosok]	<i>ŋ</i> pada imbuhan {pəŋ} digugurkan.
13	penggosok	[pəŋosok]	<i>g</i> di awal kata dasar digugurkan
14	setengah	[sətəgah]	pengguguran <i>ŋ</i> di akhir suku kata dan digantikan dengan <i>g</i> .
15	pembaris	[pəbaris]	<i>m</i> di imbuhan awalan {pəm}.
16	dalam	[dala]	<i>m</i> di akhir kata
17	helai	[həla]	<i>i</i> di akhir kata
18	mengajar	[məgajar]	pengguguran <i>ŋ</i> pada imbuhan {məŋ} dan digantikan dengan <i>g</i> .
19	seorang	[səraŋ]	pengguguran <i>o</i> pada kata dasar.
20	sebatang	[səbata]	<i>ŋ</i> di akhir kata
21	sebatang	[səbatan]	pengguguran <i>ŋ</i> akhir kata dan digantikan dengan <i>n</i> .
22	keping	[kəpi]	<i>ŋ</i> di akhir kata
23	pen	[pə]	<i>n</i> di akhir kata
24	pensel	[pesəl]	<i>n</i> di akhir suku kata awal
25	depan	[dəpa]	<i>n</i> di akhir kata
26	belakang	[bəlaka]	<i>ŋ</i> di akhir kata
27	bangku	[baku]	<i>ŋ</i> di akhir suku kata awal
28	bangku	[banku]	pengguguran <i>ŋ</i> di akhir suku kata awal dan digantikan

bersambung...

sambungan...

			dengan <i>n</i>
29	muda	[uda]	<i>m</i> di awal kata
30	kecil	[kæci]	<i>l</i> di akhir kata
31	papan	[papa]	<i>n</i> di akhir kata
32	batang	[batan]	pengguguran <i>ŋ</i> akhir kata dan digantikan dengan <i>n</i> .
33	batang	[bata]	<i>ŋ</i> di akhir kata
34	lain	[lai]	<i>n</i> di akhir kata
35	kecil	[kæci]	<i>l</i> di akhir kata
36	teks	[tes]	pengguguran <i>k</i> pada gugusan konsonan kata pinjaman.
37	latihan	[latiha]	<i>n</i> di akhir kata

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Data kajian dalam Jadual 4.10 menunjukkan bahawa kesilapan jenis pengguguran fonem kebanyakannya berlaku pada posisi belakang kata ataupun pengguguran konsonan pada posisi suku kata tertentu. Contohnya, pelajar kerap menggugurkan bunyi konsonan gabungan *ŋ* ataupun bunyi *r* pada akhir kata. Sebagai contoh, [məŋaja:] akan disebut sebagai [məgaja:].

d. Deretan vokal

Dalam kajian, didapati bahawa pelajar juga mengalami kesukaran untuk sebutan yang berbentuk deretan vokal dan mereka sering melakukan kesilapan pada aspek ini. Yang berikut adalah jadual yang menunjukkan kesilapan sebutan aspek deretan vokal yang dilakukan oleh pelajar.

Jadual 4.11 Kesilapan dalam penyebutan aspek deretan vokal

No.	Bentuk Ejaan	Sebutan Pelajar
1	sebuah	[səbu]

bersambung...

sambungan...		
2	dia	[di]
3	semua	[səmu]
4	buah	[bau]
5	buah	[bu]
6	buah	[bawa]
7	buah	[buha]
8	buah	[bupa]
9	dua	[du]
10	dua	[da]
11	helai	[həli]
12	helai	[həla]
13	lain	[la]

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Berdasarkan Jadual 4.11, kesilapan yang paling kerap dilakukan oleh pelajar ialah pengguguran suku kata. Sebagai contoh, “*dia*” disebut sebagai [di] dan “*lain*” disebut sebagai [la]. Selain itu, pelajar juga menterbalikkan urutan vokal dalam perkataan iaitu “*buah*” disebut sebagai [bau]. Kesilapan ini juga dapat dikesan dalam ujian kemahiran mendengar.

e. Pola suku kata

Kesilapan yang berlaku pada aspek pola suku kata juga dikesani dalam kajian ini dan merupakan kesilapan yang paling rendah peratusannya dalam ujian kemahiran membaca. Contoh kesilapan tersebut adalah seperti yang ditunjukkan dalam Jadual 4.12.

Jadual 4.12 Kesilapan pola suku kata

No.	Bentuk Ejaan	BM Standard	Sebutan Pelajar
1	Pemadam	pe. ma. dam	[pəm. a. dam]
2	Beberapa	be. be. ra. pa	[bə. bər. a. pa]
3	mengajar	me.nga. jar	[məŋ. a. ja:]
4	mengajar	me. nga. jar	[mən. ga. ja:]

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Merujuk kepada Jadual 4.12, perkataan yang dilafazkan oleh pelajar didapati melanggar pola suku kata bahasa Melayu. Data kesilapan menunjukkan bahawa kesilapan sebutan dalam pola KV → KVK dan KV → V. Sebagai contoh, “*pemadam*” disebut sebagai [pem . a . dam] dan “*mengajar*” disebut sebagai [məŋ . a . ja:].

f. Kesilapan kosa kata

Jadual 4.13 berikut menunjukkan kesilapan dari segi kosa kata yang dilakukan oleh pelajar yang diuji.

Jadual 4.13 Kesilapan penyebutan kosa kata

No.	Bentuk Ejaan	Sebutan Pelajar
1	seorang	[səkolah]
2	bawah	[buah]
3	bawah	[bua]
4	di	[dia]
5	di	[dan]
6	tiga	[tiŋgal]
7	murid-murid	[muru-muru]
8	murid-murid	[məŋrid-məŋrid]

bersambung...

sambungan...

9	murid-murid	[møru-møru]
10	murid-murid	[mudi-mudi]
11	membawa	[mømbua]
12	baru	[rumah]
13	nya	[yan]
14	depan	[batan]
15	depan	[bapa]
16	empat	[əmak]
17	ada	[adik]
18	ada	[anda]
19	ada	[dan]
20	ada	[gan]
21	adik	[dan]
22	adik	[ada]
23	teks	[tis]
24	teks	[tøkətan]
25	tiap-tiap	[na-na]
26	tiap-tiap	[tiba-tiba]
27	dua	[dan]
28	keping	[kambin]
29	helai	[harik]
30	kecil	[kəca]
31	kecil	[kəja]
32	kecil	[kədis]
33	pergi	[pagi]

bersambung...

sambungan...

34	empat	[ipata]
35	dan	[ada]
36	dan	[di]
37	dan	[dia]
38	meja	[manja]
39	kertas	[kərasa]
40	yang	[nya]
41	latihan	[səkolah]
42	setengah	[tanga]
43	setengah	[sa]
44	setengah	[səŋah]
45	kerusi	[kəris]
46	kerusi	[kəring]
47	beg	[tia]
48	beg	[bi]
49	darjah	[da:juŋ]
50	muda	[manda]
51	belakang	[dilakaŋ]
52	besar	[bə:sih]
53	pemadam	[pəmasa]
54	bangku	[bukau]
55	bangku	[baku]
56	bangku	[bapak]
57	berumur	[baru]
58	mengajar	[mənja:]

bersambung...

sambungan...		
59	batang	[bəta]
60	papan	[padam]
61	keping	[kiyiŋ]
62	teman-teman	[tiap-tiap]
63	pembaris	[pəmbasia]
64	adalah	[alah]

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Dalam Jadual 4.13 telah mencatatkan jenis kesilapan kata yang dilakukan oleh pelajar dalam ujian kemahiran membaca. Jenis kesilapan kata bukan sahaja berlaku dalam ujian kemahiran membaca malah juga dapat dikesan dalam ujian mendengar dan bertutur. Seperti yang dinyatakan dalam ujian kemahiran yang lain, pelajar cenderung menggunakan kata-kata bahasa Melayu yang salah dalam ayat. Misalnya, kata *tiap-tiap* dalam petikan teks dilafazkan sebagai [tiba-tiba] dan kata *pergi* dilafazkan sebagai [pagi]. Selain itu, data kajian juga menunjukkan terdapat kata bahasa Melayu yang sebutannya dilafaz jauh menyimpang daripada sebutan yang betul. Sebagai contoh, istilah *murid-murid* disebut sebagai [muru muru], [məŋrid məŋrid], [məru məru], dan [mudi-mudi]. Secara keseluruhannya, kesilapan-kesilapan yang dilakukan oleh pelajar dalam Ujian Kemahiran Membaca (peringkat awal) berjaya dikenalpasti dan dikategorikan mengikut jenisnya.

4.2.4 Analisis Hasil Ujian Kemahiran Membina Ayat

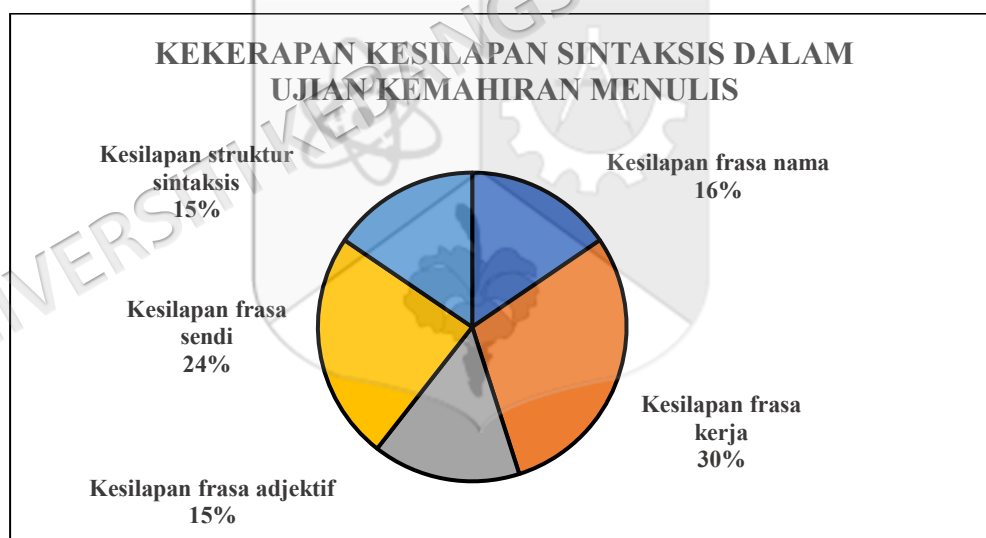
Bagi ujian kemahiran menulis, pelajar dikehendaki membina 15 ayat berdasarkan kata-kata yang diberi. Kata-kata tersebut terbahagi kepada tiga jenis iaitu kata nama, kata kerja, dan kata adjektif. Sebelum ujian dijalankan, pelajar didedahkan dengan golongan perkataan dan pembentukan ayat mudah bahasa Melayu berdasarkan penggunaan yang gramatikal. Tiga jenis frasa bahasa Melayu telah diajar dalam kelas iaitu frasa nama, frasa kerja, dan frasa adjektif. Di samping itu, pelajar turut pernah diberi latihan membina ayat. Jadual 4.14 berikut menunjukkan perkataan-perkataan yang memerlukan pelajar membina ayat untuk tujuan ujian kemahiran menulis:

Jadual 4.14 Perkataan-perkataan untuk membina ayat

No.	Kata Nama	Kata Kerja	Kata Adjektif
1	pasar	bermain	bersih
2	buku	memotong	segar
3	seluar	berlari	rajin
4	kucing	berkelah	sibuk
5	perpustakaan	memandu	bersungguh-sungguh

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Rajah 4.13 berikut menunjukkan peratusan kekerapan kesilapan sintaksis yang dilakukan oleh responden mengikut jenis-jenisnya:

Rajah 4.13 Kekerapan kesilapan sintaksis dalam ujian kemahiran menulis

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Dalam Rajah 4.13, dipaparkan bahawa kesilapan frasa kerja merupakan kesilapan yang paling tinggi di antara lima kesilapan tersebut iaitu sebanyak 30%, diikuti oleh kesilapan frasa sendi sebanyak 24%. Seterusnya, kesilapan frasa nama mencatat 16%. Akhir sekali, kesilapan frasa adjektif dan kesilapan struktur sintaksis dengan masing-

masing mencatat 15%. Berdasarkan data-data yang dikumpul, lima jenis kesilapan dari aspek sintaksis telah dapat dikesan dalam ayat-ayat yang ditulis oleh responden. Kesilapan-kesilapan ini merangkumi aspek: frasa nama, frasa kerja, frasa adjektif, frasa sendi, dan kesilapan struktur sintaksis.

a. Frasa nama

Jadual 4.15 berikut adalah contoh jenis kesilapan frasa nama yang dapat dikesan dalam ujian kemahiran menulis.

Jadual 4.15 Kesilapan frasa nama

No.	Kesilapan	Ayat yang Gramatis
1	<i>Saya asrama</i> bersih.	<i>Asrama saya...</i>
2	<i>Saya gigi</i> sangat bersih.	<i>Gigi saya...</i>
3	<i>Saya bilik</i> sangat bersih.	<i>Bilik saya...</i>
4	<i>Saya gigi</i> sangat bersih.	<i>Gigi saya...</i>
5	<i>Saya sekolah</i> sangat bersih.	<i>Sekolah saya...</i>
6	<i>Dia seluar</i> sangat cantik.	<i>Seluarnya...</i>
7	<i>Saya</i> bersih <i>bilik</i> .	<i>Bilik saya...</i>
8	<i>Ini seluar</i> sangat cantik.	<i>Seluar ini...(penentu belakang)</i>
9	<i>Saya yang gigi</i> bersih.	<i>Gigi saya</i>
10	<i>Itu pasar</i> nama segar pasar.	<i>Pasar itu...(penentu belakang)</i>
11	<i>Itu perpustakaan</i> sangat besar.	<i>Perpustakaan itu...(penentu belakang)</i>

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Merujuk kepada Jadual 4.15, kesilapan frasa nama yang kerap dilakukan oleh pelajar adalah dari segi kata ganti nama diri dan kata penentu. Sebagai contoh, frasa nama bahasa Melayu “*Asrama saya*” ditulis sebagai “*Saya asrama*” dan “*Pasar itu*” ditulis sebagai “*Itu pasar*”. Jelasnya, pelajar telah menterbalikkan susunan frasa nama bahasa

Melayu sehingga mengakibatkan ayat yang ditulis tidak gramatis. Kesilapan ini juga dapat dikesan dalam ujian kemahiran bertutur tetapi kesilapan yang berlaku dalam ujian penulisan adalah lebih banyak jika berbanding dengan ujian pertuturan.

b. Frasa kerja

Seterusnya, kesilapan frasa kerja yang dilakukan oleh pelajar dalam ujian kemahiran menulis dibincang berdasarkan jadual yang berikut.

Jadual 4.16 Kesilapan frasa kerja

No.	Kesilapan	Ayat yang gramatis
1	Saya bersungguh-sungguh <i>membaca buku</i> di bilik darjah.	Saya <i>membaca buku</i> dengan bersungguh-sungguh di bilik darjah.
2	Kami sekeluarga <i>di kampung berkelah</i> .	Kami sekeluarga <i>berkelah di kampung</i> .
3	Saya <i>ke bilik</i> permainan bermain permainan.	Saya <i>pergi ke bilik</i> permainan untuk bermain permainan.
4	Saya dan Fazli <i>ke</i> berkelah.	Saya dan Fazli <i>pergi</i> berkelah.
5	Fazli <i>kereta memandu</i> ke sekolah.	Fazli <i>memandu kereta</i> ke sekolah.
6	Amran <i>ke memetik</i> segar strawberi.	Amran <i>memetik</i> strawberi segar.
7	Saya tiap-tiap pagi bersungguh-sungguh <i>memanggil</i> Amran.	Saya <i>memanggil</i> Amran tiap-tiap pagi dengan bersungguh-sungguh.
8	Saya <i>ke</i> pasar.	Saya <i>pergi</i> ke pasar.
9	Saya <i>ke</i> perpustakaan meminjam buku.	Saya <i>pergi</i> ke perpustakaan untuk meminjam buku.
10	Amran <i>ke</i> pasar pembelian seluar.	Amran <i>pergi</i> ke pasar raya untuk membeli seluar.
11	Saya <i>ke</i> perpustakaan baca buku.	Saya <i>pergi</i> ke perpustakaan untuk membaca buku.
12	Saya membeli sayur-sayuran <i>pergi ke</i> pasar.	Saya <i>pergi ke pasar</i> untuk membeli sayur-sayuran.
13	Di dalam bilik darjah, rakan sekelas <i>bersungguh-sungguh belajar</i> .	<i>...belajar dengan bersungguh-sungguh</i> .

bersambung...

sambungan...

14	Saya dan teman <i>di padang rumput berkelah.</i>	<i>...berkelah di padang rumput</i>
15	Adik <i>bersungguh-sungguh belajar</i> di bilik.	<i>... belajar di bilik dengan bersungguh-sungguh</i>
16	Dia <i>bersungguh-sungguh membuat kerja</i> rumah.	Dia <i>membuat kerja rumah dengan bersungguh-sungguh.</i>
17	Saya dan Amran <i>ke</i> berkelah.	<i>...pergi</i> berkelah
18	Saya bersungguh-sungguh <i>kajian.</i>	Saya <i>mengaji</i> dengan bersungguh-sungguh.
19	Saya di dalam sekolah <i>berlari.</i>	Saya <i>berlari...</i>
20	<i>Berkelah</i> saya di taman.	Saya <i>berkelah...</i>
21	Saya dan Fazli <i>ke</i> berkelah.	<i>...pergi</i> berkelah.

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Berdasarkan Rajah 4.13, kesilapan frasa kerja merupakan kesilapan yang paling tinggi di antara lima kesilapan tersebut. Terdapat beberapa jenis kesilapan frasa kerja yang dikesan dalam dapatan kajian. Pertama, frasa kerja yang ditulis oleh pelajar tidak mengikuti susunan ayat bahasa Melayu. Mereka cenderung menterbalikkan susunan kata kerja dengan kata adjektif dan kata arah yang sepatutnya hadir di posisi belakangnya. Sebagai contoh, “*Saya membaca buku bersungguh-sungguh*” ditulis sebagai “*Saya bersungguh-sungguh membaca buku*” dan “*Saya berlari di dalam sekolah*” ditulis sebagai “*Saya di dalam sekolah berlari*”.

Manakala jenis kesilapan yang kedua adalah pelajar kerap menggantikan kata kerja “*pergi*” dengan kata sendi nama “*ke*” di dalam ayat. Misalnya, ayat bahasa Melayu “*Amran pergi ke perpustakaan.*” ditulis sebagai “*Amran ke perpustakaan*”. Bagi kes ini, kesilapan gramatikal berlaku dalam ayat tersebut kerana kata kerja yang sebagai predikat telah dihilangkan. Secara umumnya, frasa kerja lazim digunakan dalam bahasa Melayu dan penggunaan tatabahasa yang betul dalam ayat menjadi kesukaran bagi pelajar baharu yang hanya mengikuti kelas bahasa Melayu selama empat bulan. Dalam pada itu, adalah munasabah bahawa kesilapan yang dapat dikesan dalam frasa kerja lebih banyak daripada jenis kesilapan yang lain.

c. Frasa adjektif

Data-data kesilapan frasa adjektif yang dilakukan oleh pelajar dalam ujian dipaparkan dalam Jadual 4.17 yang berikut.

Jadual 4.17 Kesilapan frasa adjektif

No.	Kesilapan	Pembetulan
1	Kucing <i>makan suka</i> ikan.	... <i>suka makan</i>
2	Kakak membeli <i>segara buah</i> .	... <i>buah segar</i>
3	Amran ke memetik <i>segara strawberi</i> .	... <i>strawberi segar</i>
4	Saya ada satu <i>putih seluar</i> .	... <i>seluar putih</i>
5	Ibu membeli <i>segara buah</i> .	... <i>buah segar</i>
6	Ibu membeli <i>segara sayur</i> .	... <i>sayur segar</i>
7	Saya suka makan <i>segara epal</i> .	... <i>epal segar</i>
8	Saya membeli <i>segara tembikai</i> .	... <i>tembikai segar</i>
9	Di dalam pasar ada banyak <i>segara sayur</i> .	... <i>sayur segar</i>
10	Saya membeli sebuah <i>kelakar buku</i> .	... <i>buku kelakar</i>
11	Saya membeli sehelai <i>putih seluar</i> .	... <i>seluar putih</i>

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Berdasarkan data kesilapan yang dikumpul, pengkaji mendapati bahawa pelajar turut menterbalikkan subjek (frasa nama) dan predikat (frasa adjektif) ketika menulis ayat. Sebagai contoh, “*buah segara*” ditulis sebagai “*segara buah*” dan “*seluar putih*” ditulis sebagai “*putih seluar*”. Oleh yang demikian, susunan ayat bahasa Melayu adalah titik kesukaran bagi pelajar di China untuk mempelajarinya.

d. Frasa sendi

Selain jenis kesilapan frasa yang tersebut, kesilapan frasa sendi juga dapat dikesan dalam ujian kemahiran menulis ayat. Jadual yang berikut menunjukkan kesilapan frasa sendi yang dilakukan oleh pelajar.

Jadual 4.18 Kesilapan frasa sendi

No.	Kesilapan	Pembetulan
1	Ibu saya pergi ke pasar membeli sayur segar setiap hari	...untuk membeli...
2	Petang ini, ibu pergi ke pasar beli hidangan.	1. Pada petang ini... 2. ...untuk membeli...
3	Saya pergi ke perpustakaan baca buku.	...untuk membaca buku
4	Pada waktu pagi, emak pergi ke pasar membeli sayur.	...untuk membeli sayur
5	Saya pergi ke pasar beli masakan.	...untuk membeli sayur
6	Saya ke bilik permainan bermain permainan.	...untuk bermain permainan
7	Irwan memotong roti makan.	...untuk dimakan.
8	Saya ke perpustakaan meminjam buku.	...untuk meminjam buku
9	Amran ke pasar membeli seluar.	...untuk membeli seluar
10	Saya ke perpustakaan baca buku.	...untuk membaca buku
11	Saya menggunting rambut ke kedai rambut.	...di kedai gunting rambut
12	Saya membeli sayur-sayuran pergi ke pasar.	...untuk membeli sayur-sayuran
13	Ibu pergi ke pasar membeli tomato segar.	...pasar untuk membeli...
14	Ibu pergi pasar.	...pergi ke pasar.
15	Saya pergi ke padang berlari.	...padang untuk berlari
16	Saya pergi ke taman berkelah.	...taman untuk berkelah
17	Saya pergi ke pasar membeli sayur segar.	...pasar untuk membeli...

bersambung...

sambungan...

18	Adik belajar bersungguh-sungguh di sekolah.	Adik belajar <i>dengan</i> bersungguh-sungguh di sekolah.
19	Saya belajar bersungguh-sungguh.	Saya belajar <i>dengan</i> bersungguh-sungguh.
20	Saya <i>membaca bersungguh-sungguh</i> .	...membaca <i>dengan</i> bersungguh-sungguh

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Kesilapan frasa sendi merupakan kesilapan kedua tertinggi yang dilakukan oleh responden dalam ujian kemahiran menulis. Berdasarkan data yang dikumpul dalam Jadual 4.18, pengkaji mendapati bahawa penggunaan kata sendi nama tidak wujud dalam ayat yang ditulis oleh pelajar. Kata sendi nama tersebut adalah seperti *untuk, ke, di, dan pada*. Misalnya, ayat yang ditulis oleh pelajar “*Ibu pergi pasar*” dan “*Saya pergi ke taman berkelah*”. Kesilapan gramatikal telah berlaku bagi ayat ini kerana kekurangan kata sendi nama “*ke*” dan “*untuk*” sebagai unsur keterangan kepada frasa kerja.

e. Struktur sintaksis

Seterusnya, kesilapan struktur sintaksis dibincang berdasarkan jadual yang berikut.

Jadual 4.19 Kesilapan struktur ayat

No.	Kesilapan	Pembetulan
1	Saya belajar sibuk.	...sibuk belajar
2	Bapa saya bekerja sibuk.	...sibuk bekerja
3	Bapa kerja sibuk.	...sibuk bekerja
4	Ayah bekerja sibuk.	...sibuk bekerja
5	Ibu memasak sibuk.	...sibuk memasak
6	Di dalam bilik darjah, rakan sekelas bersungguh-sungguh belajar.	Di dalam bilik darjah, rakan sekelas belajar bersungguh-sungguh.
7	Adik bersungguh-sungguh belajar di bilik.	Adik belajar bersungguh-sungguh di bilik.
8	Dia bersungguh-sungguh membuat kerja rumah.	Dia membuat kerja rumah bersungguh-sungguh.
9	Saya bersungguh-sungguh kajian.	Saya mengaji bersungguh-sungguh.

bersambung...

sambungan...

10	Saya <i>yang</i> bersungguh-sungguh membaca buku di bilik darjah.	Saya <i>membaca buku bersungguh-sungguh</i> di bilik darjah.
11	Kita mesti <i>dengan belajar bersungguh-sungguh</i> .	Kita mesti <i>belajar dengan bersungguh-sungguh</i> .

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Dalam Rajah 4.13 menunjukkan bahawa antara jenis-jenis kesilapan yang dilakukan dalam ujian kemahiran menulis, kesilapan struktur ayat mencatatkan kekerapan kesilapan yang paling rendah. Akan tetapi, jenis kesilapan ini harus dititikberatkan kerana rumus pembentukan ayat adalah penting bagi mempelajari sesuatu bahasa. Data kesilapan menunjukkan bahawa pelajar cenderung menterbalikkan kerja kerja dan kata adjektif dalam ayat yang ditulis. Sebagai contoh, “Bapa saya *sibuk bekerja*” ditulis sebagai “Bapa saya *bekerja sibuk*” dan “Rakan sekelas *belajar bersungguh-sungguh*” ditulis sebagai “Rakan sekelas *bersungguh-sungguh belajar*”. Kes kesilapan yang sama juga berlaku pada frasa yang lain.

Sebagai kesimpulan bagi Bahagian 4.2, kesilapan-kesilapan yang dilakukan oleh pelajar dalam empat ujian kemahiran iaitu kemahiran mendengar, bertutur, membaca, dan menulis ayat pada peringkat awal (Ujian Kemahiran Tahap Awal) telah berjaya dikenalpasti dan mencapai objektif yang ditetapkan. Pada bahagian berikutnya, dipaparkan hasil analisis data untuk Ujian Kemahiran Tahap Lanjutan, untuk mengetahui tahap kemajuan responden setelah mempelajari bahasa Melayu selama satu semester.

4.3 UJIAN KEMAHIRAN: PERINGKAT LANJUTAN

Selepas ujian kemahiran peringkat awal yang diadakan pada peperiksaan akhir penggal bulan Januari 2023, ujian kemahiran peringkat lanjutan telah diadakan pada peperiksaan akhir penggal kedua iaitu pada bulan Julai 2023. Dalam penggal kedua, pelajar diwajibkan mengambil 4 subjek yang berkaitan dengan bahasa Melayu iaitu Bahasa Melayu Komprehensif, Pembacaan Bahasa Melayu, Penulisan Asas Bahasa Melayu, dan Audio-Visual Bahasa Melayu. Keempat-empat subjek yang dikemukakan dalam pembelajaran bahasa Melayu penggal kedua tetap fokus kepada aspek kemahiran mendengar, bertutur, membaca, dan menulis seperti dalam penggal pertama. Dalam pada itu, sukatan pelajaran kesemua subjek ini adalah lanjutan bagi sukatan pelajaran penggal

pertama untuk memantapkan ilmu yang dipelajari. Sama seperti ujian kemahiran peringkat awal, ujian kemahiran ini juga hanya tertumpu kepada 4 aspek iaitu kemahiran mendengar, bertutur, membaca, dan menulis sahaja. Jenis-jenis kesilapan yang berlaku dalam ujian akan dikenalpasti dan diuraikan dalam bab ini.

4.3.1 Analisis Hasil Ujian Kemahiran Mendengar

Memandangkan tempoh pembelajaran bahasa Melayu pelajar telah bertambah sebanyak empat bulan dan isi kandungan yang dipelajari juga semakin mendalam. Setelah berbincang dengan pensyarah Bahasa Melayu Sambilan di Universiti Kebangsaan Malaysia, Cik Pan Hui, bentuk soalan ujian kemahiran mendengar bagi peringkat lanjutan patut dibuat perubahan mengikut sukatan pelajaran yang diajar dalam kelas untuk menguji tahap pembelajaran pelajar. Dalam pada itu pengkaji telah menambah soalan berbentuk *Menjawab soalan berdasarkan ayat yang didengari* di Bahagian VI bagi menguji kemahiran pendengaran dan pemahaman pelajar terhadap ayat yang didengari. Sub bahagian ini terlebih dahulu menerangkan secara ringkas set kertas soalan peperiksaan akhir semester yang digunakan untuk menilai tahap penguasaan bahasa Melayu pelajar. Kertas peperiksaan yang lengkap boleh dirujuk pada Lampiran D dan deskripsi tentang kaedah pengujian terdapat di Bahagian 3.3.2. Secara umum, kertas soalan ini dibahagikan kepada enam bahagian, iaitu:

Bahagian I - *Menomborkan gambar berdasarkan ayat yang didengari.*

Bahagian II - *Mendengar dan memilih perkataan yang sesuai.*

Bahagian III - *Mendengar dan mengisi tempat kosong dengan vokal atau konsonan yang sesuai.*

Bahagian IV - *Mendengar dan memilih ayat yang sesuai.*

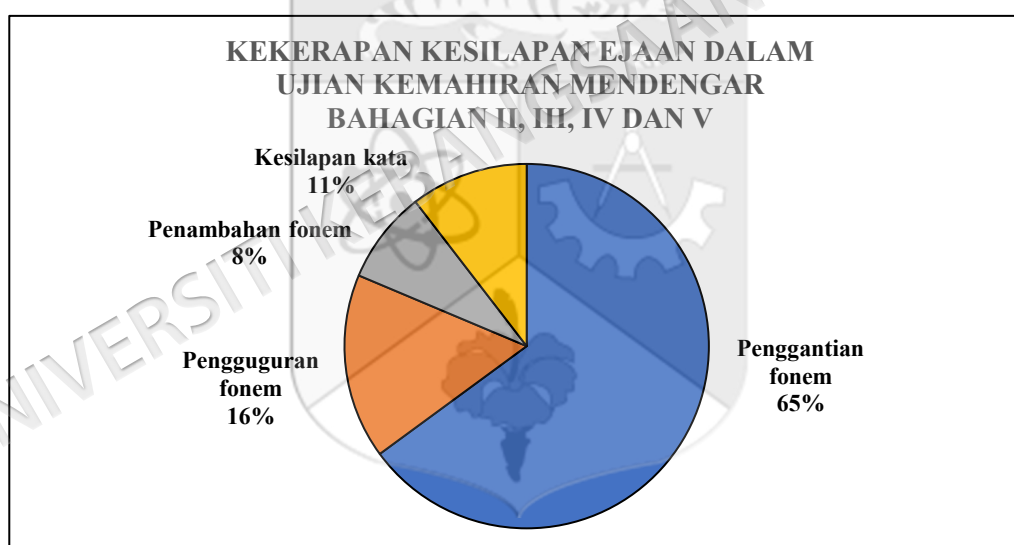
Bahagian V – *Mendengar ayat dan mengisi tempat kosong.*

Bahagian VI - *Menjawab soalan berdasarkan ayat yang didengari.*

Soalan-soalan yang dikemukakan di Bahagian (II) hingga (V) bertujuan untuk mengenal pasti kekerapan jenis-jenis kesilapan ortografi yang dilakukan oleh responden, manakala soalan di Bahagian (I) dan (VI) bertujuan menguji keupayaan responden untuk memahami makna ayat menerusi rakaman audio.

i) Kekerapan Kesilapan

Rajah 4.14 yang berikut menunjukkan peratusan kekerapan kesilapan yang dilakukan oleh responden mengikut jenis-jenisnya (bagi Bahagian (II) hingga (V) di atas). Berdasarkan rajah tersebut, kesilapan paling tinggi dilakukan oleh responden dalam ujian kemahiran mendengar ialah kesilapan jenis penggantian fonem, iaitu sebanyak 65%, diikuti kesilapan jenis pengguguran fonem, iaitu sebanyak 16%, seterusnya kesilapan kata 11%, dan akhir sekali kesilapan penambahan fonem sebanyak 8%.

Rajah 4.14 Kekerapan kesilapan ejaan dalam ujian kemahiran mendengar bahagian II, III, IV dan V

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

ii) Jenis-jenis Kesilapan

Dapatan kajian mendapati bahawa jenis kesilapan ortografi yang dilakukan oleh pelajar dalam ujian kemahiran mendengar II adalah sama dengan ujian kemahiran mendengar I iaitu: (a) Kesilapan jenis penggantian fonem (b) Kesilapan jenis penambahan fonem (c) Kesilapan jenis pengguguran fonem, dan (d) Kesilapan kata.

Bagi soalan bahagian II dan IV, data kajian menunjukkan bahawa bilangan pelajar yang melakukan kekerapan kesilapan dalam soalan bahagian II adalah lebih banyak jika berbanding dengan soalan di bahagian IV yang hanya terdapat dua orang pelajar sahaja yang melakukan kesilapan. Walaupun bentuk kedua-dua soalan bahagian ini adalah sama iaitu soalan objektif tetapi kemahiran yang diuji adalah berbeza. Dalam soalan bahagian II pelajar telah diuji penguasaan fonem konsonan bahasa Melayu dalam sesebuah perkataan manakala soalan bahagian IV diuji perbezaan dalam ayat yang didengari. Bagi soalan bahagian II, kebanyakan pelajar gagal memilih perkataan yang sesuai berdasarkan perkataan yang didengar kerana mereka berasa keliru dengan sebutan bunyi konsonan yang hampir sama. Contohnya: [buruk] - [puruk] - [buluk]. Di sebaliknya soalan bahagian IV adalah lebih mudah kerana tidak melibatkan aspek bunyi konsonan, pelajar hanya perlu mendengar dan memilih ayat yang sesuai. Jadi adalah munasabah jika kesalahan kurang berlaku dalam bahagian ini. Jadual 4.20 ialah jadual tentang bilangan pelajar yang melakukan kesilapan dalam soalan di bahagian II.

Jadual 4.20 Bilangan pelajar yang melakukan kesilapan dalam soalan di bahagian II

No.	Perkataan yang diuji	Bilangan pelajar yang melakukan kesilapan	Jawapan yang salah dipilih serta bilangannya			
			A	B	C	D
1	pergantian	20/27		10	10	
2	sedikit	9/27	9			
3	buruk	9/27		5	4	
4	cuaca	2/27			2	
5	sampai	3/27	1	2		

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Seterusnya, perbincangan tentang jenis kesilapan yang lain dijelaskan mengikut data yang ditunjukkan dalam Jadual 4.21 dan Jadual 4.22 yang berikut.

Jadual 4.21 Kesilapan jenis penggantian fonem bagi soalan di bahagian III

No.	Perkataan yang diuji	Huruf yang harus diisi	Bilangan pelajar yang melakukan kesilapan	Jenis kesilapan
1	p _ n g _ i l _ n	a, g, a	13/27	g kepada a, k, l, j, t a kepada ə, i
2	_ o _ b _ _	n, m, o, r	10/27	n kepada r m kepada o, n o kepada u r kepada n, l
3	t _ o p _ k _	r, i, a	13/27	r kepada a, ə, u, z i kepada l
4	s _ _ n g	i, a	5/27	i kepada a, ə a kepada ə, t, r
5	t _ _ p	i, u	14/27	i kepada ə, u, r u kepada a, ə, o, n, m, r
6	k _ _ i n _	e, r g	10/27	r kepada l, v g kepada a, i, u, m, t
7	_ n _ i _	a, g, n	16/27	g kepada a, ə, n, r, y n kepada i, k, m
8	_ a _ a _ a _	r, m, l, n	10/27	r kepada p m kepada a l kepada n n kepada a, g, m
9	s a _ _ u _ g a _	m, b, n, n	15/27	m kepada b, n, r b kepada o, h, p n kepada a, l, g n kepada i
10	k _ _ t k _ n	u, a, a	8/27	u kepada a a kepada n, w a kepada i, t

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Yang berikut ialah jadual tentang jenis kesilapan yang dilakukan oleh pelajar bagi soalan di bahagian V.

Jadual 4.22 Kesilapan jenis penggantian fonem bagi soalan di bahagian V

No.	Perkataan yang diuji	Bilangan pelajar yang melakukan kesilapan	Jenis kesilapan
1	Malaysia	10/27	- Penggantian a kepada ə di suku kata awal - Penggantian a kepada i di suku kata praakhir - Penggantian a kepada ə di suku kata praakhir - Penambahan n di akhir suku kata awal - Penambahan m di akhir kata - Pengguguran y di suku kata praakhir - Kesilapan kata (siang)
	musim	6/27	- 2 orang pelajar tidak menulis jawapan. - Penggantian m kepada t di akhir kata - Pengguguran m di akhir kata
2	mengikut	21/27	- 10 orang pelajar tidak menulis jawapan. - Penggantian ŋ kepada y di suku kata praakhir - Penggantian k kepada y di awal akhir kata - Penambahan a di suku kata akhir (kuat) - Pengguguran ŋ di suku kata praakhir - Kesilapan kata (menriguo/meri/miguo/peling)
	ramalan	24/27	- 11 orang pelajar tidak menulis jawapan. - Penggantian n kepada m suku kata praakhir - Pengguguran r di suku kata awal - Kesilapan kata (kemara/kut/dengan/ini/ko/hari)
	mendung	21/27	- 7 pelajar tidak menulis jawapan. - Penggantian d kepada b di awal suku kata akhir - Penggantian d kepada t di awal suku kata akhir

bersambung...

sambungan...

			- Penggantian u kepada o di suku kata akhir - Penggantian ng kepada m akhir kata - Penambahan g di akhir suku kata awal - Pengguguran n di suku kata awal - Kesilapan kata (mutum)
3	dail	27/27	- 7 orang pelajar tidak menulis jawapan. - Kesilapan kata (ba/dak/dan/dang/datang/kan/sambungkan/tah/tak/tau/tua/tuan/tadang)
4	nak	17/27	- 4 orang pelajar yang tidak menulis jawapan. - Penggantian k kepada n - Kesilapan kata (mahu/nama)
	bercakap	12/27	- 4 orang pelajar yang tidak menulis jawapan. - Penggantian c kepada j di suku kata praakhir - Penggantian p kepada n akhir kata - Penggantian k kepada g awal suku kata akhir - Pengguguran ber di suku kata awal - Pengguguran p di akhir kata - Kesilapan kata (pelajar)
5	dekat	24/27	- 11 orang pelajar tidak menulis jawapan. - Penggantian d kepada t di suku kata awal - Penggantian k kepada g di awal akhir kata - Penggantian t kepada n di akhir kata - Kesilapan kata (akan/akang/denki/hujan/tika/tegai/)
	telefon	9/27	- 5 orang pelajar tidak menulis jawapan. - Penggantian a kepada o di suku kata akhir - Penggantian t kepada n di suku kata awal - Penggantian t kepada d di suku kata awal - Penggantian l kepada r di suku kata praakhir

bersambung...

sambungan...

			- Penggantian e kepada i di suku kata awal - Pengguguran n di akhir kata - Pengguguran le di suku kata awal
6	kemarau	15/27	- 5 orang pelajar tidak menulis jawapan. - Penggantian k kepada g di suku kata awal - Penggantian r kepada l di awal suku kata akhir - Penggantian u kepada n di akhir kata - Penggantian u kepada o di akhir kata - Penambahan r di akhir suku kata awal - Pengguguran u di akhir kata - Kesilapan kata (kelurna/kerana/ke mana/kemalam)
	panas	9/27	- 2 orang pelajar tidak menulis jawapan. - Penggantian p kepada b di suku kata awal - Penggantian g di akhir kata - Pengguguran s di akhir kata - Pengguguran a di suku kata akhir
7	hal	18/27	- 9 orang pelajar yang tidak menulis jawapan. - Penggantian l kepada o - Penggantian l kepada u - Penggantian l kepada n - Penggantian l kepada t - Pengguguran l di akhir kata - Kesilapan kata (tidak)
	penting	17/27	- 5 orang pelajar yang tidak menulis jawapan. - Penggantian n kepada r di akhir suku kata awal - Penggantian t kepada d di awal suku kata akhir - Penggantian p kepada b di awal suku kata awal - Pengguguran n di suku kata akhir

bersambung...

sambungan...

			- Pengguguran g di akhir kata
			- Pengguguran ŋ di akhir kata
8	utara	22/27	- 17 orang pelajar tidak menulis jawapan.
			- Penggantian t kepada d di awal suku kata praakhir
			- Penggantian r kepada l di suku kata akhir
			- Penambahan w di awal suku kata awal
			- Penambahan h di awal suku kata awal
			- Kesilapan kata (bugarau/budala/terdapat)
	salji	17/27	- 1 orang pelajar tidak menulis jawapan.
			- Penggantian i kepada ə di akhir kata
			- Penggantian l kepada u akhir suku kata awal
			- Penggantian l kepada r di akhir suku kata awal
			- Penggantian l kepada o akhir suku kata awal
			- Penggantian j kepada c di suku kata akhir
			- Penggantian j kepada z di suku kata akhir
			- Kesilapan kata (sebung)
	musim	6/27	- 5 orang pelajar tidak menulis jawapan.
			- Penggantian m kepada n di akhir kata
	sejuk	10/27	- 2 orang pelajar tidak menulis jawapan.
			- Penggantian u kepada a di suku kata akhir
			- Penggantian k kepada h akhir kata
			- Pengguguran k di akhir kata
9	pesan	22/27	- 9 orang pelajar yang tidak menulis jawapan.
			- Penggantian n kepada m akhir kata
			- Penggantian p kepada b suku kata awal
			- Penggantian a kepada u di suku kata akhir
			- Penggantian e kepada a suku kata awal

bersambung...

sambungan...

			- Penambahan r di akhir suku kata awal - Penambahan n di akhir suku kata awal - Penambahan g akhir kata - Pengguguran n di akhir kata
	pasti	25/27	- 11 orang pelajar tidak menulis jawapan. - Penggantian p kepada b awal suku kata awal - Penggantian t kepada d di suku kata akhir - Pengguguran t di awal suku kata akhir - Kesilapan kata(basigi/bersing/basini/basi/basit)
10	bagaimana	11/27	- 4 orang pelajar tidak menulis jawapan. - Penggantian b kepada p di suku kata awal - Penggantian i kepada l di akhir suku kata sebelum suku kata praakhir - Penggantian g kepada k di awal suku kata sebelum suku kata praakhir - Kesilapan kata (berapa/buranam/pakai)
	digunakan	25/27	- 10 orang pelajar tidak menulis jawapan. - Penggantian g kepada t di awal suku kata sebelum suku kata praakhir - Penggantian d kepada t di awal suku kata awal - Penggantian k kepada g di awal suku kata akhir - Penggantian g kepada r di awal suku kata sebelum suku kata praakhir - Penggantian n kepada l di awal suku kata praakhir - Kesilapan kata (tulungan/tikungan/tentu)

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Hasil dapatan mendapati bahawa kekerapan kesilapan jenis penggantian fonem merupakan jenis kesilapan yang paling tinggi dan kesilapan ini telah mencecah 65%. Kesilapan penggantian fonem berlaku dari segi penggantian vokal ataupun penggantian konsonan dan didapati berlaku pada posisi hadapan, tengah, ataupun belakang perkataan.

Dari segi penggantian vokal, hasil kajian menunjukkan bahawa pelajar telah menggantikan berbagai jenis huruf vokal yang jauh menyimpang daripada ejaan suku katanya sehingga menampakkan kelainan dari aspek leksikal. Misalnya, huruf vokal *a* digantikan dengan huruf konsonan *n*, *w*, *t*, dan *r*. Data menunjukkan bahawa kesilapan penggantian huruf vokal kepada huruf konsonan berlaku pada perkataan yang berunsur sebutan diftong. Sebagai contoh bagi perkataan *siang*, huruf vokal *a* digantikan dengan huruf konsonan *t* dan *r* menjadi *sitng* ataupun *sirng*.

Manakala dari segi penggantian huruf konsonan, kesilapan penggantian huruf konsonan lazimnya berlaku pada posisi awal ataupun akhir suku kata. Kesilapan yang dapat dikesan adalah seperti huruf konsonan *b* digantikan dengan *p*, *d* digantikan dengan *t*, *g* digantikan dengan *k*, dan *c* digantikan dengan *j*. Selain kesilapan tersebut, kesilapan penggantian huruf konsonan yang tidak berpola juga dilakukan oleh pelajar, misalnya mereka menggantikan huruf konsonan *g* dengan pelbagai huruf yang salah seperti *a*, *l*, *j*, dan *t*. Sebagai contoh, kata Melayu *p _ n g _ i l _ n* (untuk kata ‘panggilan’) ditulis sebagai *pangailan/panglilan/pangjilan/ pangtilan*. Kesilapan yang dilakukan oleh pelajar jauh menyimpang sistem ejaan huruf konsonan /g/.

Bagi kesilapan jenis penambahan fonem dan pengguguran fonem, data kajian menunjukkan bahawa pelajar cenderung menambah ataupun menggugur fonem di posisi belakang sesuatu suku kata. Dalam ujian ini, pelajar cenderung menambahkan bunyi akhiran konsonan *g* ataupun menggugurkan pelbagai fonem seperti *n*, *p*, *s*, *l*, *k*, dan *ŋ* di akhir kata. Selain itu, pengkaji juga mendapati pelajar menggugurkan suku kata pada sesuatu perkataan. Contohnya, perkataan *telefon* ditulis sebagai *tefon*. Kesilapan ini dilakukan oleh pelajar kerana mereka tidak dapat mengeja suku kata perkataan ini dan sekaligus menggugurkannya.

Dalam soalan di Bahagian V, pelajar dikehendaki mengisi tempat kosong tertentu dengan 22 perkataan berdasarkan ayat yang dibacakan oleh guru. Melalui penelitian kajian, terdapat 11 perkataan yang tidak dapat ditulis oleh sebilangan pelajar. Perkataan yang berunsur sebutan diftong dan suku kata yang mengandungi bunyi konsonan nasal /ŋ/ di posisi depan tetap muncul sebagai kesilapan dalam bahagian ini. Tetapi pengkaji mendapati bahawa ada juga pelajar yang tidak dapat menulis jawapan bagi sesuatu

perkataan walaupun ejaannya mudah. Contohnya perkataan bahasa Melayu *utara*, seramai 17 orang pelajar yang tidak dapat menulisnya. Jika dilihat dari segi sistem ejaan, ejaan bagi setiap suku kata perkataan ini tidak menjadi kesukaran bagi seseorang pelajar yang telah mempelajari bahasa Melayu selama lapan bulan. Namun, masih terdapat banyak pelajar yang tidak dapat menulisnya. Selain daripada kesilapan-kesilapan tersebut, kesilapan kata juga dapat dikesan dalam soalan di Bahagian V. Pelajar mengeja pelbagai jenis leksikal yang jauh menyimpang struktur suku katanya. Contohnya, kata Melayu *kemarau* ditulis sebagai *kut/dengan/ini/ko/hari*.

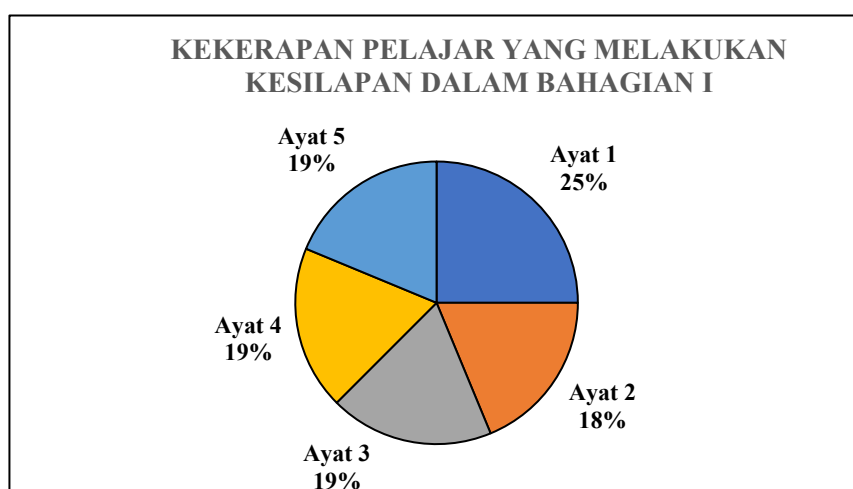
Semasa sesi ujian kemahiran mendengar bagi soalan Bahagian I dan VI dijalankan, pelajar terlebih dahulu diminta mendengar rakaman audio tentang tema “Musim” dan “Menelefon” dan kemudian menjawab soalan-soalan dalam kertas ujian ini. Dalam ujian kemahiran tahap awal, pelajar diminta memberi nombor yang bersesuaian pada gambar-gambar yang sesuai manakala dalam ujian ini pelajar diminta memberi nombor yang bersesuaian pada ayat-ayat bahasa Mandarin baku yang sesuai berdasarkan ayat-ayat bahasa Melayu yang dibacakan oleh guru. Rajah 4.15 adalah 5 ayat bahasa Melayu yang disediakan dan dibacakan oleh guru dalam Bahagian I:

1. Bagaimanakah cuaca hari ini?
2. Saya tidak suka hujan sebab saya takut kilat dan petir.
3. Kebelakangan ini cuacanya sangat buruk, angin terus bertiup kencang.
4. Helo, saya Farah. Siapa di sana?
5. Sila tunggu sekejap, nombor itu sibuk.

Rajah 4.15 Ayat-ayat yang diuji dalam soalan di bahagian I

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Rajah 4.16 berikut merupakan dapatan kajian daripada hasil ujian untuk soalan Bahagian I.

Rajah 4.16 Kekerapan pelajar yang melakukan kesilapan dalam bahagian I

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Dari segi jumlah, seramai 4 orang (25%) yang melakukan kesilapan untuk Ayat pertama dan diikuti dengan 3 orang yang melakukan kesilapan untuk setiap Ayat ke-2, ke-3, ke-4, dan ke-5. Seperti yang dinyatakan, soalan bahagian ini bertujuan untuk menguji keupayaan pelajar untuk memahami makna ayat. Hanya pelajar yang betul-betul memahami makna ayat yang didengari dapat memilih jawapan yang tepat. Data dalam Rajah 4.16 menunjukkan bahawa pelajar kurang melakukan kesilapan dalam soalan bahagian ini. Ini bermakna bahawa kebanyakan pelajar dapat memahami makna ayat bahasa Melayu yang dibaca oleh guru menerusi rakaman audio.

Jadual 4.23 yang seterusnya merupakan 3 soalan yang dibaca oleh guru menerusi audio dalam Bahagian VI dan hasil kajiannya.

Jadual 4.23 Bilangan pelajar yang tidak menulis jawapan bagi soalan di bahagian VI

No.	Soalan	Bilangan pelajar yang tidak menjawab soalan
1	Bagaimanakah cuaca hari ini?	7/27
2	Ada berapa musim di China?	12/27
3	Saudara mahu bercakap dengan siapa?	16/27

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

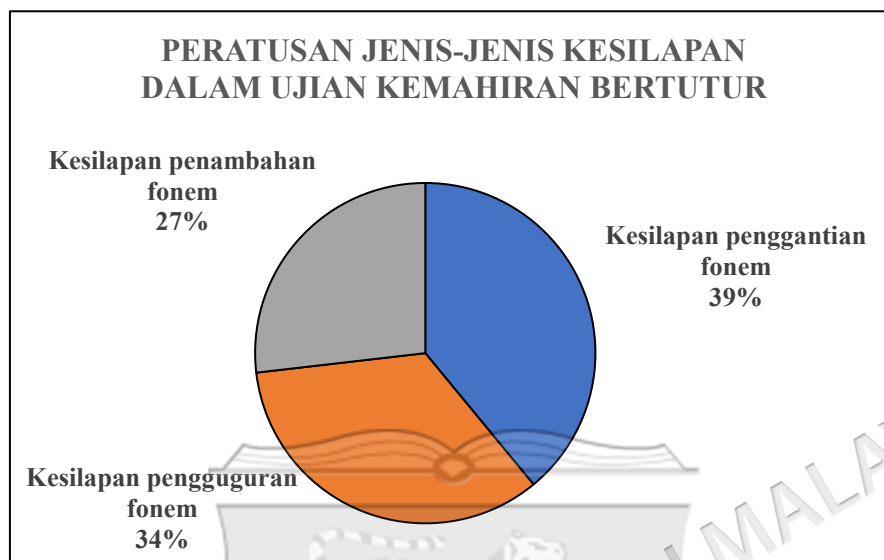
Jadual 4.23 menunjukkan bahawa bilangan pelajar yang melakukan kesilapan dalam bahagian ini adalah lebih banyak jika berbanding dengan bilangan pelajar yang melakukan kesilapan di Bahagian I. Bagi menjawab 3 soalan yang didengari dalam bahagian ini, pelajar bukan hanya perlu memahami makna soalan yang didengari malahan kemahiran menulis juga diperlukan. Jika dilihat dari segi bentuk soalan, soalan “*Bagaimanakah cuaca hari ini?*” telah wujud sebanyak dua kali masing-masing dalam Bahagian I dan VI. Data kajian menunjukkan bahawa hanya 4 orang pelajar sahaja yang melakukan kesilapan dalam Bahagian I dan kebanyakan pelajar memahami makna ayat ini. Namun, dalam bahagian VI terdapat 7 orang pelajar yang tidak dapat menjawabnya. Hal ini dapat menjelaskan bahawa walaupun pelajar memahami maknanya tetapi mereka tidak dapat menjawab soalan ini kerana tidak mahir dalam penulisan. Justeru, adalah munasabah jika terdapat ramai pelajar yang tidak dapat menjawab soalan di bahagian VI. Oleh yang demikian, pelajar yang berada dalam tahap pembelajaran semester dua masih tidak dapat menguasai keupayaan kemahiran mendengar dan kemahiran menulis dengan baik. Secara keseluruhan, kesilapan yang dilakukan oleh pelajar dalam Ujian Kemahiran Mendengar (peringkat lanjutan) telah berjaya dikenalpasti dan dianalisis.

4.3.2 Analisis Hasil Ujian Kemahiran Bertutur

Bagi ujian kemahiran bertutur (peringkat lanjutan), pelajar diminta untuk menceritakan sahabat karib secara ringkas. Sebelum ujian dijalankan, guru telah menerangkan rangka dan isi kandungan yang boleh diceritakan oleh pelajar tentang sahabat karib sendiri. Isi kandungannya termasuk nama, umur, ciri-ciri, hobi, dan sebab mereka menjadi sahabat karib. Di samping itu, pelajar juga diberi masa selama seminggu untuk membuat persiapan bagi ujian ini. Pendekatan kualitatif telah diaplikasikan dalam ujian ini iaitu menggunakan alat rakaman untuk merakam percakapan responden di dalam kelas bagi membolehkan rakaman audio dapat didengar ulang semasa proses analisis data. Data yang dikumpul daripada rakaman kemudiannya ditranskripikan bagi memudahkan analisis dan perbincangan.

Data yang dikumpul menunjukkan terdapat beberapa jenis kesilapan yang lazim dilakukan oleh 25 orang responden, iaitu:

- a. Kesilapan jenis penggantian fonem,
- b. kesilapan jenis penambahan fonem,
- c. kesilapan jenis penguguran fonem.

Rajah 4.17 Peratusan jenis-jenis kesilapan dalam ujian kemahiran bertutur

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Berdasarkan Rajah 4.17, kesilapan paling tinggi dilakukan oleh pelajar ketika bertutur ialah kesilapan jenis penggantian, iaitu sebanyak 39%, diikuti oleh kesilapan jenis penguguran fonem sebanyak 34%, akhir sekali kesilapan jenis penambahan fonem sebanyak 27%. Huraian berikut membahaskan kategori-kategori kesilapan yang dikenalpasti.

i) Kesilapan jenis penggantian fonem

Jadual 4.24 menunjukkan jenis kesilapan penggantian fonem yang dilakukan oleh pelajar.

Jadual 4.24 Kesilapan jenis penggantian fonem

No.	Bentuk ejaan	Sebutan pelajar	Jenis penggantian fonem
1	memperkenalkan	[məmbə:kənalkan]	p kepada b
2	goreng	[goraŋ]	e kepada a
3	bersikap	[bə:rikap]	s kepada r

bersambung...

sambungan...

4	seperti	[sapə:ti]	ə kepada a
5	bodoh	[bodoŋ]	h kepada ŋ
6	hari	[hare]	i kepada e
7	dibesarkan	[dibəsə:kan]	a kepada ə
8	sembilan	[sambilan]	ə kepada a
9	bergaduh	[bə:gabuh]	d kepada b
10	petang	[pədaŋ]	t kepada d
11	tahun	[tahut]	n kepada t
12	menyanyi	[məŋəni]	ŋ kepada ŋ
13	pasukan	[pəsukan]	a kepada ə
14	sembilan	[səmbəlaŋ]	i kepada ə
15	belas	[bulas]	ə kepada u

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Dalam ujian kemahiran bertutur tahap awal, kesilapan jenis penggantian fonem adalah kesilapan paling tinggi yang dilakukan oleh pelajar iaitu 64% (28 kesilapan). Namun dalam ujian kemahiran bertutur tahap lanjutan, bilangan jenis kesilapan ini didapati telah dikurangkan dari 28 kesilapan ke 16 kesilapan. Ini menunjukkan pelajar yang melakukan kesilapan jenis penggantian fonem semasa bertutur semakin berkurangan. Hasil kajian mendapati bahawa kesilapan penggantian fonem yang berlaku dalam ujian sama ada dari aspek bunyi vokal ataupun bunyi konsonan. Contohnya bagi perkataan *sembilan*, pelajar telah menggantikan huruf vokal ə dengan a di suku kata awal. Manakala bagi perkataan *memperkenalkan*, huruf konsonan p digantikan dengan b di awal suku kata kedua. Selain daripada kesilapan tersebut, kesilapan penggantian fonem yang lain juga dapat dikesan dalam ujian ini. Sebagai contoh, huruf vokal ə digantikan dengan u, huruf konsonan s digantikan dengan r, h digantikan dengan ŋ, dan n digantikan dengan ŋ ataupun y.

ii) Kesilapan jenis penambahan fonem

Kesilapan jenis penambahan fonem yang dilakukan oleh pelajar dalam ujian kemahiran bertutur peringkat lanjutan ditunjukkan dalam jadual yang berikut.

Jadual 4.25 Kesilapan jenis penambahan fonem

No.	Bentuk ejaan	Sebutan pelajar	Jenis penambahan fonem
1	panjang	[panjian]	i
2	suka	[sukan]	n
3	dan	[daŋ]	ŋ
4	yakin	[yakin]	ŋ
5	seperti	[səpə:tiŋ]	ŋ
6	Kimi	[Kimiŋ]	ŋ
7	ada	[anda]	n
8	sembilan	[səmbilaŋ]	ŋ
9	belas	[bəlasɪ]	i
10	tahun	[tahuŋ]	ŋ
11	jadi	[jandi]	n

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Berdasarkan Jadual 4.25, kesilapan penambahan fonem berlaku sama ada dari aspek bunyi vokal ataupun bunyi konsonan akhir kata. Dari segi penambahan bunyi konsonan, pelajar cenderung menambah huruf konsonan *n* dan *ŋ* pada posisi akhir sesebuah suku kata, contohnya [su.ka] menjadi [su.kan] dan [se.per.ti] menjadi [se.per.tiŋ]. Manakala bagi penambahan bunyi vokal, terdapat dua kesilapan yang dapat dikesan dalam ujian ini. Pertama, pelajar didapati menambah bunyi vokal [i] di akhir suku kata yang berakhir dengan bunyi konsonan /s/ bagi menekankan suku kata tersebut. Kedua, gugusan konsonan [ia] wujud pada suku kata akhir. Contoh bagi kedua-dua

kesilapan adalah seperti *belas* disebut sebagai [belasi] dan *panjang* disebut sebagai [panjiang].

iii) Kesilapan jenis pengguguran fonem

Yang berikut ialah jadual tentang kesilapan pengguguran fonem yang dilakukan oleh pelajar dalam ujian kemahiran bertutur peringkat lanjutan.

Jadual 4.26 Kesilapan jenis pengguguran fonem

No.	Bentuk ejaan	Sebutan pelajar	Jenis pengguguran fonem
1	dia	[di]	<i>a</i> di akhir kata
2	makan	[maka]	<i>n</i> di akhir kata
3	aiskrim	[aiskri]	<i>m</i> di akhir kata
4	sahabat	[sahaba]	<i>t</i> di akhir kata
5	karib	[kari]	<i>b</i> di akhir kata
6	memberi	[mɛmbər]	<i>i</i> di akhir kata
7	tempat	[təpat]	<i>m</i> di akhir suku kata awal
8	kebanyakan	[kəbənək]	Imbuhan akhiran <i>an</i> dihilangkan pada akhir kata
9	rakan-rakan	[raka-rakan]	<i>n</i> di akhir kata
10	sekalian	[səkalia]	<i>n</i> di akhir kata
11	bersemangat	[bə:səmaŋa]	<i>t</i> di akhir kata
12	tanggungjawab	[taŋɡunjawə]	<i>b</i> di akhir kata
13	sentiasa	[setiasa]	<i>n</i> di akhir suku kata awal
14	pasukan	[pasuka]	<i>n</i> di akhir kata

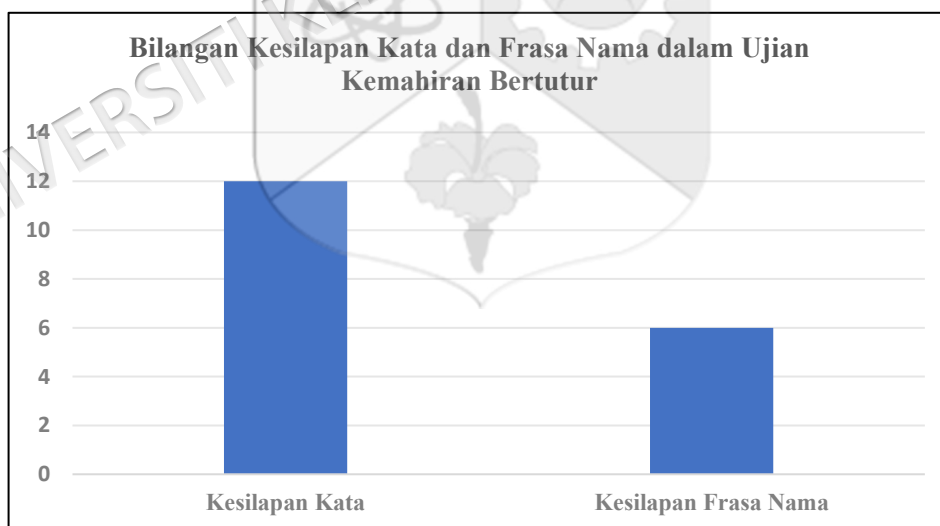
Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Bagi kesilapan jenis pengguguran fonem, data kajian dalam Jadual 4.26 menunjukkan bahawa kesilapan ini kebanyakannya berlaku pada posisi akhir kata

ataupun pengguguran konsonan pada posisi suku kata tertentu. Kesilapan ini turut melibatkan pengguguran dari aspek bunyi vokal ataupun bunyi konsonan. Dari aspek pengguguran bunyi vokal, data kajian menunjukkan bahawa pelajar telah menggugurkan bunyi vokal a dan i di akhir kata terbuka (contohnya dia → [di]) dan (memberi → [member]). Manakala dari aspek pengguguran bunyi konsonan, pelbagai bunyi konsonan pada posisi akhir kata telah digugurkan oleh pelajar semasa bertutur. Antara bunyi konsonan yang digugurkan adalah seperti /b/, /m/, /n/, dan /t/. Selain itu, pelajar juga menggugurkan imbuhan akhiran an di akhir kata (contohnya kebanyakan → [kebanyak]).

iv) Kesilapan Kata

Selain daripada kesilapan yang tersebut, kesilapan penggunaan kata dalam ayat dan kesilapan jenis frasa nama juga dapat dikesan dalam ujian kemahiran bertutur tahap lanjutan. Jumlah kesilapan ini adalah berdasarkan kiraan perkataan yang mempunyai kelainan sebutan. Bagi yang disebut lebih daripada sekali, kiraan perkataan tetap dikira satu perkataan. Yang berikut adalah jadual kekerapan kesilapan kata dan frasa nama dalam ujian kemahiran bertutur.

Rajah 4.18 Kekerapan kesilapan kata dan frasa nama dalam ujian kemahiran bertutur

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Merujuk kepada Rajah 4.18, terdapat 12 kesilapan kata yang dilakukan oleh pelajar. Diikuti dengan kesilapan frasa nama, iaitu 6 kesilapan. Jadual 4.27 berikut merupakan kesilapan yang berlaku ke atas kata yang dikaji.

Jadual 4.27 Jenis-jenis kesilapan kata dalam ayat

No.	Bentuk ayat	Sebutan pelajar
1	dipercayai	dipercakap
2	sekalian	səkian
3	membuat	məmbawa
4	makanan yang enak	makanan yang ənam
5	dia	saya
6	baik	pəgi
7	Dia juga pandai melukis	Dia juga <i>boleh</i> məlukis
8	lukisannya sangat cantik	<i>bagus</i> sangat məlukis
9	Saya berasa sangat sedih.	Saya berasa sangat <i>tidak gembira</i> .
10	Xin Yi membawa kegembiraan kepada saya	Xin Yi boleh <i>məmbəri saya məmbawa</i> gembira
11	Bentuk badannya tinggi dan kurus	Dia <i>kəpala</i> yang tinggi dan kurus
12	Namanya Natasya.	<i>Dia name is</i> Natasya.

Sumber: Buku Teks Bahasa Melayu (Jilid 1), 2005

Jadual 4.27 mencatatkan jenis kesilapan kata yang dilakukan oleh pelajar dalam ujian kemahiran bertutur tahap lanjutan. Faktor-faktor kesilapan dianalisis mengikut jenis-jenis kesilapan yang dilakukan oleh pelajar. Bagi kesilapan nombor 1-4 dalam Jadual 4.27, kesilapan ini berlaku atas kekeliruan terhadap sesuatu istilah. Contohnya, perkataan *dipercayai* disebut sebagai *dipercakap* dan *enak* disebut sebagai *enam*. Manakala bagi kesilapan nombor 5 dan nombor 6 adalah kesilapan yang dilakukan secara

tidak berpola. Sebagai contoh, perkataan *dia* disebut sebagai *saya* dan *baik* disebut sebagai *peggi*.

Di samping itu, penggunaan leksikal yang tidak sesuai dalam ungkapan turut dapat dikesan dalam hasil ujian. Misalnya ayat kesilapan nombor 7, “*Dia juga boleh melukis*”. Dalam ayat ini, penggunaan istilah “*boleh*” adalah tidak sesuai, ia sepatutnya digantikan dengan istilah “*pandai*”. Di samping itu, kes ini juga dapat dilihat dalam kesilapan nombor 10 dan nombor 11. Misalnya dalam ayat “*Dia kepala yang tinggi dan kurus*”. Istilah “*kepala*” yang digunakan dalam ayat adalah tidak sesuai dan salah dari segi maknanya.

Selain itu, faktor-faktor kesilapan yang lain juga dapat dikesan berdasarkan kesilapan yang dilakukan oleh pelajar. Misalnya, ayat “*Namanya Natasya*” diungkap sebagai “*Dia name is Natasya*”.

v) Kesilapan Frasa Nama

Seterusnya, kesilapan frasa nama yang dilakukan oleh pelajar dibincangkan berdasarkan jadual yang berikut.

Jadual 4.28 Kesilapan frasa nama

No.	Kesilapan	Pembetulan
1	dia rambut	rambutnya
2	dia mata	matanya
3	<i>Dia nama</i> Nurain.	Namanya Nurain.
4	<i>Dia rumah</i> di Guigang.	Rumahnya di Guigang.
5	Dia tempat lahir di Kuala Lumpur.	Tempat lahirnya di Kuala Lumpur.
6	Hazwani <i>saya kawan baik</i> .	Hazwani kawan baik saya.

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Merujuk kepada Jadual 4.28, dua jenis kesilapan frasa nama telah dapat dikesan dalam ujian kemahiran bertutur. Jenis kesilapan pertama telah disenaraikan dalam kesilapan nombor 1-5, pelajar didapati salah menggunakan kata ganti nama diri semasa bertutur. Sebagai contoh, frasa "*rambutnya*" disebut sebagai "*dia rambut*". Manakala kesilapan nombor 6 adalah jenis kesilapan kedua iaitu kesilapan dari segi susunan frasa nama. Contohnya, frasa "*kawan baik saya*" disebut sebagai "*saya kawan baik*". Contoh ini jelas menunjukkan pelajar telah menterbalikkan susunan frasa nama yang berfungsi sebagai predikat.

Secara keseluruhan, kesilapan yang dilakukan oleh pelajar dalam Ujian Kemahiran Bertutur (peringkat lanjutan) telah berjaya dikenalpasti dan dikategorikan mengikut jenisnya.

4.3.3 Analisis Hasil Ujian Kemahiran Membaca

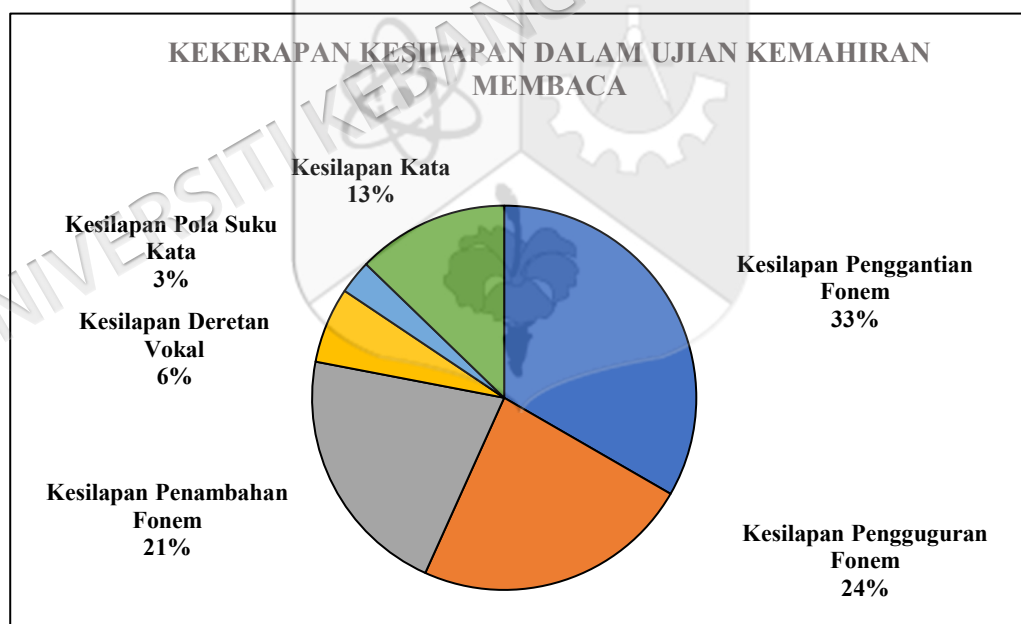
Bagi menguji tahap pembacaan pelajar, satu petikan teks telah disediakan oleh guru dan pelajar dikehendaki membacanya. Petikan teks dipilih berdasarkan data kajian yang dikumpul dalam ujian kemahiran membaca pada peringkat awal iaitu kesilapan yang dilakukan oleh pelajar. Bunyi yang salah tafsir dalam ujian kemahiran membaca peringkat awal diuji sekali lagi dalam ujian kemahiran tahap lanjutan untuk mengenal pasti kemajuan pelajar. Dari segi kaedah kajian, alat rakaman telah digunakan untuk merakam pembacaan yang diujarkan oleh responden. Kesilapan sebutan yang dikesan dalam pembacaan responden dicatat dan seterusnya dianalisis. Rajah 4.19 dan Rajah 4.20 berikut masing-masing menunjukkan petikan teks yang dibaca oleh responden serta jumlah kekerapan kesilapan sebutan mengikut jenis-jenisnya.

1. Jagu berasal dari Kota Kinabalu, Sabah. Dia berkawan dengan Imran dan Raju semenjak di tadika lagi.
2. Pensyarah kelas mereka menggalakkan mereka belajar secara berkumpulan. Oleh itu, Jagu, Raju, dan Imran selalu belajar atau mengulangkaji pelajaran mereka bersama-sama.
3. Pada suatu hari, mereka berbasikal ke sekolah. Dalam perjalanan, basikal Imran terbabas dan Imran tercampak ke dalam longkang. Jagu dan Raju memberi pertolongan dengan serta-merta.
4. Jagu mengangkat basikalnya dan menyuruh Raju memberitahu bapa Imran tentang kejadian itu. Keluarga Imran mengucapkan terima kasih kepada Jagu dan Raju atas pertolongan mereka.

Rajah 4.19 Petikan teks

Sumber: Buku Teks Bahasa Melayu (Jilid 1), 2005

Seterusnya, kekerapan kesilapan yang dilakukan oleh pelajar dibincang berdasarkan Rajah 4.20.

Rajah 4.20 Kekerapan kesilapan dalam ujian kemahiran membaca

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Rajah 4.20 menunjukkan kekerapan kesilapan yang dilakukan oleh pelajar dalam ujian kemahiran membaca tahap lanjutan. Di antara kesemua jenis kesilapan yang dikenalpasti, kesilapan penggantian fonem adalah jenis kesilapan yang paling tinggi iaitu sebanyak 33%. Diikuti dengan kesilapan pengguguran fonem dan penambahan fonem masing-masing sebanyak 24% dan 21%. Seterusnya kesilapan kata sebanyak 13% dan kesilapan sebutan aspek deretan vokal sebanyak 6%. Akhir sekali kesilapan pola suku kata hanya sebanyak 3%.

Berdasarkan data-data yang dikumpul, terdapat enam jenis kesilapan yang dikenalpasti iaitu kesilapan jenis penggantian fonem, penambahan fonem, pengguguran fonem, diftong, pola suku kata, dan kesilapan kata. Seterusnya, huraian berikut membahaskan kategori-kategori kesilapan yang dikenalpasti.

a. Penggantian fonem

Yang berikut adalah jadual yang menunjukkan kesilapan jenis penggantian fonem pada perkataan tertentu yang dilakukan oleh pelajar dalam ujian kemahiran membaca.

Jadual 4.29 Kesilapan jenis penggantian fonem

No.	Bentuk Ejaan	Sebutan Pelajar	Jenis Penggantian Fonem
1	basikalnya	[bəsikalɲa]	a kepada ə
2	Raju	[Rəʃu]	a kepada ə
3	berasal	[bərəsəl]	a kepada ə
4	Sabah	[Səbəl]	a kepada ə
5	berasal	[bərɪsəl]	a kepada i
6	kota	[koto]	a kepada o
7	Jagu	[Jugu]	a kepada u
8	Kinabalu	[Kinabulu]	a kepada u
9	memberitahu	[məmbərɪtahu]	ə kepada a

bersambung...

sambungan...

10	memberi	[məmbəri]	ə kepada a
11	terima	[tɪrɪma]	ə kepada i
12	mereka	[məɾaka]	e kepada a
13	mereka	[məɾika]	e kepada i
14	Kinabalu	[Kənabalu]	i kepada ə
15	di	[də]	i kepada ə
16	pertolongan	[pərtuloŋan]	o kepada u
17	berkumpulan	[bə:kəmpulan]	u kepada a
18	berkumpulan	[bə:kumpalan]	u kepada a
19	Raju	[Raja]	u kepada a
20	suatu	[suata]	u kepada a
21	menyuruh	[məpəruh]	u kepada ə
22	Raju	[Raji]	u kepada i
23	menyuruh	[məpəruh]	u kepada o
24	berbasikal	[bə:sasikal]	b kepada s
25	secara	[səkarə]	c kepada k
26	Jagu	[Jaju]	g kepada j
27	oleh	[olen]	h kepada n
28	basikal	[basikaŋ]	l kepada ŋ
29	berkumpulan	[be:kumpuŋan]	l kepada ŋ
30	basikalnya	[basikaŋna]	l kepada n
31	Imran	[Iŋran]	m kepada ŋ
32	Imran	[Inran]	m kepada n
33	dalam	[dalan]	m kepada n
34	perjalanan	[pe:jaləŋan]	n kepada ŋ

bersambung...

sambungan...

35	dan	[daŋ]	n kepada ŋ
36	tentang	[təntak]	ŋ kepada k
37	pertolongan	[pə:tolonən]	ŋ kepada ɲ
38	perjalanan	[pəʃjalanan]	r kepada l
39	terbabas	[təmbabas]	r kepada m
40	tercampak	[təmcampak]	r kepada m
41	pertolongan	[pəntolonən]	r kepada n
42	keluarga	[kəluanga]	r kepada n
43	merta	[mənta]	r kepada n
44	memberitahu	[məmbesitahu]	r kepada s
45	atas	[adas]	t kepada d
46	mengangkat	[məŋaŋkan]	t kepada n
47	pensyarah	[pənsiarah]	y kepada i

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Berdasarkan Jadual 4.29 , kesilapan penggantian fonem dalam ujian kemahiran membaca terdiri daripada dua aspek iaitu penggantian dari segi bunyi vokal ataupun bunyi konsonan. Dari segi penggantian bunyi vokal, pelbagai kesilapan penggantian sebutan didapati berlaku kepada kelima-lima bunyi vokal bahasa Melayu iaitu *a*, *e*, *i*, *o*, dan *u*. Bagi perkataan yang mempunyai bunyi vokal [a], pelajar menggantikannya dengan [ə], [i], [o], dan [u] manakala bagi perkataan yang mempunyai bunyi vokal [ə] ataupun [e], pelajar menggantikannya dengan [a] dan [i]. Seterusnya, bunyi vokal [i] digantikan dengan [ə] dan bunyi vokal [o] digantikan dengan [u]. Akhir sekali, bunyi vokal [u] digantikan dengan [a], [ə], [i], dan [o].

Di samping itu, pelajar juga melakukan kesilapan penggantian bunyi konsonan dalam pembacaan. Kesilapan ini berlaku pada konsonan yang terletak di posisi awal dan akhir suku kata ataupun akhir kata. Penemuan menunjukkan bahawa pelajar kerap menggantikan bunyi akhiran konsonan sesuatu perkataan dengan bunyi akhiran [n] dan

[ŋ]. Sebagai contoh, perkataan [*oleh*] disebut [olen] dan [*basikal*] disebut [basikaŋ]. Kekerapan kesilapan ini adalah tinggi kerana terdapat sebanyak 13 kesilapan seperti ini dapat dikesan daripada jumlah 24 kesilapan penggantian bunyi konsonan dalam ujian. Selain itu, kesilapan penggantian bunyi konsonan lain di posisi awal turut dilakukan oleh pelajar. Bunyi awalan konsonan yang diubah oleh pelajar adalah seperti bunyi konsonan [g] diubah menjadi [j] dan [y] dan bunyi konsonan bergabung [sy] diubah menjadi [si] (contohnya Jagu → [Jaju] dan pensyarah → [pensiarah]).

b. Pengguguran fonem

Seterusnya bahagian ini akan membincangkan kesilapan jenis pengguguran fonem. Jadual 4.30 yang berikut menunjukkan kesilapan jenis pengguguran fonem yang dilakukan oleh pelajar dalam ujian kemahiran membaca.

Jadual 4.30 Kesilapan jenis pengguguran fonem

No.	Bentuk Ejaan	Sebutan Pelajar	Jenis Pengguguran Fonem
1	Kinabalu	[Kinbalu]	<i>a</i> dihilangkan di akhir suku kata sebelum suku kata pra akhir
2	menggalakkan	[məŋgalakkan]	<i>g</i> pada imbuhan {məŋ} digugurkan
3	mengangkat	[məŋangkat]	<i>ŋ</i> pada suku kata pra akhir dihilangkan dan digantikan dengan <i>n</i>
4	mengulangkaji	[məŋgulangkaji]	<i>g</i> dihilangkan di akhir suku kata sebelum suku kata pra akhir
5	berasal	[bərasa]	<i>l</i> pada akhir kata digugurkan
6	Imran	[Iran]	<i>m</i> di akhir suku kata awal
7	berkumpulan	[bə:kupulan]	<i>m</i> dihilangkan di akhir suku kata sebelum suku kata pra akhir
8	tercampak	[tə:capak]	<i>m</i> di akhir suku kata pra akhir
9	tentang	[tətang]	<i>n</i> di akhir suku kata awal
10	pensyarah	[pəsyarah]	<i>n</i> di akhir suku kata awal

bersambung...

sambungan...

11	mengangkat	[məŋangkat]	pengguguran <i>ŋ</i> pada imbuhan {məŋ} dan digantikan dengan <i>g</i>
12	mengucapkan	[məŋucapkan]	pengguguran <i>ŋ</i> pada imbuhan {məŋ} dan digantikan dengan <i>g</i> .
13	semenjak	[səməjak]	<i>n</i> di akhir suku kata pra akhir
14	mengulangkaji	[məŋulangkaji]	pengguguran <i>ŋ</i> pada imbuhan {məŋ} dan digantikan dengan <i>g</i> .
15	pertolongan	[pə:tologan]	pengguguran <i>ŋ</i> di akhir suku kata dan digantikan dengan <i>g</i> .
16	dengan	[dəŋan]	pengguguran <i>ŋ</i> di akhir suku kata dan digantikan dengan <i>g</i> .
17	perjalanan	[pə:jalaaŋ]	<i>n</i> di awal suku kata akhir
18	mengucapkan	[məŋucapka]	<i>n</i> di akhir kata
19	Imran	[Imra]	<i>n</i> di akhir kata
20	dan	[da]	<i>n</i> di akhir kata
21	dengan	[dəŋa]	<i>n</i> di akhir kata
22	kejadian	[kəjadia]	<i>n</i> di akhir kata
23	longkang	[lokaŋ]	<i>ŋ</i> digugurkan pada suku kata awal
24	mengangkat	[məŋakat]	pengguguran <i>ŋ</i> pada imbuhan {məŋ} dan juga di akhir suku kata pra akhir
25	mengulangkaji	[məŋulakaji]	<i>ŋ</i> dihilangkan di akhir suku kata sebelum suku kata pra akhir
26	pertolongan	[pərtoloan]	<i>ŋ</i> di awal suku kata akhir
27	tentang	[tənta]	<i>ŋ</i> di akhir kata
28	longkang	[longka]	<i>ŋ</i> di akhir kata
29	mengucapkan	[məŋucakan]	<i>p</i> di akhir suku kata pra akhir
30	pensyarah	[pənsyarah]	<i>s</i> di awal suku kata pra akhir
31	kelas	[kela]	<i>s</i> di akhir kata

bersambung...

sambungan...

32	mengangkat	[məŋangka]	<i>t</i> di akhir kata
33	menyuruh	[mənuruh]	pengguguran <i>ɲ</i> di suku kata praakhir dan digantikan dengan <i>n</i> .
34	pensyarah	[pənsarah]	<i>y</i> di suku kata praakhir

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Dalam ujian kemahiran membaca tahap lanjutan, kesilapan jenis pengguguran fonem merupakan kesilapan kedua tinggi yang berlaku dalam pembacaan teks. Data kajian mendapati bahawa pelajar cenderung menggugurkan fonem pada posisi belakang kata ataupun bunyi konsonan di akhir suku kata tertentu. Pengguguran bunyi akhiran konsonan [ŋ] dan [n] pada sesuatu kata adalah paling kerap dilakukan oleh pelajar. Sebagai contoh, [məŋucapkan] akan disebut sebagai [məŋucapka] dan [təntaŋ] akan disebut sebagai [tənta]. Selain dua bunyi akhiran konsonan tersebut, pengguguran fonem lain seperti [a], [l], [p], [s], [t], dan [y] bagi bunyi konsonan gabungan /sy/ dalam sesuatu perkataan turut dapat dikesan.

c. Penambahan fonem

Perbincangan yang seterusnya adalah kesilapan jenis penambahan fonem yang dilakukan oleh pelajar dalam ujian kemahiran membaca.

Jadual 4.31 Kesilapan jenis penambahan fonem

No.	Bentuk Ejaan	Sebutan Pelajar	Jenis Penambahan Fonem
1	atas	[atasa]	a
2	berbasikal	[bəɪbasikal]	i
3	basikalnya	[basiakalɲa]	a
4	berbasikal	[bə:basɪɲkal]	ɲ
5	berkawan	[bəɾakawan]	a
6	berkumpulan	[bəɾikumpulan]	i
7	belajar	[bələjara]	a

bersambung...

sambungan...

8	dalam	[danlam]	n
9	Jagu	[Jaŋgu]	ŋ
10	merta	[mərata]	a
11	mereka	[mərəkən]	n
12	mereka	[mənreka]	n
13	menggalakkan	[məŋgalakkan]	a
14	menggalakkan	[məŋgalakkan]	ŋ
15	memberitahu	[məmbərithu]	n
16	menyuruh	[məpuruha]	a
17	perjalanan	[pərijalan]	i
18	perjalanan	[pə:jalanan]	ŋ
19	perjalanan	[pərajalanan]	a
20	pertolongan	[pəritolongan]	i
21	serta-merta	[sərɪta-mərɪta]	i
22	serta-merta	[sə:taŋ-mə:taŋ]	ŋ
23	secara	[səcarən]	n
24	suatu	[suatau]	a
25	Sabah	[Sabaha]	a
26	Sabah	[Sambah]	m
27	terbabas	[təribabas]	i
28	terbabas	[tə:babasia]	ia
29	terbabas	[tə:babasa]	a
30	tercampak	[təricampak]	i

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Berdasarkan Jadual 4.31, kesilapan jenis penambahan fonem berlaku sama ada dari aspek bunyi vokal ataupun bunyi konsonan di akhir sesuatu suku kata. Dari segi penambahan bunyi vokal, pelajar didapati kerap menambah bunyi vokal [a] dan [i] di suku kata yang diakhiri dengan bunyi konsonan /h/, /r/, dan /s/. Sebagai contoh, perkataan *menyuruh* disebut sebagai [məɲuruha] dan perkataan *serta-merta* disebut sebagai [sərita-mərita]. Manakala dari segi penambahan bunyi konsonan, bunyi akhiran konsonan [n] dan [ŋ] didapati ditambah pada posisi akhir sesebuah suku kata terbuka (contohnya *secara* disebut sebagai [secaran] dan *serta-merta* disebut sebagai [sertaŋ-mertaŋ]).

d. Kesilapan kata

Jadual yang berikut menunjukkan kesilapan kata yang dilakukan oleh pelajar dalam pengujaran.

Jadual 4.32 Kesilapan kata

No.	Bentuk Ejaan	Sebutan Pelajar
1	perjalanan	[pələjaran]
2	berasal dari	[bə:saudari]
3	longkang	[loŋan]
4	bapa	[pada]
5	Sabah	[səbuah]
6	dia	[dan]
7	tadika	[tidaka]
8	basikal	[bərisiakan]
9	basikal	[basibaŋ]
10	tercampak	[tə:cakap]
11	menyuruh	[məruɾuh]
12	dan	[də]
13	ke	[ka]

bersambung...

sambungan...

14	atau	[ada]
15	berkawan	[bawa]
16	Jagu	[juga]
17	basikal	[kəsikal]
18	tentang	[totan]

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Merujuk kepada Jadual 4.32, pelajar didapati menyebut sesuatu perkataan yang jauh menyimpang dari sistem ejaan yang betul. Sebagai contoh, perkataan *perjalanan* disebut sebagai [pəlaʝaran] dan *berasal dari* disebut sebagai [bersaudari]. Pelajar kerap melakukan kesilapan sebutan yang dinyatakan apabila terdapat perkataan-perkataan di mana sistem ejaannya lebih kurang sama. Selain itu, terdapat sesetengah pelajar yang melakukan kesilapan sebutan yang tidak berpola, iaitu mereka melafazkan sesuatu perkataan dengan sesuka hati ataupun tidak mengeja dengan teliti (contohnya dan → [de] dan ke → [ka]).

e. Kesilapan deretan vokal

Selain kesilapan kata, pelajar juga melakukan kesilapan ke atas kata-kata yang mengandungi deretan vokal. Contoh kesilapan tersebut adalah seperti dalam Jadual 4.33:

Jadual 4.33 Kesilapan dalam penyebutan deretan vokal

No.	Bentuk Ejaan	Sebutan Pelajar
1	atau	[atua]
2	atau	[atu]
3	dia	[di]
4	dia	[da]
5	suatu	[satu]
6	suatu	[sutu]

bersambung...

sambungan...		
7	suatu	[satu]
8	keluarga	[kəlargə]
9	kejadian	[kəjadi]

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Dari segi kesilapan sebutan ke atas kata yang mengandungi deretan vokal, terdapat dua jenis kesilapan yang kerap dilakukan oleh pelajar, iaitu: Pertama, pelajar menggugurkan huruf vokal di posisi belakang bagi suku kata yang berunsur urutan vokal. Sebagai contoh, “*atau*” disebut sebagai [atu] dan “*keluarga*” disebut sebagai [kelarga]. Kedua, pelajar menterbalikkan urutan vokal dalam sesuatu perkataan iaitu “*atau*” disebut sebagai [atua].

f. Kesilapan pada pola suku kata

Merujuk kepada Rajah 4.20, juga dikesani terdapat kesilapan dari segi pola suku kata bagi sebutan pelajar yang diuji dan peratusanya adalah sebanyak 3%. Jadual yang berikut adalah contoh kesilapan pola suku kata yang dilakukan oleh pelajar.

Jadual 4.34 Kesilapan pola suku kata

No.	Bentuk Ejaan	BM Standard	Sebutan Pelajar
1	mengucapkan	me. ngu. cap. kan	[mən. gu. cap. kan]
2	mengangkat	me. ngang. kat	[mən. gaŋ. kat]
3	mengulangkaji	me. ngu. lang. ka. ji	[mən. gu. laŋ. ka. ji]
4	perjalanan	per. ja. la. nan	[pə:. ja. lan. an]

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Berdasarkan Jadual 4.34, pelajar kerap melakukan jenis kesilapan ini pada kata bahasa Melayu yang strukturnya mengandungi lebih dari dua suku kata. Sebagai contoh, “*mengangkat*” disebut sebagai [mən . gaŋ . kat] dan “*perjalanan*” disebut sebagai [pə:. ja . lan . an]. Secara keseluruhannya, kajian terhadap Ujian Kemahiran Membaca

(peringkat lanjutan) telah berjaya mengenal pasti kesilapan yang dilakukan oleh pelajar dan dikategorikan mengikut jenisnya.

4.3.4 Analisis Hasil Ujian Kemahiran Menulis

Sebelum data kajian kemahiran menulis tahap lanjutan dibahas, bentuk soalan dalam kertas peperiksaan dibincang bagi menerangkan objektif yang ingin dicapai menerusi soalan peperiksaan. Sebagai pengetahuan, isi kandungan bagi setiap ujian kemahiran adalah berdasarkan tahap pembelajaran pelajar. Dalam pada itu, bentuk soalan kertas ujian bagi peringkat awal dan peringkat lanjutan adalah berbeza. Bagi ujian kemahiran menulis peringkat awal, pelajar hanya diuji kemahiran membina ayat mudah bahasa Melayu yang terdiri daripada tiga jenis frasa nama, frasa kerja, dan frasa adjektif. Manakala bagi ujian kemahiran peringkat lanjutan, keupayaan menulis yang diuji adalah lebih kompleks dan gramatis. Aspek yang diuji dalam ujian ini fokus kepada struktur ayat bahasa Melayu. Sebelum ujian dijalankan, pelajar telah diajar kaedah menulis ayat bahasa Melayu di dalam kelas Penulisan Asas Bahasa Melayu. Pedagogi yang diterapkan dalam proses pengajaran dibincangkan dalam Bahagian 4.4 (Kemajuan yang telah dicapai). Secara umum, kertas soalan ini dibahagikan kepada tiga bahagian, iaitu:

Bahagian I - *Susun semula perkataan supaya menjadi ayat yang lengkap*. Dalam bahagian ini, terdapat lima soalan yang susunan perkataannya adalah salah. Pelajar dikehendaki menyusun semula perkataan-perkataan tersebut menjadi ayat yang lengkap mengikut struktur ayat bahasa Melayu.

Bahagian II - *Lihat gambar dan lengkapkan ayat dengan perkataan yang diberikan*. Dalam bahagian ini, kesemua perkataan yang diberi adalah kata kerja. Pelajar dikehendaki menulis frasa kerja yang lengkap berdasarkan kata kerja yang diberi.

Bahagian III - *Lihat gambar dan tulis lima ayat yang lengkap tentang aktiviti yang terdapat dalam gambar*. Dalam bahagian ini, beberapa perkataan telah diberi sebagai rujukan untuk menulis ayat. Pelajar boleh menggunakan perkataan tersebut dalam ayat yang ditulis.

Soalan-soalan yang dikemukakan di Bahagian (I), (II), dan (III) bertujuan menguji keupayaan responden untuk menulis ayat dan menguasai struktur ayat dalam bahasa Melayu. Yang berikut adalah soalan-soalan dalam kertas peperiksaan.

Jadual 4.35 Perkataan-perkataan yang perlu disusun semula dalam soalan bahagian I

No.	Soalan Bahagian I
1	membawa adik Ayah saya dan taman permainan ke
2	ikan membawa adik untuk pasar membeli Ibu ke
3	berehat pada pokok kami waktu bawah di petang
4	tidak basikalnya kerana sekolah ke pergi Faridah rosak
5	bersarapan ibu dan pagi bersama-sama Surendran bapanya

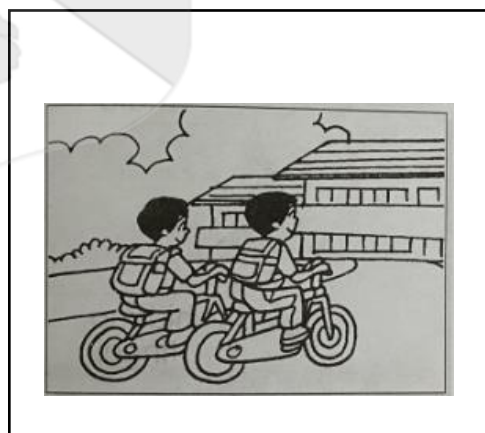
Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Seterusnya, Rajah 4.21 hingga Rajah 4.25 berikut menunjukkan gambar dan perkataan yang dijadikan panduan untuk menulis ayat dalam Bahagian II.

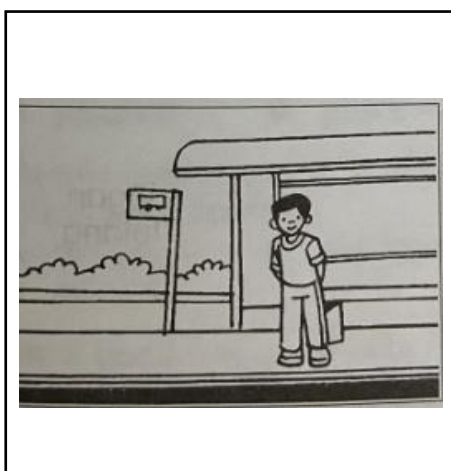
Rajah 4.22 - bersenam -

Sumber: Praktis Progresif KBSR BM, 2009

Rajah 4.21 - berbasikal -

Sumber: Praktis Progresif KBSR BM, 2009

Rajah 4.23 - menunggu - perhentian bas

Sumber: Praktis Progresif KBSR BM, 2009

Rajah 4.24 - layang - layang

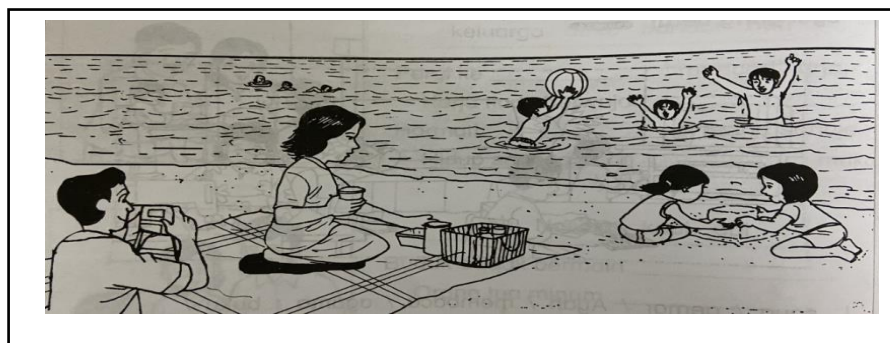
Sumber: Praktis Progresif KBSR BM, 2009

Rajah 4.25 - memotong -

Sumber: Praktis Progresif KBSR BM, 2009

Akhirnya, gambar dan perkataan dalam soalan Bahagian III dipaparkan dalam Rajah 4.26 dan Jadual 4.36.

Rajah 4.26 Gambar soalan

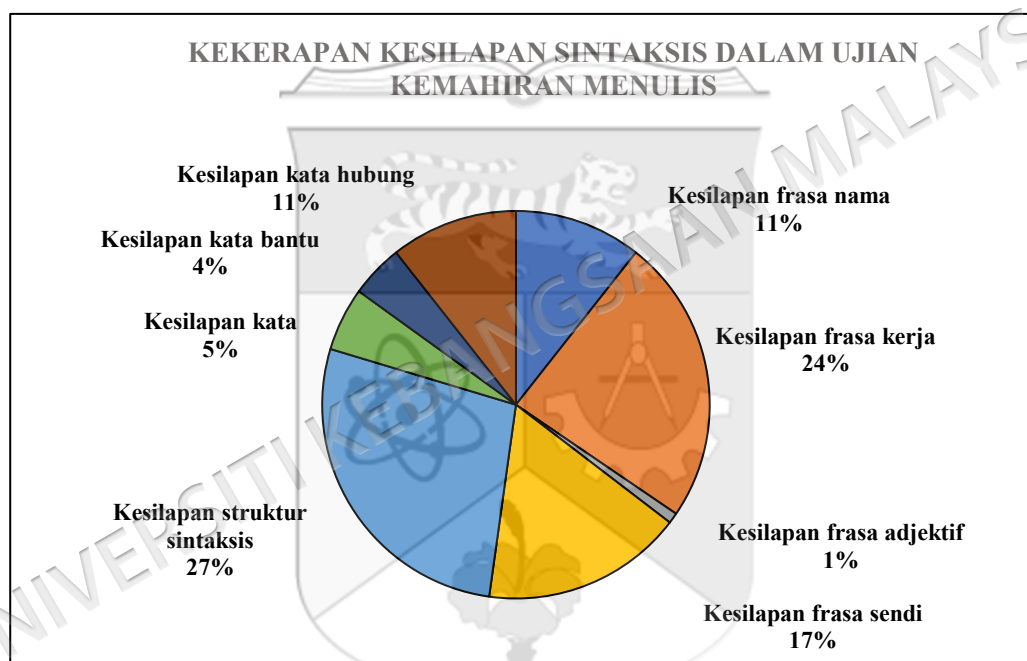
Sumber: Praktis Progresif KBSR BM, 2009

Jadual 4.36 Perkataan perkataan sebagai rujukan untuk membina ayat

tepi pantai	bermain bola	bermandi-manda	membina istana pasir	makanan
Mengambil gambar	berkelah	Gembira	minuman	pulang

Sumber: Praktis Progresif KBSR BM, 2009

Dapatan kajian menunjukkan bahawa pelajar telah melakukan pelbagai jenis kesilapan dalam ayat yang ditulis. Rajah 4.27 berikut menunjukkan peratusan kekerapan kesilapan sintaksis yang dilakukan oleh responden mengikut jenis-jenisnya:

Rajah 4.27 Kekerapan kesilapan sintaksis dalam ujian kemahiran menulis

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Rajah 4.27 menunjukkan peratusan kesilapan ayat yang dilakukan oleh pelajar. Di antara kesemua kategori yang dikenalpasti, kategori kesilapan struktur sintaksis merupakan jenis kesilapan paling tinggi yang dilakukan oleh responden ketika menulis ayat iaitu sebanyak 27%. Diikuti dengan aspek kesilapan frasa iaitu kesilapan frasa kerja sebanyak 24%, frasa sendi, frasa nama, dan frasa adjektif masing-masing sebanyak 17%, 11%, dan 1%. Seterusnya kesilapan kata hubung 11% dan kesilapan kata 5%. Akhir sekali kesilapan kata tugas sebanyak 4%.

Terdapat lapan jenis kesilapan yang dapat dikesan daripada data-data yang dikumpul iaitu kesilapan dari aspek frasa nama, frasa kerja, frasa adjektif, frasa sendi, kesilapan kata hubung, kesilapan kata tugas, kesilapan kata, dan kesilapan struktur sintaksis. Huraian berikut membahaskan kategori-kategori kesilapan berdasarkan data kajian.

a. Frasa nama

Jadual 4.37 berikut menunjukkan kesilapan frasa nama yang dilakukan oleh pelajar dalam ujian kemahiran menulis.

Jadual 4.37 Kesilapan frasa nama

No.	Kesilapan	Ayat yang gramatis
1	<i>Saya emak</i> memotong kek di meja.	<i>Emak saya</i> memotong kek di meja.
2	<i>Saya adik.</i>	<i>Adik saya.</i>
3	<i>Fazli keluarga.</i>	<i>Keluarga Fazli.</i>
4	<i>Fazli bapa.</i>	<i>Bapa Fazli.</i>
5	<i>Fazli ibu.</i>	<i>Ibu Fazli.</i>
6	<i>Saya nama</i> Nasli.	<i>Nama saya</i> Nasli.
7	<i>Beliau hobi</i> adalah memancing.	<i>Hobi beliau</i> adalah memancing.
8	Ayah membawa adik dan saya ke <i>permainan taman</i> .	Ayah membawa adik dan saya ke <i>taman permainan</i> .
9	Xiao Bin menunggu <i>sekolah bas</i> di ...	Xiao Bin menunggu <i>bas sekolah</i> di...
10	... pagi bersarapan	... bersarapan pagi
11	Kami berehat di <i>pokok bawah</i> .	Kami berehat di <i>bawah pokok</i> .
12	<i>Sekeluarga kami</i> pergi berkelah...	<i>Kami sekeluarga</i> pergi berkelah...

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Berdasarkan Jadual 4.37, pelajar didapati kerap melakukan kesilapan frasa nama dari segi kata ganti nama diri. Pelajar sering menterbalikkan struktur frasa nama (iaitu

subjeknya) yang melibatkan kata ganti nama diri. Sebagai contoh, frasa “*Nama saya*” ditulis sebagai “*Saya nama*”. Kesilapan ini bukan sahaja berlaku dalam aspek penulisan tetapi turut berlaku dalam pertuturan pelajar. Selain itu, kesilapan menterbalikkan susunan subjek dan predikat frasa nama bahasa Melayu juga dapat dikesan. Misalnya, “*bas sekolah*” ditulis sebagai “*sekolah bas*” dan “*bawah pokok*” ditulis sebagai “*pokok bawah*”.

b. Frasa kerja

Seterusnya perbincangan tentang kesilapan frasa kerja dibuat berdasarkan Jadual 4.38.

Jadual 4.38 Kesilapan frasa kerja

No.	Kesilapan	Ayat yang gramatis
1	Ayah adik dan saya <i>membawa</i> ke permainan taman.	Ayah <i>membawa</i> saya dan adik ke taman permainan.
2	Kami <i>di bawah pokok berehat</i> pada waktu petang.	Kami <i>berehat di bawah pokok</i> pada waktu petang.
3	Pada waktu petang, <i>berehat kami</i> di bawah pokok.	Pada waktu petang, <i>kami berehat</i> di bawah pokok.
4	<i>Saya layang-layang</i> bersama adik.	<i>Saya bermain layang-layang</i> bersama adik.
5	Ibu <i>minuman</i> di tepi pantai.	Ibu <i>minum minuman</i> di tepi pantai.
6	Mereka di taman <i>bersenam</i> .	Mereka <i>bersenam</i> di taman.
7	Kami suka di pagi <i>bersenam</i> .	Kami suka <i>bersenam</i> pada pagi.
8	Ali <i>pada pukul lima menunggu bas</i> di perhentian bas.	Ali <i>menunggu bas</i> di perhentian bas <i>pada pukul lima</i> .
9	Saya di perhentian bas <i>menunggu</i> bas.	Saya <i>menunggu</i> bas di perhentian bas.
10	Fazli di perhentian bas <i>menunggu</i> saya.	Fazli <i>menunggu</i> saya di perhentian bas.
11	Keluarga saya di tepi pantai <i>berkelah</i> .	Keluarga saya <i>berkelah</i> di tepi pantai.
12	Ibu suka di tepi pantai <i>berkelah</i> .	Ibu suka <i>berkelah</i> di tepi pantai.

bersambung...

sambungan...

13	Kami di tepi pantai <i>yang</i> gembira berkelah.	Kami berkelah di tepi pantai <i>dengan</i> gembira.
14	Adik dan abang di pantai <i>bermain</i> bola.	Adik dan abang <i>bermain</i> bola di pantai.
15	Saya di taman <i>bermain</i> layang-layang.	Saya <i>bermain</i> layang-layang di taman.
16	Saya dan Amin suka di kampung <i>bermain layang-layang</i> .	Saya dan Amin suka <i>bermain layang-layang</i> di kampung.
17	Kami di tepi pantai <i>bermain layang-layang</i> .	Kami <i>bermain layang-layang</i> di tepi pantai.
18	Emak saya di meja <i>memotong kek</i> .	Emak saya <i>memotong kek</i> di meja.
19	Saya di rumah <i>memotong kek</i> .	Saya <i>memotong kek</i> di rumah.
20	Ibu di rumah <i>memotong kek</i> .	Ibu <i>memotong kek</i> di rumah.
21	Kami lebih kurang pada waktu petang <i>pulang</i> .	Kami <i>pulang</i> lebih kurang pada waktu petang.
22	Murid-murid di padang <i>bersenam</i> .	Murid-murid <i>bersenam</i> di padang.
23	Nana dan Mei Mei di tepi pantai <i>membina istana pasir</i> .	Nana dan Mei Mei <i>membina istana pasir</i> di tepi pantai.
24	Kami di tepi pantai <i>mengambil gambar</i> .	Kami <i>mengambil gambar</i> di tepi pantai.
25	Pelajar sedang dengan gembira <i>bersenam</i> di petang.	Pelajar sedang <i>bersenam</i> dengan gembira....
26	Ibu ke pasar membeli ikan <i>membawa</i> adik untuk adik.	Ibu <i>membawa</i> adik ke pasar untuk membeli ikan.
27	Saya di Wuming perhentian bas <i>menunggu</i> bas.	Saya menunggu bas di perhentian bas Wuming.

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Merujuk kepada Rajah 4.27, kesilapan frasa kerja merupakan jenis kesilapan kedua tinggi dalam ujian kemahiran menulis tahap lanjutan. Hasil kajian menunjukkan bahawa pelajar telah melakukan dua jenis kesilapan ketika menulis ayat. Pertama, pelajar cenderung menterbalikkan susunan kata kerja dan keterangan di bahagian predikat ayat bahasa Melayu. Sebagai contoh, ayat bahasa Melayu “*Keluarga saya berkelah di tepi*

pantai.” ditulis sebagai “*Keluarga saya di tepi pantai berkelah*”. Dalam ayat ini, susunan kata kerja “berkelah” dan keterangan “di tepi pantai” di bahagian predikat telah diterbalikkan. Kedua, kata kerja didapati telah dihilangkan dalam ayat yang ditulis oleh pelajar. Contohnya, ayat bahasa Melayu “*Saya bermain layang-layang*” ditulis sebagai “*Saya layang-layang*”. Bagi ayat ini, kata kerja “*bermain*” telah dihilangkan oleh pelajar sehingga menyebabkan kesilapan gramatikal berlaku.

c. Frasa sendi

Kesilapan frasa sendi juga merupakan kesukaran bagi pelajar semasa menulis ayat bahasa Melayu. Yang berikut adalah jadual yang menunjukkan kesilapan frasa sendi yang dilakukan oleh pelajar.

Jadual 4.39 Kesilapan frasa sendi

No.	Kesilapan	Ayat yang gramatis
1	Li Hua mengambil gambar <i>kepada</i> Meimei.	Li Hua mengambil gambar <i>untuk</i> Meimei.
2	Bapa mengambil <i>saya</i> gambar.	Bapa mengambil <i>gambar untuk</i> saya.
3	Li Hua dan keluarganya pergi ke taman berkelah.	Li Hua dan keluarganya pergi ke taman <i>untuk</i> berkelah.
4	Ayah mengambil gambar <i>yang</i> kami.	Ayah mengambil gambar <i>untuk</i> kami.
5	Keluarga saya bermain <i>pergi ke</i> tepi pantai...	Keluarga saya bermain <i>di</i> tepi pantai...
6	Saya dan keluarga bermain <i>yang</i> sangat gembira.	Saya dan keluarga bermain <i>dengan</i> sangat gembira.
7	Mereka pulang rumah gembira.	Mereka pulang <i>ke</i> rumah <i>dengan</i> gembira.
8	Mereka berkelah di tepi pantai gembira.	Mereka berkelah di tepi pantai <i>dengan</i> gembira.
9	Saya menunggu <i>bas balik</i> rumah.	Saya menunggu bas <i>untuk</i> balik rumah.
10	Xiao Ming menunggu bas di perhentian <i>bas pergi ke</i> sekolah.	Xiao Ming menunggu bas di perhentian bas <i>untuk</i> pergi ke sekolah.
11	Saya dan Fazli berbasikal <i>di</i> sekolah.	Saya dan Fazli berbasikal <i>ke</i> sekolah.
12	Mereka sedang bersenam <i>di</i> petang.	Mereka sedang bersenam <i>pada</i> petang.

bersambung...

sambungan...

13	Kami <i>gembira ke pulang</i> .	Kami <i>pulang dengan gembira</i> .
14	Ibu membawa banyak makanan <i>pergi ke berkelah</i> .	Ibu membawa banyak makanan <i>pergi berkelah</i> .
15	Kami sekeluarga berkelah tepi pantai.	Kami sekeluarga berkelah <i>di</i> tepi pantai.
16	Pelajar sedang bersenam dengan gembira <i>di</i> petang.	Pelajar sedang bersenam dengan gembira <i>pada</i> petang.
17	Amran dan Irwan berbasikal balik ke rumah <i>di</i> malam.	Amran dan Irwan berbasikal balik ke rumah <i>pada</i> malam.
18	Li Hua dan keluarganya pulang <i>di</i> pukul enam.	Li Hua dan keluarganya pulang <i>pada</i> pukul enam.
19	Kami suka <i>di</i> pagi bersenam.	Kami suka bersenam <i>pada</i> pagi.

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Hasil kajian menunjukkan bahawa pelajar banyak melakukan kesilapan ketika menulis ayat yang melibatkan penggunaan kata sendi nama. Terdapat dua aspek kesilapan yang dapat dikesan berdasarkan contoh kesilapan yang ditunjukkan dalam Jadual 4.39 iaitu pelajar menggunakan kata sendi nama yang salah dalam ayat ataupun kata sendi nama dihilangkan dalam ayat yang ditulis. Sebagai contoh, ayat “*Ayah mengambil gambar untuk kami.*” ditulis sebagai “*Ayah mengambil gambar yang kami*” dan “*Li Hua dan keluarganya pulang pada pukul enam.*” ditulis sebagai “*Li Hua dan keluarganya pulang di pukul enam.*” Dalam kedua-dua ayat ini, pelajar telah menggunakan kata sendi nama yang salah dalam ayat yang ditulis. Kata hubung “*yang*” dan kata sendi nama “*di*” adalah tidak sesuai digunakan untuk menerangkan frasa nama bagi kedua-dua ayat tersebut. Selain itu, pelajar juga cenderung menghilangkan kata sendi nama dalam ayat. Sebagai contoh, ayat “*Li Hua dan keluarganya pergi ke taman berkelah.*”. Bagi contoh kesilapan ini, kata sendi nama “*untuk*” yang sepatutnya wujud di hadapan perkataan “*berkelah*” telah dihilangkan. Ini telah mengakibatkan kesilapan gramatikal berlaku.

d. Struktur sintaksis

Seterusnya, kesilapan struktur sintaksis dibincang berdasarkan Jadual 4.40 yang berikut.

Jadual 4.40 Kesilapan struktur ayat

No.	Kesilapan	Ayat yang gramatis
1	Ibu <i>membeli ikan</i> ke pasar untuk <i>membawa adik</i> .	Ibu <i>membawa adik</i> ke pasar untuk <i>membeli ikan</i> .
2	Ibu membawa adik <i>untuk membeli ikan</i> ke pasar.	Ibu membawa adik <i>ke pasar</i> untuk <i>membeli ikan</i> .
3	Ibu membeli ikan ke pasar untuk <i>adik membawa</i> .	Ibu <i>membawa adik</i> ke pasar untuk <i>membeli ikan</i> .
4	Ibu <i>adik membawa</i> ke pasar ...	Ibu <i>membawa adik</i> ke pasar...
5	Ibu ikan membawa untuk membeli ke pasar.	Ibu membawa adik ke pasar untuk membeli ikan.
6	Faridah tidak pergi ke sekolah kerana <i>rosak basikalnya</i> .	Faridah tidak pergi ke sekolah kerana <i>basikalnya rosak</i> .
7	Faridah <i>basikalnya rosak kerana tidak pergi ke sekolah</i> .	Faridah <i>tidak pergi ke sekolah kerana basikalnya rosak</i> .
8	Faridah tidak <i>rosak basikalnya</i> kerana <i>pergi ke sekolah</i> .	Faridah <i>tidak pergi ke sekolah</i> kerana <i>basikalnya rosak</i> .
9	Faridah tidak <i>basikalnya</i> pergi ke sekolah kerana rosak.	Faridah tidak pergi ke sekolah kerana basikalnya rosak.
10	Faridah tidak kerana rosak pergi ke sekolah basikalnya.	Faridah tidak pergi ke sekolah kerana basikalnya rosak.
11	Faridah pergi ke sekolah <i>tidak</i> kerana...	Faridah tidak pergi ke sekolah kerana...
12	<i>Ayah, adik dan saya</i> membawa ke taman permainan.	<i>Ayah membawa</i> adik dan saya ...
13	Ayah membawa <i>dan adik saya</i>	Ayah membawa <i>adik dan saya</i>
14	Surendran <i>pagi</i> ibu <i>dan</i> bapanya bersarapan bersama-sama.	Surendran <i>dan ibu bapanya</i> bersarapan <i>pagi</i> bersama-sama.
15	Surendram bersarapan ibu dan bapanya bersama-sama <i>pagi</i> .	Surendram bersarapan <i>pagi</i> bersama-sama ibu dan bapanya.

bersambung...

sambungan...

16	Surendram <i>dan bapanya ibu</i>	Surendram <i>dan ibu bapanya...</i>
17	Surendram <i>ibu dan bapanya...</i>	Surendram <i>dan ibu bapanya...</i>
18	Surendram <i>bapanya dan ibu...</i>	Surendram <i>dan ibu bapanya...</i>
19	Ibu bapanya bersarapan <i>dan bersama-sama Surendram pagi.</i>	<i>Surendram dan ibu bapanya bersarapan pagi bersama-sama.</i>
20	<i>... bersama-sama bersarapan pagi.</i>	<i>... bersarapan pagi bersama-sama</i>
21	<i>... bersama-sama bersenam</i>	<i>... bersenam bersama-sama</i>
22	<i>... bersama-sama pergi bermandi-manda</i>	<i>... pergi bermandi-manda bersama-sam</i>
23	<i>... kerana boleh kami bermain di tepi pantai.</i>	<i>... kerana kami boleh bermain di tepi pantai.</i>
24	Bapa mengambil <i>saya gambar.</i>	Bapa mengambil <i>gambar untuk saya.</i>
25	Pada <i>malam pukul tujuh...</i>	Pada <i>pukul tujuh malam...</i>
26	Kami berehat <i>pokok di bawah.</i>	Kami berehat di <i>bawah pokok.</i>
27	Kami <i>waktu</i> berehat di bawah pokok pada petang.	Kami berehat di bawah pokok pada <i>waktu</i> petang.
28	Ali dan Yang Hua <i>bersama-sama di taman bermain layang-layang.</i>	Ali dan Yang Hua <i>bermain layang-layang di padang bersama-sama.</i>
29	Saya dan Amin <i>bersama-sama</i> berbasikal ke sekolah.	Saya dan Amin <i>berbasikal</i> ke sekolah bersama-sama.
30	Mereka sedang <i>untuk kami mengambil gambar.</i>	Mereka sedang <i>mengambil gambar untuk kami.</i>
31	Aku <i>setiap hari</i> sangat sibuk.	Aku <i>sangat sibuk</i> setiap hari.

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Antara kesilapan sintaksis yang dilakukan oleh pelajar dalam ujian kemahiran menulis, kesilapan struktur ayat merupakan jenis kesilapan yang paling tinggi iaitu sebanyak 27%. Selepas data kajian dianalisis, pengkaji mendapati bahawa ayat yang ditulis oleh pelajar terutamanya salah dari segi struktur ayat. Susunan ayat tersebut didapati tidak mengikuti struktur susunan ayat bahasa Melayu iaitu “Subjek + Predikat (Kata kerja + Objek + Keterangan)”. Sebagai contoh, ayat bahasa Melayu “*Ali dan Yang Hua bermain layang-layang di taman permainan bersama-sama*” ditulis sebagai “*Ali*

dan Yang Hua di taman permainan bersama-sama bermain layang-layang”. Dalam contoh kesilapan ini, kata kerja dan keterangan dalam bahagian predikat telah diterbalikkan oleh pelajar.

Selain itu, kesilapan struktur yang lain juga dapat dikesan dalam ayat. Misalnya, ayat bahasa Melayu “Ibu membawa adik ke pasar untuk membeli ikan” ditulis sebagai “Ibu membeli ikan ke pasar untuk membawa adik” ataupun “Ibu ikan membawa untuk membeli ke pasar”. Jelasnya, ayat-ayat tersebut bukan sahaja salah dari segi susunan pola ayat malah juga salah dari segi gramatikal sehingga menyebabkan ayat ini tidak bermakna.

e. Kata hubung

Selain kesilapan struktur sintaksis, pelajar juga melakukan kesilapan dari segi kata hubung. Jadual 4.41 yang berikut menunjukkan kesilapan kata hubung yang dilakukan dalam ujian.

Jadual 4.41 Kesilapan kata hubung

No.	Kesilapan	Ayat yang gramatis
1	Saya dan Xi Ming pergi ke sekolah berbasikal.	Saya dan Xi Ming pergi ke sekolah <i>dengan</i> berbasikal.
2	Adik sudah tidur <i>dengan</i> letih.	Adik sudah tidur <i>kerana</i> letih.
3	Huang Ling, ibu bapa, adik-beradik...	Huang Ling, ibu bapa, <i>dan</i> adik-beradik...
4	Abang dan adik bermain bola <i>atau</i> bermandi-manda.	Abang dan adik bermain bola <i>dan</i> bermandi-manda.
5	Kami sekeluarga <i>sangat gembira pulang pada pukul lima petang</i> .	Kami sekeluarga sangat gembira <i>dan</i> pulang pada pukul lima petang.
6	Saya <i>dan</i> Li Hua, Amin...	Saya, Li Hua, <i>dan</i> Amin...
7	Adik, Li Hua, Fazli bersenam	Adik, Li Hua, <i>dan</i> Fazli bersenam
8	<i>Saya Fazli</i> berbasikal ke sekolah.	<i>Saya dan</i> Fazli berbasikal ke sekolah.
9	Ayah membawa <i>adik saya</i> ke taman permainan.	Ayah membawa <i>adik dan saya</i> ke taman permainan.

bersambung...

sambungan...

10	Adik bermandi-manda bermain bola.	Adik bermandi-manda <i>dan</i> bermain bola.
11	Saya suka makanan minuman.	Saya suka makanan <i>dan</i> minuman.
12	<i>Kerana</i> makanan itu sangat sedap, saya makan banyak.	Saya makan banyak <i>kerana</i> makanan itu sangat sedap.

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Selain kesilapan-kesilapan yang tersebut, kesilapan kata hubung juga dapat dikesan dalam ujian kemahiran menulis tahap lanjutan. Bagi pelajar yang berada dalam Semester 2, ayat yang ditulis bukan lagi jenis ayat tunggal seperti yang ditulis dalam Semester 1. Mereka akan terdedah kepada pembelajaran jenis ayat yang lebih kompleks di mana melibatkan kata hubung sebagai penyambung ayat. Namun, data kajian menunjukkan bahawa pelajar-pelajar tidak mahir dalam penggunaan kata hubung bahasa Melayu. Kata hubung seringkali digugurkan ataupun kata hubung yang tidak sesuai digunakan dalam ayat. Sebagai contoh bagi kesilapan pengguguran kata hubung, ayat bahasa Melayu “*Saya suka makanan dan minuman.*” ditulis sebagai “*Saya suka makanan minuman*”. Dalam ayat ini, kata hubung “*dan*” tidak digunakan sebagai penyambung ayat.

Bagi kesilapan salah guna kata hubung, contoh kesilapannya adalah seperti “*Adik sudah tidur kerana letih.*” ditulis sebagai “*Adik sudah tidur dengan letih*”. Kesilapan ini menunjukkan bahawa pelajar telah menggunakan kata hubung yang tidak sesuai dalam ayat iaitu “*kerana → dengan*”. Selain itu, kesilapan dari segi ayat tergantung juga dapat dikesan dalam ujian ini. Sebagai contoh, ayat bahasa Melayu “*Saya, Li Hua, dan Amin.*” ditulis sebagai “*Saya dan Lihua, Amin*” ataupun “*Saya makan banyak kerana makanan itu sangat sedap.*” ditulis sebagai “*Kerana makanan itu sangat sedap, saya makan banyak*”. Kesilapan gramatikal telah berlaku dalam contoh ayat tersebut kerana kata hubung “*dan*” dan “*kerana*” hadir di kedudukan yang salah dalam ayat.

f. Kesilapan kata

Perbincangan yang seterusnya adalah kesilapan kata dalam ayat.

Jadual 4.42 Kesilapan kata

No.	Kesilapan	Ayat yang gramatis
1	Ami sedang memotong <i>kuih</i> .	Ami sedang memotong <i>kek</i> .
2	Meimei sedang memotong <i>makanan</i> .	Meimei sedang memotong <i>kek</i> .
3	Kakak memotong <i>kuih</i> untuk saya.	Kakak memotong <i>kek</i> untuk saya.
4	Mei Mei memotong <i>roti</i> di rumah.	Mei Mei memotong <i>kek</i> di rumah.
5	Ali dan kawan baik <i>meletakkan</i> layang-layang.	Ali dan kawan baik <i>bermain</i> layang-layang.
6	Mereka <i>mengambil</i> banyak makanan dan minuman pergi ke tepi pantai.	Mereka <i>membawa</i> banyak makanan dan minuman pergi ke tepi pantai.

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Dalam ujian kemahiran menulis peringkat lanjutan, kesilapan kata turut dapat dikesan. Data kajian dalam Jadual 4.42 menunjukkan bahawa kata-kata bahasa Melayu yang digunakan dalam ayat adalah tidak sesuai. Kes ini dibincang berdasarkan contoh ayat yang berikut. Sebagai contoh, ayat bahasa Melayu “*Emak sedang memotong kek*”. Dalam ayat ini, perkataan “*kek*” telah digantikan dengan pelbagai kata yang lain oleh pelajar di dalam ayat. Perkataan yang digantikan adalah seperti “*kuih, makanan, dan roti*”. Selain itu, pelajar juga menggantikan perkataan “*bermain*” dengan “*meletakkan*” dalam ayat bahasa Melayu “*Ali dan kawan baik bermain layang-layang*”.

g. Kata bantu

Seterusnya, analisis dan perbincangan tentang kesilapan kata bantu dibuat berdasarkan Jadual 4.43.

Jadual 4.43 Kesilapan kata bantu

No.	Kesilapan	Ayat yang gramatis
1	Saya dan kakak <i>di</i> membina istana pasir.	Saya dan kakak <i>sedang</i> membina istana pasir.
2	Mereka <i>di</i> bermandi-manda.	Mereka <i>sedang</i> bermandi-manda.
3	Rakan sekelas <i>di</i> bersenam.	Rakan sekelas <i>sedang</i> bersenam.
4	Bapa Fazli <i>di</i> mengambil gambar.	Bapa Fazli <i>sedang</i> mengambil gambar.
5	Mereka <i>sekarang</i> bermandi-manda, mengambil gambar, dan lain-lain.	Mereka <i>sedang</i> bermandi-manda, mengambil gambar, dan lain-lain.

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Jadual 4.43 memaparkan kesilapan kata bantu yang dilakukan oleh pelajar dalam ayat. Pelajar telah menggunakan kata yang salah dalam ayat bagi menggantikan fungsinya sebagai kata bantu aspek bahasa Melayu. Hasil kajian menunjukkan bahawa pelajar cenderung menggantikan kata bantu aspek “*sedang*” dengan kata sendi nama “*di*” ataupun kata adjektif “*sekarang*”. Sebagai contoh, ayat bahasa Melayu “Bapa Fazli *sedang* mengambil gambar” ditulis sebagai “Bapa Fazli *di* mengambil gambar” dan “Mereka *sedang* bermandi-manda” ditulis sebagai “Mereka *sekarang* bermandi-manda”. Dalam kedua-dua ayat ini, pelajar telah menggunakan kata yang tidak sesuai bagi menunjukkan aspek waktu sesuatu aktiviti itu berlaku. Faktor ini disebabkan oleh pengaruh dari bahasa Mandarin. Dalam bahasa Mandarin, kata “*di*” juga merupakan kata adverba yang menunjukkan process atau progress sesuatu kerja (sama seperti “*sedang*” dan “*sekarang*”) dan ini berbeza dengan “*di*” dalam bahasa Melayu yang menunjukkan tempat.

h. Frasa adjektif

Jadual yang berikut menunjukkan jenis kesilapan frasa adjektif yang dilakukan oleh pelajar.

Jadual 4.44 Kesilapan frasa adjektif

No.	Kesilapan	Ayat yang gramatis
1	Ali dan <i>baik kawan</i> bermain layang-layang.	Ali dan <i>kawan baik</i> bermain layang-layang.

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Kesilapan frasa adjektif merupakan kesilapan yang paling rendah peratusannya dalam ujian kemahiran menulis tahap lanjutan. Berdasarkan data kesilapan dalam Jadual 4.44, subjek (frasa nama) dan predikat (frasa adjektif) telah diterbalikkan. Sebagai contoh, “*kawan baik*” ditulis sebagai “*baik kawan*”. Walaupun hanya satu kesilapan sahaja yang dapat dikesan dalam ayat yang ditulis tetapi kesilapan ini tetap dititikberatkan bagi membuat analisis yang selanjutnya.

Sebagai kesimpulan bagi bahagian ini, dapat dirumuskan bahawa kesilapan-kesilapan telah berjaya dikenalpasti dalam ujian kemahiran (peringkat awal dan peringkat lanjutan) bagi empat kemahiran iaitu mendengar, bertutur, membaca, dan menulis. Seterusnya, kesilapan-kesilapan yang dikenalpasti dalam hasil ujian kemahiran dianalisis di Bahagian 4.4 berikut.

4.4 PENILAIAN TERHADAP PERINGKAT KESILAPAN

Sebagaimana yang ditegaskan oleh Corder (1967), sepanjang proses pembelajaran bahasa asing atau kedua, kesilapan-kesilapan bahasa memang wujud dan tidak dapat dielakkan. Kesilapan-kesilapan yang wujud merupakan bukti tentang bagaimana sesuatu bahasa itu dipelajari. Analisis kesilapan ini akan memberi bantuan kepada tenaga pengajar untuk merangka strategi pengajaran yang efektif bagi membantu pelajar mengatasi kesulitan yang dihadapi dalam proses pembelajaran bahasa Melayu sebagai bahasa asing. Bahagian yang seterusnya menilai tahap kemajuan yang telah dicapai oleh pelajar dalam ujian kemahiran yang dilakukan.

Berdasarkan hasil analisis, jika dinilai dengan kerangka Corder, pelajar-pelajar yang dikaji didapati berada di peringkat sistematik setelah dua semester mengikut program bahasa Melayu GXIBVC. Dalam erti kata lain, belum ada pelajar yang berada di peringkat pasca-sistematik. Jadual 4.45 merupakan inventori terhadap ciri-ciri yang

menunjukkan mereka berada di peringkat ini. Penilaian ini mengambil hasil analisis pada semester kedua pembelajaran bahasa Melayu.

Jadual 4.45 Inventori terhadap peringkat kesilapan pelajar GXIBVC

Peringkat	Ciri yang menonjol	Contoh
Sistematik	Dapat menguasai sistem pembentukan bahasa sasaran pada tahap yang tertentu	- Walaupun dalam ujian kemahiran bertutur, pelajar didapati menggunakan kata ganti nama diri “yang salah”, iaitu “rambutnya” disebut sebagai “<i>dia rambut</i>”. Namun, ini menunjukkan mereka sedar bahawa <i>-nya</i> dan <i>dia</i> merupakan kata ganti nama yang merujuk kepada pihak ketiga. - Dalam ujian bertulis, pelajar ditunjukkan sekeping gambar yang menunjukkan seorang wanita sedang memotong kek (Rajah 4.25), jawapan yang diberikan adalah berbagai, iaitu <i>kuih</i>, <i>makanan</i>, <i>roti</i> (Jadual 4.42). Walaupun menunjukkan kesilapan pilihan kata, kita masih dapat mentafsirkan bahawa pelajar telah berjaya memilih jawapan yang mengandungi medan semantik yang sama dengan <i>kek</i> (iaitu kategori makanan) dan bukannya sesuatu yang tidak boleh dimakan.
	Kesilapan dilakukan oleh sebab tidak memahami sistem bahasa sasaran dengan selengkapnya	Ciri ini paling menonjol dengan merujuk kepada kekerapan bahasa Melayu dipengaruhi oleh sistem tatabahasa bahasa Mandarin dan bahasa Inggeris. Pengaruh ini merangkumi aspek sebutan, frasa dan ayat. Contohnya, pelajar menambah bunyi vokal [i] di akhir suku kata yang berakhir dengan bunyi konsonan /s/ bagi menekankan suku kata tersebut. Gejala ini berlaku kerana di sekolah, mereka diajarkan untuk memberi penekanan dengan menambahkan [i] pada kata Inggeris yang berakhir dengan /s/, misalnya <i>bus</i> disebut sebagai [ba:si].
	Kesilapan ini sering diulang dan dapat diramalkan.	Setelah dua semester mengikuti kursus bahasa Melayu, pelajar masih mengulangi kesilapan-kesilapan seperti Penggantian fonem, penambahan dan pengguguran fonem, kesilapan kosa kata, aspek deretan vokal, struktur suku kata, frasa dan sintaksis seperti yang

bersambung...

sambungan...

tertera dalam Jadual 4.45.

Mereka masih tidak berkemampuan untuk memperbetulkan kesilapan tetapi boleh memberi penerangan terhadap apa yang mereka fikirkan;

- Menurut pelajar, mereka cenderung menggugurkan bunyi vokal a dan i di akhir kata terbuka (contohnya tanggungjawab → [tanggungjawa]) dan (memberi → [member]). Penerangan mereka adalah mereka berasa sukar untuk menyebut perkataan bahasa Melayu yang diakhiri dengan pelbagai fonem.
- Pelajar mampu menjelaskan mengapa wujud kesilapan dari segi pilihan kata adverba dalam ayat *Bapa Fazli sedang mengambil gambar*, (iaitu menjadi *Bapa Fazli *di* mengambil gambar). Kesilapan ini dilakukan kerana pada tanggapan pelajar, kata *di* dalam bahasa Mandarin merupakan kata adverba yang menunjukkan proses atau progress sesuatu kerja, iaitu 在 atau 正在 “sedang” dan “sekarang”.

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

4.5 FAKTOR-FAKTOR PENYEBAB JENIS-JENIS KESILAPAN YANG DIKENALPASTI

Dalam bahagian 4.2 dan bahagian 4.3, kesilapan-kesilapan yang dilakukan oleh pelajar dalam empat ujian kemahiran (tahap awal dan tahap lanjutan) telah dikenalpasti. Rumusan jenis kesilapan adalah seperti yang tertera dalam Jadual 4.46. Dalam tulisan Corder (1974) menegaskan bahawa kesilapan ialah bukti tentang proses dan peraturan yang digunakan oleh pelajar dalam peringkat-peringkat pembelajaran tertentu. Jadi, kesilapan-kesilapan yang wujud ini penting kepada pengajar ataupun pengkaji bagi mengetahui bagaimana sesuatu bahasa itu dipelajari. Ini akan membantu tenaga pengajar untuk merangka strategi pengajaran yang sesuai supaya dapat mengatasi kesukaran pelajar dalam mempelajari bahasa asing. Bahagian ini membuat rumusan terhadap hasil analisis kesilapan-kesilapan yang dilakukan dan punca penyebabnya. Perbincangan dibuat secara kumulatif kerana terdapat pola persamaan yang tinggi bagi setiap hasil ujian kemahiran, baik di peringkat permulaan mahupun peringkat lanjutan.

Jadual 4.46 Rumusan terhadap jenis kesilapan yang dikenalpasti

No.	Jenis Ujian	Jenis Kesilapan
1	Kemahiran Mendengar	• Penggantian fonem • Penambahan • Pengguguran fonem • Kesilapan kosa kata
2	Kemahiran Bertutur	• Penggantian fonem • Penambahan • Pengguguran fonem • Kesilapan kosa kata • Kesilapan frasa
3	Kemahiran Membaca	• Penggantian fonem • Penambahan • Pengguguran fonem • Kesilapan kosa kata • Aspek deretan vokal • Struktur suku kata
4	Kemahiran Menulis	• Kesilapan kata dan kelas kata • Kesilapan frasa (frasa nama, frasa kerja, frasa adjektif, frasa sendi) • Struktur sintaksis

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

4.5.1 Faktor penyebab kesilapan penggantian fonem

Kesilapan jenis penggantian fonem dikesani dalam ujian kemahiran mendengar, bertutur dan membaca. Penggantian ini melibatkan sama ada penggantian dari segi vokal ataupun penggantian konsonan dan dijumpai dalam ujian kemahiran mendengar, bertutur dan membaca, pada peringkat permulaan dan peringkat lanjutan sesi pembelajaran bahasa Melayu. Terdapat beberapa faktor yang mengakibatkan kesilapan penggantian fonem ini daripada berlaku, iaitu:

a) Pengaruh Daripada Bahasa Inggeris

Dalam bahasa Inggeris, bunyi vokal /a/ disebut sebagai [e]. Dalam pada itu, apabila vokal ini muncul dalam sesuatu perkataan pelajar akan berasa keliru dan gagal membezakannya sehingga menyebabkan kesalahan sebutan berlaku.

b) Kecuaian Pelajar Sendiri

Kes ini dijelaskan dengan merujuk kepada contoh kesilapan di soalan Bahagian III, ujian kemahiran mendengar tahap awal. Dalam soalan tersebut, pelajar diminta untuk mendengar dan mengisi tempat kosong dengan vokal atau konsonan tertentu dalam sesebuah kata yang sengaja dihilangkan. Bagi perkataan “j_ng_n” (untuk kata “jangan”), pelajar menulis sebagai “*jangan*”. Merujuk kepada kesilapan ini, seandainya pelajar tidak menguasai sebutan huruf vokal [a] maka kedua-dua tempat kosong itu sepatutnya akan diisi dengan huruf vokal /ə/. Akan tetapi, keadaan berlaku di sebaliknya, kesilapan ejaan hanya berlaku pada posisi hadapan perkataan. Oleh yang demikian, dapat dirumuskan bahawa pelajar melakukan kesilapan ini atas kecuaiannya sendiri.

c) Belum Menguasai Bahasa Melayu Secara Komprehensif

Faktor ini merujuk kepada kesilapan (dari segi penggantian huruf vokal) yang jauh menyimpang daripada ejaan kata yang baku. Misalnya, huruf vokal *a* digantikan dengan huruf konsonan *n*, *w*, *t*, dan *r* (contohnya bagi perkataan “*siang*”, huruf vokal *a* digantikan dengan huruf konsonan *t* dan *r* menjadi *sitng* ataupun *sirng*). Kesilapan ini menunjukkan bahawa pelajar yang mengisi huruf konsonan dalam perkataan ini tidak mahir dalam sebutan berunsur urutan vokal bahasa Melayu dan mereka mengisi tempat kosong tersebut secara sewenang-wenang. Kesilapan ini selanjutnya disokong dengan bukti pelajar melakukan kesilapan penggantian fonem pada aspek imbuhan yang belum diajarkan kepada mereka.

d) Pengaruh Bahasa Ibunda, Iaitu Bahasa Mandarin

Contoh kesilapan yang dikesani adalah seperti huruf konsonan *b* digantikan dengan *p*; *d* digantikan dengan *t*; *g* digantikan dengan *k*; dan, *c* digantikan dengan *j*. Terdapat perbezaan antara sistem sebutan bahasa Mandarin dengan bahasa Melayu walaupun kedua-dua bahasa mempunyai konsonan yang sama. Sebagai contoh, konsonan letupan dua bibir bersuara /b/ dalam bahasa Melayu dibunyikan sebagai [b] dan konsonan letupan gigi-gusi bersuara /d/ dibunyikan [d]. Namun, dalam bahasa Mandarin, sebutan bagi konsonan /b/ diujarkan sebagai bunyi konsonan letupan dua bibir tak bersuara [p] dan konsonan /d/ diujarkan sebagai bunyi konsonan letupan gigi-gusi tak bersuara [t]. Begitu

juga dengan konsonan /ŋ/ dan /ɲ/ yang tidak wujud dalam fonologi bahasa Mandarin juga kerap disebut salah oleh pelajar. Mereka berasa sukar untuk menyebut bunyi yang tidak wujud dalam bahasa ibunda mereka.

e) Sifat Teks

Merujuk kesilapan penggantian bunyi vokal yang tidak berpola. Dalam hal ini, teks yang panjang akan menyebabkan pelajar berasa keliru semasa membaca dan kerap melakukan kesilapan ini secara tidak sedar. Dalam ujian kemahiran mendengar dan bertutur, bunyi [e] kerap digantikan dengan [a], tetapi semasa ujian kemahiran membaca bunyi vokal [e] pula digantikan dengan [o], [u], dan [aŋ]. Sebagai contoh, *sekeping* disebut sebagai *sekoping* dan *belakang* disebut sebagai *bulakang*.

4.5.2 Faktor penyebab kesilapan penambahan dan pengguguran fonem

Kategori kesilapan yang melibatkan penambahan dan pengguguran fonem juga dikesani dalam ujian kemahiran mendengar, bertutur dan membaca. Kesilapan ini diulangi semula ketika ujian peringkat lanjutan. Faktor yang dikesani mengakibatkan gejala penambahan dan pengguguran fonem berkaitan dengan pengaruh dari bahasa Mandarin dan bahasa Inggeris.

a) Pengaruh dari Bahasa Mandarin

Dalam sistem fonologi bahasa Mandarin hanya mempunyai dua konsonan akhiran, iaitu *n* dan *ŋ*. Ini dijelaskan oleh Hua (2001) bahawa: "*Mandarin finals [can be] classified into simple finals, complex finals, and nasal finals. A simple final contains only one vowel. A complex final consists of a diphthong (two-vowel sequence) or a triphthong (three-vowel sequence). A nasal final ends in a nasal consonant.*". Ini ternyata berbeza dengan bahasa Melayu yang fonem konsonan boleh hadir pada posisi depan, tengah, dan belakang. Begitu juga dengan fonem /n/ dan /ŋ/, fonem-fonem ini turut wujud pada semua posisi kata.

Dapatan kajian menunjukkan bahawa pelajar kerap menambah bunyi vokal dan bunyi konsonan di posisi akhir sesebuah suku kata. Kesilapan ini dapat dikesan dalam

ujian kemahiran kedua-dua tahap. Huruf konsonan *n* dan *ŋ* adalah fonem yang paling kerap ditambah oleh pelajar, contohnya [su.ka] menjadi [su.kan] dan [se.per.ti] menjadi [se.per.ting]. Seperti yang diulaskan dalam ujian kemahiran mendengar, kesilapan ini disebabkan oleh pengaruh sistem perumian bahasa Mandarin iaitu *Han Yu Pin Yin* yang hanya terdapat dua bunyi akhiran konsonan iaitu *n* dan *ŋ*. Dalam kajian Nor Zulaiqha et al. (2021) turut mendapati bahawa pelajar Cina di SMK Ampang Pecah, Kuala Kubu Bharu, Selangor kerap melakukan kesilapan bahasa Melayu dari segi penambahan dan pengguguran konsonan di posisi belakang sesuatu perkataan. Mereka menjelaskan bahawa terdapat perbezaan sistem fonologi antara bahasa Mandarin dengan bahasa Melayu dari segi fonem konsonan. Perbezaan sistem bahasa antara kedua-dua bahasa tersebut telah menyebabkan pelajar melakukan kesilapan. Dalam pada itu, tidak hairanlah jika pelajar kerap melakukan kesilapan pada sebutan akhir konsonan. Bagi mereka, ini adalah sesuatu yang baru dan berlainan dengan sistem *Han Yu Pin Yin* yang dipelajari sejak dari kecil lagi.

Bagi kes kesilapan pengguguran fonem, kesilapan ini tercetus juga berkaitan dengan pengaruh daripada bahasa Mandarin. Contohnya pelajar didapati kerap menggugurkan bunyi konsonan *ŋ* (iaitu [ingin] → [ini]). Dari segi konsonan *ŋ*, bunyi ini boleh wujud pada posisi awal suku kata akhir ataupun pada akhir kata dalam bahasa Melayu. (Contohnya dalam kata bunga → [bu.ŋa], *ŋ* wujud sebagai awal suku kata akhir manakala wujud pada akhir kata untuk kata [aban]). Akan tetapi, dalam bahasa Mandarin bunyi konsonan *ŋ* hanya wujud pada posisi akhir kata sahaja (bahasa Mandarin juga hanya mempunyai dua bunyi akhir kata, iaitu *n* dan *ŋ* sahaja). Jurang perbezaan ini menjadi faktor utama yang menyebabkan pelajar di China sukar untuk menyebut konsonan *ŋ* (dalam bahasa Melayu) terutamanya apabila konsonan tersebut wujud pada akhir suku kata awal dan awal suku kata akhir. Pelajar berasa lebih selesa jika bunyi konsonan *ŋ* digugurkan. Sebagai contoh, “*dengar*” disebut sebagai [dɛŋa:].

Selain dua bunyi akhiran konsonan nasal yang diterangkan di atas, kesilapan dari segi pengguguran fonem lain turut dapat dikesani, misalnya [a], [l], [p], [r], [s] dan [t]. Pelajar berasa lebih selesa jika perkataan bahasa Melayu dibaca dengan tanpa bunyi akhiran konsonan. Fenomena ini turut diulaskan dalam kajian Mazlina Ahmad et al. (2020) yang mengkaji kemahiran pertuturan dalam pengajaran dan pembelajaran bahasa

Melayu sebagai bahasa asing di Universiti Malaysia Terengganu. Pengkaji-pengkaji menerangkan bahawa pelajar asing menghadapi masalah dari segi sebutan bahasa Melayu kerana alat artikulasi mereka sudah biasa dan terlatih menyebut bunyi dalam bahasa ibunda.

b) Pengaruh Bahasa Inggeris

Bagi contoh data yang menunjukkan pelajar menambah bunyi vokal [i] di akhir suku kata yang berakhir dengan bunyi konsonan /s/ (seperti *belas* disebut sebagai [belasi]). Gejala ini berlaku kerana gangguan daripada sebutan bahasa Inggeris. Ini kerana berdasarkan observasi pengkaji, sebutan bahasa Inggeris pelajar-pelajar yang dikaji seringkali ditekankan melalui penambahan vokal pada akhir kata. Contohnya *bus* disebut sebagai [bʌ:si] dan *beef* disebut sebagai [bi:fu]. Bagi mengesahkan hujah ini, beberapa orang pelajar telah ditemu bual dan mereka mengatakan bahawa ciri sebutan Inggeris dengan menambahkan bunyi vokal [i] atau [u] pada akhir kata telah diamalkan sejak di sekolah rendah lagi. Maka keterbiasaan sebutan bahasa Inggeris ini telah menyebabkan pelajar melakukan kesilapan sebutan ketika berbahasa Melayu.

4.5.3 Faktor penyebab kesilapan pemilihan kosa kata

Hasil kajian menunjukkan bahawa kesilapan dari segi pilihan kosa kata berlaku pada semua jenis kemahiran berbahasa yang diuji, iaitu mendengar, bertutur, membaca dan menulis. Kesilapan ini didapati berulang ketika ujian dilakukan pada peringkat lanjutan. Faktor-faktor penyebab kesilapan ini adalah:

a) Belum Menguasai Kosa Kata Bahasa Melayu

Daripada contoh data yang diperoleh, pelajar yang diuji didapati menggunakan berbagai jenis kosa kata yang jauh menyimpang daripada kosa kata yang dimaksudkan. Contohnya, kata “*gembira*” dieja dengan bentuk *sambilan* / *sana* / *kebila* / *bebi* / *penberli* / *terima* / *kebelan*. Berdasarkan pengalaman penulis sebagai guru bahasa mereka, kesilapan ini berlaku bukan dipengaruhi oleh bahasa ibunda, tetapi kerana mereka masih tidak menguasai kosa kata bahasa Melayu yang memadai walaupun telah mempelajari bahasa ini selama dua semester. Terdapat contoh lain yang menunjukkan pelajar hanya menyebut

berdasarkan pengetahuan yang terbatas terhadap bahasa Melayu. Sebagai contoh, perkataan *sekolah* disebut sebagai *kelajar* (belajar). Dalam kes tersebut, pelajar akan memilih kosa kata yang ada pertalian semantik dengan “sekolah” sebagai penggantinya. Contoh lain yang menunjukkan fenomena ini boleh dilihat pada ayat bahasa Melayu “*Emak sedang memotong kek*”. Dalam ayat ini, kata “*kek*” telah digantikan oleh pelajar dengan berbagai kata lain seperti “*kuih, makanan, dan roti*” kerana mereka belum diajarkan dengan kata ini, dalam pada itu, mereka menggunakan perkataan lain yang diketahui sebagai kata alternatif.

b) Kekeliruan Terhadap Sesuatu Kata

Pelajar didapati melakukan kesilapan kerana kekeliruan terhadap sesuatu sebutan bahasa Melayu yang kedengaran agak “mirip”. Sebagai contoh dalam Jadual 4.6, *sekelas* disebut sebagai *sekolah* kerana bentuk leksikal ditafsir “hampir sama” oleh mereka. Oleh kerana kata *sekolah* pernah diajar dalam kelas, jadi pelajar hanya mempunyai pemahaman terhadap kata tersebut. Dalam hal ini, mereka memilih kata yang terdapat dalam leksikon mental mereka walaupun kata tersebut hanya menunjukkan persamaan dari segi bentuk leksikal. Sesungguhnya, faktor ini kerap menunjukkan kecenderungan pelajar mengujar sesuatu kata mengikut kapasiti dalam leksikon mental mereka. Sebagai contoh jika dalam leksikon mental mereka kurang maklumat tentang kata *perjalanan*, maka mereka akan menjana kosa kata lain yang ada, misalnya mereka pernah mempelajari kata [*pelajaran*], maka kata tersebut akan dipilih.

Pelajar juga didapati keliru terhadap penggunaan kata Melayu yang berlainan konteks dengan bahasa Mandarin. Sebagai contoh, bagi ayat *Bapa Fazli sedang mengambil gambar*, pelajar didapati menggunakan *di* (menjadi *Bapa Fazli *di* mengambil gambar). Pelajar telah memilih kata yang tidak sesuai kerana dalam bahasa Mandarin, *di* juga merupakan kata adverba yang menunjukkan process atau progress sesuatu kerja, iaitu 正在 (sama seperti “sedang” dan “sekarang”). Ini ternyata sangat berbeza dengan “di” dalam bahasa Melayu yang menunjukkan tempat.

c) Faktor Kebudayaan

Dalam proses mempelajari bahasa asing, pengetahuan sosial dan kebudayaan amat penting. Jika pelajar tidak mempunyai latar belakang budaya bahasa yang dipelajari, maka hanya makna yang literal sahaja mampu diungkapkan oleh mereka. Misalnya dalam ayat “*Di dalam sup ada buah-buahan minyak*”. Istilah “*buah-buahan minyak*” yang dimaksudkan oleh pelajar adalah sejenis tauhu berbentuk ketulan yang digoreng dan dinamakan sebagai “*taufu bok*” (tauhu yang goreng) di Malaysia. Oleh sebab pelajar-pelajar ini belum berpeluang mendekati budaya masyarakat Malaysia, maka mereka tidak mempunyai konteks tentang jenis makanan ini. Dengan itu, mereka hanya boleh menterjemahkan secara literal dari kata bahasa Mandarin iaitu *you guo* (Terjemahan literal = ‘buah minyak’ 油果). Begitu juga dengan ayat “*saya suka makan serbuk*”. Dalam bahasa Melayu, ayat ini sebenarnya bermaksud “*saya suka makan kuey tiao*”. Namun demikian, oleh kerana “*kuey tiao*” disebut sebagai “*fen*” di bahagian Selatan China dan pada masa yang sama, erti kata “*fen*” dalam bahasa Melayu adalah ‘serbuk’, maka mereka menggunakan terjemahan langsung apabila terjumpa dengan istilah ini. Jadi kata *serbuk* yang digunakan di sini menyimpang dari konteks penggunaan yang sebenarnya.

d) Belum Menguasai Konteks Makna Sesuatu Kata

Pelajar yang diuji didapati telah menggunakan kata yang sesuai kerana belum lagi memahami konteks makna sesuatu kata. Sebagai contoh, dalam Jadual 4.27, maksud konteks ayat ialah menunjukkan “kemahiran membuat sesuatu” tetapi pelajar memilih kata “boleh” untuk ayat: *dia juga boleh melukis*. Dalam hal ini, penggunaan “boleh” tidak gramatis dan patut digantikan dengan “pandai”. Jika merujuk kepada Kamus Dewan Edisi ke-4, entri *boleh* ditakrifkan sebagai “tidak sekat atau tidak dilarang daripada berbuat atau melakukan sesuatu” manakala entri *pandai* didefinisikan sebagai “orang yang mahir dan cekap dalam sesuatu bidang pertukangan”. Kesilapan ini berlaku kerana pelajar tidak memahami konteks makna bagi kata yang akan digunakan.

e) Gangguan dari Bahasa Inggeris

Gangguan dari bahasa Inggeris juga menyumbang kepada kesilapan pilihan kosa kata. Contohnya, dalam percakapan pelajar, kata *dan* disebut sebagai *and* ataupun ayat “*Namanya Natasya*” diungkap sebagai “*Dia name is Natasya*”. Jelas sekali kesilapan ini adalah dipengaruhi oleh gangguan bahasa Inggeris. Sebelum terdedah kepada pembelajaran bahasa Melayu, bahasa Inggeris merupakan bahasa kedua yang dipelajari oleh pelajar di GXIBVC dari sekolah rendah. Oleh yang demikian, berbanding penguasaan bahasa Melayu yang tempoh pembelajarannya hanya lapan bulan, pelajar didapati lebih mahir dalam berbahasa Inggeris. Faktor kebatasan pengetahuan kosa kata menjadi masalah kepada pelajar untuk menyampaikan sesuatu mesej yang lengkap dengan bahasa Melayu. Justeru, apabila terdapat perkataan yang tidak dapat diungkapkan dengan bahasa Melayu mereka akan menggantikannya dengan perkataan bahasa Inggeris. Sejarar dengan kajian Anne Jeffrey & Saidatul Nornis (2020) yang menelitik kerancuan bahasa dalam karangan murid sekolah menengah di Daerah Tuaran, Sabah. Kedua-dua pengkaji ini menegaskan bahawa percampuran bahasa dalam bahasa Melayu menggambarkan ketidakpekaan dan kurangnya kemahiran murid dalam menguasai bahasa Melayu baku. Mereka yang menukar dan mencampurkan bahasanya sudah tentu tidak mahir menggunakan kedua-dua bahasa itu.

4.5.4 Faktor penyebab kesilapan pada aspek deretan vokal dan diftong

Kekerapan kesilapan yang dilakukan ke atas kata yang mengandungi deretan vokal dan diftong didapati lebih kurang jika berbanding dengan kesilapan-kesilapan yang lain. Namun demikian, kesilapan yang dilakukan dari segi deretan vokal dan diftong juga harus dititikberatkan kerana terdapat banyak perkataan yang berunsur urutan vokal dalam bahasa Melayu. Data kajian menunjukkan bahawa pelajar didapati menggugurkan suku kata ataupun menterbalikkan huruf urutan vokal dalam sesuatu perkataan. Sebagai contoh, “*atau*” disebut sebagai [atu] dan “*keluarga*” disebut sebagai [kelarga]. Pelajar berasa keliru dan mengalami kesukaran untuk melafazkan sebutan urutan vokal dengan tepat. Oleh yang demikian, pelajar lebih selesa jika menggugurkan huruf vokal di posisi belakang apabila membaca perkataan yang berbunyi diftong ataupun membuat andaian sendiri dengan menterbalikannya sehingga menyebabkan kesilapan sebutan berlaku.

Jadi pembentukan suku kata bahasa Melayu yang berunsur urutan vokal merupakan satu kekangan bagi pelajar dalam aspek pembacaan dan pendengaran.

Jika dilihat dari segi vokal majmuk dalam sistem perumian bahasa Mandarin iaitu *Hanyu Pinyin*, terdapat persamaan dengan bunyi diftong dan deretan vokal dalam sistem fonologi bahasa Melayu. Dalam kajian Tati Sugiarti et al. (2022) menunjukkan bahawa vokal majmuk yang wujud dalam *Hanyu Pinyin* adalah seperti *ai*, *ei*, *ui*, *ao*, *iu*, *ie*, *üe*, dan *er*. Manakala dalam bahasa Melayu terdapat 3 jenis huruf diftong yang dieja dengan gabungan huruf vokal iaitu [ai], [au], dan [oi]. Di samping itu, juga terdapat vokal berganding iaitu deretan vokal yang duduk bersebelahan dalam perkataan, tetapi terpisah sebutan bunyinya seperti [-ia], [-uu], [-ai], [-ua], [-io], dan sebagainya. (Sumber: <https://www.cikguhihau.com/2014/06/perkataan-diftong-dan-vokal-berganding.html>) Persoalannya, mengapa pelajar di GXIBVC menghadapi kesukaran untuk melafazkan sebutan urutan vokal bahasa Melayu dengan tepat sedangkan sebutan vokal majmuk turut terdapat dalam *Hanyu Pinyin*? Mereka sepatutnya tidak menghadapi masalah dalam aspek sebutan tersebut kerana konsep sebutan itu lebih kurang sama.

Menurut pengalaman pengkaji sebagai guru bahasa Melayu, terdapat dua faktor utama yang menyebabkan pelajar melakukan kesilapan sebutan dalam urutan vokal bahasa Melayu. Pertama, pembelajaran bahasa Melayu adalah suatu pengetahuan yang baru bagi pelajar Tahun 1 GXIBVC. Walaupun terdapat persamaan antara sebutan vokal majmuk bahasa Mandarin dengan sebutan deretan vokal bahasa Melayu tetapi pelajar yang baru terdedah dengan sebutan bahasa ini berasa keliru dan cemas apabila disuruh untuk melafazkan perkataan bahasa Melayu yang berunsur urutan vokal sehingga lupa akan teknik pembacaan yang diajar oleh guru. Fenomena ini dianggap normal kerana bahasa Melayu adalah sesuatu yang baru bagi pelajar Tahun 1 di GXIBVC. Sehubungan dengan itu, mereka perlukan masa yang lebih panjang untuk menguasai dan menerima konsep sebutan bahasa asing ini. Kedua, sikap belajar juga merupakan faktor penting yang mengakibatkan kesilapan sebutan ini berlaku. Berdasarkan pemerhatian pengkaji di dalam kelas, sesetengah pelajar dapat memperbetulkan kesilapan ini selepas satu semester tetapi ada juga di antara mereka yang tidak dapat melakukannya. Hal ini demikian kerana bagi pelajar yang belajar dengan bersungguh-sungguh mereka dapat melafazkan perkataan bahasa Melayu yang berunsur urutan vokal dengan betul tetapi bagi pelajar

yang bersikap malas kesilapan sebutan ini akan terus dilakukan. Oleh itu, sikap pelajar sendiri boleh dikatakan amat penting bagi menguasai bahasa ini.

4.5.5 Faktor penyebab kesilapan pada struktur suku kata

Merujuk kepada data kajian, kesilapan dalam aspek pola suku kata merupakan jenis kesilapan yang paling rendah antara kesemua jenis kesilapan yang berlaku dalam ujian kemahiran membaca. Kesilapan ini berpunca daripada pelajar masih tidak menguasai aspek tatabahasa tentang struktur suku kata bahasa Melayu walaupun telah mempelajari bahasa ini selama dua semester. Dalam hal ini, kata yang berstruktur trisuku merupakan kata yang sering mengelirukan pelajar dari segi pertuturan dan pembacaan. Sebagai contoh, mereka akan membaca atau menuturkan *mengangkat* disebut sebagai [mən . gan . kat] dan *perjalanan* disebut sebagai [pə : . ja . lan . an].

4.5.6 Faktor penyebab kesilapan penggunaan frasa

Menurut hasil analisis kajian, didapati bahawa pelajar cenderung melakukan kesilapan ketika berdepan dengan frasa-frasa seperti frasa nama, frasa kerja, frasa adjektif dan frasa sendi. Kesilapan ini berpunca daripada gangguan bahasa Mandarin kerana terdapat perbezaan tipologi antara kedua-dua bahasa Mandarin dan bahasa Melayu dan penguasaan bahasa Melayu yang masih lemah.

a) Pengaruh dari Bahasa Mandarin

Bahagian ini menerangkan perbandingan antara bahasa Mandarin dan bahasa Melayu bagi setiap frasa yang dikaji. Pertama, dari segi frasa nama, berdasarkan contoh frasa *bas sekolah*, didapati bahawa akan muncul hasil dapatan yang berbentuk *sekolah bas* yang mengikut tipologi sintaksis bahasa Mandarin. Dalam bahasa Melayu, struktur frasanya ialah inti nomina diikuti dengan komplemen manakala struktur bahasa Mandarin adalah sebaliknya. Struktur yang berbeza dengan ini merupakan faktor utama yang menyebabkan pelajar keliru apabila menulis frasa nama. Pelajar yang berada dalam tahap awal pembelajaran bahasa Melayu biasanya akan melakukan kesilapan tersebut secara tidak sedar. Perbezaan ini dipaparkan dalam Jadual 4.47 yang berikut:

Jadual 4.47 Perbezaan susunan frasa nama antara bahasa Mandarin dan bahasa Melayu

No.	Susunan Frasa Nama Bahasa Mandarin	Susunan Frasa Nama Bahasa Melayu
1	我的宿舍 <i>Saya</i> asrama.	Asrama <i>saya</i> .
2	那个菜市 <i>Itu</i> pasar.	Pasar <i>itu</i> .

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Bagi kesilapan yang dilakukan ke atas frasa kerja, ia merupakan jenis kesilapan yang paling kerap dapat dikesan dalam aspek penulisan pelajar. Mereka cenderung menterbalikkan susunan kata kerja dan keterangan di bahagian predikat ayat bahasa Melayu. Selain daripada gangguan bahasa Cina, struktur ayat yang kompleks juga merupakan faktor utama yang menyebabkan kesilapan ini berlaku. Jika dibandingkan dengan frasa nama, struktur frasa kerja adalah lebih rumit kerana frasa jenis ini melibatkan penggunaan imbuhan, kata sendi ataupun kata hubung. Sama seperti yang dinyatakan dalam 4.3.5 (i) di atas, fenomena menterbalikkan susunan frasa kerja turut dipengaruhi oleh struktur ayat bahasa Mandarin. Perbezaan susunan frasa kerja antara bahasa Melayu dan bahasa Mandarin dipaparkan dalam Jadual 4.48, Jadual 4.49 dan Jadual 4.50 yang berikut.

Jadual 4.48 Susunan frasa kerja bahasa Melayu

Subjek (Kata Nama)	Predikat	
	Kata Kerja	Keterangan
Kami sekeluarga	berkelah	di kampung.

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Jadual 4.49 Susunan frasa kerja bahasa Mandarin

Subjek (Kata Nama)	Predikat	
	Keterangan	Kata kerja
我们 一家人	在 乡村	野餐
wo men yi jia ren	zai xiang cun	ye can
Kami sekeluarga	di kampung	berkelah.

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Kesilapan frasa adjektif merupakan jenis kesilapan yang paling rendah jika berbanding dengan kesilapan frasa-frasa yang lain. Melalui hasil kajian, pengkaji mendapati bahawa subjek (frasa nama) dan predikat (frasa adjektif) sering diterbalikkan dalam ayat. Sebagai contoh, “*buah segar*” ditulis sebagai “*segar buah*”. Hasil daripada kajian ini mendapati kesilapan tersebut turut dipengaruhi oleh susunan frasa dalam bahasa Mandarin. Susunan frasa adjektif bahasa Mandarin dan bahasa Melayu adalah berbeza. Perbezaan ini dipaparkan dalam Jadual 4.50 yang berikut.

Jadual 4.50 Perbezaan susunan frasa adjektif antara bahasa Mandarin dan bahasa Melayu

Susunan Frasa Adjektif Bahasa Mandarin	Susunan Frasa Adjektif Bahasa Melayu
白色的裤子。 <i>Putih seluar.</i> Bai se de ku zi	Seluar <i>putih.</i>

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Dari aspek kata sendi, dapatan kajian menunjukkan mereka kerap menghilangkan kata sendi kerana dipengaruhi oleh bahasa Mandarin. Sebagai contoh tidak menggunakan kata sendi *ke* bagi ayat *Ibu pergi ke pasar* (*ibu pergi pasar) kerana dalam bahasa Mandarin, kata *pergi* sudah menunjukkan “perbuatan ke sesuatu tempat” dan penambahan *ke* akan mengakibatkan kemunculan dua kata kerja yang tidak gramatis dalam ayat Mandarin, iaitu *KN (Subjek) + KK - KK - KN (predikat).

b) Lemah dari Segi Penguasaan Bahasa Melayu

Selain pengaruh bahasa Mandarin ke atas kesilapan penggunaan frasa-frasa, didapati bahawa kelemahan pelajar dalam bahasa Melayu turut menyumbang kepada gejala ini. Sebagai contoh, bagi ayat *Saya bermain layang-layang*, didapati ditulis sebagai **Saya layang-layang* kerana keterbatasan kosa kata bahasa Melayu yang dikuasai oleh pelajar yang diuji. Ini menyebabkan mereka tidak menulis ayat ini secara sempurna.

4.5.7 Faktor kesilapan pada struktur sintaksis

Faktor kesilapan yang dilakukan ke atas struktur sintaksis juga dipengaruhi oleh bahasa Mandarin dan kelemahan penguasaan bahasa Melayu dalam kalangan pelajar yang dikaji.

a) Pengaruh bahasa Mandarin

Bagi faktor pengaruh dari bahasa Mandarin, pelajar melakukan kesilapan ini disebabkan oleh penerapan struktur ayat bahasa Mandarin ke dalam bahasa Melayu. Misalnya, pelajar cenderung menterbalikkan kerja kerja dan kata kata keterangan. Ini kerana dalam bahasa Mandarin dan bahasa Melayu, kata keterangan dalam predikat adalah terbalik. Contohnya dapat dirujuk pada Jadual 4.51 dan Jadual 4.52 berikut:

Jadual 4.51 Susunan ayat bahasa Melayu

Subjek (Kata Nama)	Predikat	
	Kata Kerja	Keterangan
Adik	belajar	bersungguh-sungguh.

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Jadual 4.52 Susunan ayat bahasa Mandarin

Subjek (Kata Nama)	Predikat	
	Kata Keterangan	Kata Kerja
Adik	bersungguh-sungguh	belajar.
弟弟	在用功的	学习

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

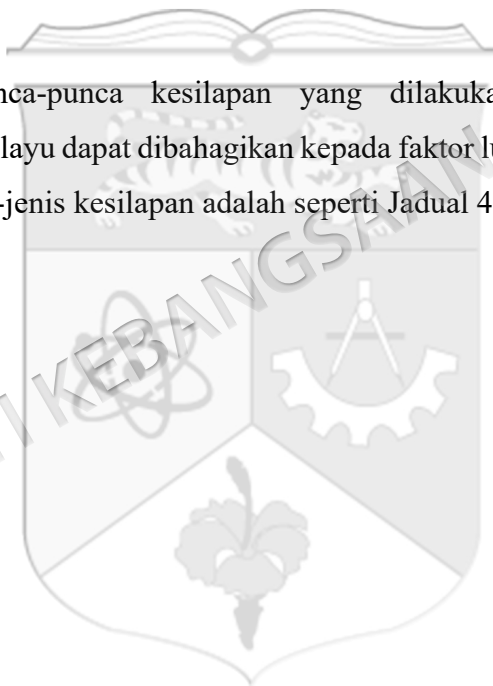
Contoh lain yang menunjukkan faktor pengaruh bahasa Mandarin juga disaksi pada ayat “**kerana makanan itu sangat sedap, saya makan banyak*”. Jika dilihat dari aspek tata bahasa bahasa Melayu, kata hubung *kerana* tidak dibenarkan wujud pada pembuka ayat (ayat yang gramatis ialah: *Saya makan banyak kerana makanan itu sangat sedap*). Kesilapan ini berlaku atas gangguan bahasa Mandarin kerana dalam bahasa Mandarin, kata *kerana* yang wujud pada pembuka ayat adalah gramatis. Justeru itu, keterbiasaan ini telah menjadi kekangan kepada pelajar dalam aspek pembelajaran bahasa Melayu.

b) Kurang pengetahuan tentang kosa kata bahasa Melayu

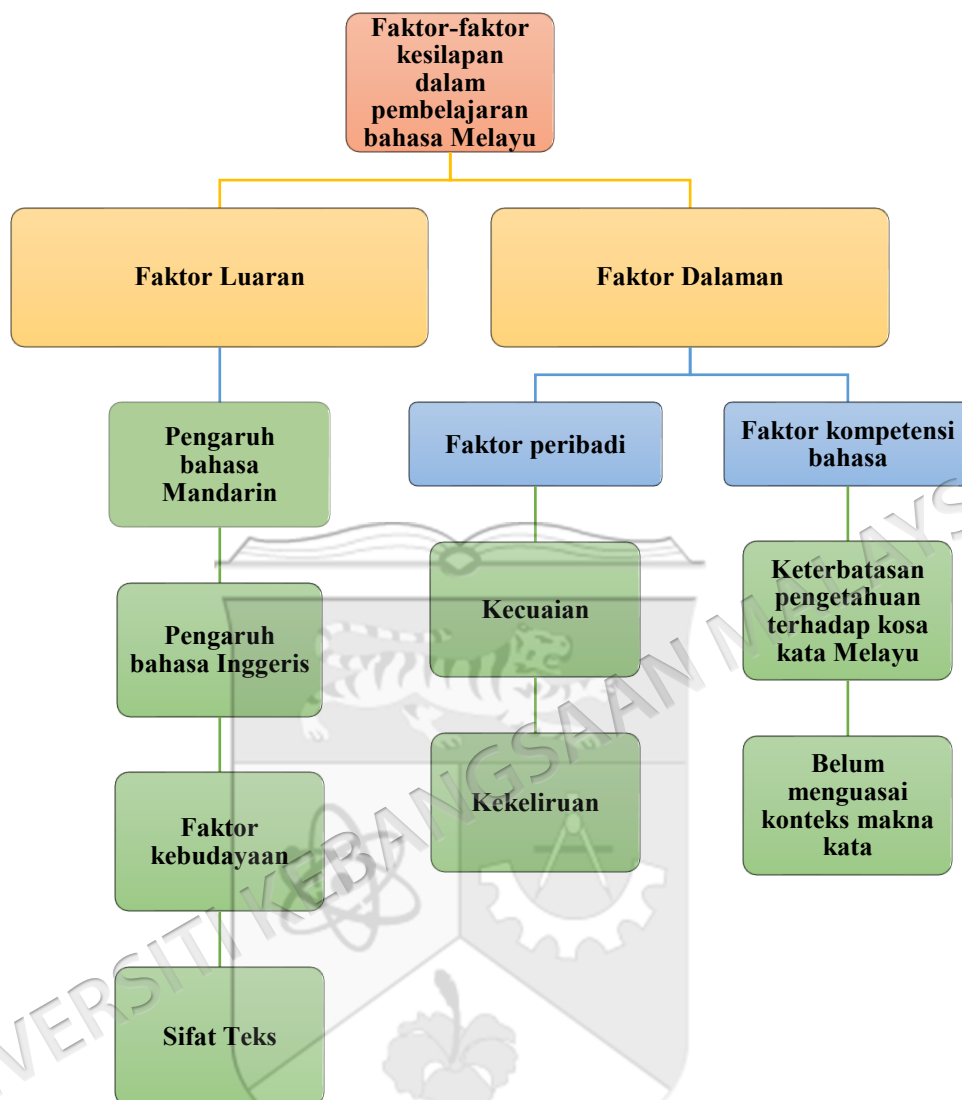
Hasil ujian juga mendapati bahawa terdapat kesilapan yang dilakukan kerana pelajar tidak memahami maksud sesuatu kata ataupun kurang pengetahuan tentang kosa kata bahasa Melayu. Sebagai contoh, kedua-dua ayat **Ibu membeli ikan ke pasar untuk membawa adik* dan **Ibu ikan membawa untuk membeli ke pasar*” tidak menepati pola struktur ayat bahasa Melayu dan bahasa Mandarin. Oleh kerana pelajar tidak memahami maksud kata-kata tertentu dalam soalan, maka mereka pun menulis ayat ini secara sewenang-wenangnya. Sekali lagi membuktikan bahawa penguasaan kosa kata yang sangat terbatas mengakibatkan kesilapan dalam penulisan berlaku.

4.5.8 Rumusan

Sebagai rumusan, punca-punca kesilapan yang dilakukan oleh pelajar dalam pembelajaran bahasa Melayu dapat dibahagikan kepada faktor luaran dan faktor dalaman. Klasifikasi tentang jenis-jenis kesilapan adalah seperti Jadual 4.53 berikut:

Jadual 4.53 Klasifikasi tentang jenis-jenis kesilapan

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

4.6 HASIL WAWANCARA TERHADAP PUNCA-PUNCA KESILAPAN

Setelah mengenalpasti pelajar-pelajar yang dikaji berada di peringkat kesilapan sistematik, pengkaji telah menyelami punca-punca kesilapan dengan lebih lanjut melalui satu wawancara bersemuka ke atas para pelajar pada bulan Mac 2024 bagi mengetahui masalah pembelajaran mereka. Dalam sesi temu bual ini, seramai sembilan orang pelajar yang telah ditemu bual iaitu 3 orang lelaki dan 6 orang perempuan. Semasa temu bual

dijalankan, pelajar diminta untuk menyatakan masalah-masalah yang dihadapi dalam empat aspek iaitu aspek kemahiran mendengar, bertutur, membaca, dan menulis.

4.6.1 Aspek Mendengar

Bagi aspek kemahiran mendengar, empat masalah utama yang dihadapi oleh pelajar telah dicatatkan oleh pengkaji melalui temu bual. Pertama, pelajar sukar untuk membezakan bunyi konsonan letupan dua bibir bersuara dan tak bersuara dalam sebutan bahasa Melayu. Sebagai contoh, bunyi konsonan /b/ dan /p/. Kedua, pelajar berasa keliru terhadap sebutan perkataan bahasa Melayu yang hampir sama. Misalnya, sebutan perkataan [tiga] dan [tinggal]. Ketiga, pelajar tidak berkeupayaan untuk menulis perkataan yang didengari melalui rakaman audio walaupun perkataan tersebut telah dipelajari. Keempat, pelajar berasa tempo baca dalam rakaman audio terlalu cepat sehingga gagal untuk memahami isi kandungan yang disampaikan.

Merujuk kepada masalah-masalah tersebut, pengkaji yang sebagai guru bahasa Melayu berpendapat bahawa pelajar yang menghadapi kekeliruan terhadap sebutan perkataan bahasa Melayu adalah disebabkan oleh kekurangan perbendaharaan kata dan pemahaman terhadap bahasa Melayu. Jika dilihat dari segi perbezaan bunyi letupan dua bibir bersuara dan tak bersuara, adalah sukar bagi seseorang untuk membezakan sebutannya melalui pendengaran. Misalnya, perkataan bahasa Melayu “*bapa*” mungkin akan ditulis sebagai “*paba*” oleh pelajar. Kesilapan ini berlaku kerana perkataan yang ditulis salah itu tiada dalam pengetahuan pelajar ataupun mereka tidak memahami maksud ayat yang disampaikan. Sekiranya perkataan “*bapa*” telah dikuasai oleh pelajar maka kesilapan ejaan tidak akan berlaku kerana pelajar memahami maksudnya yang disampaikan dalam ayat. Analisis ini adalah sejajar dengan hujahan pelajar yang ditemui bual. Salah seorang pelajar, Huang Dianmei mengatakan bahawa jika tidak membuat persiapan sebelum latihan pendengaran, beliau tidak berupaya menjawab soalan dalam latihan. Ini bermakna bahawa pelajar harus menambah perbendaharaan kata bahasa Melayu bagi meningkatkan tahap kemahiran mendengar.

Di samping itu, kebanyakan pelajar menyatakan bahawa tempo baca yang terlalu cepat adalah faktor utama yang mengakibatkan mereka gagal untuk memahami isi kandungan yang disampaikan walaupun telah dipelajari sebelumnya. Ini adalah satu

fenomena yang biasanya berlaku dalam pembelajaran bahasa asing kerana pelajar belum menguasai bahasa ini dengan kukuh. Selain tempo baca, aspek dialek dan intonasi yang berbeza juga merupakan faktor yang mengakibatkan pelajar gagal memahami isi kandungan yang disampaikan. Sebagai pengetahuan, bahasa Melayu baku telah diaplikasikan dalam proses pengajaran. Namun, istilah dan ayat yang digunakan dalam percakapan harian masyarakat Melayu adalah berbeza dengan apa yang dipelajari oleh pelajar di dalam kelas. Faktor inilah yang mengakibatkan mereka gagal untuk memahami isi kandungan tersebut. Sebagai contoh, frasa bahasa Melayu “*tidak tahu*” akan diujah sebagai “*tak tau*” dalam bahasa Melayu percakapan. Sebagai langkah penyelesaian, pelajar harus diberi peluang bergaul dengan masyarakat Melayu yang sebagai penutur asli bahasa tersebut. Langkah ini telah diambil oleh GXIBVC dengan mengadakan program pertukaran pelajar dengan universiti di Malaysia.

4.6.2 Aspek Pertuturan

Melalui hasil temu bual, pelajar menghadapi kesukaran dalam pertuturan atas pengaruh daripada keterbatasan perbendaharaan kata. Menurut seorang pelajar, Li Chunqi, beliau mengatakan tidak dapat menyampaikan ayat yang lengkap dalam percakapan kerana terdapat perkataan bahasa Melayu yang tidak diketahui olehnya. Faktor inilah yang menyebabkan beliau tidak fasih ketika bercakap dalam bahasa Melayu. Di samping itu, Li juga menyatakan bahawa beliau mudah lupa akan perkataan yang pernah dipelajari terutamanya kata bahasa Melayu yang menunjukkan pasangan minimal. Sebagai contoh, “*kawalan*” sering dianggap sebagai “*kawasan*”. Selain itu, pelajar-pelajar juga menyatakan bahawa mereka berasa tidak berkeyakinan untuk bertutur dalam bahasa Melayu kerana risau kesilapan ujaran berlaku. Salah seorang pelajar, iaitu Zhang Yingyao mengatakan bahawa beliau akan berasa cemas ketika diminta untuk memberi pendapat tentang suatu topik dengan berbahasa Melayu di dalam kelas dan beliau akan terlupa tentang kesemua persiapan yang dibuat sebelum itu.

Qin Lixia, salah seorang pelajar ditemubual menyatakan bahawa kemahiran pertuturan dalam bahasa Melayu sukar dipertingkatkan kerana beliau tidak berpeluang berkomunikasi secara langsung dengan penutur asli bahasa Melayu dan tidak dapat mendekati masyarakat Melayu untuk mempelajari konteks budaya yang berkaitan dengan penggunaan bahasa Melayu. Walaupun latihan pertuturan telah diadakan di dalam kelas

dan pengetahuan tentang aspek kebudayaan di Malaysia telah didedahkan kepada mereka sewaktu kuliah, namun ini masih tidak dapat memberi kesan yang efektif dalam pembelajaran. Dalam pada itu, beliau mempunyai hasrat untuk melanjutkan pelajaran ke Malaysia bagi memperbaiki kelemahan dalam aspek pertuturan.

4.6.3 Aspek Pembacaan

Secara umumnya, mempelajari sesuatu bahasa asing biasanya bermula dari aspek membaca. Kemahiran membaca adalah syarat utama bagi menguasai sesuatu bahasa asing. Berdasarkan pengalaman pengkaji sebagai guru bahasa Melayu, pelajar yang mahir dalam pembacaan selalunya dapat menguasai kemahiran yang lain dengan baik. Oleh yang demikian, pengajaran tentang sebutan bahasa Melayu adalah dititikberatkan bagi pelajar jurusan bahasa Melayu bermula dari tahap awal pembelajaran iaitu semester pertama dan kedua. Namun, pelajar-pelajar di GXIBVC menghadapi masalah sebutan dalam bahasa Melayu dalam proses pembelajaran.

Menurut Ye Xiancheng, beliau menghadapi kesukaran untuk melafazkan perkataan bahasa Melayu yang struktur suku katanya lebih daripada dua suku kata. Hal ini kerana beliau berasa keliru terhadap pola pembentukan perkataan bahasa Melayu yang terdiri daripada konsonan (K) dan vokal (V). Sebagai contoh dalam data kesilapan Jadual 4.12, "*pemadam*" disebut sebagai [pem . a . dam]. Di samping itu, Huang Xiangtong turut menghadapi masalah dalam aspek pembacaan. Menurut Huang, beliau tidak berupaya untuk membaca perkataan bahasa Melayu terutamanya perkataan yang tidak pernah dipelajarinya. Dalam konteks ini, dapat dirumuskan bahawa ketidakmahiran tentang struktur suku kata bahasa Melayu telah menyebabkan pelajar-pelajar gagal melafazkan perkataan bahasa Melayu.

Di samping itu, pelajar juga mengatakan bahawa mereka berasa sukar untuk melafazkan bunyi akhiran konsonan bahasa Melayu. Menurut Su Min, beliau sering menggugurkan fonem di posisi akhir sesebuah suku kata bahasa Melayu. Sebagai contoh, istilah *tiap-tiap* disebut sebagai [tia-tia]. Hal ini berlaku kerana sistem ejaan bahasa Mandarin iaitu *Han Yu Pin Yin* adalah berbeza dengan sistem ejaan bahasa Melayu iaitu konsonan akhiran bahasa Mandarin hanya terdiri daripada /n/ dan /ŋ/ sahaja sementara itu dalam sistem ejaan bahasa Melayu terdapat pelbagai bunyi akhiran konsonan yang

berbeza. Misalnya bunyi akhiran konsonan /p/, /s/, /l/, /k/, dan sebagainya. Oleh yang demikian, jelaslah kesilapan ini berlaku atas pengaruh daripada sistem ejaan bahasa ibunda mereka. Walaupun kebiasaan ini sukar untuk diubah terutamanya bagi pelajar-pelajar yang baru terdedah kepada pengetahuan tentang sebutan bahasa Melayu.

Selain itu, sebutan kata berunsur urutan vokal bahasa Melayu juga merupakan titik kesukaran bagi pelajar dalam pembacaan. Menurut He Ying, apabila terdapat kata yang berunsur urutan vokal, terutamanya dalam pola KV.VK, beliau berasa sukar untuk melafazkannya dan hanya mampu menyebut suku kata awal sahaja. Sebagai contoh, perkataan *diam* disebut sebagai [di.] dan tidak menyebutkan [am]. Fenomena ini turut dapat dikesan dalam ujian kemahiran pembacaan peringkat awal dan lanjutan. Dalam data kesilapan Jadual 4.11 dan Jadual 4.33 menunjukkan bahawa pelajar cenderung menggugurkan suku kata ataupun menterbalikkan urutan vokal dalam sesuatu perkataan. Dalam pada itu, dapatan dan analisis kajian ini adalah sejajar dengan hujahan He Ying.

4.6.4 Kemahiran menulis

Bagi pelajar yang mempelajari bahasa Melayu sebagai bahasa asing di GXIBVC, aspek menulis ayat-ayat bahasa Melayu merupakan satu kekangan yang besar. Data kesilapan yang dikumpulkan menunjukkan pelajar kerap melakukan kesilapan dari aspek struktur ayat bahasa Melayu. Dalam ayat-ayat yang ditulis oleh pelajar, susunan subjek dan predikat frasa nama dan frasa kerja bahasa Melayu kerap diterbalikkan oleh pelajar. Susunan ayat tersebut didapati tidak mengikut struktur susunan ayat bahasa Melayu iaitu “Subjek + Predikat (Kata kerja + Objek + Keterangan)”.

Menurut Yuan Yunjian, ketika menulis frasa kata kerja beliau cenderung menterbalikkan susunannya. Kesilapan ini berlaku kerana beliau tidak mahir tentang struktur frasa kerja yang diajar oleh guru. Ketika menulis ayat bahasa Melayu, beliau sering menulis mengikut susunan frasa dalam bahasa Mandarin. Kebiasaan ini amat sukar diubah walaupun telah banyak kali diingatkan oleh guru di dalam kelas. Di samping itu, Huang Xiangtong turut menyatakan bahawa apabila hendak menulis ayat bahasa Melayu, ayat bahasa Mandarin akan difikirkan terlebih dahulu kemudian ditulis dalam ayat bahasa Melayu. Fenomena inilah yang menyebabkan kesilapan struktur ayat bahasa Melayu berlaku kerana ayat tersebut ditulis mengikut susunan frasa bahasa Mandarin dengan

sepenuhnya dan pelajar sendiri juga tidak menyedari bahawa ayat yang ditulis itu adalah salah.

Selain itu, faktor keterbatasan kosa kata dalam bahasa Melayu juga merupakan titik kesulitan bagi pelajar dalam aspek penulisan. Menurut Zhang Yingyao, terdapat banyak kata bahasa Melayu yang tidak diketahuinya ketika hendak menulis ayat. Demi meluaskan kosa kata, beliau kerap menghafal perkataan bahasa Melayu. Namun begitu, beliau tidak tahu bagaimana untuk menggunakan perkataan-perkataan tersebut dalam ayat yang hendak ditulis. Terutamanya bagi perkataan bahasa Melayu yang berimbuhan seperti kata dasar "*indah*" apabila ditambah dengan imbuhan apitan *ke...an* menjadi "*keindahan*". Pelajar mengatakan bahawa perkataan bahasa Melayu yang berimbuhan adalah aspek yang paling sukar untuk dikuasai kerana sistem tatabahasa ini tidak wujud dalam bahasa Mandarin. Mereka berasa keliru dan tidak memahami maksud serta penggunaan perkataan tersebut dalam ayat.

4.7 INTERVENSI DAN STRATEGI PENAMBAHBAIKAN

Berdasarkan hasil ujian kemahiran pada peringkat awal, memandangkan pelajar-pelajar masih belum mencapai prestasi yang memuaskan dalam kelas bahasa Melayu, khusus aspek pertuturan dan pembacaan, bagi memperbaiki kelemahan tersebut, satu kursus khas yang menekankan aspek ini telah dianjurkan atas inisiatif sendiri dari 4 hingga 12 Mei 2023. Sukatan pelajaran bagi kursus ini dirancang berdasarkan kesilapan yang dikesan melalui hasil kajian ini. Berikut merupakan sukatan pelajaran bagi kursus tersebut:

- a) Fonem-fonem bahasa Melayu
- b) Cara sebutan untuk bunyi deretan vokal dan diftong
- c) Pola suku kata

Jika dilihat dalam data kajian yang dijana, pelajar cenderung melakukan tiga jenis kesilapan dari segi ejaan iaitu penggantian fonem, pengguguran fonem, dan penambahan fonem. Hal ini boleh mencerminkan pelajar menghadapi kesulitan dalam penguasaan sebutan bunyi vokal dan konsonan bahasa Melayu. Kesilapan ini berlaku atas pengaruh

daripada bahasa ibunda kerana terdapat perbezaan antara sistem sebutan bahasa Mandarin dengan bahasa Melayu walaupun kedua-dua bahasa mempunyai konsonan yang sama. Oleh itu, dalam kursus intervensi yang dianjurkan ini, ciri-ciri sebutan bagi fonem bahasa Melayu telah diterangkan semula secara terperinci walaupun aspek ini telahpun diajarkan dalam semester 1.

4.7.1 Strategi Menangani Masalah Sebutan Untuk Deretan Vokal dan Diftong

Dalam kajian ini, telah dikenalpasti bahawa pelajar-pelajar menghadapi kesukaran untuk melafazkan perkataan yang berunsur deretan bunyi vokal dan diftong iaitu [ai], [au], dan [oi]. Pelajar lazim menterbalikkan huruf vokal yang dalam bentuk deretan vokal dan diftong ataupun menggugurkan huruf vokal sebutan deretan bunyi atau diftong di posisi belakang (contoh kesilapan ini boleh merujuk pada Bahagian 4.1.3). Satu kaedah pengajaran telah dirancang untuk membetulkan kesilapan ini. Kaedah ini diuraikan mengikut strategi yang berikut:

i) Langkah Pertama

Pelajar diminta membaca huruf vokal dalam bentuk deretan bunyi atau diftong secara terpisah. Kemudian bunyi geluncuran *y* dan *w* ditambahkan di antara huruf vokal dalam deretan bunyi / diftong. Tujuan sebutan deretan bunyi / diftong dipisahkan adalah kerana pelajar menghadapi kesukaran untuk melafazkan sebutan ini secara bersambungan. Misalnya bagi sebutan [ai], pelajar akan berhenti selepas melafazkan bunyi huruf [a] dan sebutan huruf [i] digugurkan. Namun jika bunyi geluncuran “y” diselitkan, kebanyakan pelajar dapat melafazkan sebutan ini sebagai [yi]. Dalam konteks ini, bunyi geluncuran memberi pengaruh yang besar bagi pelajar melafazkan bunyi vokal yang berbentuk deretan atau diftong. Jadual 4.54 menunjukkan kaedah pelafazan yang dikemukakan dalam kelas intervensi tersebut.

Jadual 4.54 Kaedah pelafazan sebutan untuk deretan vokal dan diftong

No.	Deretan bunyi vokal / diftong	Huruf vokal dipisahkan	Penambahan bunyi geluncuran
1	ai	a -- i	a -- yi
2	au	a -- u	a -- wu
3	oi	o -- i	o -- yi

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

ii) Langkah Kedua

Pelajar diajar membaca deretan bunyi vokal atau diftong yang ditambah dengan bunyi awalan konsonan di depannya. Kaedah pelafazan dipaparkan dalam jadual yang berikut.

Jadual 4.55 Kaedah pelafazan perkataan dengan deretan vokal dan diftong

No.	Perkataan sebutan dalam bentuk deretan vokal / diftong	Huruf vokal dipisahkan
1	tua	tu -- (w)a
2	diam	di -- (y)am

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

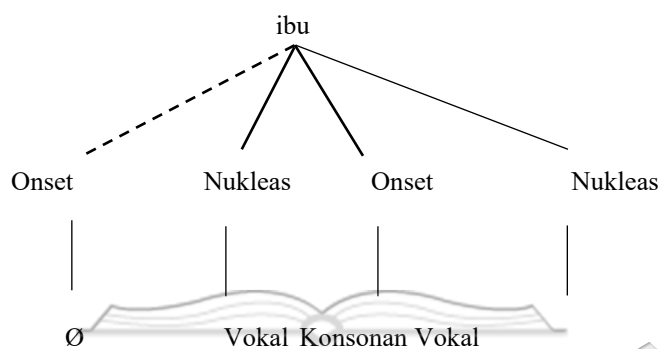
Dalam Jadual 4.55, huruf vokal berbentuk deretan dan diftong bagi kedua-dua perkataan telah dipisahkan dan bunyi geluncuran “w” dan “y” ditambah di antaranya. Ketika membaca, perkataan tersebut boleh dieja dengan pembentukan KV + KV ataupun KV + KVK.

4.7.2 Strategi Menangani Kekeliruan Berkaitan Dengan Pola Suku Kata

Oleh kerana kajian juga mendapati bahawa pelajar kerap melakukan kesilapan dalam aspek membaca kata yang misalnya berdwi- dan tri- suku kata, contohnya kata “*pemadam*” disebut sebagai [pem . a . dam]. Bagi mengatasi masalah ini, pelajar diajar supaya memberi perhatian kepada 3 aspek berikut ketika membaca suatu perkataan iaitu:

i) Fokus Kepada Konsonan Di Antara Dua Vokal

Apabila terdapat konsonan yang wujud di antara dua vokal, konsonan tersebut merupakan onset untuk suku kata akhir. Dalam pada itu, konsonan “b” harus diketahui sebagai onset bagi suku kata kedua, iaitu [i.bu]. Contoh dalam Rajah 4.28:

Rajah 4.28 Onset (konsonan) bagi di antara dua vokal

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

ii) Strategi Penyisipan Bunyi Geluncuran

Apabila terdapat kata yang mengandungi deretan vokal ataupun diftong, bunyi geluncuran *y* atau *w* akan diselitkan di antara dua vokal. Cara ini sama seperti yang diterangkan di Bahagian 4.6.1 (i).

iii) Rangkap Konsonan Homorganik Nasal

Apabila berdepan dengan rangkap konsonan homorganik nasal seperti /-mp-, -nd-/ (contohnya kata *tempat* dan *mandi*), pelajar diajarkan supaya mengasingkan kata mengikut pola suku kata VK.KV. Contohnya bagi kata *tempat*, pelajar diminta mengelaskan mengikut suku kata, iaitu [tem.pat]. Cara ini sesungguhnya memudahkan

pelajar yang selama ini berdepan dengan kesukaran membaca atau bertutur kata yang lebih dari dua suku kata.

- Keberkesanan Strategi yang Diterapkan

Sepanjang kursus ini dijalankan, pelajar diwajibkan berlatih membaca perkataan dan petikan yang disediakan oleh guru pada setiap hari. Selain itu, pelajar juga dikehendaki menghafal petikan teks tersebut. Berikut merupakan petikan teks dan perkataan yang digunakan ketika sesi kursus tambahan (Rajah 4.29). Selain itu, pelajar juga dikemukakan beberapa kata kunci sebagai rujukan ketika berlatih membaca teks tersebut (Jadual 4.56).

Kevin bangun awal setiap pagi. Sebelum mandi, Kevin akan mengemas tempat tidurnya dahulu. Selepas mandi, Kevin akan mengelap badannya kering-kering dan mengenakan pakaian sekolah.

Kemudian, dia menyikat rambutnya kemas-kemas. Seterusnya, Kevin akan bersarapan bersama-sama dengan keluarganya. Selepas bersarapan, Kevin mencium tangan kedua-dua ibu bapanya. Dia memohon restu daripada kedua-dua ibu bapanya untuk pergi ke sekolah.

Kevin ke sekolah dengan menaiki bas sekolah. Sambil menunggu ketibaan bas sekolah, Kevin duduk di depan pintu pagar rumahnya sambil membaca nota pelajarannya.

Rajah 4.29 Petikan teks yang dijadikan sebagai latihan pembacaan

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Jadual 4.56 Kata-kata kunci dari teks latihan membaca

pulau	hairan	siang	siapa
itu	ubi	apa	jauh
sampai	jemput	ombak	penjuru

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Selepas itu, satu ujian kemahiran membaca telah diadakan untuk menguji tahap penguasaan sebutan bahasa Melayu. Pelajar diminta untuk membaca perkataan dan petikan teks yang dibaca sepanjang dua minggu tersebut. Sebagai keputusan ujian bagi kursus ini, kebanyakan pelajar telah mencapai prestasi yang memuaskan. Mereka dapat membaca perkataan dan petikan teks dengan sebutan bahasa Melayu yang betul. Melalui keputusan yang dicapai dalam kursus tersebut, pengkaji boleh membuat ramalan bahawa kelemahan pelajar dalam aspek pembacaan sudah diperbaiki dan mereka sepatutnya mencapai prestasi yang baik dalam ujian kemahiran lanjutan. Namun, data kajian dalam ujian kemahiran peringkat lanjutan masih menunjukkan kesilapan sebutan yang berulang. Jadi, apakah sebab yang mengakibatkan kesilapan tetap berulang dalam ujian kemahiran tahap lanjutan?

Berdasarkan pengalaman pengkaji sebagai guru bahasa Melayu, pelajar mencapai prestasi yang baik selepas kursus selama dua minggu kerana latihan tubi yang menekankan aspek membaca telah dijalankan pada setiap hari di dalam kelas sehingga mereka berkemampuan untuk menguasai sebutan bahasa Melayu. Tetapi apabila tiba ke tahap ujian kemahiran tahap lanjutan, mereka diberikan teks yang berlainan untuk diuji sebutan bahasa Melayu dan data kajian menunjukkan bahawa mereka tidak mampu membacanya. Faktor inilah yang menyebabkan pelajar tetap melakukan kesilapan yang sama kerana mereka berasa keliru dan lupa tentang strategi pembacaan yang diajari oleh guru. Di dalam kelas intervensi, pelajar didapati berkemampuan menyebut kata Melayu dengan betul sepanjang tempoh kursus kerana mereka telah hafal petikan teks yang disediakan. Jadi ini bermaksud bahawa strategi yang diperkenalkan tidak dimanfaatkan oleh mereka.

Dalam konteks di atas, permasalahan yang dialami oleh pelajar di GXIBVC sejajar dengan dapatan kajian Chew Fong Peng (2016). Murid-murid bukan penutur jati di SK dan SJKC menghadapi masalah sebutan dan ejaan bahasa Melayu kerana kurang membaca buku atau bahan bacaan bahasa Melayu. Jelas kelihatan bahawa pelajar di GXIBVC menghadapi masalah yang sama dan perlu lebih kerap membaca bagi memperbaiki kelemahan ini.

4.7.3 Strategi Meningkatkan Penguasaan Frasa Kerja

Frasa kerja adalah jenis frasa yang paling kerap digunakan baik dari segi penulisan ataupun pertuturan bahasa Melayu dan kesilapan ini banyak dikesani dalam ujian yang dilakukan. Untuk meningkatkan pengetahuan mereka tentang aspek frasa kerja, pelajar telah diajari satu teknik seperti Jadual 4.57 berikut:

Jadual 4.57 Formula frasa kerja

Subjek (Kata Nama)	Predikat	
	Kata Kerja	Keterangan
人 (orang)	动作 (kegiatan)	什么 (objek)

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Dalam Jadual 4.56 menunjukkan susunan frasa kerja bahasa Melayu yang terdiri daripada “Subjek + Predikat (Kata kerja + Keterangan)”. Susunan ayat ini diterjemahkan dalam bahasa Mandarin sebagai “人 (orang) + 动作 (Kegiatan) + 什么 (Objek)”. Pelajar diminta untuk menghafal formula ini supaya digunakan ketika menulis frasa kerja. Apabila pelajar menulis jenis ayat ini, mereka hanya perlu masukkan perkataan berdasarkan formula yang dihafal dan sentiasa diingatkan supaya susunannya tidak boleh diubah sewenang-wenangnya. Jadual 4.58 memaparkan contoh frasa kerja yang menerapkan formula ini:

Jadual 4.58 Contoh frasa kerja yang menerapkan formula yang dicadangkan

Subjek (Kata Nama)	Predikat	
	Kata Kerja	Keterangan
人 (orang)	动作 (kegiatan)	什么 (objek)
Ibu	memotong	sayur.

Sumber: Choong Chein Sim, 2026

Dengan adanya teknik ini, kesilapan dalam aspek susunan ayat bahasa Melayu sepatutnya akan dapat diperbaiki. Namun demikian, berpandukan penelitian guru terhadap ayat-ayat yang ditulis oleh pelajar sebagai latihan di dalam kelas. Walaupun

pelajar telah diajari teknik menulis ayat dengan menerapkan formula tersebut, tetapi struktur ayat bahasa Melayu masih diterbalikkan oleh pelajar atas gangguan bahasa Mandarin. Hal ini bermakna pelajar yang berada dalam tahap awal pembelajaran bahasa Melayu masih tidak dapat menguasai struktur ayat yang berbeza dengan bahasa ibunda mereka. Walhal, kesilapan pelajar ini boleh dibetulkan dengan diberi lebih banyak latihan bina ayat dan guru harus sentiasa menegaskan penggunaan formula tersebut ketika menulis ayat bahasa Melayu. Selain itu, keterbatasan kosa kata juga merupakan titik kesulitan bagi pelajar dalam menulis ayat. Pelajar tidak berkeupayaan untuk menulis ayat bahasa Melayu yang lengkap kerana kosa kata yang terhad. Oleh itu, peluasan perbendaharaan kata amat penting bagi meningkatkan tahap kemahiran menulis. Seperti yang ditegaskan, bahan bacaan bahasa Melayu harus lebih banyak dibaca untuk menambah perbendaharaan kata.

4.8 PERBINCANGAN

Dalam bahagian ini, tahap pembelajaran bahasa Melayu pelajar-pelajar di GXIBVC akan dibahas dengan kerangka Corder (1973) berpandukan kemajuan yang dicapai dalam ujian kemahiran. Jika dilihat dari segi kemajuan yang telah dicapai, kesilapan yang berlaku dalam ujian kemahiran peringkat awalan tetap berulang dalam tahap lanjutan. Berdasarkan kemajuan ini, tahap pembelajaran pelajar-pelajar di Guangxi yang telah mempelajari bahasa Melayu selama lapan bulan boleh dikategorikan dalam peringkat sistematik dalam kerangka Corder (1973). Dalam hal ini, pelajar yang berada dalam peringkat ini melakukan kesilapan yang dapat diramalkan. Pelajar yang berada dalam peringkat ini sudah dapat menguasai sistem pembentukan bahasa Melayu. Berdasarkan penelitian pengkaji, seseorang pelajar itu kadangkala melakukan sesuatu yang betul dan kadangkala kesilapan yang sama dilakukan secara berulang dalam proses pembelajaran. Hal ini bermakna, walaupun mereka mengetahui tentang peraturan dalam penggunaan bahasa Melayu tetapi masih gagal mengamalkannya. Jika diperincikan, tidak dapat dinafikan bahawa terdapat segelintir pelajar yang berada dalam peringkat pra-sistematik.

Menurut Corder (1977:270), seseorang pelajar membuat kesilapan yang sistematik dalam keadaan tertentu dan dalam satu jangka masa yang terhad. Diharapkan bahawa dia akan memperolehi sistem yang betul dan melangkah daripada peringkat-

peringkat peralihan itu tetapi ini mungkin akan mengambil masa yang panjang. Hujahan Corder adalah relevan dengan keadaan pembelajaran bahasa Melayu sebagai bahasa asing bagi pelajar di GXIBVC. Meskipun pelajar melakukan kesilapan pada tahap ini tetapi fenomena ini hanya sementara. Kesilapan itu akan dibetulkan apabila tahap penguasaannya semakin tinggi. Ringkasnya, pelajar dalam peringkat pembelajaran yang berbeza juga mempunyai kemampuan pembelajaran yang berbeza. Justeru, kesilapan dapat dibetulkan jika diberi waktu pengajaran dan pembelajaran yang mencukupi.

Kajian ini juga mendapati bahawa faktor gangguan bahasa ibunda iaitu bahasa Mandarin merupakan masalah utama bagi pelajar di GXIBVC untuk mempelajari bahasa Melayu sebagai bahasa kedua. Gangguan bahasa ibunda menyebabkan pelajar lemah dalam penguasaan bahasa Melayu terutamanya dalam aspek sebutan, frasa dan ayat. Hal yang sejajar dengan hujah Awang Sariyan (dlm Mazlina Ahmad et al. (2020) iaitu pelajar Cina dari universiti di negara China mengalami masalah dari segi sebutan dan tata bahasa semasa bertutur kerana terdapat perbezaan yang ketara antara bahasa Melayu dengan bahasa Cina (Mandarin). Bagi memperbaiki kelemahan pelajar yang dipengaruhi oleh bahasa ibunda, pelajar memerlukan latihan tubi yang menekankan aspek tersebut di dalam kelas. Misalnya, latihan menulis ayat, latihan membaca dan mengeja perkataan. Kesilapan yang disebabkan oleh bahasa ibunda boleh dibetulkan dengan membuat latihan yang secukupnya walaupun akan mengambil masa yang panjang. Sesungguhnya, untuk mengatasi masalah gangguan yang disebabkan oleh bahasa ibunda bukanlah suatu perkara yang mudah kerana penggunaan bahasa pertama telah sebatik dalam kehidupan seharian sejak mereka kecil lagi. Oleh yang demikian, kesilapan yang dilakukan dalam proses pembelajaran bahasa kedua adalah satu kelaziman yang tidak dapat dielakkan. Dalam pada itu strategi pengajaran dan pembelajaran yang sistematik harus dirangka untuk memudahkan proses penguasaan bahasa Melayu.

Selain pengaruh bahasa ibunda, sikap dan minat pelajar sendiri juga merupakan salah satu faktor yang penting dalam pembelajaran bahasa Melayu sebagai bahasa kedua. Dalam kajian Chew Fong Peng (2016), beliau menyatakan bahawa dalam menguasai bahasa pertama, seseorang itu tidak mempunyai pilihan dan dia akan berusaha untuk menguasai bahasa pertamanya untuk membolehkannya berkomunikasi dengan orang di persekitarannya. Manakala bagi pembelajaran bahasa kedua, sifatnya adalah *optional*. Di

sini jelaslah bahawa sikap dan minat pelajar sendiri merupakan penentuan terhadap kejayaan penguasaan sesuatu bahasa kedua. Berdasarkan pengalaman pengkaji sebagai guru bahasa Melayu, pelajar yang bersikap rajin dan sentiasa memberi perhatian di dalam kelas akan semakin maju dan mencapai prestasi yang baik dalam pembelajaran. Begitu juga hal sebaliknya, jika pelajar itu bersikap malas dan tidak menunjukkan minat, pelajar tersebut akan gagal menguasai bahasa kedua dengan baik.

Menurut hujahan Jian (dlm Zeckqualine & Dayang 2020) yang menyatakan bahawa keberkesanan pembelajaran bahasa sasaran disebabkan oleh strategi belajar, teknik mengajar, pengetahuan kebudayaan terhadap bahasa kedua dan sociolinguistik. Hujahan tersebut adalah relevan dengan hasil analisis kajian ini yang membahaskan berbagai faktor yang mempengaruhi pembelajaran bahasa Melayu sebagai bahasa asing di GXIBVC. Dapat dirumuskan bahawa kesilapan yang dilakukan oleh pelajar dalam proses pembelajaran adalah faktor yang penting bagi meningkatkan tahap pembelajaran sesuatu bahasa. Kesilapan yang dikesan dapat membuktikan bagaimana seseorang pelajar mempelajari bahasa Melayu sebagai bahasa asing. Kesilapan ini juga membantu pengkaji untuk menganalisis faktor-faktor yang mempengaruhi para pelajar untuk melakukan kesilapan tersebut dan strategi pengajaran akan dapat dirangka mengikut tahap pembelajaran yang berbeza. Untuk mencapai prestasi yang baik dalam penguasaan bahasa Melayu, baik guru ataupun pelajar masing-masing mempunyai peranan sendiri.

4.9 KESIMPULAN

Sebagai kesimpulan, berdasarkan hasil analisis data, sesungguhnya kesilapan-kesilapan yang dikesani dalam ujian kemahiran pada peringkat awal tetap berulang dalam ujian tahap lanjutan. Jika mengikut kerangka Corder, pelajar-pelajar yang diuji berada di tahap kesilapan peringkat sistematik. Hal ini bermaksud bahawa tahap kemahiran bahasa Melayu dalam kalangan pelajar-pelajar ini masih kurang memuaskan tetapi mereka telah mengetahui kesilapan-kesilapan yang wujud. Faktor-faktor yang mengakibatkan kelemahan-kelemahan telah dikenalpasti dan boleh dibahagikan kepada faktor luaran dan faktor dalaman. Dari segi faktor luaran, pengaruh dari bahasa asing (iaitu bahasa Mandarin dan bahasa Inggeris) merupakan faktor yang paling ketara. Faktor luaran lain yang terlibat ialah seperti faktor kebudayaan dan sifat teks yang dirangka. Dari segi faktor

dalamannya, pelajar-pelajar yang telah mempelajari bahasa Melayu selama lapan bulan masih lemah juga disebabkan oleh faktor peribadi iaitu cuai ketika menjawab soalan ujian dan berasa keliru terhadap kata dan sebutan tertentu dalam bahasa Melayu. Pelajar-pelajar ini juga didapati melakukan kesilapan kerana pengetahuan mereka terhadap bahasa Melayu masih sangat terbatas, khususnya aspek kosa kata dan juga belum menguasai konteks makna sesuatu kata. Di bab berikutnya, akan disajikan kesimpulan untuk seluruh tesis ini.

BAB V

KESIMPULAN

5.1 PENGENALAN

Sesungguhnya, kajian ke atas keberkesanan pembelajaran bahasa Melayu dalam program bahasa Melayu yang ditawarkan di institusi-institusi pengajian tinggi di negara China wajar diberi perhatian demi memperoleh pemahaman yang lebih jelas tentang keadaan program-program bahasa Melayu yang ditawarkan di sesebuah negara asing, khususnya aspek pembelajaran dan pembelajaran. Bab ini menyimpulkan hasil dapatan yang diperoleh melalui kajian yang dilaksanakan GXIBVC dan menilai pencapaian objektif-objektif kajian yang ditetapkan. Selain itu, bab ini turut menyajikan implikasi-implikasi kajian ini kepada bidang pengajaran dan pembelajaran bahasa Melayu, khususnya dari konteks pembelajaran bahasa Melayu di luar negara. Memandangkan kajian ini mempunyai skop dan batasan tertentu, bab ini juga mengemukakan beberapa cadangan untuk pengkaji pada masa hadapan.

5.2 RINGKASAN HASIL DAPATAN

Secara keseluruhan, kajian ini telah berjaya mencapai ketiga-tiga objektif kajian yang ditetapkan iaitu: a) mengenalpasti kesilapan yang sistematik dan kesilapan yang tidak dapat diramalkan dalam pembelajaran bahasa Melayu dalam kalangan pelajar di GXIBVC; b) menilai peringkat penguasaan bahasa Melayu para pelajar yang dikaji berdasarkan kerangka Corder (1973); dan, c) menganalisis faktor-faktor kesilapan bahasa pada setiap peringkat pembelajaran bahasa Melayu dan hubungkaitnya dengan konteks budaya. Berikut merupakan rincian rumusan terhadap hasil pencapaian objektif-objektif tersebut:

Objektif 1: Mengenalpasti kesilapan yang sistematik dan kesilapan yang tidak dapat diramalkan dalam pembelajaran bahasa Melayu dalam kalangan pelajar di GXIBVC.

Berdasarkan analisis data, dapatlah dirumuskan bahawa kesilapan jenis sebutan dan penulisan merupakan titik kesulitan bagi pelajar di GXIBVC sepanjang dalam proses pembelajaran bahasa Melayu. Kesilapan sebutan yang paling lazim dilakukan dalam ujian kemahiran mendengar, bertutur, dan membaca adalah (i) kesilapan penggantian fonem (ii) kesilapan penambahan fonem dan (iii) kesilapan pengguguran fonem. Antaranya, kesilapan penggantian fonem mencecah peratusan yang tertinggi. Dapat dikesan bahawa pelajar cenderung menggantikan, menambahkan, dan menggugurkan sama ada huruf vokal ataupun konsonan pada sesuatu perkataan bahasa Melayu. Selain itu, jenis kesilapan sebutan yang lain seperti kesilapan deretan vokal, kesilapan struktur suku kata, dan kesilapan kata turut dilakukan oleh responden.

Dari segi aspek kesilapan penulisan pula, jenis-jenis kesilapan yang dilakukan oleh pelajar boleh dikategorikan kepada lapan jenis iaitu: kesilapan dari aspek frasa nama, frasa adjektif, frasa sendi, kesilapan kata hubung, kesilapan kata tugas, kesilapan kata, dan kesilapan struktur sintaksis. Dalam ujian kemahiran peringkat awal, jenis kesilapan frasa kerja merupakan kesilapan yang paling tinggi dilakukan oleh pelajar iaitu 30% manakala dalam ujian kemahiran peringkat lanjutan kategori kesilapan struktur sintaksis merupakan jenis kesilapan paling tinggi iaitu 27%. Merujuk kepada hasil analisis data kajian, pelajar sering menulis ayat yang salah dari segi strukturnya. Susunan ayat tersebut didapati tidak mengikuti struktur susunan ayat bahasa Melayu iaitu “Subjek + Predikat (Kata kerja + Objek + Keterangan)”.

Objektif 2: Menilai peringkat penguasaan bahasa dalam kalangan pelajar-pelajar yang dikaji berdasarkan kerangka Corder (1973).

Bagi menilai tahap kemajuan pelajar dalam pembelajaran bahasa Melayu, kerangka Corder telah diaplikasikan. Berdasarkan analisis dapatan kajian, pelajar-pelajar yang dikaji didapati berada di peringkat sistematik setelah dua semester mengikut program bahasa Melayu GXIBVC. Dari segi tahap pembelajaran, pelajar ini masih berada dalam

kategori lemah dalam penguasaan bahasa Melayu. Mereka tidak berkemampuan untuk memperbetulkan kesilapan tetapi boleh memberi penerangan terhadap apa yang mereka fikirkan. Terdapat empat ciri yang dapat menunjukkan pelajar berada dalam peringkat sistematik:

- a) Walaupun pelajar masih tidak berkemampuan untuk memperbetulkan kesilapan tetapi boleh memberi penerangan terhadap punca kesilapan berlaku. Ini bermakna mereka telah menguasai sistem pembentukan bahasa sasaran. Dapatan kajian ini sejajar dengan tahap kesilapan yang dinilai dengan kerangka corder, iaitu tahap sistematik.
- b) Pelajar melakukan kesilapan kerana masih dipengaruhi oleh bahasa asal mereka (iaitu bahasa Mandarin). Dalam erti kata lain, mereka tidak memahami sistem bahasa sasaran (bahasa Melayu) dengan selengkapnya.
- c) Kesilapan yang sama sering diulangi oleh pelajar dan kesilapan ini dapat diramalkan. Walaupun pelajar telah mengikuti kursus bahasa Melayu selama dua semester namun mereka masih mengulangi kesilapan yang sama dari aspek penggantian fonem, pengguguran fonem, penambahan fonem, deretan vokal, struktur sintaksis, dan sebagainya.

Secara umumnya, hasil kajian mendapati bahawa pelajar yang berada dalam peringkat ini sudah dapat menguasai sistem pembentukan bahasa Melayu. Hasil kajian ini sekaligus menyokong hipotesis alternatif yang diutarakan, iaitu “Pelajar-pelajar dalam kursus bahasa Melayu yang dikaji sudah berada di tahap sistematik di mana mereka mampu membetulkan dan menerangkan kesilapan yang dilakukan.” Namun demikian, walaupun mereka mengetahui tentang peraturan dalam penggunaan bahasa Melayu, tetapi dalam praktiknya masih gagal mengamalkannya. Berdasarkan dapatan kajian, kesilapan fonetik merupakan jenis kesilapan yang paling kerap dilakukan oleh pelajar. Sistem fonetik kurang diketahui kerana bukan fokus kajian ini. Dari aspek sintaksis, kesilapan tatabahasa juga berlaku, terutamanya yang dipengaruhi oleh struktur ayat dalam bahasa Mandarin. Ringkasnya, meskipun wujud kesilapan pada tahap ini dalam kalangan mereka, namun fononema ini hanya bersifat sementara. Apabila tahap penguasaan bahasa mereka meningkat, kesilapan tersebut dijangka akan dapat dibetulkan dan beransur kurang.

Objektif 3: Menganalisis faktor-faktor kesilapan bahasa pada setiap peringkat pembelajaran bahasa Melayu dan hubungkaitnya dengan konteks budaya.

Berpandukan kepada analisis dapatan kajian, faktor-faktor kesilapan dalam pembelajaran bahasa Melayu telah dikategorikan kepada dua jenis iaitu faktor luaran dan faktor dalaman.

Dari segi faktor luaran, faktor yang dikenalpasti merangkumi pengaruh dari bahasa ibunda dan bahasa asing, iaitu bahasa Mandarin dan bahasa Inggeris, faktor kebudayaan, dan sifat teks. Di antaranya, pengaruh bahasa ibunda iaitu bahasa Mandarin dan bahasa Inggeris merupakan faktor utama yang menyebabkan pelajar melakukan berbagai kesilapan sebutan dan juga aspek penulisan ayat. Di samping itu, faktor tidak pernah terdedah kepada pengetahuan budaya penggunaan bahasa Melayu juga mengakibatkan pelajar di GXIBVC melakukan kesilapan dalam proses pembelajaran bahasa Melayu. Kesannya, mereka hanya tahu menggunakan kata yang mengandungi maksud literal dan gagal dari aspek memilih kata yang lebih tepat makna pragmatiknya. Dari segi sifat teks pula, teks yang panjang juga merupakan faktor luaran yang menyebabkan pelajar berasa keliru dan melakukan kesilapan terutamanya dalam aspek pembacaan. Selain itu, kekurangan alat bantu mengajar dalam talian telah menjadi penghalang utama bagi pelajar di GXIBVC dalam mempelajari bahasa Melayu. Hal ini disebabkan dengan larangan menyambung ke internet antarabangsa di China, terutamanya di kawasan kampus. Ketiadaan akses ini menyebabkan kaedah pembelajaran mereka terhad kepada buku teks semata-mata, tanpa saluran lain untuk mendalami penguasaan bahasa Melayu. Kesannya, pelajar tidak berpeluang untuk terdedah kepada bahan rujukan bahasa Melayu yang autentik, seperti laman web berita dan video media sosial, yang amat penting untuk memahami konteks budaya dan penggunaan bahasa sebenar. Oleh itu, kaedah pengajaran tradisional tanpa integrasi elemen dalam talian menjadi amat membosankan, malah menimbulkan rasa jemu dalam kalangan pelajar terhadap pembelajaran bahasa Melayu yang hanya terhad di dalam kelas. Sebaliknya, jika alat bantu mengajar dalam talian seperti perisian interaktif, atau platform latihan dan pendidikan dapat diaplikasikan, dijangka efisiensi pengajaran dan pembelajaran bahasa Melayu sebagai bahasa asing dapat ditingkatkan.

Manakala faktor dalaman yang mempengaruhi kesilapan-kesilapan yang berlaku dibahagikan kepada dua jenis iaitu faktor peribadi dan faktor kompetensi bahasa. Faktor peribadi yang berkaitan ialah sikap kecuai dan kekeliruan pelajar yang dilakukan ketika pembelajaran bahasa Melayu. Ini mengakibatkan sesetengah kesilapan yang tidak sepatutnya berlaku pada peringkat lanjutan pembelajaran bahasa Melayu tetap diulangi kerana kecuai mereka. Dari segi faktor kompetensi bahasa pula, justeru kerana keterbatasan pengetahuan terhadap kosa kata Melayu dan belum menguasai makna pragmatik sesuatu kata, ini telah mengakibatkan kesilapan dijumpai baik dalam aspek penulisan mahupun pertuturan.

Melalui kajian ini, pengkaji menemui bahawa elemen kebudayaan amat penting dalam pembelajaran bahasa Melayu dan pembelajaran menjadi kurang efektif jika hanya melalui buku teks ataupun berpanduan kamus. Dalam erti kata lain, pelajar yang mempelajari bahasa Melayu perlu tahu konteks tentang penggunaan sesuatu kata. Tanpa mengetahui konteks penggunaan yang pragmatikal, pelajar hanya akan menggunakan kata-kata yang mengandungi makna yang literal sahaja. Dalam hal ini, bagi meningkatkan lagi keberkesanan pembelajaran bahasa Melayu, pelajar perlu datang ke Malaysia dan mendekati budaya penggunaan bahasa Melayu.

Kajian ini menggunakan kaedah analisis kesilapan bagi mengenal pasti kesilapan sebutan dan gramatikal dalam kalangan pelajar di GXIBVC berdasarkan data ujian. Analisis ini bertujuan untuk mengesan punca berlakunya kesilapan tersebut. Sejalan dengan dapatan kajian lepas, hasil kajian ini membuktikan bahawa pelajar yang dikaji berdepan dengan permasalahan yang mirip dengan kajian yang dilakukan oleh Alim, A. (2015), Yong & Vijayaletchumy (2012) dan Zeckqualine & Dayang (2020). Ketiga-tiga kajian ini menunjukkan bahawa kesilapan dari segi ortografi dan sebutan sering berlaku dalam ujian pembacaan atau penulisan pelajar, termasuk jenis kesilapan seperti penukaran, penambahan, dan pengguguran huruf dalam perkataan serta kelewahan perkataan.

Daripada kajian-kajian tersebut, kajian Zeckqualine & Dayang (2020) turut menganalisis kesilapan sintaksis dalam aspek penulisan dengan memfokuskan kepada hukum D-M dan kelewahan. Manakala dalam kajian ini, aspek sintaksis dianalisis dari

segi struktur ayat. Walaupun kajian ini dan kajian Zeckqualine & Dayang (2020) mempunyai persamaan dari segi topik tetapi responden yang terlibat adalah berbeza. Bagi kajian Zeckqualine & Dayang (2020), respondennya berasal dari pelbagai negara seperti Bangladesh, Jepun, Morocco, Tajikistan, Afrika, China, Indonesia dan Brunei. Kepelbagaian ini menunjukkan latar belakang yang ketara, terutamanya dari aspek bahasa ibunda dan budaya. Namun, analisis perbandingan mengikut negara tidak dilakukan oleh pengkaji. Manakala responden kajian ini hanya memfokuskan pada pelajar yang menetap di GXIBVC, Guangxi. Dari segi latar belakang, kebanyakan mereka mempunyai bahasa ibunda dan budaya yang sama. Penyeragaman latar belakang responden secara langsung meningkatkan kredibiliti kajian. Kesimpulannya, dapatan kajian ini dan kajian lepas menunjukkan bahawa penguasaan bahasa Melayu sebagai bahasa asing memerlukan pendekatan pedagogi yang sistematik dan peruntukan masa yang panjang terutamanya bagi pelajar asing yang mempelajarinya di luar lingkungan Malaysia.

5.3 IMPLIKASI KAJIAN

Penggunaan bahasa Melayu di China semakin mendapatkan sambutan hasil daripada hubungan perdagangan dan interaksi dua hala yang pesat antara China dengan Malaysia. Dalam hal ini, institut-institut pengajian tinggi China telah menawarkan jurusan bahasa Melayu bagi melatih lebih ramai warganya fasih berbahasa Melayu dan mengisi jawatan-jawatan yang memerlukan bahasa Melayu.

Dari segi implikasi, faktor-faktor kesilapan yang dapat dikesan dalam proses pembelajaran pelajar di GXIBVC dapat membantu para tenaga pengajar merancang kaedah pengajaran yang sesuai. Kajian ini dianggap sebagai satu sumbangan akademik yang signifikan kepada jurusan Bahasa Melayu di GXIBVC memandangkan tiada kajian seumpamanya yang pernah dijalankan sebelum ini. Selain itu, hasil penemuan dan cadangan pedagogi yang dikemukakan dalam kajian perintis bukan sahaja berpotensi untuk meningkatkan kualiti pengajaran bahasa Melayu di institusi ini, malah boleh dijadikan rujukan berguna untuk program bahasa Melayu di universiti-universiti lain di negara China. Hal ini seterusnya dapat membantu menangani masalah pengajaran yang lazim dihadapi. Tambahan pula, dapatan kajian ini juga relevan untuk dijadikan rujukan oleh universiti di Malaysia yang menawarkan program bahasa

Melayu sebagai bahasa asing, khususnya bagi pelajar dari China yang berkongsi latar belakang yang serupa. Melalui penerapan cadangan kajian ini, aspek penyebutan pelajar dapat dipertingkatkan dan juga dapat meminimumkan kesilapan dari segi tatabahasa.

Dalam mempelajari sesuatu bahasa yang mengandungi sistem tulisan baku seperti bahasa Melayu, kemahiran membaca dan menulis adalah kemahiran yang perlu dikuasai. Para pelajar perlu menguasai kemahiran-kemahiran ini sejak dari peringkat awal pembelajaran. Kajian dalam tesis ini telah mengemukakan strategi penguasaan dan penambahbaikan kemahiran membaca dan menulis ayat bahasa Melayu. Strategi ini jika diterapkan dalam program-program bahasa Melayu lain di China, sesungguhnya ia dapat membantu dari segi meningkatkan kualiti pengajaran dan pembelajaran.

Melalui analisis dalam tesis ini, faktor kurang pengetahuan terhadap konteks penggunaan (aspek pragmatik) sesuatu kata Melayu merupakan punca utama berlakunya kesilapan dari segi pemilihan kosa kata yang tepat. Hasil kajian ini dapat dijadikan petunjuk kepada institusi-institusi lain di China yang menawarkan program bahasa Melayu, iaitu perlu menitikberatkan aspek budaya dalam pengajaran bahasa Melayu. Dalam erti kata lain, pembelajaran secara literal berdasarkan kandungan dalam buku teks bahasa Melayu kurang berkesan dari segi penguasaan bahasa Melayu yang tepat. Langkah yang paling efisien ialah mewajibkan pelajar menyertai kursus bahasa Melayu di universiti-universiti di Malaysia sebagai sebahagian besar daripada kredit pengajian mereka.

5.4 CADANGAN KAJIAN PADA MASA DEPAN

Sebagai sebuah kajian perintis, kajian ini hanya tertumpu kepada salah sebuah universiti di wilayah Guangxi sahaja (iaitu GXIBVC). Tidak dapat dinafikan bahawa universiti-universiti lain di negara China yang menawarkan program bahasa Melayu juga perlu diberi perhatian. Sehubungan dengan itu, dicadangkan pengkaji pada masa depan boleh tertumpu kepada program pengajaran Melayu di institut pengajian tinggi yang lain. Di wilayah ini sendiri, terdapat sebuah lagi universiti lain (iaitu Guangxi University for Nationalities) yang menawarkan program bahasa Melayu. Pengkaji pada masa akan

datang boleh membuat kajian perbandingan dengan GXIBVC dari aspek keberkesanan pembelajaran bahasa Melayu.

Dalam tesis ini, kajian lebih berfokus kepada pelajar, iaitu menilai aspek keberkesanan pembelajaran dalam kalangan mereka. Justeru itu, kaedah pengajaran yang dipraktikkan oleh tenaga pengajar berada di luar skop kajian ini. Sesungguhnya, pengajaran bahasa Melayu di China sangat mencabar. Melalui pengalaman peribadi penulis, antara faktor yang dikenalpasti ialah seperti kekurangan buku-buku teks, silibus yang tidak berstruktur, persekitaran yang tiada penutur asli bahasa Melayu, kekurangan tenaga pengajar yang terlatih dan sebagainya. Oleh kerana tesis ini terbatas pada aspek pembelajaran sahaja, dicadangkan pengkaji pada masa akan datang boleh melaksanakan sebuah kajian yang menilai kaedah pengajaran dan faktor-faktor yang mempengaruhinya.

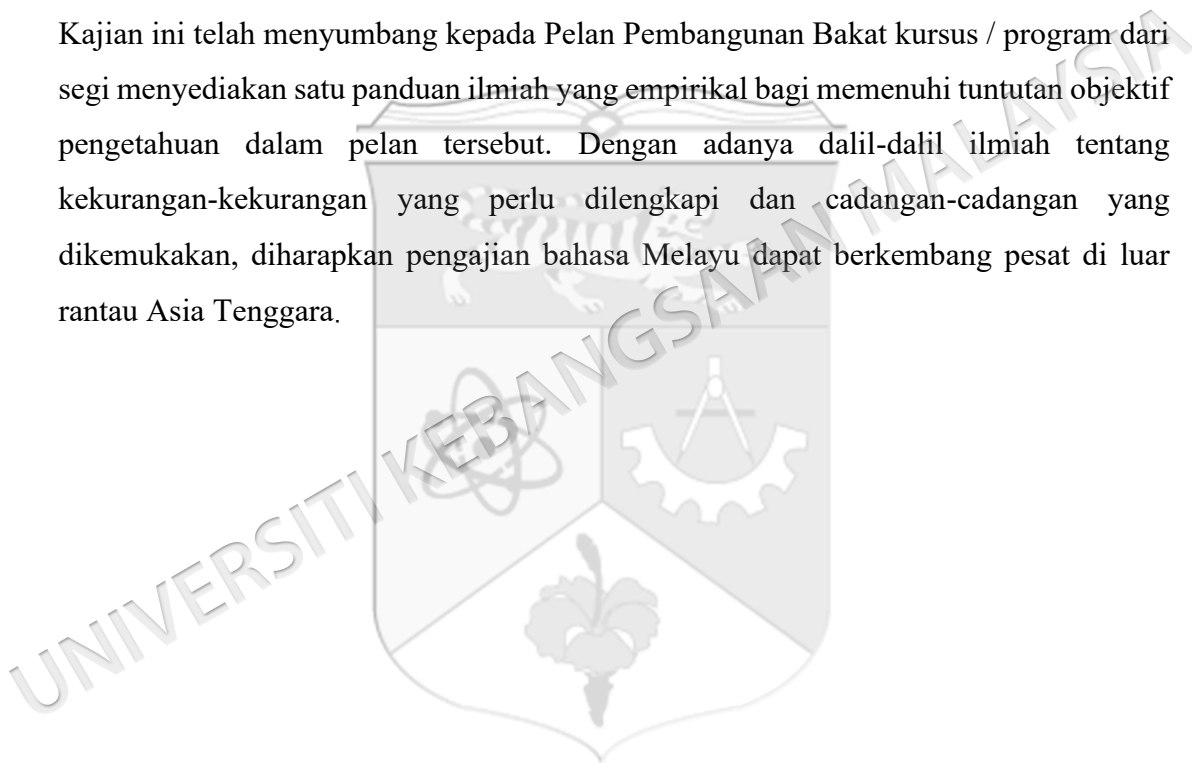
Dalam kajian ini, skop kajiannya hanya tertumpu dalam aspek kesilapan sebutan dan kesilapan gramatikal dalam ayat. Sesungguhnya, bukan hanya kesilapan-kesilapan tersebut yang dilakukan oleh pelajar dalam proses pembelajaran. Pelajar-pelajar di GXIBVC yang mempelajari bahasa Melayu sebagai bahasa kedua turut menghadapi kekangan dalam aspek lain, terutamanya aspek pengimbuhan. Seperti yang sedia maklum, penggunaan imbuhan yang tidak tepat akan menyebabkan ayat tidak gramatis. Dicadangkan pengkaji masa akan datang dapat meluaskan skop kajian kepada aspek penguasaan morfologi bahasa Melayu.

Oleh kerana kajian ini cuma memilih pelajar-pelajar yang mempelajari bahasa Melayu di peringkat permulaan sahaja, para pelajar yang telah mengikut kursus bahasa Melayu selama dua atau tiga tahun belum dikaji lagi. Walaupun pemilihan pelajar pada kategori ini mungkin menimbulkan isu kelemahan dalam pemilihan sampel, namun ia bertepatan dengan permasalahan kajian yang dinyatakan di Bab 1. Pada hakikatnya, sebagai sebuah kajian paling awal meneliti tahap penguasaan bahasa Melayu dalam kursus bahasa Melayu yang ditawarkan di IPT China, kelemahan dari segi skop penyelidikan tidak dapat dielakkan. Justeru itu, persoalan tentang adakah setelah mengharungi satu tahun pembelajaran bahasa Melayu asas, pelajar telah berada di peringkat pasca-sistematik? Sesungguhnya belum ada kajian yang dilakukan untuk

menjawab persoalan ini. Dicadangkan para pengkaji masa akan datang boleh melaksanakan satu kajian yang seumpamanya untuk mengesahkannya.

5.5 PENUTUP

Sebagai penutup, kepesatan penawaran program bahasa Melayu oleh institusi-institusi pengajian tinggi di China merupakan satu fenomena yang membanggakan. Tesis yang dihasilkan dengan berfokus kepada penilaian aspek keberkesanan pembelajaran dalam kalangan pelajar-pelajar di GXIBVC merupakan satu inisiatif susulan untuk meningkatkan mutu program bahasa Melayu yang ditawarkan di luar Alam Melayu. Kajian ini telah menyumbang kepada Pelan Pembangunan Bakat kursus / program dari segi menyediakan satu panduan ilmiah yang empirikal bagi memenuhi tuntutan objektif pengetahuan dalam pelan tersebut. Dengan adanya dalil-dalil ilmiah tentang kekurangan-kekurangan yang perlu dilengkapi dan cadangan-cadangan yang dikemukakan, diharapkan pengajian bahasa Melayu dapat berkembang pesat di luar rantau Asia Tenggara.

RUJUKAN

- Abd Hair Awang, Zaimah Ramli & Izzurazlia Ibrahim. 2012. Faktor tarikan pelajar siswazah antarabangsa ke universiti penyelidikan di Malaysia. *Malaysia Journal of Society and Space*, 8(6): 32-41.
- Abdul Hamid Moiden & Jessica Ong Hai Liaw. 2020. Penelitian konsep kesalahan bahasa dari perspektif sarjana barat. *Persidangan Antarabangsa Sains Sosial dan Kemanusiaan ke-5 (PASAK5 2020) – Dalam Talian*, 724-730.
- Abdul Wahab Syakhrani, Bahrianti, Dewi, Mahmudah & Elisa Rahmadina. 2022. Sistem pendidikan di negara China. *ADIBA: Journal of Education*, 2(3): 413-420.
- Ahmad Azreen & Nur Alyaa Syazwani. 2014. Kaedah Penyelidikan 1 - Tinjauan Literatur. *Blogger*. URL: <https://kp1ukm2014.blogspot.com/2014/05/tinjauan-literatur.html>.
- Alim, A. 2015. Bahasa Melayu sebagai bahasa asing: kajian kes pelajar China di Universiti Malaysia Sabah. *Atikan: Jurnal Kajian Pendidikan*. 5(2): 157-168.
- Allen, J. P. & Corder, Pit S. 1974. *Techniques in Applied Linguistics*. London and New York: Oxford University Press.
- Anne Jeffrey Kihob & Saidatul Nornis Hj. Mahali. 2020. Kerancuan bahasa dalam karangan murid sekolah menengah di daerah Turan, Sabah. *Jurnal Pusat Penataran Ilmu dan Bahasa*, 31(2): 97-132.
- Blust, R. A. 2013. *The Austronesian languages*. Canberra: Pacific Linguistics. UREL: <https://digitalcollections.anu.edu.au/handle/1885/10191>.
- Burhansyah Yusuf. 2019. Analysis of error sources in L2 written English by Indonesian undergraduate students. *Studies in English Language and Education*, 6(1): 71-83.
- Chappel, H.M. 2001. *Sinitic Grammar: Synchronic and Diachronic Perspectives*. Oxford: Oxford University Press.
- Chew Fong Peng. 2016. Masalah pembelajaran bahasa Melayu dalam kalangan murid Cina sekolah rendah. *Jurnal Pendidikan Bahasa Melayu*, 6(2):10-22.
- Collins, J.T. 2006. Homelands and the Homeland of the Malay. Dlm. Collins, J.T. & Awang Sariyan (ed.). *Borneo and the Homeland of Malays: Four Essays*. Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka.
- Corder, Pit S. 1973. *Introducing Applied Linguistics*. London: Penguin Books, Ltd.
- Corder, S.P. 1967. The significance of Learner's errors. *International Review of Applied Linguistics in Language Teaching*. 4: 161-170.

- Davies, A. 2007. *An Introduction to Applied Linguistic: From Practice to Theory*. Edinburgh: Edinburgh University Press.
- Dawud. Prosedur analisis kesalahan berbahasa. 2008. *Diksi*, 15(1):88-95.
- Deng, Xiaoyuan. 2021. A case study of error analysis and error correction in college students' argumentative writing. *Open Access Library Journal*. 8(9): 1-6.
- Faridah Nazir. 2022. Pengaruh bahasa ibunda dalam pertuturan murid-murid asli suku kaum temuan ketika pembelajaran bahasa Melayu. *LSP International Journal*, 10(1): 73-90.
- Fatemah & Marlia. 2017. Error analysis in academic writing: a case of international postgraduate students in Malaysia. *Advances in Language and Literary Studies*, 8(4): 141-145.
- Haizah Bukari & Norazana Awang Kechik. 2022. Pengaruh bahasa ibunda terhadap kemahiran bertutur dalam kalangan murid India di sebuah sekolah rendah. *Jurnal Pendidikan Bahasa Melayu*, 12(1): 63-71.
- Hasanthi, 2018. Difference Between Second Language and Foreign Language. <https://www.differencebetween.com/difference-between-second-language-and-foreign-language/>.
- Jasmi, K. A. 2012. Kesahan dan kebolehpercayaan dalam kajian kualitatif. Kertas kerja dibentangkan di *Kursus Penyelidikan Kualitatif siri 1 2012*. Anjuran Institut Pendidikan Guru Malaysia Kampus Temenggong Ibrahim, Negeri Johor Darul Ta'zim pada 28-29 Mac 2012 di Puteri Resort Melaka.
- Kieu, C.Y. 2023. What is the difference between Second Language and Foreign Language? <https://languageeducatorsassemble.com/difference-between-second-language-and-foreign-language/>
- Krashen, S.D. 1985. *The Input Hypothesis: Issues and Implications*. New York: Longman.
- Kuo, Ming-Mu & Lai Cheng-Chieh. 2006. Linguistics across Cultures: The Impact of Culture on Second Language Learning. *Journal of Foreign Language Instruction*. URL: <https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED496079.pdf>
- Lambert, R. 2006. Foreign Language Teaching Policy. <https://www.sciencedirect.com/topics/social-sciences/foreign-languages>
- Manzhuur Daanisy Ahmad Thaahir Pontoh & Assa Rahmawati Kabul. 2022. Kata Serapan dari Bahasa Hakka dalam Leksikon Bahasa Indonesia. *Jurnal Ilmu Sastra dan Linguistik*, 24(1): 118-132.

- Mazlina Ahmad, Noor Rohana Mansor, Roswati Abdul Rashid, Rosdi Zakaria & Sharipah Nur Mursalina Syed Azmy. 2020. Kemahiran pertuturan dalam pengajaran dan pembelajaran Bahasa Melayu sebagai Bahasa Asing: Pengalaman di Universiti Malaysia Terengganu (UMT). *Seminar Antarabangsa Susastera, Bahasa dan Budaya Nusantara*. 159-171.
- Mohd Sheffie Abu Bakar. 1991. Metodologi Kajian. Edisi Kedua. Bangi: Penerbit UKM.
- Mohd Taufik B HJ. Ahmed. 2021. Kemahiran Bahasa Melayu. Institut Pendidikan Guru Kampus Ipoh. URL: <https://anyflip.com/zpujk/hqgp/basic>
- Nirwana Sudirman & Zulkifley Hamid. 2016. Pantun Melayu sebagai cerminan kebitaraan perenggu minda Melayu. *Jurnal Melayu*. 15(2): 145-159.
- Noor Zuhidayah Muhd Zulkifli, Dr Shahlan Surat & Muna Mohammad. 2019. Aspek budaya Melayu dalam pengajaran dan pembelajaran Bahasa Melayu sebagai bahasa asing. *PENDETA Journal of Malay Language Education and Literature*, 10: 121-133.
- Nor Asree Mohd Noh & Ab Halim Mohamad. 2017. Gangguan bahasa dari aspek tatabahasa dalam kalangan pelajar Melayu. *Jurnal AL-ANWAR, Persatuan Bekas Mahasiswa Islam Timur (PBMITT)*, 4(2):1-19.
- Nor Zulaiqha Rosli, Nur Farahkhanna Mohd Rusli, Norfaizah Abdul Jobar & Norazimah Zakaria. 2021. Kemahiran bertutur Bahasa Melayu oleh murid Cina: Teori analisis konstratif. *LSP International Journal*, 8(1): 35-55.
- Noraishah Sakilah Kamat, Nur Farahkhanna Mohd Rusli, Norfaizah Abdul Jabar & Aireen Aina Bahari. 2021. Analisis kata hubung pancangan dalam penulisan Bahasa Melayu sebagai bahasa pertama oleh pelajar Melayu tingkatan satu berdasarkan teori analisis kesalahan corder. *Jurnal Pendidikan Bahasa Melayu*, 11(2): 1-14.
- Norhafiza Binti Mohd Hed. 2021. HNR3023 Kaedah Penyelidikan Sains Sosial Tugasan Kumpulan 3 Persampelan. URL: <https://anyflip.com/ubgdq/jmvmk>
- Norlela Ahmad & Shamsudin Othman. 2020. Penggunaan kaedah didik hibur dalam pengajaran kemahiran membaca guru Bahasa Melayu sekolah rendah. *International Journal of Education and Training*, 6(2): 1-11.
- Patton, M. Q. 1987. *How to Use Qualitative Methods in Evaluation* (No. 4). California: Sage Publication Inc.
- Punchihetti, S. 2013. First, second and foreign language learning: how distinctive are they from one another? Dlm. The European Conference on Language Learning 2013, Official Conference Proceedings 2013. https://www.academia.edu/6893678/First_second_and_foreign_language_learning_how_distinctive_are_they_from_one_another

- Rafidah Mohd Adnan & Mohd Effendi Ewan Mohd Matore. 2019. Kesahan dan kebolehpercayaan instrumen I-CGPKM menggunakan model Rasch. *Jurnal Pengukuran Kualiti dan Analisis*, 15(1): 1-14.
- Reni Supriani & Ida Rahmadani Siregar. 2016. Penelitian analisis kesalahan berbahasa. *Jurnal Edukasi Kultural*, 1(2): 67-76.
- Ringbom, H. 1979. On the Distinction between Second-Language acquisition and Foreign-Language learning. Kertas kerja yang dibentangkan dalam *Nordic Conference on Applied Linguistics*, Espoo, Finland. <https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED269973.pdf>
- Rozana, J. 2020. Strategi Pembelajaran kemahiran mendengar dan menulis dalam kalangan pelajar etnik Cina dan India ketika belajar Bahasa Melayu. *Jurnal Pendidikan Bahasa Melayu – JPBM*, 10(1): 64-76.
- Shobehah binti Abd Karim, Vijayaletchumi Subramaniam & Hazlina binti Abdul Halim. 2021. Analisis kesilapan penulisan ayat mudah Bahasa Perancis dalam kalangan pelajar Bahasa Perancis sebagai Bahasa Asing. *E-Jurnal Bahasa Dan Linguistik*, 3(1): 56-73.
- Siti Sarah. 2015. Aplikasi Komputer dalam Kajian Linguistik. Bab III Metodologi Kajian. URL: <https://crazylinguists.wordpress.com/category/siti-sarah-a141264/bab-3-metodologi-kajian-sarah/>.
- Szekely, E. 2023. The National College Entrance Examination in China (Gaokao): *A Discreet Driver for Global Social Change*. URL: https://www.researchgate.net/publication/368761128_The_National_College_Entrance_Examination_in_China_Gaokao_A_Discreet_Driver_for_Global_Social_Change/citations
- Tati Sugiarti, Dani Putri Septi Kusumaningtyas, Stephanie Phanata, Rudiansyah & Ulfah Yanuar Lianisyah. 2022. Analisis pelafalan Fonologis Konsonan Bahasa Mandarin z,c,zh,ch. mahasiswa Semester 2 program studi D-3 Bahasa Mandarin Sekolah Vokasi Universitas Sebelas Maret. *Jurnal Cakrawala Mandarin. Asosiasi Program Studi Mandarin Indonesia*, 6(2): P1-P13.
- Wan Robiah binti Haji Meor Osman & Chong Shin. 2010. Perubahan makna leksikal 'Dedak' di media dalam talian sumbangan kepada Perkamusan Melayu. *International Journal of the Malay World and Civilisation* 8(1): 37 – 46.
- Yong & Vijayaletchumy. 2012. Analisis kesilapan dalam pembelajaran bahasa Melayu oleh pelajar asing. *Journal of Language Studies*, 12(2): 667-692.
- Zeckqualine Melai & Dayang Nurlisa Abang Zainal Abidin. 2020. Pengajaran Bahasa Melayu dalam kalangan pelajar asing: Analisis pola kesalahan tatabahasa dalam penulisan. *Issues in Language Studies*, 9(1): 86-106.
- Zelvia Liska Afiani. 2019. Peran budaya dalam pemerolehan bahasa asing. *Jurnal Pendidikan Bahasa dan Sastra Indonesia*, 1(2): 42-49.

Zuraini Ramli. 2018. Psikolinguistik dalam Pengajaran Bahasa Melayu sebagai Bahasa Kedua. Tanjung Malim: Penerbit Universiti Pendidikan Sultan Idris.

LAMPIRAN A**KERTAS UJIAN KEMAHIRAN MENDENGAR BAHASA MELAYU****I. Mendengar dan memilih perkataan yang sesuai.**

- () 1. A. kerja B. pekerja C. pekerjaan
- () 2. A. sihat B. kesihatan C. menyihatkan
- () 3. A. kasih B. kasihan C. kekasih
- () 4. A. keluar B. keluaran C. pengeluaran
- () 5. A. kenal B. perkenalkan C. pengenalan

II. Mendengar dan memilih ayat yang sesuai.

- () 1. A. Mei Mei, ini Doktor Liu, suami saya.
B. Doktor Liu, ini Mei Mei, isteri saya.
- () 2. A. Hai, Kim Seng! Sudah lama tidak jumpa, awak tinggal di mana
sekarang?
B. Hai, Kim Seng! Sudah lama tidak jumpa, awak sudah kahwinkah?
- () 3. A. Datuk dan nenek Amin tinggal di kampung, mereka sudah lanjut usia.
B. Datuk dan nenek Aminah tinggal di bandar, mereka sudah bersara.
- () 4. A. Tumpang tanya, encik! Di manakah tandas?
B. Tumpang tanya, encik! Di manakah hospital?
- () 5. A. Mohon sampaikan salam saya kepada cik Siti.
B. Mohon sampaikan salam cik Siti kepada saya.

III. Mendengar dan mengisi tempat kosong dengan vokal atau konsonan yang sesuai.

1. j _ _ n g _ _ n
2. _ _ e l a w a _ _
3. u _ _ a _ _
4. s e _ _ s e m _ _
5. d i _ _ a n _ _ a n i
6. _ _ e l _ _ t i
7. b a g a _ _ m a _ _ a
8. m a s _ _ _
9. _ _ a n g _ _ i l a n
10. p _ _ o f _ _ s o r

IV. Mendengar ayat dan mengisi tempat kosong.

1. Perkenalkan (), () saya Xiao Hong.
2. Terima () kerana melawat adik saya di ().
3. Besok saya akan () ke ().
4. Ini () saya, namanya Ramli.
5. Saya () sekali berkenalan () anda!
6. ()kah yang bernama Zulaika?
7. () itu anak () Ali.
8. Hasyimah () lagi ().
9. Ini () () saya, namanya Syukur.
10. Saya () perkenalkan teman () saya kepada kamu.

V. Menomborkan gambar berdasarkan ayat yang didengari.

1. ()

2. ()

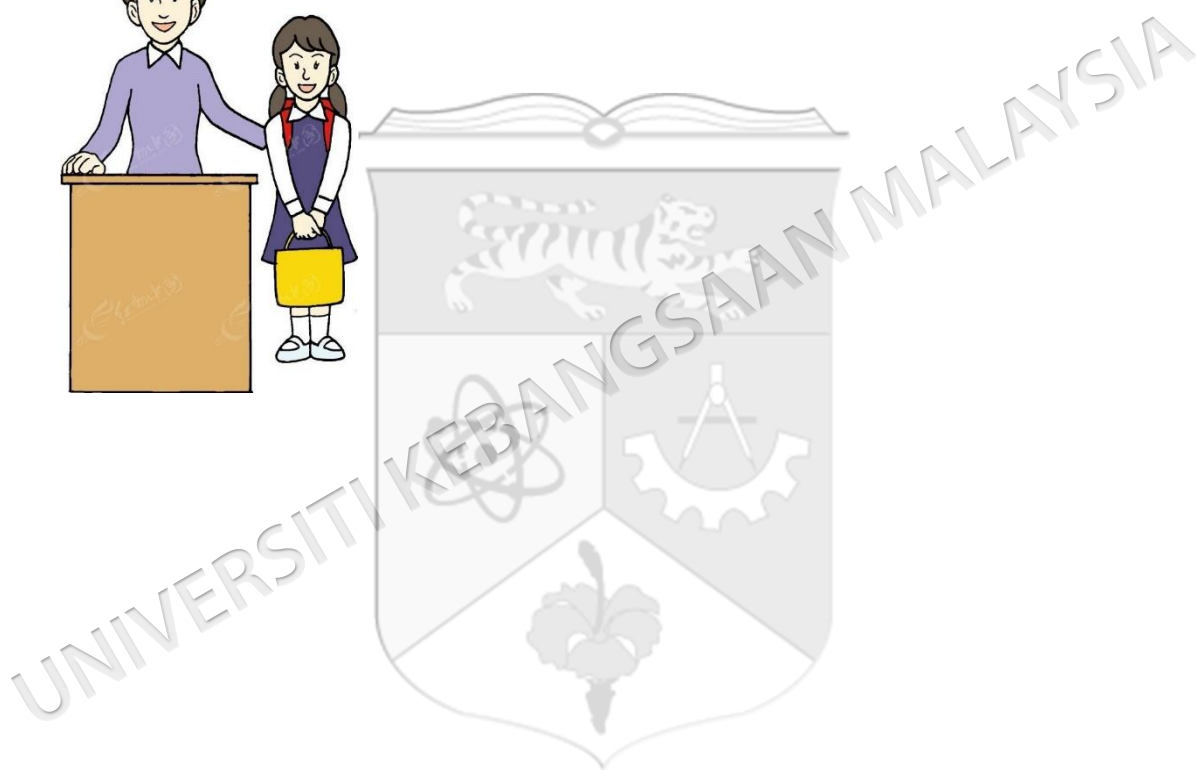
3. ()

4. ()

5. ()

LAMPIRAN B**KERTAS UJIAN KEMAHIRAN MEMBACA BAHASA MELAYU PERINGKAT AWAL**

Tiap-tiap pagi, adik saya pergi ke sekolah. Dia membawa satu beg. Di dalam begnya ada sebatang pen, dua batang pensel, tiga buah buku teks, dan empat buah buku latihan. Di dalam begnya ada juga sebatang pembaris, dua keping getah pemadam, dan beberapa helai kertas.

Di bilik darjahnya ada sekeping papan hitam. Di bawah papan hitam itu ada sebuah penggosok dan tiga batang kapur. Di depan papan hitam ada sebuah meja besar dan sebuah kerusi. Di depan meja besar itu ada tiga puluh buah meja kecil. Di belakang tiap-tiap meja kecil ada sebuah bangku. Meja besar dan kerusi adalah untuk guru. Meja kecil dan bangku adalah untuk murid-murid.

Adik saya berumur tujuh tahun. Dia baru masuk sekolah pada tahun ini. Teman-teman sedarjahnya semua berumur tujuh tahun juga. Ada tiga orang guru yang mengajar mereka. Seorang guru sangat muda dan yang lain semua setengah baya.

LAMPIRAN C**KERTAS UJIAN KEMAHIRAN MENULIS BAHASA MELAYU PERINGKAT AWAL**

Bina ayat berdasarkan perkataan-perkataan yang diberi.

1. - bermain -

2. - memotong -

3. - berlari -

4. - berkelah -

5. - memandu -

6. - bersih -

7. - segar -

8. - rajin -

9. - sibuk -

10. - bersungguh-sungguh

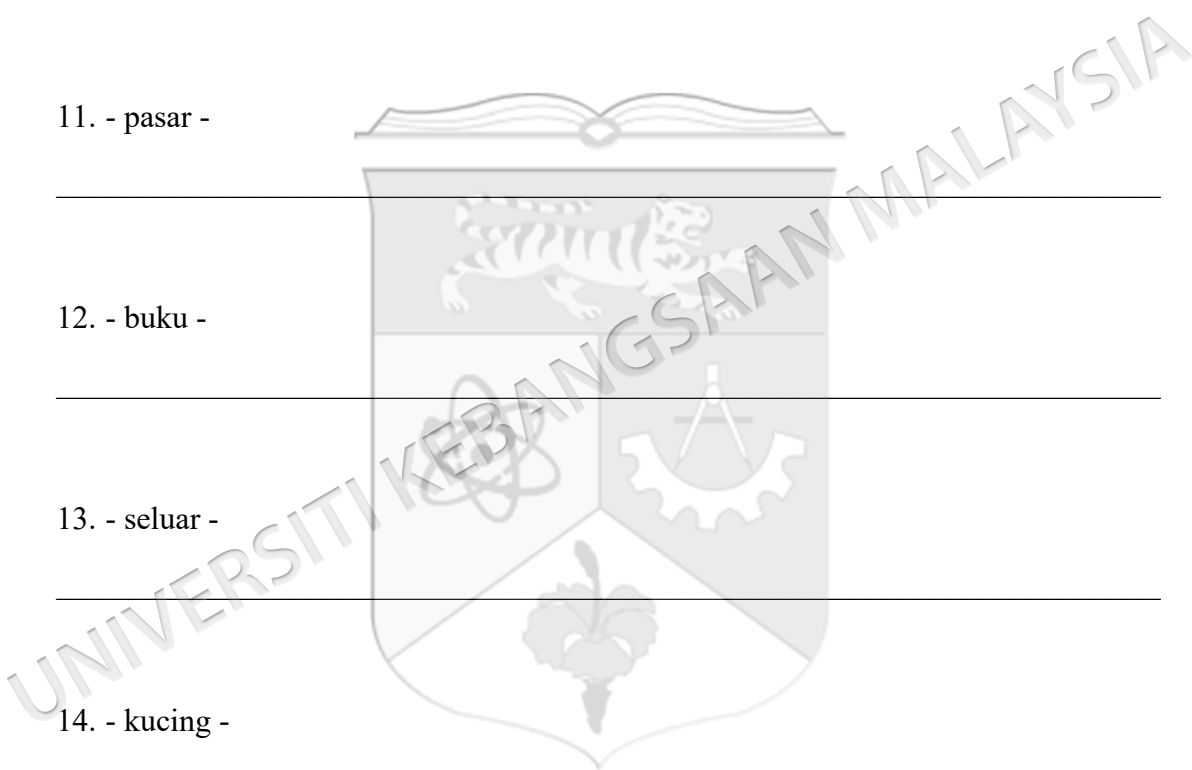
11. - pasar -

12. - buku -

13. - seluar -

14. - kucing -

15. - perpustakaan -

LAMPIRAN D

KERTAS UJIAN KEMAHIRAN MENDENGAR BAHASA MELAYU PERINGKAT LANJUTAN

I. Menomborkan gambar berdasarkan ayat yang didengari.

1. 今天天气怎么样? ()
2. 我不喜欢下雨, 因为我怕闪电和打雷。 ()
3. 最近天气糟透了, 风刮得很厉害。 ()
4. 你好, 我是法拉, 请问你是哪位? ()
5. 请等一下, 电话正忙。 ()

II. Mendengar dan memilih perkataan yang sesuai.

() 1. A. pergantian B. perkantian C. bergandian

() 2. A. setikit B. sedikit C. sedigit

() 3. A. buruk B. puruk C. buluk

() 4. A. zuaza B. cuaca C. juaja

() 5. A. sanpai B. sangpai C. sampai

III. Mendengar dan mengisi tempat kosong dengan vokal atau konsonan yang sesuai.

1. p _ n g _ i l _ n

2. _ o _ b _ _

3. t _ o p _ k _

4. s _ _ n g

5. t _ _ p

6. k _ _ i n _

7. _ n _ i _

8. _ a _ a _ a _

9. s a _ _ u _ g a _

10. k _ _ t k _ n

IV. Mendengar dan memilih ayat yang sesuai.

- () 1. A. Suhu pada siang hari dan malam hari tidak jauh berbeza.
B. Suhu pada siang hari dan malam hari jauh berbeza.
C. Suhu pada malam hari dan siang hari tidak sama.
- () 2. A. Selamat petang, boleh saya bercakap dengan Encik Tan?
B. Selamat petang, boleh tolong panggilkan Encik Tan?
C. Selamat petang, tunggu sekejap, saya panggilkan Encik Tan.
- () 3. A. Semalam hujan lebat, hari ini cuacanya menjadi dingin.
B. Semalam tidak hujan, hari ini cuacanya sangat panas.
C. Semalam hujan gerimis, hari ini cuacanya mendung.
- () 4. A. Di China terdapat empat musim, saya paling suka musim bunga.
B. Di China terdapat empat musim, saya paling tidak suka musim sejuk.
C. Di China terdapat empat musim, saya paling suka musim panas.
- () 5. A. Minta maaf, sini bukan restoran, sini hotel.
B. Minta maaf, tidak ada orang yang bernama David di sini.
C. Minta maaf, boleh cakap kuat sedikit?

V. Mendengar ayat dan mengisi tempat kosong.

1. Di () terdapat dua ().
2. () () cuaca, esok ().
3. Sila () 801.
4. Helo, saya () () dengan Puan Suhaida.
5. Di () ini ada () awam?
6. Musim () di Malaysia sangat ().
7. Saya tidak ada () ().
8. Di () China sering turun () pada () ().
9. () tuan () saya sampaikan.
10. () telefon ini ()?

VI. Menjawab soalan berdasarkan ayat yang didengari.

1. Bagaimanakah cuaca hari ini?

2. Ada berapa musim di China?

3. Saudara mahu bercakap dengan siapa?

LAMPIRAN E**KERTAS UJIAN KEMAHIRAN MEMBACA BAHASA MELAYU PERINGKAT LANJUTAN**

Jagu berasal dari Kota Kinabalu, Sabah. Dia berkawan dengan Imran dan Raju semenjak di tadika lagi.

Pensyarah kelas mereka menggalakkan mereka belajar secara berkumpulan. Oleh itu, Jagu, Raju, dan Imran selalu belajar atau mengulangkaji pelajaran mereka bersama-sama.

Pada suatu hari, mereka berbasikal ke sekolah. Dalam perjalanan, basikal Imran terbabas dan Imran tercampak ke dalam longkang. Jagu dan Raju memberi pertolongan dengan serta-merta.

Jagu mengangkat basikalnya dan menyuruh Raju memberitahu bapa Imran tentang kejadian itu. Keluarga Imran mengucapkan terima kasih kepada Jagu dan Raju atas pertolongan mereka.

LAMPIRAN F

KERTAS UJIAN KEMAHIRAN MENULIS BAHASA MELAYU PERINGKAT LANJUTAN

I. Susun semula perkataan di bawah supaya menjadi ayat yang lengkap.

1. membawa adik Ayah saya dan taman permainan ke

2. ikan membawa adik untuk pasar membeli Ibu ke

3. berehat pada pokok kami waktu bawah di petang

4. tidak basikalnya kerana sekolah ke pergi Faridah rosak

5. bersarapan ibu dan pagi bersama-sama Surendran bapanya

II. Lihat gambar. Lengkapkan ayat dengan perkataan kamu sendiri.

1.

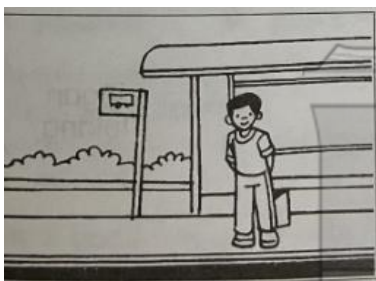
- bersenam -

2.

- berbasikal -

3.

- menunggu - perhentian bas

4.

- layang-layang -

5.

- memotong -

III. Lihat gambar di bawah dengan teliti. Tulis lima ayat yang lengkap tentang aktiviti yang terdapat dalam gambar di bawah.

tepi pantai	bermain bola	bermandi-manda	membina istana pasir	makanan
mengambil gambar	berkelah	gembira	minuman	pulang

1. _____
2. _____
3. _____

4. _____

5. _____

LAMPIRAN G

**BORANG SOAL SELIDIK BAGI MENGENAL PASTI BUTIRAN PELAJAR CHINA
DALAM PEMBELAJARAN BAHASA KEDUA DALAM PROGRAM BAHASA
MELAYU YANG DITAWARKAN DI WILAYAH GUANGXI, CHINA**

LATAR BELAKANG

Arahan: Sila isi dan lengkapkan pada ruangan yang disediakan.

1) Nama :	
2) Jantina :	
3) Umur :	
4) Bangsa :	
5) Bahasa ibunda :	
6) Alamat Tetap :	
7) Nama Kolej/ Universiti :	
8) Fakulti :	
9) Pengkhususan Utama di Kolej/ Universiti :	
10) Tahun mula belajar bahasa Melayu :	
11) Tempoh belajar bahasa Melayu :	